

การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

โดย
นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF A TASK BASED LEARNING AND A PROBLEM BASED
LEARNING MODEL TO ENHANCE CRITICAL BUSINESS ENGLISH READING SKILLS
FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา เป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
โดย	กานต์ณรงค์ สอนสกุล
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญา ดุสิตบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์)

57254903 : หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาตริภูมิบัณฑิต

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน, ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ

นาย กานต์ณรงค์ สอนสกุล: การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อ
 ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :
 อาจารย์ ดร. สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน
 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์
 ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักศึกษาที่ก่อนและ
 หลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ
 อย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้น
 ภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญา
 บัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยว และโรงแรม
 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วย
 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 35 คน ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบ
 ก่อนเรียน บทเรียนจำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการ
 ใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ ใช้เวลาทั้งสิ้น 52 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐาน
 จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ 3) แบบสอบถาม
 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
 ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพ
 เท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 อย่างมีวิจารณ์ญาณของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อ ส่งเสริม
 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) และ ความ
 คิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อ ส่งเสริม ทักษะการอ่าน
 ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณอยู่ในระดับมาก

57254903 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : A TASK-BASED LEARNING AND A PROBLEM-BASED LEARNING MODEL, CRITICAL BUSINESS ENGLISH READING SKILLS

MR. KANNARONG SONSAKUL : THE DEVELOPMENT OF A TASK BASED LEARNING AND A PROBLEM BASED LEARNING MODEL TO ENHANCE CRITICAL BUSINESS ENGLISH READING SKILLS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS THESIS ADVISOR : SORANABORDIN PRASANSAPH, Ph.D.

The purposes of the research were to: 1) study and develop of a Task based learning and a Problem based learning Model to enhance Critical Business English Reading for graduate students; 2) compare the students' Critical Business English Reading abilities between before and after using the model; 3) investigate students' opinions toward the model.

The sample, selected by a simple random sampling technique, comprised 35 second year students who enrolled in Business English Reading courses, 1st semester, and academic year 2019, Muban Chom Bueng Rajabhat University. The students studied 8 learning units with Task based learning and Problem based learning approach to enhance Critical Business English Reading. Each unit was conducted in 6 hours and the experiment covered 52 hours in the total.

The instruments used for this research consisted of: 1) A Task based learning and Problem based learning Model that consisting of 8 learning units; 2) an Critical Business English Reading achievement test, used as a pretest and posttest; 3) an questionnaire toward the instructional model. Mean and standard deviation of items were used to evaluate the students' opinions toward the instructional model. The paired-sample t-test was used to analyze the students' abilities in Critical Business English Reading abilities.

The research findings were as follows:

1. the efficiency score of the Task based learning and the Problem based learning Model was 75.86/ 75.20, which is higher than the expected criterion: 75/75.
2. the students' Critical Business English Reading abilities after using the Task based learning and the Problem based learning Model were significantly higher at the .05 level.
3. the students' opinions toward the instructional model were mainly positive.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แก่ อาจารย์ ดร. สรณดินทร์ ประสารทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่เสียสละเวลาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัย และปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่เริ่มต้นจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูลที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์และให้ความกรุณาแนะนำ และชี้แนะแนวทางเพื่อปรับปรุงวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพีพรรณ สุฐาปัญญาคุณ อาจารย์ ดร.ฉลอง รัตนพงษ์อาจารย์ ดร. ศิริพร เผือกผ่อง อาจารย์ ดร. โอภาส หริสิทธิ์ และอาจารย์ ดร. ทศนีย์ จันตียะ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์จนได้เครื่องมือการวิจัยที่สมบูรณ์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์ อาจารย์ ดร. รินทร์ ชีพอรันย์ และอาจารย์ ดร. วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร ที่ให้คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยฤทธิ์ ศิลดาเดช อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่กรุณาอนุญาตให้ทำการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ ขอขอบคุณท่านประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาดและประธานหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่อนุญาตให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างของท่าน และขอขอบใจนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม สาขาการตลาด และสาขาบัญชีในปีการศึกษา 1/2562 ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองครั้งนี้

กราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยให้กำลังใจในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอันเป็นพลังที่สำคัญที่สุดในการทำวิจัยในครั้งนี้ให้เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงแด่บูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แก่ผู้วิจัย รวมทั้งชี้แนะ ให้คำปรึกษา เป็นกำลังใจ และให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์จนประสบผลสำเร็จ สิ่งที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

กานต์ณรงค์ สอนสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	๗
บทที่ 1	1
บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	14
คำถามการวิจัย.....	15
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	15
สมมติฐานของการวิจัย.....	15
ขอบเขตของการวิจัย.....	16
นิยามศัพท์เฉพาะ	17
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2	19
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	19
1. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading).....	21
1.1 แนวคิดทฤษฎีการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	22
1.2 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	24

1.3	วัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	27
1.4	กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	28
1.5	ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	33
1.6	รูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	38
1.7	ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน	40
1.8	แนวทางการเลือกบทอ่าน	44
1.9	แนวทางการตั้งคำถาม	46
1.10	การวัดผลและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	49
2.	แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning: TBL).....	51
2.1	แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นภาระงาน	52
2.2	ความหมายของการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	53
2.3	หลักการและแนวคิดของการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	55
2.4	องค์ประกอบของการสอนแบบเน้นภาระงาน	56
2.5	แนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	60
2.6	ประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน	62
2.7	ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน	68
2.8	ข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	79
2.9	การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	81
3.	แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning).....	79
3.1	ความหมายการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning).....	80
3.2	ความเป็นมาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	82
3.3	แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	84
3.4	องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	87
3.5	ลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	91

3.6 การออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	94
3.7 กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	95
3.8 การวัดผลประเมินผลของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	102
4. การบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	105
5. แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching)	111
5.1 ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose: ESP)	111
5.2 การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching)	119
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	131
6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	131
6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเน้นภาระงาน	135
6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	139
6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ	142
บทที่ 3	144
วิธีดำเนินการวิจัย	144
ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	145
ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ	166
ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน และการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณ ไปใช้ และการประเมินผล (Implementation and Evaluation)	233
บทที่ 4	240
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	240
ระยะที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักศึกษาปริญญาบัณฑิตซึ่งได้ผลดังต่อไปนี้	241

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญา บัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้	242
ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้	243
บทที่ 5	253
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	253
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	253
การดำเนินการวิจัย	254
สรุปผลการวิจัย	256
อภิปรายผลการวิจัย	258
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	265
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	266
รายการอ้างอิง	267
ภาคผนวก	250
ภาคผนวก ก	251
หนังสืออนุญาตเก็บข้อมูล หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และรายชื่อผู้ให้ข้อมูล	251
ภาคผนวก ข	262
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	262
ภาคผนวก ค	403
การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	403
ภาคผนวก ง	434
ผลการสำรวจความต้องการจำเป็น (Need Analysis) เพื่อการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้	434

ภาคผนวก จ.....	462
ผลคะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน	462
ภาคผนวก ฉ.....	470
ภาพประกอบการทำกิจกรรม.....	470
ประวัติผู้เขียน.....	471

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ.....	34
ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	66
ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	74
ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน.....	75
ตารางที่ 5 สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	102
ตารางที่ 6 การบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม.....ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	106
ตารางที่ 7 ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ได้จากการศึกษาตำราเอกสารด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ.....	149
ตารางที่ 8 หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic).....	155
ตารางที่ 9 เป้าหมาย และจุดประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการสอน.....	168
ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications).....	188
ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	209
ตารางที่ 12 คุณลักษณะเฉพาะแบบทดสอบ (Test specifications) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ.....	216
ตารางที่ 13 ประเด็นคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต.....	222
ตารางที่ 14 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณ.....	243

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นโดยรวมต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวมทุกด้าน	244
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านเนื้อหา	245
ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	246
ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	247
ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้านสื่อประกอบการสอน	248
ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้านการวัดผลและประเมินผล	249
ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	251

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	17
รูปภาพที่ 2 ผลการบูรณาการแนวการสอนแบบ TPL และแนวการสอนแบบ PBL นำไปใช้เป็น รูปแบบการเรียนรู้.....	110
รูปภาพที่ 3 การสังเคราะห์การกำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ในรูปแบบการเรียนรู้ (PESC Model).....	174
รูปภาพที่ 4 ผลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากกรอบแนวคิดของรูปแบบฯ เพื่อกำหนด ขั้นตอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model)	180
รูปภาพที่ 5 ผลการสรุปรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model)	186

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้มาจากศตวรรษที่ 20 และ 19 เพื่อมุ่งการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง เป็นการเน้นทักษะการเรียนการสอนที่มาจาก การศึกษาค้นคว้าด้วยผู้เรียนโดยตรง โดยผู้สอนช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าทางความรู้ได้ด้วยตนเอง (Delors, 1998; Partnership for 21 Century Learning, 2009; วิจารย์ พานิช, 2555: 16-21) โดยแบ่งทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3R 7C ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 R ได้แก่ Reading (การอ่าน) การเขียน (Writing) และคณิตศาสตร์ (Arithmetic) และองค์ประกอบ 7 C ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการ แก้ปัญหา (Critical thinking & problem solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity & innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork & leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, information & media literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Computing & ICT literacy) ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & learning skills) แนวโน้มของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นการเรียนการสอนด้วยการใช้และการบูรณาการ เทคโนโลยีให้เข้ากับสื่อการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะการเรียนรู้จากความเป็นจริงในโลกปัจจุบัน พร้อมตระหนักถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษา และการศึกษาแบบไร้พรมแดน (Burkhardt, Gina and others, 2003; Gardner, Haward, 2010; ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2554:14) ทั้งได้เน้นการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student- Based Instruction) และวิธีการเรียน การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและศึกษาด้วยตนเอง พร้อมทั้งมี ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะเป็นเพียงคนแนะนำหรือควบคุมการเรียนการสอน ผู้เรียน จะเรียนรู้โดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์ความรู้ของผู้เรียนเอง (Maley,1991:29; กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 25; ทิศนา แชนมณี, 2545) ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลทางวิชาการโดย ผ่านช่องทางในรูปแบบต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งประมวลผลและถ่ายโอน ความรู้พร้อมประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา พัฒนางาน และจัดการความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

โดยใช้ภาษาเป็นช่องทางในการสื่อสาร ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ในการทำการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2530 ; ถวัลย์ มาศจรัส, 2552:43; ชีระพล มโนวรกุล, 2551)

ภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ในสังคมปัจจุบัน ตลอดจนมีความสำคัญและจำเป็นในการติดต่อสื่อสารกับภาษาอื่น และเป็นภาษาที่มีความสำคัญของโลกนั้นคือภาษาอังกฤษ English is windows of the World (Naved, 2015) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารไปเกือบทั่วโลกทั้งเป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆและค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) คนจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนใช้ในการแสวงหาความรู้ ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาประเทศของตน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 1) ประเทศอาเซียนได้กำหนดทิศทางความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารจะต้องเป็นภาษาอังกฤษตามกฎหมายอาเซียนข้อที่ 34 นั้นหมายถึงประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชาจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555; สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2558; ชินวรรณ บุญเกียรติ, 2558)

ในยุคสังคมปัจจุบันต้องยอมรับว่า ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของสังคมไทยและสังคมทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรง การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่างๆ ในประเทศไทยได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กำหนดให้ภาษาต่างประเทศเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 :1) และภาษาอังกฤษยังมีอิทธิพลต่องานทางธุรกิจทั้งด้านเอกสารข้อมูลทางวิชาการเชิงธุรกิจ รวมทั้งการติดต่อเชิงธุรกิจ การต่อรองสินค้าระหว่างประเทศ การติดต่อซื้อขายสินค้าและบริการ การประสานงานระหว่างประเทศ กฎหมาย กฎกติการะหว่างประเทศ ส่วนมากใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ผู้ประกอบการมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในงานด้านธุรกิจอยู่ตลอดเวลา และสังคมปัจจุบันแหล่งข้อมูลข่าวสารต่างๆได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (Sethasatian, 1995) ดังนั้นเราจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่มีความจำเป็นอย่างมากในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ผู้สอนในระดับชั้นต่างๆของสถาบันการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งพยายามที่จะปลูกฝังและผลักดันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกะดับชั้นการศึกษา และยังมีกำกับบมาตรฐานยกระดับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาของ

ประเทศไทยให้เป็นบัณฑิตผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป (ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา, 2559) ทั้งนี้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบัน รวมทั้งรูปแบบการเรียนการสอนที่สมัยใหม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร เมื่อผู้เรียนมีความสนใจในข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบัน รวมทั้งรูปแบบการเรียนการสอนที่สมัยใหม่จะต้องมีความรู้และทักษะทางด้านภาษาเป็นอย่างดี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ปรับหลักสูตรภาษาอังกฤษใหม่ และคณะกรรมการมีมติให้เปิดสถาบันภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นหน่วยงานในการติดตามและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสังกัด สพฐ. รวมถึงมีการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2558)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจัดอยู่ในประเภทการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language: EFL) ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการแสวงหาความรู้โดยผ่านแหล่งข้อมูลต่างๆ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้แบ่งการสอนตามทักษะการเรียนรู้ได้แก่ การสอนทักษะการฟัง การสอนทักษะการพูด การสอนทักษะการอ่าน การสอนทักษะการเขียน และการสอนคำศัพท์ การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (ไพสิฐ บริบูรณ์, 2554; พงศกร เมธาธรรม, 2560) จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของคณะกรรมการวางแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ.2549 – 2553 ได้พบปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และการท่องศัพท์ วิธีการเรียนการสอนยังไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ร้อยละ 80 ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ทำการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีภาระงานต้องสอนหลายกลุ่มสาระ จากผลการประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ครูร้อยละ 51.91 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลัก ครูขาดการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ครูชาวต่างประเทศส่วนหนึ่งที่มาสอนในสถานศึกษายังมีปัญหาด้านคุณสมบัติที่เหมาะสม การประเมินและการพัฒนาศักยภาพของครูยังไม่เชื่อมโยงกับการประเมินวิทยฐานะและแรงจูงใจด้านอื่น และผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบสื่อสารได้ ตลอดจนขาดบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (คณะกรรมการวางแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ.2549 – 2553) และจากผลการทดสอบทาง

การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2559 ในรายวิชาภาษาอังกฤษของจำนวนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมด 378,779 คน ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 27.76 และสามารถสรุปวิเคราะห์ความรู้ของนักเรียนไทยทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.), 2559; กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) จากเหตุผลดังกล่าวเป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอนทางภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนเหล่านี้หลังจากจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาจะเข้ารับการศึกษาระดับชั้นอุดมศึกษา ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษที่จะต้องปรับปรุง ส่งผลให้แต่ละสถาบันในระดับอุดมศึกษามีการเรียนปรับพื้นฐานด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้นักศึกษาของตนมีความพร้อมที่จะศึกษาในระดับปริญญาตรี

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีการกำหนดแนวนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้กำหนด 6 นโยบาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยให้ใช้ “กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป” (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อาทิ ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนในหลักสูตร English Program หรือ EP, Mini EP, International Program แก่ผู้ที่มีความสามารถทางวิชาการสูง, English Bilingual Education ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนที่เน้นการสื่อสาร และส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน (แนวนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) และในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้มีนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลกโดยกำหนดเกณฑ์ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา จัดทำแผนเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายโดยมีตัวชี้วัดและมีการประเมินผลที่ชัดเจน มีการพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด มีการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร กระบวนการ สื่อ และ/หรือสิ่งแวดล้อม ที่จะเปิดโอกาสและ

เสริมแรงจูงใจให้นักศึกษาศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง และจัดให้นักศึกษานักศึกษาทุกคน ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่สถาบันสร้างขึ้น หรือที่เห็นสมควรจะนำมาใช้วัดประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) โดยสามารถเทียบเคียงผลกับกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป” (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) หรือมาตรฐานอื่นๆ (นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559)

จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 นโยบายมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอุดมศึกษาจะมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-centered learning หรือ Child-centered learning) (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตรจริง พร้อมทั้งให้อิสระแก่ผู้เรียนในการฝึกฝนหาความรู้ ครูผู้สอนเป็นเพียงคนแนะนำและควบคุมการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545; ทิศนา แคมมณี, 2545) และในปัจจุบันครูผู้สอนพยายามหาวิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองและความรู้นั้นจะฝังติดอยู่กับผู้สร้างโดยมีทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) จากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของ Piaget และ Vygotsky ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาสติปัญญา กล่าวคือผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างความรู้อัตโนมัติและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดสิ่งที่จะเรียนและวิธีการเรียนของตนเอง สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในบริบทอื่นได้อย่างเหมาะสม เรียนรู้จากการปฏิบัติที่มีอิสระในการคิดและทำสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง เรียนรู้บรรยากาศการเรียนที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายใต้การอำนวยความสะดวกของครูผู้สอน (Vygotsky, and Luria, Alexander, 2007; Hmelo and Lin, 2000; ทิศนา แคมมณี, 2545)

จากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ได้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้จากประสบการณ์จริง ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ควบคุมหรือแนะนำให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task – based Learning) ที่ได้กล่าวว่า ภาระงานได้แก่แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการเน้นเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ภาระงานจะเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และใช้ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ภาระงานเพิ่มพูนกระบวนการทางความรู้และมีความหมายในผลลัพธ์การสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-centered learning หรือ Child-centered learning) (Willis, 1998: 23-24;

Ellis 2003: 9-10) การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task - based Learning) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถแก้ไขปัญหาโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์จริงและส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาจากการปฏิบัติภาระงาน และสร้างสังคมการเรียนรู้ร่วมกัน (Social Constructivist) ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์จริง ผู้สอนเป็นเพียงผู้เตรียมข้อมูลและกำหนดเป้าหมาย ผู้เรียนศึกษาเป้าหมายแล้วลงมือปฏิบัติตามภาระงานโดยใช้ความรู้และประสบการณ์ในการทำภาระงาน ผู้เรียนทำภาระงานโดยปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนการสอน 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน ขั้นปฏิบัติภาระงาน ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนเป็นเพียงคนแนะนำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนของการเรียนการสอน ผู้เรียนคำนึงถึงประสบการณ์หรือความรู้เดิม ความเชื่อ ความรู้ทางภาษา ลักษณะงานเขียนนักประพันธ์ รวมถึงสติปัญญาในการปฏิบัติภาระงานตามเป้าหมายที่ผู้สอนได้วางไว้ (Willis,1998; Ellis, 2003; Nunan, 2004) การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีองค์ประกอบได้แก่ เนื้อหาบทเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน บทบาทของผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลภาระงานโดยกำหนดเป้าหมาย (Goal) ข้อมูลป้อนเข้า (Input) เงื่อนไข (Condition) บทบาท (Role) ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (procedures) และ ผลงาน (Outcomes) (Nunan,1989: 10-11; Candlin,1987: 10-12; วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2543 :1) โดยศึกษาจากองค์ประกอบความรู้ทางภาษา คำศัพท์ สำนวน ถ้อยคำ ประโยคของเนื้อหาตลอดจนความสัมพันธ์ในเนื้อหาเพื่อทำความเข้าใจ การสร้างการคิดวิเคราะห์ การสร้างความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการใช้เหตุผล ความรู้ในระบบรูปแบบงานเขียนตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้จากการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ในขณะที่รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อีกรูปแบบหนึ่งคือการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) อันเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการสร้างความรู้จากกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะและกระบวนการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยการแก้ปัญหา (Barrow & Tambllyn, 1980; Bridges & Hallinger, 1995; Dochy, Segers, Van den Bossche, and Gijbels, 2003; วัชรรา เล่าเรียนดี, 2547:72; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) สิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้สอนจะนำปัญหามานำเสนอผู้เรียน เพราะปัญหาที่ดีจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่หาความรู้ ในการเลือกศึกษาปัญหาที่มีประสิทธิภาพ จะต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ประสบการณ์ความสนใจและภูมิหลัง เพราะผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะสนใจสิ่งที่มีความหมาย มีความสำคัญต่อตนเองและเป็นเรื่องที่ตนเองใคร่รู้ การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นรูปแบบ

การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-centered learning หรือ Child-centered learning) ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) หรือเป็นคนแนะนำ ผู้สอนใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น ผู้สอนจะนำปัญหาที่มีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจนมานำเสนอต่อผู้เรียน ปัญหา 1 ปัญหาอาจมีคำตอบได้หลายคำตอบ หรือวิธีการแก้ไขปัญหาก็ทำได้ในหลายช่องทาง ผู้เรียนเป็นคนแก้ปัญหาโดยการแสวงหาข้อมูลใหม่ด้วยตนเองหรือกลุ่ม ผู้สอนต้องประเมินผลการเรียนการสอนที่มาจากสถานการณ์จริงจากการสังเกตการปฏิบัติงานของผู้เรียน (Schmidt, 1993: 54; มัณฑรา ธรรมบุศย์, 2545: 11-17)

จากการศึกษารูปแบบการสอนทั้ง 2 วิธีการเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไข 2558) มาตราที่ 24 ว่าด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาที่จะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและฝึกทักษะกระบวนการทางความคิด ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์คิดแก้ปัญหาและคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งทรัพยากรเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ในส่วนของผู้สอนก็จะลดบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมในชั้นเรียนลง แต่ผู้เรียนจะมีอำนาจในการจัดการควบคุมตนเอง ส่วนจะหาความรู้ใหม่ได้มากหรือน้อยแค่ไหนก็แล้วแต่ความประสงค์ของผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนเป็นฝ่ายรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง การที่ผู้เรียนต้องหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong process) เพราะความรู้เก่าที่ผู้เรียนมีอยู่แล้วจะถูกนำมาเชื่อมโยงให้เข้ากับความรู้ใหม่ตลอดเวลา จึงทำให้ผู้เรียนเป็นคนไม่ล้าหลัง ทันเหตุการณ์ ทันโลก และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมโลกในอนาคตได้อย่างดีที่สุด การเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาวิชาการที่ต้องการ พัฒนาการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การแสวงหาความรู้ การคิดแบบมีวิจารณญาณ สร้างความพึงพอใจในตนเอง พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม พัฒนาการการใช้ความคิดในเชิงรุก และพัฒนาการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Barrows and Tamblyn, 1980; Engel, 1998; Kwan, 2009; วัชรรา เล่าเรียนดี, 2547)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้ใช้ทั้ง 2 รูปแบบการสอนที่มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียนโดยการฝึกฝนทักษะการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ (ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน) โดยครูผู้สอนจะนำรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานและรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไปแก้ไขปัญหาของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย (วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2544; มัณฑรา ธรรมบุศย์, 2545; วัชรรา เล่าเรียนดี, 2547) ดังนั้นผู้สอนอาจจะพบเจอปัญหาในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

และจะพยายามหาหนทางแก้ไขในการเรียนการสอน แม้แต่ในรายวิชาการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนได้นำเอาวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณมาใช้ในการรับสารจากการอ่านเพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่จากสิ่งที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและศึกษาการแก้ปัญหาด้วยตนเอง (Flynn, 1989; Cheek, 1989; กรมวิชาการ, 2543; เปลื้อง ณ นคร, 2542; ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์, 2555) ผู้สอนได้นำบทเรียนที่เน้นทักษะการอ่านโดยผู้เรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงในเรื่องที่อ่าน ตระหนักถึงความสำคัญ มีเกณฑ์ตัดสินความน่าเชื่อถือและสามารถประเมินค่าของผลงาน จากการฝึกปฏิบัติและศึกษาหาหนทางในการแก้ไขปัญหาจากบทเรียนที่เน้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยตัวของผู้เรียนเอง (Harndek, Anita, 1978; Harris and Carl, 1976; Dallman, 1974) ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผู้สอนจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนเพื่อมุ่งพัฒนาทั้ง ทักษะทางภาษา ทักษะด้านความคิด หรือการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและความบันเทิง (Wallace, 1998; พินิตนันท์ บุญพามี, 2542) และในการแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องมีกลวิธีในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียนโดยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติจากการดูตัวอย่าง การกำหนดบริบท การบันทึกย่อ หรือการอนุมานข้อสรุป เพื่อที่จะพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ (Varaprasad, 1997; Tovani, 2000; Camden, 2009) ในการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้สอนจะต้องมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียนและประเมินผลการเรียนโดยมีขั้นตอนการสอน แนวการเลือกบทอ่าน แนวการตั้งคำถาม การวัดผลและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สามารถครอบคลุมทั้งด้าน คำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความ ใจความสำคัญ และการตีความ ผู้สอนจะต้องกำหนดเกณฑ์ในการประเมินจากการนิยามบทอ่านและการทำให้บทอ่านกระจำชัด โดยการตัดสินความน่าเชื่อถือของบทอ่าน แหล่งข้อมูลที่สมเหตุสมผล (Valette and Disick, 1972; Wassman and Paye, 1985; อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544; ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2545; ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์, 2555)

จากบริบทการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณในโลกปัจจุบันที่ผู้สอนมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของตนเองจากเนื้อหาบทเรียนจากภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เพราะว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโลกปัจจุบันได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (General English) และการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific purpose) การสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป ผู้สอนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ฝึกฝนทางด้านภาษาที่สามารถนำไปทดสอบหรือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific purpose) ที่เป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามความต้องการของผู้เรียน โดยผู้เรียนได้เสนอความต้องการในสาขาอาชีพและความ

ถนัดที่แตกต่างกัน ผู้สอนมุ่งพัฒนาความสามารถทักษะภาษาอังกฤษทางด้านอาชีพของผู้เรียนเอง ตลอดจนการฝึกอบรมภาษาอังกฤษให้มีความเชี่ยวชาญชำนาญมากยิ่งขึ้นในสายงานด้านอาชีพ (Johns & Price-Machado, 2001; McDonough, 1984; Dudley-Evans & St. John, 1998; Strevens, 1977; Hutchinson and Waters; 1989) และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง สามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบได้แก่ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการและภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (Hutchinson and Waters, 1989; Robinson, 1991; Strevens, 1988) ทั้งนี้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ ทางผู้สอนได้มุ่งทำการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนเพื่อมุ่งพัฒนาทักษะด้านอาชีพให้กับผู้เรียน ผู้สอนจะนำบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านวิชาชีพให้เจริญรุ่งเรือง และในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นการออกแบบภาษาเฉพาะเจาะจงในสายงานทางธุรกิจอันจะประกอบทั้ง ภาษาทั่วไปและภาษาอังกฤษในสายกลุ่มงานของนักธุรกิจ ผู้สอนออกแบบการเรียนการสอนโดยเป็นการเรียนการสอนและพัฒนาเนื้อหาบทเรียนให้อยู่ภายใต้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Ellis and Johnson, 1994; Frendo, 2005; Weng; 2014) จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจนั้น ผู้สอนจะออกแบบการเรียนการสอนโดยมีการพัฒนาหลักสูตรการสอน องค์ประกอบของการสอนโดยผู้สอนได้ศึกษาความต้องการของผู้เรียน ศึกษาสื่อการเรียนการสอน บทบาทครู เพื่อการออกแบบการเรียนการสอน ผู้สอนจะกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจตามทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนการวัดผลและการประเมินผลการสอนรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจที่พัฒนาขึ้น (Hutchinson & Waters, 1987; Dudley-Evans & St. John, 1998; Tudor, 1996; Coxhead & Nation; 2001)

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่จะตอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียนครูผู้สอนได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีแนวคิดนักวิชาการโดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ เช่นด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) จะเน้นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบโมโนทัศน์ การเรียนรู้แบบเงื่อนไข และรูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นความจำ (Joyce & Weil, 1996 : 161–178; Gangne, 1985:70–90; Joyce & Weil, 1996 : 209–231; ทิศนา แคมมณี, 2545) ด้านจิตพิสัย (Affective domain) จะเน้นการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ มีรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Bloom รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ และรูปแบบการเรียนการสอนแบบใช้บทบาทสมมติ (Bloom, 1956; Joyce & Weil, 1996 : 106–128; Shaftel and Shaftel, 1997:67–71; ทิศนา แคมมณี, 2545) ด้านทักษะพิสัย (Psycho – Motor Domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการที่แตกต่างไปจากการพัฒนาทางด้านจิต

พิสัยหรือพุทธิพิสัย มีการพัฒนาทางกายของผู้เรียน การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นต้น (Simpson, 1972; Harrow, 1972 : 96-99; ทิศนา แคมมณี, 2545) ด้านการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skill) เป็นการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ จะมีทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่น กระบวนการสืบสอบแสวงหาความรู้ หรือกระบวนการคิดต่าง ๆ การคิดวิเคราะห์ การอุปนัย การนิรนัย การใช้เหตุผล การสืบสอบ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Joyce & Weil, 1996; มนสภรณ์ วิฑูรเมธา, 2544; ชูชาติ เชิงฉลาด, 2546 : 245) จากการศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ค้นคว้า หาข้อมูล ข้อดี ข้อจำกัด ของการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนในลักษณะต่างๆ จนได้ค้นพบรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนางานวิจัยได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ ที่ผู้สอนได้พัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งฝึกฝนผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้และสามารถทำภาระงานตามจุดประสงค์พร้อมทั้งการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะทางความคิด

งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ เป็นรูปแบบที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในด้านต่างๆ เช่น กระบวนการสืบสอบแสวงหาความรู้ หรือกระบวนการคิดต่าง ๆ การคิดวิเคราะห์ การอุปนัย การนิรนัย การใช้เหตุผล การสืบสอบ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณดังนี้ได้แก่ งานวิจัยที่พัฒนาขึ้นโดย Tilfarlioglu (Tilfarlioglu, 2007) ได้ศึกษาในหัวข้อ Enhancing Reading Comprehension through Task-based Writing Activities: An Experimental Study ในงานวิจัยมีความพยายามที่จะหาว่ากิจกรรมการเขียนตามภาระงานนั้นมีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหรือไม่ มีผลของงานวิจัยว่าผู้เข้ารับการอบรมการพัฒนาการอ่าน การวิเคราะห์ความเข้าใจได้ผ่านการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (two-way ANOVA) ผลเป็นที่พึงพอใจในทางทฤษฎีสำหรับนักวิจัยผู้เสนอการเรียนรู้อตามภาระงาน ยังมีงานวิจัยที่พัฒนาขึ้นโดย Sirisatit (Sirisatit, 2017) ได้ศึกษาในหัวข้อ Insights from Using Activity Theory Frameworks to Understand an ESP Task-based Instruction ผลงานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า (1) กิจกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาและภาระงาน (2) ผลงานที่ประสบความสำเร็จของผู้เข้าร่วมงานส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากตัวผู้เข้าร่วมเอง และ (3) นักเรียนเข้าร่วมหลักสูตรด้วยแรงจูงใจเป้าหมายและแรงจูงใจที่คล้ายกัน ผู้เรียนเปลี่ยนและถูกเปลี่ยน กล่าวได้ว่าแรงจูงใจของผู้เรียนไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาและภาระงาน และนักวิจัย CHEN Shan ได้ศึกษาในหัวข้อ Using WebQuests to Facilitate Task-based English Reading Instruction for Graduate Students การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอำนวยความสะดวกในการสอนตามภาระงานในชั้นเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การรวม

WebQuest เข้ากับการสอนภาษามีศักยภาพในการปฏิรูประบบเดิมของการอ่านหนังสือในประเทศจีน และสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศจีนอย่างต่อเนื่องเพื่อบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอน

นอกจากนี้งานวิจัยที่พัฒนาขึ้นโดย กรองทอง ไคริริ (2553) ที่ได้ศึกษาหัวข้อคือ ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นพื้นฐานควบคู่กับแบบร่วมมือ : วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นงานการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง ที่มีการทดสอบก่อนและการทดสอบหลังเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นพื้นฐานควบคู่กับแบบร่วมมือของหลักสูตรบริหารธุรกิจและหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จากผลการทดสอบสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นพื้นฐานควบคู่กับแบบร่วมมือ (PBL-CL) ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติดีขึ้นกว่าการสอนที่ไม่ได้ใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นพื้นฐานควบคู่กับแบบร่วมมือ (PBL-CL) 2) การจัดการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบ (PBL-CL) ทำให้ขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติดีขึ้น 3) นักศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติมีทัศนคติในทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นพื้นฐานควบคู่กับแบบร่วมมือ (PBL-CL) ยังมีนักวิจัย Hung (2009) ได้พัฒนางานวิจัยเรื่อง The 9-step problem design process for problem-based learning: Application of the 3C3R model โดยการออกแบบปัญหาที่มีความสำคัญต่อประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยข้อปัญหา (PBL) และผลการวิจัยว่าข้อปัญหาของ PBL ไม่ได้มีประสิทธิภาพเสมอไป หัวข้อปัญหาที่ไม่มีประสิทธิภาพของ PBL อาจส่งผลกระทบต่อไม่ว่านักเรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับโดเมนเพียงพอหรือไม่ ความรู้ก่อนที่เหมาะสมและโดยตรงการเรียนรู้ของตนเอง บทความนี้สร้างในรูปแบบการออกแบบหัวข้อปัญหา 3C3R ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่เป็นระบบสำหรับการขึ้นการออกแบบปัญหาที่มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้สำหรับ PBL เพื่อช่วยผู้ปฏิบัติงานประยุกต์ใช้แบบจำลอง 3C3R บทความนี้นำเสนอกระบวนการออกแบบหัวข้อปัญหา 9 ขั้นตอน คู่มือขั้นตอนเริ่มต้นผู้ออกแบบการเรียนการสอนผ่านการวิเคราะห์เกี่ยวกับเป้าหมายการเรียนรู้เนื้อหาและบริบทเพื่อช่วยเลือกปัญหา ขั้นตอนต่อมาให้แน่ใจว่าปัญหาเป็นไปตามข้อกำหนดอย่างเหมาะสมระบุไว้ในการวิเคราะห์ สองขั้นตอนสุดท้ายรวมองค์ประกอบการสะท้อนกลับเป็นรวมถึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของส่วนประกอบ 3C3R ในปัญหา ขณะที่นักวิจัย Karabay (Karabay, 2015) ได้ศึกษาในหัวข้อ The Investigation of Pre-service Teachers' Perceptions about Critical Reading Self-Efficacy วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาครั้งนี้คือการกำหนดการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเองในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การศึกษาพยายามหาคำตอบสำหรับคำถามต่างๆเช่น "อะไรคือระดับความรู้สึกของครูที่ให้บริการก่อนการรับรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ" และได้ผลจากการศึกษาครั้งนี้ว่าครูมีความรู้สึกถึงการรับรู้ความสามารถตนเองในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับกลางและมี

ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองแตกต่างกันไปตามระดับเพศและระดับของการศึกษา และจากการวิเคราะห์งานวิจัยทั้ง 2 รูปแบบการสอน งานวิจัยใช้แนวทางการสอนเทคนิคการสอนในรูปแบบเดียว แต่ถ้าเอาสองรูปแบบมารวมกันและพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนในอนาคตน่าจะเหมาะสมอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้ทำวิจัยจะได้นำทั้ง 2 รูปแบบการสอน มาออกแบบการสอนต่อไปเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณต่อไป

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนานักศึกษาที่สามารถนำความรู้ไปในการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้สอนได้มีแนวการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยยึดแนวการสอนสมัยใหม่ที่เป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ดำเนินการเรียนการสอนด้วยตัวของผู้เรียนเอง และครูผู้สอนได้เป็นเพียงผู้ควบคุมการสอนตามแนวทางการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย (Active Learning) การสอนที่แบ่งออกเป็นสาระการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาพื้นฐาน (General Education) มี 2 วิชา ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) และ ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ (English for Study skills) ที่มุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นพื้นฐานของการเรียนการสอนให้ผู้เรียนก่อนที่จะเข้าสู่ในวิชาเอกของแต่ละสาขาวิชา กลุ่มสาระวิชาเฉพาะทาง (Core Subject) ซึ่งมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสาขาวิชา โดยแบ่งออกเป็น 2 สาขาวิชา ได้แก่ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการสอนภาษาอังกฤษ สาขาได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามแนวทางของความเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ (ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในด้านธุรกิจต่างๆ มีรายวิชาที่ทำการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เช่น วิชาภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ วิชาการพูดภาษาอังกฤษในงานธุรกิจ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม 1 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม 2 วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการและงานสำนักงาน วิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอทางธุรกิจ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเข้าและส่งออก วิชาการแปลทางธุรกิจ เป็นต้น นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จะไปประกอบอาชีพในสายงานทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาต่างประเทศ และวิชาในหลักสูตรของสาขาได้ถูกนำไปสอนในหลายสาขาของมหาวิทยาลัย เป็นต้นว่า หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตร

บริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจให้กับผู้เรียน

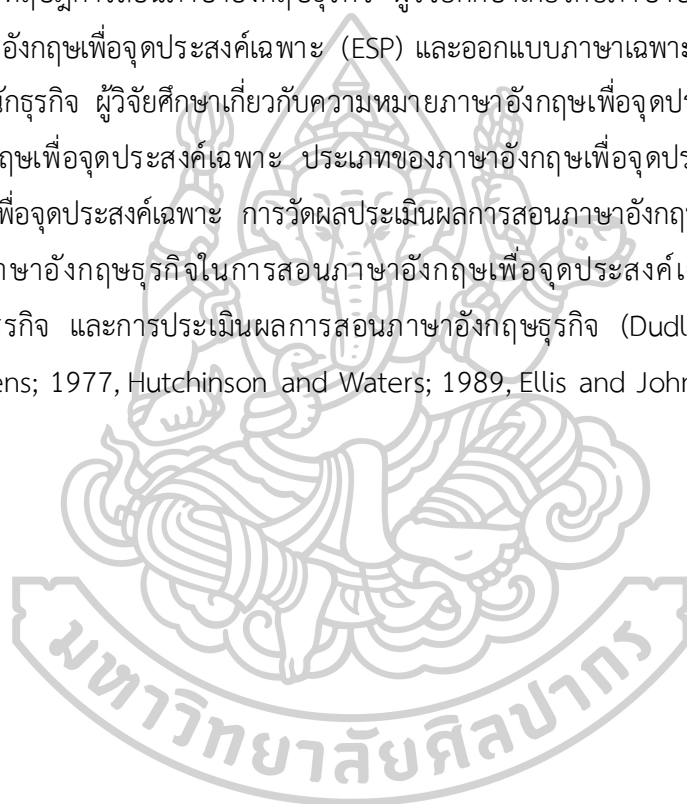
ในปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้รับนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อให้เข้าตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา (English Proficiency) โดยสามารถเทียบเคียงผลกับกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป” (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) หรือมาตรฐานอื่นๆ (นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) ดังนั้นด้วยเหตุนี้ทำให้แต่ละสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้มีการกระตุ้นให้นักศึกษาของตนเองได้ศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้ทำการศึกษาภาษาอังกฤษผ่านสื่อออนไลน์มากขึ้น มีทักษะการฟัง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ที่เป็นการศึกษาได้ตลอดเวลาและมีข้อมูลอยู่อย่างไม่มีจำกัด และจากการสอบถามผู้เรียนในชั้นเรียน ผู้สอนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่นักศึกษาต้องประสบจากทักษะการอ่านผ่านสื่อออนไลน์ อย่างเช่นปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์หรือ ความหมายในบทความยาก หรือปัญหาความสามารถวิเคราะห์ข้อสอบจากสื่อออนไลน์ไม่ได้ เพราะข้อสอบบางข้อเป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ หรือทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้ผู้เรียนที่ศึกษาผ่านสื่อออนไลน์มีปัญหาในการวิเคราะห์ข้อสอบ ทำให้นักศึกษาที่ศึกษานอกเวลาเรียนมีปัญหาในเหตุและผลดังกล่าว และการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาจากผู้เรียนผู้ที่ได้ให้ข้อมูลให้คำแนะนำและบอกความต้องการปรับปรุงของผู้เรียนที่กำลังศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากการเรียนการสอนออนไลน์ สามารถพบว่า 1) สภาพปัญหาทักษะความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเองอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง 2) ผู้เรียนขาดทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาตนเอง อย่างเช่นทักษะการสร้างความรู้และหาคำตอบด้วยตนเอง ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีม ทักษะการแบ่งปันความรู้และช่วยกันแก้ปัญหา ทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ ทักษะการสรุปความรู้ได้ด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม ทักษะการแก้ไขปัญหาอย่างเช่นเมื่อเกิดปัญหาขึ้นผู้เรียนไม่สามารถแก้ปัญหาพร้อมทั้งแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้ 3) บทความหรือแนวข้อสอบจากสื่อออนไลน์เป็นบทความหรือการออกข้อสอบเชิงวิเคราะห์ซึ่งทำให้ผู้อ่านหรือผู้ทำการทดสอบมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ และ 4) มีข้อเสนอแนะว่าผู้เรียนควรที่จะมีแนวทางในการฝึกปฏิบัติก่อนเข้าศึกษาในสื่อออนไลน์ในครั้งต่อไป เพราะจะเป็นแนวทางในการฝึกฝน การวางแผนอ่านบทความออนไลน์ และเทคนิคการอ่านทำข้อสอบออนไลน์ในครั้งต่อไป ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งสื่ออื่นๆ เพิ่มมากขึ้น

จากปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้เรียนออนไลน์นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาโดยศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาารูปแบบการสอนที่ช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้

การวัดผลประเมินผลของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Barrow & Tamblyn,1980; Barrows,1982; Neufeld & Barrow,1974)

4. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการอ่านที่ผู้อ่านนำเอาวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณมาใช้ในการรับสารจากการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด ทั้งความหมาย ทักษะของการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่าน กลวิธีการอ่าน แนวทางการเลือกบทอ่าน แนวทางการตั้งคำถาม การวัดและประเมินผล (Flynn, 1989; Cheek, 1989)

5. ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษธุรกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) และออกแบบภาษาเฉพาะเจาะจงในสายงานทางธุรกิจสำหรับนักธุรกิจ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับความหมายภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การวัดผลประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ บริบทของภาษาอังกฤษธุรกิจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ และการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Dudley-Evans & St. John; 1998, Strevens; 1977, Hutchinson and Waters; 1989, Ellis and Johnson; 1994)

ตัวป้อนเข้า

1. หลักการ แนวคิดการวิจัย และพัฒนา R & D (Research and Development) และการวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research)
2. แนวคิดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน (Prabhu, 1987; Nunan, 2004; Willis, 1996; Ellis, 2004)
3. แนวคิดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน (Barrow & Tamblin, 1980; Duch, Groh, & Allen, 2001)
4. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ (Flynn, 1989; Cheek et al., 1989)
5. ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Dudley-Evans & St. John, 1998; Stevens, 1977; Hutchinson and Waters, 1989; Ellis and Johnson, 1994; Friendo, 2005; Liu, 2010;

กระบวนการ

1. วัตถุประสงค์การเรียนรู้
2. สื่อการเรียนการสอน
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน
 - ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)**
 - เตรียมตัวก่อนทำภาระงานการแก้ปัญหา
 - ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา
 - การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับด้วยปัญหาทางธุรกิจ
 - ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage)**
 - ทำความเข้าใจในกับปัญหา (Define)
 - ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore)
 - สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze)
 - รายงานผลการทำภาระงาน (Report)
 - ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)**
 - ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills)
 - ทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task)
 - การประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)
 - ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection Stage)**
 - สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review)
 - สะท้อนความคิด (Reflect) ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา

ผลลัพธ์

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
2. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นภาระงาน

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

การศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีคำถามการวิจัยดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้หรือไม่
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองหรือไม่
3. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าวอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ของโครงการวิจัยให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในการกำหนดขอบเขตดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งหมด 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มห้องเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีที่กำลังเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน

ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 8 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 48 ชั่วโมง ในภาคการศึกษาที่ 1/2562 (สิงหาคม – ตุลาคม) โดยแบ่งระยะเวลาก่อนการทดลอง (Pre-test) 1 ครั้ง (2 ชั่วโมง) ระยะเวลาในการทดลอง 48 ชั่วโมง และระยะเวลาหลังการทดลอง (Post-test) 1 ครั้ง (2 ชั่วโมง) รวมทั้งสิ้น 52 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PESC Model) หมายถึง กระบวนการสอนหรือแบบแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยเนื้อหาสาระได้มาจากการศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้เรียน การสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนและผู้ประกอบการในสายงานทางธุรกิจ โดยยึดหลักจากแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน ศึกษาจากเอกสารงานวิจัย ตำรา รวมถึงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ 7 ทักษะได้แก่ 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน และ 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน โดยพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา และออกแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) และขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection Stage) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานได้ผ่านกระบวนการพัฒนา ตรวจสอบและประเมินคุณภาพทางสถิติและจากผู้เชี่ยวชาญ และทดลองใช้กับนักศึกษา มีประสิทธิภาพ 75.86/75.20

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Business Reading Skills) หมายถึงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาที่พิจารณาจากคะแนนที่นักศึกษาได้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 จำนวน 50 ข้อ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งครอบคลุมทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณต่อไปนี้ 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน และ 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้น หลังจากผ่านการเรียนด้านด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้านสื่อประกอบการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และประโยชน์ที่ได้รับ โดยวัดค่าคะแนนจากการทำแบบประเมินความคิดเห็นที่ได้รับตรวจสอบคุณภาพแล้ว

4. นักศึกษาหมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สำหรับผู้เรียน

1. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน
2. ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านจากแนวทางการสร้างความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนเป็นเพียงคนควบคุมและแนะนำ ผู้เรียนใช้ความสามารถในการแสวงหาความรู้จากประสบการณ์ และการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน

สำหรับผู้สอน

1. ผู้สอนได้แนวการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่อาจเกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนได้พัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณ์ญาณที่ทันสมัย และนำไปใช้ได้จริงกับการเรียนการสอนในยุคสมัยใหม่โดยออกแบบการเรียนการสอนที่น่าสนใจ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อประมวลเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

1. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading)
 - 1.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 - ทฤษฎีความรู้เดิมหรือโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory)
 - 1.2 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 - 1.4 กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

- 1.5 ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 1.6 ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน
- 1.7 แนวทางการเลือกบทอ่าน
- 1.8 แนวทางการตั้งคำถาม
- 1.9 การวัดผลและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 1.10 สรุปแนวคิดด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้
2. แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.1 แนวคิดทฤษฎีการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)
 - 2.2 ความหมายการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.3 หลักการและแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.4 องค์ประกอบของการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.5 แนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 2.6 ประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.7 ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.8 ข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 2.9 การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน
3. แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.1 ความหมายการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.2 ความเป็นมาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.3 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.4 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.4.1 องค์ประกอบในระดับหลักสูตร
 - 3.4.2 องค์ประกอบในระดับกลุ่ม
 - 3.4.3 องค์ประกอบระดับผู้เรียน
 - 3.5 ลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.6 การออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.7 กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 3.8 การวัดผลประเมินผลของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
4. การบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

5. การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching)

5.1 ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

5.1.1 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

5.1.2 ลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

5.1.3 ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

5.1.4 ภาษาอังกฤษธุรกิจในบริบทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

5.2 การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

5.2.1 ความหมายของภาษาอังกฤษธุรกิจ

5.2.2 การพัฒนาของภาษาอังกฤษธุรกิจ

5.2.3 องค์ประกอบในการออกแบบหลักสูตรภาษาธุรกิจ

5.2.4 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

5.2.5 การวัดผลประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

1. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยศึกษาประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับ แนวคิดทฤษฎีการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แนวทางการเลือกบทอ่าน แนวทางการตั้งคำถาม และการวัดผลและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 แนวคิดทฤษฎีการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ทฤษฎีความรู้เดิมหรือโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema theory) มีความเชื่อว่า ความรู้ของคนเราจะได้รับรวบรวมเป็นหน่วยๆ เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (Schemata) ซึ่งเป็นหน่วยความรู้ที่ได้รับการเรียบเรียงขึ้นจากความรู้ที่เรามีเกี่ยวกับผู้คน สิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์ กระบวนการ มโนคติ และสิ่งต่างๆที่เป็นพื้นฐานให้เกิดการเรียนรู้ (Rumelhart, 1984 อ้างถึงใน กรวิก ศรีแก้ว, 2553) ซึ่ง Piaget (1970) เสนอว่าความเติบโตทางสติปัญญาเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนจัดจำแนกจำพวกทางด้านความคิด หรือโครงสร้างความรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยมโนคติเกี่ยวกับสิ่งของและเหตุการณ์ที่มีคุณลักษณะทั่วไปหรือคุณลักษณะเฉพาะบางประการร่วมกัน เมื่อคนเรามีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งใหม่หรือสิ่งที่เราไม่คุ้นเคย จะเกิดการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้จัดจำพวกไว้แล้ว ถ้ามีลักษณะผสมกลมกลืนกัน ก็จะเพิ่มความรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างที่มีอยู่เดิม (Assimilation) แต่ถ้าข้อมูลใหม่นั้นไม่อยู่ในลักษณะความรู้ที่มีอยู่แล้ว ก็ จะเกิดการปรับความรู้ด้วยการสร้างโครงสร้างความรู้ขึ้นใหม่ หรือเปลี่ยนโครงสร้างความรู้เก่าด้วยความรู้ใหม่ (Accommodation) โดยวิธีการนี้โครงสร้างความรู้ที่จัดตั้งขึ้นจะมีลักษณะซับซ้อนมากขึ้น ส่วน Graves, Juel, and Graves (1998) ระบุว่า ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ เป็นมโนคติหนึ่งที่สำคัญของจิตวิทยาพุทธิปัญญานิยม โดยที่ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจทางด้านความรู้ที่มีอยู่ในสมองของคนเรา และความสำคัญของความรู้เหล่านี้ที่มีต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเชื่อว่าความรู้จะถูกรวบรวมในโครงสร้างที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (Schemata) และ Rumelhart (1980) กล่าวว่า โครงสร้างความรู้เป็นที่รวบรวมความรู้ของคนเราเกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ เหตุการณ์ ลำดับขั้นของเหตุการณ์ การกระทำ ลำดับขั้นของการกระทำ โดยที่เรามีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับสิ่งของ เช่น บ้าน เกี่ยวกับสถานการณ์ เช่น การอยู่ในชั้นเรียน เกี่ยวกับเหตุการณ์ เช่น การไปดูการแข่งขันฟุตบอล และเกี่ยวกับลำดับขั้นของเหตุการณ์ เช่น ตื่นนอน รับประทานอาหารเช้า อาบน้ำ และไปทำงาน เราตีความประสบการณ์ไม่ว่าจะโดยตรงจากการเผชิญกับสิ่งต่างๆหรือโดยอ้อมจากการอ่าน โดยการเปรียบเทียบ หรือการจับคู่ประสบการณ์นั้นๆเข้ากับโครงสร้างความรู้ ถ้าหากผู้อ่านมีเครือข่ายโครงสร้างความรู้ที่รวบรวมไว้อย่างหลากหลาย ก็จะมีความพร้อมสูงในการเลือกดึงมาใช้ ถ้าหากเรามี

ความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งยิ่งมากก็จะง่ายขึ้นในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆ และก็จะยิ่งเรียนรู้ได้มากขึ้น โครงสร้างความรู้จะช่วยอันดับแรกก็คือช่วยให้สิ่งที่อ่านมีความหมาย สามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิม พิจารณาความสำคัญของความสัมพันธ์ของข้อมูลในบทอ่าน การสรุปโดยนัย และการจดจำ (Anderson & Pearson, 1984) โครงสร้างความรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการอ่านมี 3 ชนิด ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆบนโลก ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการเรียบเรียงบทอ่าน และความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Adams & Bruce, 1982)

Mckay (1987) Rubin (1991:12) วิสาข์ จิตวัตร (2543:20) และปารย์พิชชา ก้านจักร (2558) ได้กล่าวโดยสรุปถึงทฤษฎีสเกิมา (Scheme Theory) ว่าเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงวิธีการจัดระเบียบความรู้ใหม่เข้าไปในสมองของเรา วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิม และวิธีการแก้ไขความรู้เดิมให้เหมาะสม นอกจากนี้ยังได้อธิบายว่า Scheme หมายถึงการบรรยายเกี่ยวกับกลุ่มของความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว (Schemata) หรือ Frameworks หรือ Knowledge Structures ที่เรียงรายกันอยู่เป็นระดับชั้น จัดอยู่เป็นกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โครงสร้างความรู้เดิมเหล่านี้เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวแผนงาน หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งมี Schemes ทำหน้าที่ผนึกข้อความที่ผู้รับเข้าไปไว้ร่วมกัน

กลุ่มโครงสร้างความรู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการอ่าน คือ เป็นสิ่งชี้้นำเรื่องให้กับผู้อ่านและจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่องและเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้าง (Schemata) อยู่ภายใต้โครงสร้างที่จัดไว้

โครงสร้างความรู้เดิม (Schemata) เหล่านี้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและเป็นเครื่องช่วยชี้แนะผู้อ่านในขณะที่ต้องการเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งยังช่วยผู้อ่านจะอ่านคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำโครงสร้างความรู้เดิมนี้ไปใช้ประกอบการอ่านเรื่องซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเข้าใจมากกว่าโครงสร้างทางภาษา (Language Structure) และกระบวนการภาษาที่ใช้ในข้อเขียนแต่อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการอ่านต้องประกอบขึ้นด้วยความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ความรู้ทั่วไปและปริมาณที่ความรู้เดิมเหล่านั้นถูกกระตุ้นให้ทำงานที่กระบวนการทางสมองกำลังดำเนินการอยู่

โครงสร้างความรู้เดิมแบ่งออกได้ 2 ชนิด ได้แก่

1. โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียนและโครงร่างของเรื่องมาก่อน เช่น การเขียนเชิงบรรยาย นิทานวิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีลักษณะไวต่อลักษณะโครงสร้าง การเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่าน จะช่วยได้อย่างมากทางด้านความเข้าใจและความทรงจำ ลักษณะการเขียนของเรื่องราวต่างๆ จะแตกต่างกันไปและมักจะมีลักษณะโครงสร้างการเขียนเฉพาะ

แต่ละรูปแบบ เช่น นิทาน การบรรยาย การพรรณนา เป็นต้น และในบรรดาโครงสร้างการเขียนทั้งหมด โครงสร้างเกี่ยวกับการเขียนเชิงบรรยาย (Narrative Scheme) มาแล้วการอ่านจึงไม่มีปัญหา

2. โครงสร้างความรู้เนื้อหา (Content Schemata) การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐกิจ การแพทย์ ธุรกิจ เป็นต้น จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิด แขนงนี้จะรับรู้เรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ ความรู้เนื้อหาเหล่านี้มาก่อน

ผู้อ่านจะต้องมีโครงสร้างความรู้ทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อน จะช่วยเพิ่มความสามารถในการเดาเรื่องได้ดีขึ้น และถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปลักษณะการเขียนที่ดีก็ย่อมได้เปรียบเพราะประสิทธิภาพการอ่านจะต้องแปรไปตามลักษณะประโยคอนุเขตและการจัดระเบียบการเขียนเรื่องหรือถ้าผู้อ่านมีความรู้หรือภูมิหลังในเรื่องที่เฉพาะเจาะจงทางด้านเนื้อหา ก็จะสามารถอ่านบทอ่านที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้มาก่อนเลย ดังนั้นผู้อ่านควรจะมีความรู้ทั้งสองประเภท เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความรู้เดิมของผู้อ่านที่เกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของงานเขียนมีอิทธิพลต่อการอ่านของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ความรู้เดิมเหล่านี้มีประโยชน์ ในการคาดคะเนตีความและสรุปความของข้อมูลใหม่เพื่อที่จะรับข้อมูลให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้วในตัวผู้เรียนแล้วเก็บข้อมูลนั้นไว้ใช้ต่อไป ความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้เดิมมาคาดคะเนข้อมูลใหม่ได้เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ๆ โดยยึดสิ่งที่รู้แล้วหรือความรู้เดิมเป็นหลักแล้ว ในการทดสอบการคาดคะเนในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ

1.2 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต้องฝึกฝนให้กับผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านได้สร้างความรู้ ความหมายหรือการวิเคราะห์ การตีความจากเรื่องที่อ่าน ในระหว่างอ่าน ผู้อ่านจะพยายามทำความเข้าใจในหัวข้อ จุดประสงค์ของการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือโดยใช้ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่านพยายามทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (กรมวิชาการ; 2541:1) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต เป็นการศึกษาแนวคิด หลักการและเหตุผล ประสบการณ์จากนักวิชาการทั้งหลายเพื่อรวบรวมนำมาออกแบบการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ผู้ทำการศึกษาจะได้ศึกษาความหมายของความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการที่ได้นำเสนอความหมายหรือคำนิยามดังต่อไปนี้

คำว่า "วิจารณ์ญาณ" ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หน้า 742 ให้ความหมายว่า "วิจารณ์ญาณคือปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง" กรมวิชาการ (2542) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ความสำคัญ ความสำคัญในประเด็นที่อ่านผ่านข้อความที่ผู้อ่านได้อ่าน โดยใช้สติปัญญาในการพิจารณาวิเคราะห์ข้อความหรือเรื่องที่อ่าน แสดงความสนับสนุน คัดค้าน อย่างสมเหตุสมผล ในขณะที่ เปลื้อง ณ นคร (2542) ได้อธิบายว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณคือ เป็นการอ่านเป็น ผู้อ่านสามารถอ่านความคิดของผู้เขียนผ่านตัวอักษรที่ถ่ายทอด ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดในการติดตาม และผู้อ่านจะพยายามตั้งคำถามในหัวข้อที่จะอ่าน ถ้าหัวข้อเหล่านั้นถูกตอบ ผู้อ่านจะบรรลุจุดมุ่งหมายของการอ่านที่เรียนว่า อ่านเป็นหรืออ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนและแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อมาเป็นแนวทางของการอ่านอย่างเช่น การศึกษาเกี่ยวกับชนิดของหนังสือ ประเภทของข้อมูลที่จะอ่าน การใช้คำ รูปแบบหรือโครงสร้างประโยค และลักษณะงานของของผู้เขียนมาเพื่อใช้ประกอบในการอ่านบทความต่างๆ นอกจากนี้ ยุพรพรรณ ตันติสัถยานนท์ (2555:20-21) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านในระดับสูงที่ผู้อ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาโดยอาศัยหลักความจริง เหตุผลและประสบการณ์ ผู้อ่านจะได้รับบทอ่านหลักจากนั้นพิจารณาบทอ่านอย่างรอบคอบ วิเคราะห์และประเมินสิ่งที่อ่านรวมถึงแนวคิดของผู้เขียนในเนื้อหรือทำตามที่คุณเขียนระบุไว้ในเนื้อหาบทอ่าน ผู้อ่านต้องใช้ความคิดสติปัญญาอย่างรอบคอบเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาจนสามารถพิจารณาวิจิจฉัยและประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้โดยอาศัยหลักความจริงและเหตุผลประกอบในการพิจารณา

Harris & Hodges (1981:74) ได้อธิบายว่าความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณหมายถึง 1) กระบวนการตัดสินใจในการอ่าน มีการประเมินการความเกี่ยวข้องและความเหมาะสมของสิ่งที่อ่าน 2) การกระทำของการอ่านที่ทัศนคติการตั้งคำถาม การวิเคราะห์เชิงตรรกะและการอนุมานใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่อ่านตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และ 3) การตัดสินใจถูกต้องหรือมูลค่าของสิ่งที่อ่านขึ้นอยู่กับเกณฑ์ของมาตรฐานที่พัฒนาผ่านประสบการณ์มาก่อน

Flynn (1989: 654) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเกี่ยวข้องกับ "กระบวนการโต้ตอบใช้ความคิดหลายระดับพร้อม ๆ กัน ยกตัวอย่างเช่น 1) การวิเคราะห์หมายถึงการชี้แจงข้อมูลโดยการตรวจสอบส่วนประกอบต่างๆ 2) การสังเคราะห์หมายถึงการรวมส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันทั้งหมด 3) การประเมินผลซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรฐานแล้วทำการตัดสินใจต่อมาตรฐานเพื่อตรวจสอบว่าสมเหตุสมผลหรือไม่

Smith, Nila (1963: 409-410) ได้อธิบายลำดับของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่สำคัญไว้ 3 อย่างได้แก่ 1) การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านที่ทำความเข้าใจคำศัพท์หรือประโยคในบริบท 2) การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านเชิงตีความเพื่อให้ได้รับความหมายที่ลึกซึ้ง แม้

ความหมายนั้นอาจจะไม่ได้ระบุไว้ในข้อความตรงๆ 3) การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นการประเมินคุณภาพ คุณค่าความถูกต้องของสิ่งที่อ่านผ่านการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลบทอ่านที่ผู้อ่านได้รับ

Cheek (1989) ระบุว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเกี่ยวข้องกับการประเมินความเกี่ยวข้องกับความเหมาะสมของสิ่งที่อ่าน โดยใช้ความคิดเห็น สติปัญญา ประสบการณ์ ของผู้อ่าน ผู้เขียน อาจจะระบุงค์ความรู้ความสามารถที่พยายามจะให้ผู้เรียนประเมินความเกี่ยวข้องกับความเหมาะสมในบทอ่านที่พวกเขากำลังอ่าน ผู้อ่านอาจจะนำความรู้มาทำความเข้าใจโดยการประยุกต์ใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผล

สอดคล้องกับ Paul (1993) ที่ได้อธิบายความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นความคิดที่มันเป็นกระบวนการ การมีส่วนร่วมทางสติปัญญาที่ผู้อ่านพยายามที่จะใช้ในการสนทนากับผู้เขียนผ่านบทอ่าน ถ้าแม้ผู้อ่านได้อ่านอย่างไม่เข้าใจ มันจะทำให้ผู้อ่านพลาดข้อมูลบางส่วนของข้อความที่ผู้เขียนมีความตั้งใจที่จะนำเสนอต่อผู้อ่าน ผู้อ่านจะบิดเบือนข้อความสำคัญที่ผู้เขียนแฝงในบทอ่าน มุมมองจากผู้เขียนซึ่งผู้อ่านอาจจะตีความหมายที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาประสบการณ์ และหาแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนการอ่านของตนเอง และพยายามตีความหมายจากบทอ่านผ่านการประเมินอย่างถูกต้องและเป็นรูปธรรมในระยะเวลาอันสั้นในขณะที่อ่านบทความ และ Paul ได้สนับสนุนว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านวิเคราะห์ความคิด ข้อมูล ประสบการณ์ของผู้เขียนโดยใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลหาความสมเหตุสมผลจากบทอ่านที่ผู้อ่านได้รับด้วยสติปัญญาของตนเอง นอกจากนี้ Wallace (2003; 39) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณหมายถึง ผู้อ่านใช้กระบวนการ รูปแบบ คำถามและทฤษฎีบางอย่างที่ทำให้เกิดความชัดเจนและเข้าใจมากขึ้น มีความเกี่ยวข้องมากขึ้นทั้งในความพยายามและความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมากกว่าการอ่านข้อความโครงสร้างลึกลงกว่านอกเหนือจากข้อความผิวเผินนั้นอาจจะหมายถึงความสอดคล้องเชิงตรรกะ น้ำเสียง การจัดการและเงื่อนไขการออกเสียงอื่นๆ ที่สำคัญ

จากการศึกษาความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจากนักวิชาการดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การอ่านที่ผู้อ่านนำเอาวิธีคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมาใช้ในการรับสารจากการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์วิจารณ์ในขั้นสูงต่อไป ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกของข้อมูลข่าวสารเช่นในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ ตรวจสอบ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

1.3 วัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักคิดวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นและประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ตามจุดมุ่งหมาย ผู้อ่านก่อนที่จะอ่านจะต้องตั้งวัตถุประสงค์ของตนเองที่จะศึกษาบทอ่านที่น่าเสนอจากผู้อื่น ดังนั้นจึงมีนักวิชาการหลายคนได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่ผู้ทำการศึกษาได้นำมาเป็นแนวทางดังต่อไปนี้

Wallace (1992: 50) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทางภาษาศาสตร์ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของความหมายทางมโนคติที่ฝังอยู่ในตำราที่ระบุโดยการใช้ภาษา จุดมุ่งหมายคือการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถเชิงแนวคิดหรือความสำคัญ จุดมุ่งหมายคือการพัฒนาสิ่งที่เรียกว่า การรู้หนังสือซึ่งหมายถึงความสามารถเพื่อขยับข้อความเพื่อพัฒนาการโต้แย้งที่มีเหตุผลรอบตัว

พินิตนันท์ บุญพามี (2542: 11-12) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาความรู้ ที่มีวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับผู้รักความก้าวหน้าและเป็นการส่งเสริมผู้อ่านมี 5 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อแสวงหาคำตอบในเรื่องที่ต้องการแก้ไขหรือไม่สามารถแสวงหาคำตอบได้ 2) เพื่อการศึกษาหาความรู้โดยละเอียดเพิ่มขึ้น 3) เพื่อการรับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริงในปัจจุบัน เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น 4) เพื่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเป็นกรณีพิเศษในสาขาวิชาหรือวิชาชีพอื่นๆ 5) เพื่อการรวบรวมทำรายงานหรืองานวิจัยที่ส่งผลให้เป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณชน

2. การอ่านเพื่อให้เกิดความคิดเห็น เพราะการคิดเป็นการกระตุ้นความไม่พอใจของผู้เรียน การไตร่ตรองอย่างรอบครอบ ช่วยให้ผู้อ่านมีทัศนคติอย่างรอบครอบเพื่อการตัดสินใจได้ดี

3. การอ่านเพื่อแนวคิดที่สำคัญเป็นการที่ผู้อ่านได้นำกระบวนการจัดแนวคิดจากผู้อื่นมาพิจารณา ข้อดีข้อจำกัด เหตุผลแรงจูงใจที่จะเขียน และช่วยให้ผู้อ่านเกิดการคิดสร้างสรรค์ต่อยอดในสิ่งที่อ่านจากบทความของผู้อื่น

4. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อการพักผ่อนจากความเครียดในชีวิตประจำวัน ผู้อ่านอาจจะอ่านเพื่อความบันเทิง มักจะอ่านหนังสือหรือข้อความประเภทตามความต้องการของผู้อ่าน

5. การอ่านเพื่อปรับบุคลิกภาพ การอ่านสามารถพัฒนาความรู้ สติปัญญา ความคิดเห็น และทัศนคติได้ดี

จากการศึกษาวัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้ทำการศึกษาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งพัฒนาความรู้ทางภาษาศาสตร์ โดยผู้อ่านจะมีเป้าหมายในการนำไปแก้ไขปัญหา เพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อการรับรู้เหตุการณ์ในปัจจุบัน เป็นต้น เป็นการพัฒนาความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งพัฒนาความรู้ทางความคิดและความสำคัญ โดยผู้อ่านจะอ่านเพื่อการกระตุ้นความเห็นของตนเอง การไตร่ตรอง การปรับบุคลิกจากคิดหลังจากการอ่าน เป็นต้น จะมีจุดมุ่งหมายคือการพัฒนาแนวคิดและการแก้ไขปัญหามานในชีวิตของผู้อ่าน

3. การอ่านเพื่อการเรียนรู้ซึ่งวัฒนธรรมและการสร้างความบันเทิงเป็นการอ่านที่ผู้อ่านได้เรียนรู้จากบทอ่านที่ประกอบด้วยภาษาของประเทศต่างๆ และเรียนรู้ซึ่งวัฒนธรรมในภาษานั้นๆ และบางครั้งผู้อ่านก็จะอ่านเพื่อการพักผ่อนในอารมณ์จากเอกสารที่สร้างความอึดอัดในจิตใจของผู้อ่าน

1.4 กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นพฤติกรรมของผู้อ่านที่จะนำมาใช้ในการอ่านบทอ่านในภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง มันเป็นการกระทำ เทคนิค ขั้นตอน หรือเป็นลักษณะเฉพาะของผู้อ่านแต่ละคนนำไปใช้ เพื่อให้ตนเองได้มีความสามารถอ่านเนื้อหาของบทอ่านได้ให้เข้าใจในจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและประสบความสำเร็จในการอ่าน ผู้อ่านยังได้ใช้กลวิธีการอ่านต่างๆ อย่างตั้งใจ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่ผู้ทำการศึกษาในครั้งนี้จะได้ศึกษาแนวคิดของกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการต่างๆ ดังต่อไปนี้

Tovani (2000) กล่าวว่าผู้อ่านที่กำลังใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำเป็นต้องวิเคราะห์และพิจารณาข้อความก่อน เพราะวิเคราะห์และพิจารณาที่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจข้อความก่อนที่จะสรุป หาเหตุและผลจากบทความของผู้เขียน ด้วยเหตุนี้ผู้อ่านควรพัฒนากลวิธีการอ่านของแต่ละบุคคลเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นและการจดจำข้อมูลในเรื่องที่จะอ่าน และ Tovani (2000) แนะนำกลยุทธ์อ่านอย่างมีวิจารณญาณต่อไปนี้เพื่อช่วยในการอ่านไว้ดังนี้

กลวิธีที่ 1 การทำบันทึกย่อ (Annotating) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านจะอ่านบทความอย่างน้อย 2-3 ครั้ง หลังจากนั้น ผู้อ่านจะมีปฏิกิริยาตอบและคำถามเกี่ยวกับข้อความบนบทอ่านโดยตรง ผู้อ่านอาจจะทำเครื่องหมาย ชีตเส้นใต้หรือจดบันทึกในสิ่งที่อ่านเกี่ยวกับประเด็นที่จำเป็นหรือสำคัญจากบทความที่ได้อ่าน

กลวิธีที่ 2 การดูตัวอย่าง (Previewing) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านดูภาพรวมของโครงสร้างของข้อความ ตัวอักษรของข้อความ รูปภาพและประสบการณ์ส่วนตัวก่อนที่จะอ่านข้อความ ผู้อ่านจำกัดวัตถุประสงค์ในการอ่านว่าผู้อ่านกำลังค้นหาอะไรจากเนื้อหาในการอ่าน อาจจะเป็นใจความ

สำคัญหรือข้อมูลรายละเอียดสนับสนุน ผู้อ่านจะดูตัวอย่างก่อนที่จะเริ่มก่อนเพื่อที่จะตั้งคำถามว่าเรื่องราวจากบทอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีเหตุการณ์ดำเนินเป็นไปอย่างไร ก่อนที่จะเริ่มกระบวนการอ่านต่อไป

กลวิธีที่ 3 การอ่านหาข้อมูลที่สำคัญและหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning & Skimming) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านจะค้นหาคุณลักษณะหลักๆ ของการอ่านและการอ่านเพื่อให้ได้สาระสำคัญของข้อความเท่านั้น ผู้อ่านใช้กลวิธีเมื่อต้องการหา Main ideas หรือประเด็นหลัก ใจความสำคัญของเรื่อง หรือเมื่อต้องค้นหาการตีความหรือ Implication บางอย่างที่อยู่ภายในบทความนั้น หรือเมื่อต้องการทราบเกี่ยวกับ Mood & Tone อารมณ์ ความรู้สึก หรือทัศนคติ (Attitude) ของผู้เขียน หรือเมื่อต้องการคำตอบที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลัก (Purpose) หรือเจตนาของผู้เขียน หรือเมื่อต้องการหาข้อความเสริม/การขยายความ หรือที่เรียกว่า Further Application Ideas อันได้แก่ข้อความหรือประโยคที่นำมาเสริมหรือสนับสนุนใจความหลักของเรื่อง

กลวิธีที่ 4 การระบุข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (Facts & Opinions) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านต้องการที่จะระบุหรือแยกแยะได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง (fact) อะไรคือความคิดเห็น (opinion) หรือจินตนาการ (imagination) ของผู้เขียนจากข้อความ ที่อ่านให้เห็นอย่างชัดเจน หลังจากการใช้กลวิธี ผู้อ่านจะสามารถสรุปได้ว่าข้อเท็จจริง (fact) จะเป็นสิ่งที่สามารถตรวจสอบหรือพิสูจน์หาความจริงได้ ความคิดเห็น (opinions) จะเป็นประโยคซึ่งแสดงถึงความเชื่อ การตัดสินใจหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งความคิดเห็นจะสามารถระบุแยกออกได้ง่าย และจินตนาการ (Imagination) จะเป็นสิ่งที่ผู้เขียนได้บันทึกคิดสร้างสรรค์ขึ้นมา ถึงแม้ว่าบางครั้งอาจจะจริงอยู่บ้าง แต่ก็เป็นเรื่องเฉพาะตัวยังไม่อาจพิสูจน์ให้เห็นจริง หรือเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่ว ๆ ไปได้

กลวิธีที่ 5 การสรุปความ (Drawing Conclusions) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านใช้ข้อมูลที่บอกเป็นนัยหรืออนุมานเพื่อให้ได้รับความหมายจากสิ่งที่ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ผู้เขียนอาจจะให้คำแนะนำหรือเบาะแสแก่ผู้อ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านของพวกเขาอ่านระหว่างบรรทัดเนื่องจากไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะระบุไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นผู้อ่านจะใช้กลวิธีในการหาเบาะแสจากข้อความ โดยการกระตุ้นความรู้เดิมและการคาดเดาความหมาย หรือการพิจารณาสิ่งที่พวกเขาารู้จากประสบการณ์ของตนเอง หรือการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ผู้เขียนมอบไว้ให้ อาจจะเป็นบุคลิกของตัวละคร ความรู้สึกและแรงจูงใจ ช่วงเวลาและสถานที่ความขัดแย้ง เป็นต้น มาสรุปหาความหมายจากบทที่อ่าน

กลวิธีที่ 6 การตรวจสอบ (Monitoring) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการตรวจสอบหรือการทำให้ชัดเจนเพื่อดูว่าข้อความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ผู้อ่านจะใช้กลวิธีเมื่อเขาไม่เข้าใจบางส่วนของข้อความและทำตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อค้นหาความหมายจากข้อความที่ผู้อ่านได้อ่านผ่านไปแล้ว ผู้อ่านใช้กระบวนการคิดของตนเองในระหว่างการอ่าน การตรวจสอบหรือการทำให้กระจ่างจะช่วยให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมอย่างจดจ่อกับความจริงที่ว่าอาจมีเหตุผลว่าทำไมข้อความจึงยากที่จะเข้าใจ ในการใช้

กลวิธีการอ่านนี้ ผู้อ่านอาจจะหยุดและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่คุณอ่านไปแล้ว หลังจากนั้นอ่านอีกครั้ง และปรับระดับการอ่านให้ช้าลงหรือให้เร็วขึ้น หรือพยายามเชื่อมโยงข้อความกับสิ่งที่อ่านในหนังสือเล่มอื่นๆ สิ่งที่เคยรู้หรือสิ่งที่เคยมีประสบการณ์ ทามโนภาพ และใคร่ครวญสิ่งที่อ่าน ตลอดจนสังเกตจากสัญญาณักษณ์จากการพิมพ์ อย่างเช่น คำสำคัญ การพิมพ์ตัวหนา คำที่เป็นตัวเอียงและเครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น หรือสังเกตเห็นรูปแบบในโครงสร้างข้อความ หลังจากนั้นก็ทำการตรวจสอบหรือการทำให้ชัดเจนและระบุว่าข้อความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

กลวิธีที่ 7 การย่อความ (Summarizing) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการย่อๆ นำเสนอแนวคิดหลักของข้อความ เขียนย่อหน้าแสดงความคิดหลักโดยคำพูดของตนเอง ผู้อ่านจะทำการสรุปสิ่งที่ได้อ่านมาโดยย่อ จะเขียนสรุปเรื่องระดับย่อหน้า และการเขียนสรุป text หรือบทอ่านที่น้อยกว่าบทอ่านเดิม การย่อความเป็นการเขียนสรุปประเด็นความคิดหลักหรือข้อมูลที่สำคัญๆ ของย่อหน้าหรือ essay ด้วยการใช้คำพูดของผู้ย่อเอง จุดมุ่งหมายของการเขียนย่อความ เพื่อให้ได้ความคิดที่ชัดเจนของข้อมูลที่สำคัญที่สุดของบทอ่าน ความยาวของย่อความอาจมีความยาวเท่าใดก็ได้แล้วแต่เป้าหมายของเรา หรือในการเขียนและปริมาณของเนื้อหาที่สำคัญในบทอ่านนั้น โดยมีวิธีการย่อความบทอ่านระดับย่อหน้าดังนี้ 1) อ่านทั้งย่อหน้าโดยละเอียด 2) หา topic sentence ที่บ่งบอกถึงความคิดหลักที่อยู่ในย่อหน้านั้นครบถ้วน อาจถือเป็น summary ได้ 3) ถ้าหากไม่มี topic sentence ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ให้หาคำ หรือวลีสำคัญๆ หรือลักษณะเด่นๆ บางอย่างที่ทำให้ เราทราบได้ว่าเป็นกรอบข้อมูลของย่อหน้านั้น 4) เขียนประโยคย่อความ หรือ summarizing sentences โดยใช้คำหรือวลีเหล่านั้น

กลวิธีที่ 8 การถอดความ (Paraphrasing) เป็นกลวิธีการทำซ้ำและชี้แจงความหมายของประโยค 2-3 ประโยคจากข้อความ อ่านเนื้อเรื่องเพื่อถอดความและค้นหาคำที่ไม่รู้จัก แปลข้อมูลให้เป็นคำของคุณเอง โดยผู้อ่านใช้กลวิธีถอดความ ต้องทำการเขียนขึ้นใหม่ด้วยการใช้คำศัพท์สำนวน และรูปแบบการเขียนของตนเอง เพื่อหลีกเลี่ยงการลอกเลียน (plagiarism) ผู้อ่านจะต้องพยายามเข้าใจเนื้อหาที่อ่านทั้งหมดก่อน และจะต้องเขียนให้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วด้วย เทคนิคการถอดความ paraphrase มี 8 ประการ ได้แก่ 1) เปลี่ยนคำศัพท์ที่ใช้ 2) ใช้ word forms อื่นๆ หรือ parts of speech ที่ต่างไป 3) เปลี่ยนรูปประโยคที่อยู่ใน active voice ให้ เป็น passive voice หรือสลับกัน 4) เปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคปฏิเสธหรือสลับกัน 5) เปลี่ยนลำดับคำเช่น adverbs of time, adverbs of place หรือส่วนขยายคำหรือประโยค 6) เปลี่ยนตัวเชื่อมประโยค 7) เปลี่ยนรูปประโยค simple, compound และ complex และ 8) เปลี่ยน phrases ให้เป็น clauses หรือสลับกัน

กลวิธีที่ 9 การสังเคราะห์ (Synthesizing) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการรวบรวมความคิดและข้อมูลที่เลือกจากข้อความที่ต่างกัน มาทำการสังเคราะห์ความรู้ขึ้นมาใหม่โดยมีความรู้เดิมสนับสนุน จากการศึกษาความรู้เดิม ผู้อ่านอาจจะสนับสนุนหรือปฏิเสธแนวคิดของผู้เขียนหรือจาก

แหล่งข้อมูลอื่นๆ การสังเคราะห์เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านรวบรวมข้อมูลด้วยความรู้เดิมเพื่อสร้างแนวคิด มุมมองหรือความคิดเห็นใหม่ เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้ว พวกเขาจะจดจำข้อมูลที่คุ้นเคย สร้างความคิดเห็นใหม่จากการค้นพบความคิดดั้งเดิมและบรรลุความเข้าใจในมุมมองใหม่ๆ ในการสังเคราะห์นี้อาจจะมี กลวิธีอย่างเช่น ผู้อ่านอ่านแล้วหยุดเพื่อรวบรวมความคิดของพวกเขา แล้วระบุความคิดหลัก (Main Idea) ในบทอ่าน ใส่ข้อมูลเป็นคำพูดของผู้อ่านเอง ตอบสนองต่อข้อมูลที่ได้ระบุไว้และรวบรวม เขียน ข้อมูลออกมาใหม่ที่เป็นคำพูดของตนเองจากบทที่ผู้อ่านได้อ่านผ่านมา

Camden (2009) ได้อธิบายการอ่านของพวกเขา สรุปการส่งเสริมความเข้าใจของข้อความที่ พวกเขาต้องการเพื่อให้สามารถสร้างความหมายของข้อความในคำพูดของตนเอง กลวิธีการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณมีดังต่อไปนี้

- 1) การดูตัวอย่าง การเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความก่อนที่จะอ่าน
- 2) การศึกษาจากบริบท การศึกษาข้อความในประวัติศาสตร์ ชีวประวัติและวัฒนธรรมของ บริบท
- 3) การตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจและจดจำ
- 4) การสะท้อนความท้าทายต่อความเชื่อและคุณค่าของงานเขียน
- 5) การสรุปเพื่อระบุความคิดหลักและบททวนงานเขียน
- 6) การประเมินและการโต้แย้ง การทดสอบตรรกะของข้อความรวมทั้งข้อความ ความ น่าเชื่อถือและผลกระทบทางอารมณ์
- 7) การเปรียบเทียบการอ่านที่เกี่ยวข้อง สำรองความคล้ายคลึงกันและความแตกต่าง ระหว่างข้อความเพื่อให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัย Salisbury University ของประเทศสหรัฐอเมริกา (สืบค้นจาก http://salisbury.edu/counseling/new/7_critical_reading_strategies.html เมื่อวันที่ 18/6/2017) ได้อธิบายแนวทาง กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading Strategies) ไว้ 7 แนวทางดังต่อไปนี้

กลวิธีที่ 1 การดูตัวอย่าง (Previewing) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความ ก่อนที่จะอ่านหนังสือจริงๆ การดูตัวอย่างช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงเนื้อหาและวิธีการจัดระเบียบก่อนอ่าน อย่างใกล้ชิด

กลวิธีที่ 2 การกำหนดบริบท (Contextualizing) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการวางข้อความ ในบริบททางประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ และวัฒนธรรม เมื่อผู้อ่านอ่านข้อความ ผู้อ่านอ่านผ่านตาตาม ประสบการณ์ของตัวเอง ความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับคำศัพท์ในบทอ่านและความสำคัญ จะ ได้รับแจ้งให้รู้ว่า อะไรคือสิ่งที่ผู้อ่านได้รู้จัก และคุณค่าอะไรที่สามารถได้รู้จากบทอ่านในช่วงเวลาและ สถานที่ใด แต่ข้อความที่ผู้อ่านอ่านทั้งหมดได้ถูกเขียนขึ้นในอดีต บางครั้งอาจจะมีช่วงเวลาและสถานที่

แตกต่างกัน ในการอ่านอย่างถ่องแท้ผู้อ่านจะต้องปรับเปลี่ยนบริบทเพื่อรับรู้ถึงความแตกต่างระหว่าง ค่านิยมและทัศนคติร่วมสมัยของผู้อ่านกับผู้ที่อยู่ในข้อความ

กลวิธีที่ 3 การตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจและจดจำ (Questioning to understand and remember) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการตั้งคำถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา ในฐานะผู้เรียน คุณได้ถูก ครูผู้สอนได้ถามคำถามเกี่ยวกับการอ่านของคุณ คำถามเหล่านี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยให้คุณ เข้าใจการอ่านและตอบสนองได้อย่างเต็มที่ และมักใช้เทคนิคนี้ เมื่อคุณต้องการทำความเข้าใจและใช้ ข้อมูลใหม่ ๆ มันจะเป็นประโยชน์อย่างมากถ้าคุณเขียนคำถามเมื่อคุณอ่านข้อความเป็นครั้งแรก ด้วย กลยุทธ์นี้คุณสามารถเขียนคำถามได้ทุกเมื่อ ในการอ่านเชิงวิชาการที่ยากลำบากคุณจะเข้าใจเนื้อหาได้ ดีและจดจำได้ แต่ถ้าหากคุณเขียนคำถามสำหรับทุกย่อหน้าหรือส่วนย่อ คำถามแต่ละข้อควรมุ่งเน้นไป ที่แนวคิดหลักไม่ใช่ภาพประกอบหรือรายละเอียด และแต่ละคำถามควรถูกแสดงด้วยคำพูดของคุณเอง ไม่ใช่แค่คัดลอกจากส่วนของย่อหน้าเท่านั้น

กลวิธีที่ 4 การสะท้อนความท้าทายต่อความเชื่อและค่านิยมของคุณ (Reflecting on challenges to your beliefs and values) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการตรวจสอบคำตอบของคุณ การอ่านที่คุณทำสำหรับขั้นนี้อาจท้าทายทัศนคติของคุณ ความเชื่อที่จัดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือตำแหน่ง ของคุณในประเด็นปัจจุบัน ขณะที่คุณอ่านข้อความครั้งแรกให้ทำเครื่องหมายกากบาทในส่วนขอบ ที่แต่ละจุดที่คุณรู้สึกว่าเป็นการทำลายส่วนตัวเกี่ยวกับทัศนคติความเชื่อหรือสถานะของคุณ จดบันทึก ย่อไว้ที่ขอบเกี่ยวกับสิ่งที่คุณรู้สึกหรือเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในข้อความสร้างความท้าทาย ลองดูจุดที่คุณทำ เครื่องหมายไว้ในข้อความ คุณจะรู้สึกว่าเป็นการทำลายเป็นการส่วนตัว คุณเห็นรูปแบบใด?

กลวิธีที่ 5 การสรุปความและสรุป (Outlining and summarizing) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำ การระบุมุมความคิดหลักและทบทวนคำพูดของคุณเอง การสรุปความและการสรุปเป็นกลยุทธ์ที่เป็น ประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการทำความเข้าใจเนื้อหาและโครงสร้างของการเลือกการอ่าน ในขณะที่การสรุปเผยโครงสร้างพื้นฐานของข้อความโดยการสรุปความ สรุปข้อโต้แย้งหลักของการ เลือกให้สั้น ๆ การสรุปอาจเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการใส่คำอธิบายประกอบหรืออาจทำแยกกัน กฎเกณฑ์สำคัญในการสรุปความและการสรุปคือความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างแนวคิด หลักกับแนวคิดและตัวอย่างการสนับสนุน ความคิดหลักเป็นรากฐานส่วนที่เป็นส่วนต่างๆและชิ้นส่วน ของข้อความร่วมกัน การสรุปแนวคิดหลักช่วยให้คุณค้นพบโครงสร้างนี้ได้ เมื่อคุณสร้างโครง ร้างอย่างใช้คำที่ตรงกับข้อความ การสรุปจะเริ่มต้นด้วยการสรุป แต่แทนที่จะแสดงความคิดหลักๆ เพียงอย่างเดียวบทสรุปจะทำให้เกิดข้อความใหม่ ในขณะที่การจัดเค้าโครงขึ้นอยู่กับ การวิเคราะห์ อย่างใกล้ชิดของแต่ละย่อหน้าสรุปก็ต้องใช้การสังเคราะห์การสร้างสรรค์ การวางแผนความคิดร่วมกัน อีกครั้งด้วยคำพูดของคุณเองและในรูปแบบย่อจะแสดงให้เห็นว่าการอ่านอย่างถ่องแท้สามารถนำไปสู่ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของข้อความได้บ้าง

กลวิธีที่ 6 การประเมินผลและโต้แย้ง (Evaluating an argument) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการทดสอบตรรกะของข้อความรวมทั้งความน่าเชื่อถือและผลกระทบทางอารมณ์ ผู้เขียนทุกคนยืนยันว่าพวกเขาต้องการให้คุณยอมรับว่าเป็นความจริง ในฐานะผู้อ่านที่สำคัญคุณไม่ควรยอมรับสิ่งที่มีคุณค่า แต่ต้องยอมรับการยืนยันทุกครั้งว่าเป็นข้อโต้แย้งที่ต้องได้รับการประเมินอย่างรอบคอบ การโต้แย้งมีสองส่วนที่สำคัญคือ การเรียกร้องและการสนับสนุน การกล่าวอ้างอ้างถึงข้อสรุป ความคิดข้อคิดเห็น การตัดสินใจหรือมุมมอง ว่าผู้เขียนต้องการให้คุณยอมรับ การสนับสนุนประกอบด้วยเหตุผลและหลักฐานที่ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อสรุป เมื่อคุณประเมินข้อโต้แย้งคุณจะต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการให้เหตุผลและความเป็นจริงในระดับพื้นฐานที่สุดเพื่อให้โต้แย้งเป็นที่ยอมรับได้ การสนับสนุนต้องเหมาะสมกับข้อเรียกร้องและคำแถลงต้องสอดคล้องกับอีกฝ่ายหนึ่ง

กลวิธีที่ 7 การเปรียบเทียบและเปรียบเทียบการอ่านที่เกี่ยวข้อง (Comparing and contrasting related readings) เป็นกลวิธีโดยผู้อ่านทำการสำรวจความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างข้อความเพื่อให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการที่ได้แนะนำแนวทางเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้ทำการศึกษาในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณเป็นการใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการอ่าน ไม่เพียงโต้ตอบกับเนื้อหาสาระจากบท แต่ผู้อ่านยังนำกลวิธีไปตระหนัก และพยายามค้นหาความหมายด้วยกลวิธีต่างๆ ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การดูตัวอย่าง (Previewing) กลวิธีที่ 2 การกำหนดบริบท (Contextualizing) กลวิธีที่ 3 การบันทึกย่อ (Annotating) กลวิธีที่ 4 การสรุปความ (Drawing Conclusions) กลวิธีที่ 5 การวิเคราะห์ (Analyzing) กลวิธีที่ 6 การสังเคราะห์ (Synthesizing) กลวิธีที่ 7 การประเมินผลและโต้แย้ง (Evaluating an argument) กลวิธีที่ 8 การเปรียบเทียบและเปรียบเทียบการอ่านที่เกี่ยวข้อง (Comparing and contrasting related readings) เพื่อให้ผู้อ่านจะสามารถเข้าถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของผู้เขียน

1.5 ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ผู้วิจัยจะต้องศึกษาจากได้ศึกษาแนวคิดของทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการต่างๆดังต่อไปนี้

Space and Berg (1971) ได้อธิบายทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งประกอบด้วย 1) ทักษะการตรวจสอบแหล่งข้อมูล (Examining to source) 2) ทักษะระบุวัตถุประสงค์ความคิดเห็นและสมมุติฐานของผู้เขียน (Identifying the author's purposes, point of views and

assumptions) 3) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน (Distinguishing between facts and opinions) 4) ทักษะการตรวจสอบความหมายโดยนัยที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้โดยชัดเจน (Examining the author's implications) 5) ทักษะการอนุมานความ (Making inference) 6) ทักษะการพิจารณารูปแบบใช้น้ำเสียง การเลือกใช้คำ และรูปแบบการเขียน (Tone, Choice of words and Style) และ 7) ทักษะการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบต่อการเขียนของผู้เขียน (Reacting to the author's use of device) สอดคล้องกับ Wassman and Paye (1985: 323) ได้สรุปเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ได้แก่ 1) ทักษะการระบุความน่าเชื่อถือและมุมมองของผู้เขียน (Identifying the author's reliability and point of view) 2) ทักษะการระบุข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน (Recognizing the author's the facts and the opinions) 3) ทักษะการประเมินการใช้ภาษาของผู้เขียน (Evaluating of the author's language use) 4) ทักษะการประเมินรูปแบบน้ำเสียง วัตถุประสงค์ หัวเรื่องที่ต้องศึกษาและทัศนคติของผู้เขียน (Evaluating of the author's tone, purpose, thesis and attitude) 5) ทักษะการอนุมานความ (Making inference) 6) ทักษะการทำการตัดสินอย่างมีวิจารณญาณของผู้เขียน (Doing the author's critical judgment)

ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์ (2555:22) ได้สรุปทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้แก่ 1) ทักษะการตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงระดับภาษาที่ใช้ (Language Use) 2) ทักษะการวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจจุดมุ่งหมาย (Purpose) ทัศนคติ (Attitude) ของผู้เขียนและน้ำเสียง (Tone) ของเรื่อง 3) ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริง (Fact) และข้อคิดเห็น (Opinion) ของผู้เขียน 4) ทักษะการสังเคราะห์เพื่อให้เข้าใจและระบุใจความสำคัญของเนื้อหาและการสรุปอิงความ (Drawing Inference) 5) ทักษะการประเมินเพื่อระบุแหล่งที่มาของข้อมูล (A Source of Information) และประเมินรูปแบบในการเขียน (Writing Style) 6) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Author's Argument) และประเมินความน่าเชื่อถือของงานเขียน พร้อมทั้งระบุได้ว่าเรื่องที่อ่านสอดคล้องกลมกลืนกันหรือไม่ สอดคล้องกับ เว็บไซต์ CLAST (1997) ได้สรุปทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Recognize the author's purpose) 2) ทักษะระบุรูปแบบโครงสร้างโดยรวมของผู้เขียน (Identify the author's overall organization pattern) 3) ทักษะการจำแนกระหว่างประโยคข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน (Distinguish between statements of fact and statements of opinion) 4) ทักษะการตรวจสอบคิดเห็นแบบอคติในบทความหรือโดยผู้เขียนที่แต่งขึ้น (Detecting bias in the passage or by the author) 5) ทักษะการพิจารณาน้ำเสียงของผู้เขียนจากบทอ่าน (Recognizing the author's tone) 6) ทักษะการพิจารณาความสัมพันธ์สิ่งที่ชัดเจนและสิ่งที่ไม่ชัดเจนที่ผู้เขียนระบุไว้ในประโยคของบทอ่าน (Recognizing explicit and implicit relationships within sentences) 7) ทักษะการ

พิจารณาความสัมพันธ์สิ่งที่ชัดเจนและสิ่งที่ไม่ชัดเจนที่ผู้เขียนระบุไว้ในระหว่างแต่ละประโยคของบทอ่าน (Recognizing explicit and implicit relationships between sentences) 8) ทักษะการพิจารณาข้อโต้แย้งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องของผู้เขียนจากบทอ่าน (Recognizing valid/invalid arguments) 9) ทักษะการอนุมานเชิงตรรกะและการหาข้อสรุปของผู้เขียนจากบทอ่าน (Drawing logical inferences and conclusions)

Abdullah (1998: 32-36) ได้สรุปทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้แก่ 1) ทักษะการระบุความคล้ายคลึงและความแตกต่างจากบทอ่าน (The identifying similarities and differences from the texts) 2) ทักษะการประเมินการอนุมานแบบอุปมานจากบทอ่าน (The evaluating inductive inferences from the texts) 3) ทักษะการระบุข้อเท็จจริงและความคิดเห็นจากบทอ่าน (The identifying facts and opinions from the texts) 4) ทักษะการประเมินภาพรวมทั่วไปจากบทอ่าน (The evaluating generalizations from the texts) 5) ทักษะการประเมินจุดแข็งของข้อโต้แย้งจากบทอ่าน (The evaluating strengths of arguments from the texts) 6) ทักษะการระบุข้อความที่เอนเอียงของผู้เขียน (The identifying author's biased statements) 7) ทักษะการระบุเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องจากบทอ่าน (The identifying relevant and irrelevant materials from the texts) 8) ทักษะการระบุแรงจูงใจและสมมติฐานที่ซ่อนอยู่ของผู้เขียน (The identifying author's motives and recognise hidden assumptions)

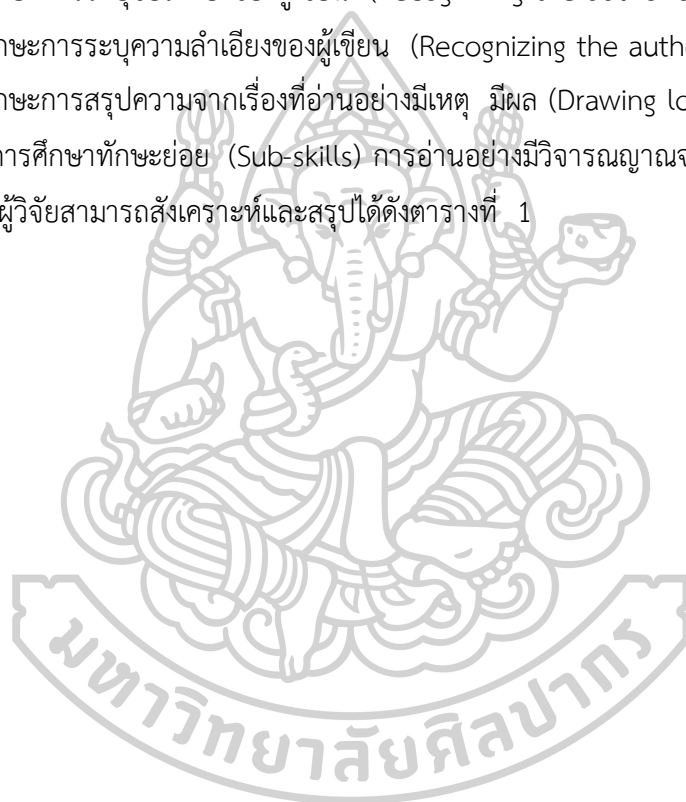
Robinson and Mansified (1960 อ้างถึงใน สรรณบดินทร์ ประสารทรัพย์, 2559) ได้สรุปทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้แก่

- 1) ทักษะในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose)
- 2) ทักษะในการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
- 3) ทักษะการประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่อ่าน (evaluating credibility of information)
- 4) ทักษะการแสดงปฏิกิริยาต่อน้ำเสียงหรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน (reacting to mood or impression from the reading passage)
- 5) ทักษะการทำนายสิ่งที่จะอ่านล่วงหน้า (anticipating outcomes)
- 6) ทักษะการสรุปความจากหลักฐานที่ปรากฏ (concluding from the evidence)
- 7) ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล (judging reasonably and drawing conclusion)
- 8) ทักษะการระบุข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Recognizing the author's arguments)
- 9) ทักษะการระบุความคิดเห็นหรืออคติของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)

สรณบัณฑิต ประสารทรัพย์ (2559:124-125) ได้สรุปทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้แก่

- 1) ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Determining the author's purpose)
- 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (Distinguishing facts and opinions)
- 3) ทักษะการตีความหรืออนุมานความ (Making Inferences)
- 4) ทักษะการระบุน้ำเสียงและอารมณ์ของผู้เขียน (Recognizing the author's tone and mood)
- 5) ทักษะการระบุข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Recognizing the author's arguments)
- 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)
- 7) ทักษะการสรุปความจากเรื่องทีอ่านอย่างมีเหตุ มีผล (Drawing logical conclusion)

จากการศึกษาทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการที่ได้แนะนำแนวทางทำให้ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์และสรุปได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ

ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)		ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
Space and Berg (1971)	1) ทักษะการตรวจสอบแหล่งข้อมูล (Examining to source) 2) ทักษะการระบุจุดประสงค์ของข้อความ (Identifying the author's purpose) 3) ทักษะการหาข้อสันนิษฐาน (Identifying the author's purposes, point of views and assumptions) 4) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความเห็น (Distinguishing between facts and opinions)	1. ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2. ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงของข้อความ (To distinguish the fact and opinion) 3. ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference)
Wassman and Paye (1985)	1) ทักษะการระบุความน่าเชื่อถือและมุมมองของผู้เขียน (Identifying the author's reliability and point of view) 2) ทักษะการระบุข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้เขียน (Recognizing the author's the facts and the opinions) 3) ทักษะการประเมินการใช้ภาษาของผู้เขียน (Evaluating of the author's language use)	1) ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Determining the author's purpose) 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความเห็น (Distinguishing facts and opinions) 3) ทักษะการตีความหรืออนุมานความ (Making Inferences)
เว็บไซต์ CLAST (2007)	1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Recognize the author's purpose) 2) ทักษะระบุรูปแบบโครงสร้างโดยรวมของผู้เขียน (Identify the author's overall organization pattern) 3) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้เขียน (Distinguish between statements of fact and statements of opinion)	1) ทักษะในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose) 2) ทักษะในการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion) 3) ทักษะการประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่อ่าน (evaluating credibility of information)
ยพพรพรหม ต้นดีสัตว์ยานนท์(2555)	1) ทักษะการตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงระดับภาษาที่ใช้ (Language Use) 2) ทักษะการวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจจุดมุ่งหมาย (Purpose) ที่คนคิด (Attitude) ของผู้เขียนและน้ำเสียง (Tone) ของเรื่อง 3) ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริง (Fact) และข้อคิดเห็น (Opinion) ของผู้เขียน	1) ทักษะการระบุความคล้ายคลึงและความแตกต่างจากบทอ่าน (The identifying similarities and differences from the texts) 2) ทักษะการประเมินการอนุมานแบบอุปนัยจากบทอ่าน (The evaluating inductive inferences from the texts)
Abdullah (1998)	1) ทักษะการระบุความคล้ายคลึงและความแตกต่างจากบทอ่าน (The identifying similarities and differences from the texts) 2) ทักษะการประเมินการอนุมานแบบอุปนัยจากบทอ่าน (The evaluating inductive inferences from the texts)	1) ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Determining the author's purpose) 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความเห็น (Distinguishing facts and opinions) 3) ทักษะการตีความหรืออนุมานความ (Making Inferences)
Robinson and Mansified (1960)	1) ทักษะในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose) 2) ทักษะในการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion) 3) ทักษะการประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่อ่าน (evaluating credibility of information)	1) ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Determining the author's purpose) 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความเห็น (Distinguishing facts and opinions) 3) ทักษะการตีความหรืออนุมานความ (Making Inferences)

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)					
Space and Berg (1971)	Wassman and Paye (1985)	เว็บไซต์ CLAST (2007)	ยุพรพรรณ ตันติสดี (2555)	Abdullah (1998)	Robinson and Mansified (1960)
4) ทักษะการตรวจสอบความหมายโดยนัยที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้โดยชัดเจน (Examining the author's implications)	4) ทักษะการประเมินรูปแบบน้ำเสียงวัตถุประสงค์ หัวเรื่องที่ต่องศึกษา และทัศนคติของผู้เขียน (Evaluating of the author's tone, purpose, thesis and attitude)	4) ทักษะการตรวจสอบความคิดเห็นแบบอคติในบทความหรือโดยผู้เขียนที่แต่งขึ้น (Detecting bias in the passage or by the author)	4) ทักษะการสังเคราะห์เพื่อให้เห็นใจและระบอใจความสำคัญของการสรุปอิงความ (Drawing Inference)	3) ทักษะการระบุข้อเท็จจริงและความคิดเห็นจากบทความ (The identifying facts and opinions from the texts)	4) ทักษะการแสดงความปฏิกิริยาต่อน้ำเสียงหรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน (reacting to mood or impression from the reading passage)
5) ทักษะการอนุมานความ (Making inference)	5) ทักษะการอนุมานความ (Making inference)	5) ทักษะการพิจารณาเสียงของ ผู้เขียนจากบทอ่าน (Recognizing the author's tone)	5) ทักษะการประเมินเพื่อระบุแหล่งที่มาของข้อมูล (A Source of Information) และประเมินรูปแบบในการเขียน (Writing Style)	4) ทักษะการประเมินภาพรวมที่ไปจากบทอ่าน (The evaluating generalizations from the texts)	4) ทักษะการระบุน้ำเสียงและอารมณ์ของผู้เขียน (Recognizing the author's tone and mood)
	5) ทักษะการอนุมานความ			5) ทักษะการประเมินภาพรวมที่ไปจากบทอ่าน (The evaluating generalizations from the texts)	5) ทักษะการระบุข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Recognizing the author's tone)
				5) ทักษะการประเมินภาพรวมที่ไปจากบทอ่าน (The evaluating generalizations from the texts)	6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)

	(Making inference)		evaluating strengths of	7) ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล	
--	--------------------	--	-------------------------	---	--

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)						ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
Space and Berg (1971)	Wassman and Paye (1985)	เว็บไซต์ CLAST (2007)	ยพพรธมน ต้นดีต้ยานนท์ (2555)	Abdullah (1998)	Robinson and Mansified (1960)	สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2559)
6) ทักษะการพิจารณาแบบใช้น้ำเสียง การเลือกใช้คำ และรูปแบบการเขียน (Tone, Choice of words and Style) และทักษะการแสดงผลปฏิบัติที่ได้ต่อการเขียน (Reacting to the	6) ทักษะการทำการตัดสินอย่างมีวิจารณญาณของผู้เขียน (Doing the author's critical judgment)	ไว้ในประโยคของบทอ่าน (Recognizing explicit and implicit relationships within sentences)	arguments from the texts) 6) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Author's Argument) และประเมินความน่าเชื่อถือของงานเขียน	(judging reasonably and drawing conclusion) 6) ทักษะการระบุข้อความที่เอนเอียงของผู้เขียน (The identifying author's biased statements)	7) ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล (Judging reasonably and drawing conclusion)	7) ทักษะการสรุปความจากร่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล (Drawing logical conclusion)
		7) ทักษะการพิจารณาความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและสิ่งที่ไม่ชัดเจนที่ผู้เขียนระบุไว้ในระหว่างแต่ละประโยคของบทอ่าน		7) ทักษะการระบุเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องจากบทอ่าน (The	8) ทักษะการระบุข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Recognizing the author's arguments)	7. ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)

author's use of device		(Recognizing explicit and implicit relationships between sentences)		identifying relevant and irrelevant materials from the texts	9) ทักษะการระบุความคิดเห็นหรืออคติของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)		
------------------------	--	---	--	--	---	--	--

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)		ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	
Space and Berg (1971)	Wassman and Paye (1985)	เรย์ไชต์ CLAST (2007)	ยฺพรพรรณ ตันติ สัตยานนท์ (2555)
		8) ทักษะการพิจารณาข้อโต้แย้งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องของผู้เขียนจากบทอ่าน (Recognizing valid/invalid arguments)	8) ทักษะการระบุแรงจูงใจและสมมติฐานที่ซ่อนอยู่ของผู้เขียน (The identifying author's motives and recognise hidden assumptions)
		9) ทักษะการอนุมานเชิงตรรกะและการทำ	9) ทักษะการระบุความคิดเห็นหรืออคติของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)
			Abdullah (1998)
			Robinson and Mansified (1960)
			สรณบัณฑิตน์ พรเสสารทรัพย์ (2559)
			ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อสรุปของผู้เขียนจาก บทอ่าน (Drawing logical inferences and conclusions)

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยได้ศึกษาสามารถสรุปจำนวน 7 ทักษะได้แก่ 1) ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็น 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน และ 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะนำทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 7 ทักษะไปใช้ในการวิจัยนี้ต่อไป

1.6 รูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้อ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการต่างๆดังต่อไปนี้

Carter (2014 อ้างถึงในนิธิมา สุทะพันธ์, 2561) นำเสนอขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สามารถนำมาใช้พิจารณาเมื่ออ่านบทความที่มีประเด็นขัดแย้ง (Controversial Text) เพื่อให้ผู้อ่านสามารถใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อตัดสินใจมากกว่าแค่ทำความเข้าใจบทความ ซึ่งขั้นตอนในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่

1) ระบุประเด็นของบทความ (Determine the Topic) หมายถึง การระบุไว้ในบทความที่มีประเด็นขัดแย้งนั้นเกิดประเด็นความขัดแย้งใด ด้วยการระบุและลำดับข้อขัดแย้งที่พบในบทความ

2) ระบุรูปแบบหรือโครงสร้างของบทความ (Determine the Pattern of Organization) หมายถึง การระบุรูปแบบหรือโครงสร้างของบทความว่าผู้เขียนใช้ลักษณะงานเขียนใด มีการจัดวางโครงสร้างหรือวางประเด็นเนื้อหาอย่างไร

3) ระบุข้อวินิจฉัยหรือประเด็นสำคัญของผู้เขียน (Determine the Author's Most Important Point, or Thesis) หมายถึง การนำข้อมูลจากการระบุประเด็นปัญหา รูปแบบหรือโครงสร้างของบทความมารวบรวมไว้พิจารณาประกอบการรวบรวมข้อมูล ลักษณะการใช้ภาษาของผู้เขียนมาประกอบกันเพื่อจัดความสัมพันธ์ตามประเด็นขัดแย้ง (Mapping Arguments) เพื่อวินิจฉัยว่าในแต่ละประเด็นขัดแย้งผู้เขียนให้ข้อมูล ความรู้สึก น้ำเสียงหรือหลักฐานสนับสนุนใดบ้าง

4) ระบุประเด็นสนับสนุนแนวคิดแกนกลางของบทความ (Determine the Supporting Points that Back Up the Core Idea) หมายถึง การสรุปว่าผู้เขียนมีวัตถุประสงค์หรือแนวคิดแกนกลางในการเขียนบทความนั้นอย่างไร และจากข้อมูลที่รวบรวมและวินิจฉัยสามารถสรุปได้ว่ามีข้อสนับสนุนใดบ้างที่ผู้เขียนระบุไว้ในบทความ

Chalaysap (2012 อ้างถึงในนิธิมา สุทะพินธ์, 2561) นำเสนอกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและรายละเอียดของกิจกรรมที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนเพื่อพัฒนาให้เป็นผู้มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้แก่

1) กลวิธีการประเมินผู้แต่ง (Evaluating the author) หมายถึง การประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนซึ่งจะทำให้เข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงในการเขียนและผู้เขียน ถ้าผู้อ่านได้เข้าใจผู้เขียนและจุดประสงค์ในการเขียนแล้วผู้เขียนก็จะมีอิทธิพลต่อความเชื่อของผู้อ่านอีกต่อไป วิธีการประเมินผู้เขียน ประกอบด้วย การประเมินความลำเอียงของผู้เขียน (Author's Bias) ว่าผู้เขียนนำเสนอข้อมูลด้วยความลำเอียงหรือไม่ การประเมินจุดประสงค์หรือความตั้งใจของผู้เขียน (Author's Intent/Purpose) ว่าผู้เขียนมีความต้องการเขียนเพื่อนำเสนอข้อมูล สร้างความบันเทิงหรือเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่าน และการประเมินทัศนคติของผู้เขียน (Author's Attitude) ที่มีต่อประเด็นเนื้อหา ผู้อ่านและตัวละครในเนื้อเรื่อง

2) กลวิธีการประเมินคุณค่างานเขียนในภาพรวม (Evaluating overall reading material) หมายถึง การประเมินภาพรวมของบทอ่านว่ามีคุณลักษณะของการเป็นงานเขียนที่ดีหรือไม่ ด้วยการพิจารณาลักษณะในการใช้ภาษาของผู้เขียน วิธีการประเมินคุณค่างานเขียน ได้แก่ การประเมินการใช้น้ำเสียง (Tone) ด้วยการประเมินว่าผู้เขียนมีการใช้น้ำเสียงลักษณะใดในงานเขียน ซึ่งสามารถแสดงถึงทัศนคติของผู้เขียนได้อย่างชัดเจนว่าผู้เขียนใช้น้ำเสียงแบบใด ด้วยการเลือกใช้คำ (Diction) การสร้างภาพในจินตนาการ (Images) การบอกรายละเอียด (Details) ลักษณะการใช้ภาษา (Language) การใช้โครงสร้างภาษา (Sentence Structure) และการเปลี่ยนน้ำเสียง (Shifts in Tone) และการประเมินการสื่ออารมณ์ (Mood) ของงานเขียนว่างานเขียนนั้นมีการสื่ออารมณ์ให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างไร เช่น มีความสุข เศร้า หดหู่ มีกำลังใจหรือยินดี เป็นต้น

3) กลวิธีการประเมินแนวคิด (Evaluating ideas) หมายถึง การประเมินข้อมูลที่ได้จากบทอ่านด้วยการจำแนกกว่าเป็นข้อมูลลักษณะใด แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาสรุปความ วิธีการประเมินข้อมูลจากบทอ่าน ได้แก่ การจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (Facts vs Opinions) ว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริงและข้อมูลใดเป็นความคิดเห็น การพิจารณาตัดสินการใช้ภาษา (Judgmental Language) ด้วยการพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีการใช้ภาษาในลักษณะใดด้วยการพิจารณาภาษาที่ใช้อธิบายความงดงาม (Aesthetic Judgment) การพิจารณาภาษาที่ใช้อธิบายลักษณะทางจริยธรรม (Ethical Judgment) และการประเมินภาษาที่ใช้เพื่ออธิบายหน้าที่ (Functional Judgment) การพิจารณาข้อสันนิษฐาน (Assumption) การพิจารณาข้อเสนอแนะของผู้เขียน (Implication) การพิจารณาจากการเชื่อมโยงจากเหตุและผล (Cause and Effect Links) การพิจารณาระดับการสรุปลงความเห็น (Degree of Generalization) การพิจารณาด้วยการสรุปความ (Drawing conclusion) การพิจารณาข้อวินิจฉัยของผู้อ่าน (Author's Assertions) และการพิจารณาภาษาเพื่อประชดประชัน (Irony)

4) กลวิธีการระบุการโฆษณาเกินจริง (Identifying propaganda) หมายถึง การประเมินว่า ข้อมูลใดเป็นข้อมูลที่ผู้เขียนอวดอ้างเกินจริงและหาสาเหตุว่าเพราะเหตุใดผู้เขียนจึงทำเช่นนั้น วิธีการประเมินด้วยการระบุโฆษณาเกินจริง ได้แก่ การประเมินการเรียกชื่อ (Name Calling) การประเมินจากการทำให้ดูโดดเด่น (Glittering Generalities) การประเมินจากการนำเสนอด้วยสัญลักษณ์ (Transfer) การประเมินจากการใช้ภาษาเรียบ ๆ เพื่อเรียกกลุ่มคน (Plain Folks) การประเมินจากการยกย่องชมเชย (Testimonial) การนำเสนอความจริงเพียงด้านเดียว (Card Stacking) และการประเมินจากการนำเสนอความนิยม (Bandwagon)

5) กลวิธีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า (Analysis, synthesis, and evaluation) หมายถึง การพิจารณาข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณด้วยการใช้ความรู้ในแขนงต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา ได้แก่ การวิเคราะห์ (Analysis) เพื่อแยกข้อมูลที่ได้ออกเป็นส่วนตามองค์ประกอบต่าง ๆ และระบุความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ การสังเคราะห์ (Synthesis) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มารวบรวมเพื่อเรียนรู้ข้อมูลและหาแนวทางแก้ไขปัญหา และการประเมินค่า (Evaluation) ด้วยการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาที่ได้จากการสังเคราะห์ก่อนการนำไปใช้จริง ด้วยการตั้งคำถามว่าวิธีแก้ปัญหานั้นเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุดหรือไม่ ในการพิจารณาแนวทางแก้ปัญหามีหลักเกณฑ์หรือเหตุผลใดในการพิจารณา แนวทางแก้ปัญหานั้นมีข้อดีหรือข้อได้เปรียบอย่างไร เพราะอะไร แนวทางแก้ปัญหานี้จึงเป็นแนวทางที่ดีกว่าแนวทางแก้ปัญหานั้น ๆ และผู้อื่นเห็นพ้องต้องกันหรือไม่ว่าแนวทางนี้เป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

จากการศึกษาสามารถสรุปรูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ดังนี้

- 1) การประเมินผู้แต่ง (Evaluating the author) หรือระบุข้อวินิจฉัยหรือประเด็นสำคัญของผู้เขียน (Determine the Author's Most Important Point, or Thesis)
- 2) ระบุรูปแบบหรือโครงสร้างของบทอ่าน (Determine the Pattern of Organization)
- 3) ประเมินคุณค่างานเขียนในภาพรวม (Evaluating overall reading material)
- 4) ประเมินแนวคิด (Evaluating ideas) หรือ ระบุประเด็นสนับสนุนแนวคิดแกนกลางของบทอ่าน (Determine the Supporting Points that Back Up the Core Idea)
- 5) วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า (Analysis, synthesis, and evaluation)

1.7 ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตเป็นการพัฒนารูปแบบ

การเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้อ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ และผู้วิจัยจะต้องศึกษาขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่านจากนักวิชาการต่างๆ ดังนี้

Grellet (1981: 19) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน ซึ่งเป็นการมอบภาระงานให้ทำสิ่งที่นำมาให้อ่านจะเป็นบทความ ตาราง แผนผัง สมุดรายชื่อสินค้าและราคาสินค้า ลักษณะกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้บทเรียนมีลักษณะเป็นจริงขึ้น เช่น การอ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์เพื่อเลือกฟังรายการวิทยุโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ หรือเลือกรายการในร้านอาหารตามข้อมูลที่กำหนดมาให้ นอกจากนี้อาจจะให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากตารางหรือแผนผัง เป็นต้น

วิสาข์ จัตวีวตร์ (2541 : 51) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่านโดยการเสนอแนะเกี่ยวกับแบบฝึกหัดการอ่านไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่ช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้นรูปแบบของคำถามที่ช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาทักษะการอ่านได้แก่ คำถามถูกผิด ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านลำดับความเข้าใจและเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกหัดซึ่งเป็นตาราง แผนภูมิ แผนกราฟ และรูปภาพจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในข้อความที่อ่านได้ดีขึ้น การอ่านจึงเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมากกว่าจะเป็นกิจกรรมที่เป็นเพียงการรับสารเท่านั้น การที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารและเป็นกิจกรรมที่เป็นผู้ผลิตภาษาผู้เรียนต้องตระหนักและมีจิตสำนึกในการใช้ กลวิธีในการอ่านมากกว่าการอ่านภาษาแม่ ซึ่ง Davies; et al (1990: 100) ได้เสนอกิจกรรมการอ่านดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้ถ่ายโอนข้อมูลจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาอังกฤษ
2. เนื้อหาที่ใช้ควรเป็นเอกสารจริง หรือมาจากแหล่งข้อมูลทางภาษาอย่างแท้จริง
3. ชี้นำเข้าสู่กิจกรรมควรมีความสำคัญทั้งการอ่านและการเขียน
4. ใช้รูปแบบภาษาเขียนที่คล้ายกันเน้นทักษะสัมพันธ์ คือ อ่าน พูด และเขียน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 63 – 64) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านและการจัดกิจกรรมการสอนอ่านดังนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ซึ่งต้องกำหนดทั้งจุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง
2. การดำเนินการสอนเป็นการนำจุดประสงค์นำทางมาสอนโดยใช้เทคนิคทำความเข้าใจในบริบท (contextualization) และการใช้ความรู้ทางภาษา
3. การฝึกอ่าน เป็นขั้นตอนที่ตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้โดยอาศัยความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนในขั้นที่ 2 มาใช้ตีความ จับใจความสำคัญ ตลอดจนรายละเอียดที่จำเป็น เมื่ออ่านจบแล้วสามารถแสดงออกทางการสื่อสารได้ เช่น เมื่ออ่านจดหมายแล้วสามารถตอบจดหมายรับเชิญได้
4. การถ่ายโอน ถือเป็นฝึกการสื่อสารที่นอกเหนือไปจากจุดประสงค์ปลายทางที่วางไว้เพื่อให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 178 – 179) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิม แล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทางของครู

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While - reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์เนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post - reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำได้จะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมุติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

วิสาข์ จิตวิตร (2543: 52-57) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับกลวิธีในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่อง หัวข้อย่อยโดยใช้ความรู้ของตัวเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อหาเรื่องได้จากรูปภาพ ตารางแผนภูมิ ซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิค scanning กวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้ง

คำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน (Inference) ความหมายจากคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าที่ประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main idea) และข้อความสนับสนุน (Supporting details) ได้สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่าข้อความนั้นๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความ บรรยาย ให้ตัวอย่าง หรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ ถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่างๆ (transfer of information) ดังเช่น

5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมาเป็น แผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่และแผนภูมิ

5.2 การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และ แผนภูมิ เป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตาราง หรือย่อหน้าสั้นๆ

เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2546:30-33 อ้างถึงใน สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์, 2559) ได้กล่าวว่า กิจกรรมที่สำคัญสำหรับการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณแก่นักเรียนได้แก่

1) กิจกรรมการประเมิน (evaluating) จัดกิจกรรมให้ผู้อ่านประเมินเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
2) กิจกรรมการจำแนกประเภท (classifying) โดยฝึกให้ผู้อ่านจำแนก จัดกลุ่ม หรือจัดหมวดหมู่ประเด็นต่างๆของเรื่องที่อ่าน

3) กิจกรรมการตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (assuming) ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านควรมีข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้า แล้วพยายามพิสูจน์ให้ได้ว่าข้อสันนิษฐานที่กำหนดไว้ถูกต้องหรือไม่

4) กิจกรรมการตีความอย่างมีเหตุผล (inferring logically) การตีความเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลเป็นทักษะขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะผู้เขียนไม่ได้บอกข้อมูลให้ผู้อ่านได้ทราบ

5) กิจกรรมการสรุปหลักการ (grasping principles) ฝึกผู้อ่านให้วิเคราะห์เนื้อเรื่องที่อ่านแล้วสรุปออกมาเป็นหลักการได้

6) กิจกรรมการตั้งสมมติฐาน (hypothesizing) ผู้อ่านตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านโดยคาดเดาล่วงหน้า เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น

7) กิจกรรมการเสนอความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (offering opinions with reasons) ผู้อ่านเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยให้เหตุผลประกอบว่าทำไมผู้อ่านจึงมีความเห็นเช่นนั้น

8) กิจกรรมการตัดสินอย่างมีหลักเกณฑ์ (making judgments with criteria) การตัดสินเป็นทักษะที่ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้อ่านต้องตัดสินเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหลายเป็น เช่น ความเหมาะสมของการนำเสนอ การใช้ภาษา น้ำเสียง สีการเขียน เป็นต้น ที่สามารถเชื่อถือได้

9) กิจกรรมพัฒนาอภิปัญญา (Metacognition) ของผู้อ่าน การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด ดังนั้นผู้อ่านต้องใส่ใจกับการอ่าน มีการจัดเตรียม และวางแผนการอ่าน รวมทั้งมีการประเมินผลการอ่านที่ชัดเจน

1.8 แนวทางการเลือกบทอ่าน

เนื่องจากเนื้อหาในบทอ่านเป็นข้อความที่สำคัญที่สุดเพื่อที่จะบรรลุประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นั่นคือก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเรียนการสอนตามจุดประสงค์มุ่งหมายที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ ดังนั้นในการเลือกบทอ่าน ผู้ทำการศึกษาได้ศึกษาจากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้ให้แนวคิดไว้โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามที่ ยุพรพรรณ ตันติสัทยานนท์ (2555: 33-36) ได้อธิบายแนวทางการเลือกบทอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. การเลือกแนวคิดพื้นฐาน แนวคิดพื้นฐานแต่ละบทอาจจะเป็นหลักของเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านได้อ่าน ซึ่งแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญอาจจะประกอบด้วยข้อเท็จจริงของเนื้อหา หรือข้อเท็จจริงเฉพาะ ผู้อ่านจะต้องกำหนดแนวคิดพื้นฐานไว้อันดับแรก เพราะบทอ่านที่เลือกมาจะมีประโยชน์ต้องผ่านการเลือก ทดสอบ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับอย่างสมเหตุสมผล มีความสำคัญ และอยู่ในระดับความสามารถของผู้อ่านที่ผู้สอนจะเลือกมาให้ผู้อ่านได้อ่าน ดังที่ Taba (1962) ได้อธิบายแนวทางการเลือกเนื้อเรื่องและเนื้อหาไว้ดังนี้

1.1 มนุษย์มีความต้องการขั้นพื้นฐาน คนทุกคนมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ว่าจะเป็น ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการทางด้านสังคม ดังนั้นผู้เลือกบทอ่านจะต้องมองความเป็นจริง และความต้องการของมนุษย์ว่าเขามีความสนใจในเรื่องใดบ้าง

1.2 กลุ่มคนบางคนเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม คือพวกเขาจะชอบอยู่กับสิ่งแวดล้อมและทักษะแบบดั้งเดิม และอีกกลุ่มจะมีวัฒนธรรมแบบสมัยใหม่ และนิยมใช้ทักษะ

สมัยใหม่ ผู้เลือกบทอ่านควรจะต้องมองถึงความเป็นวัฒนธรรมของคนแต่ละกลุ่มเพื่อให้เกิดคุณประโยชน์มากที่สุดแก่ผู้อ่าน

1.3 ผู้คนแต่ละกลุ่มมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน บางที่อาจจะได้รับอิทธิพลมาจากคนรุ่นเก่าดังนั้นผู้เลือกบทอ่านจะต้องศึกษาการดำเนินชีวิตของผู้อ่านด้วย

1.4 สถาบันครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่สุดเพราะการปลูกฝังความรู้ การเรียนรู้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน แต่ผู้เลือกบทอ่านจะต้องพยายามศึกษาจากสถาบันครอบครัว ภูมิปัญญาของผู้อ่านด้วย

1.5 ในสังคมแบบดั้งเดิมส่วนมากจะได้รับอิทธิพลมากจากการสอนแบบดั้งเดิมเป็นการสืบทอดจากบรรพบุรุษ แต่สังคมสมัยใหม่เป็นการเรียนรู้ หรือสืบทอดจากองค์กรหรือสถาบันต่างๆ แต่การเปลี่ยนแปลงจากผสมผสานระหว่างสังคมสมัยเก่าและสมัยใหม่ ดังนั้นผู้เลือกบทอ่านจะต้องพิจารณาถึงความเป็นไปของบทอ่านว่าจะเป็นที่ยอมรับของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาไหม

1.6 การดำเนินชีวิตของสังคมรุ่นใหม่ขึ้นอยู่กับบุคคลหลายฝ่าย อาจจะประกอบด้วยการค้าขายและธุรกิจที่เป็นสิ่งจำเป็นของคนรุ่นใหม่ตามความต้องการของผู้คนแต่ละกลุ่ม ถ้ากลุ่มสังคมแบบดั้งเดิมอาจจะยึดถือแบบวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม และถ้าเป็นกลุ่มของผู้คนที่เป็นคนสมัยใหม่ก็จะมีแนวคิดที่แตกต่างออกไป ดังนั้นผู้สอนควรจะต้องเลือกบทอ่านที่เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์แต่ละกลุ่มเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของผู้สอน และจะเป็นประโยชน์สูงสุดกับผู้อ่านด้วย

2. การเลือกเนื้อหาเฉพาะ การกำหนดเลือกเนื้อหาเฉพาะเป็นการพัฒนาผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อพัฒนาเนื้อหาเฉพาะจะต้องมีเนื้อหาที่ชัดเจนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน สมเหตุสมผล เนื้อหาอาจจะเพียงพอกับจุดมุ่งหมายของผู้เรียน และแนวคิดการเลือกเนื้อหาจะต้องไม่ขัดแย้งกัน การเลือกเนื้อหาเฉพาะในบทอ่านผู้สอนต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลในเนื้อหาที่ผู้อ่าน และจะต้องเป็นที่ต้องการของผู้อ่านเพื่อเพิ่มความสนใจในตัวผู้อ่าน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้อ่าน และจะต้องมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้กับผู้อ่าน ผู้สอนต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหา ถ้าเนื้อหาไม่ดี หรือไม่เหมาะสมกับผู้อ่าน จะไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนได้ รวมถึงการบั่นทอนความตั้งใจของผู้อ่าน ที่จะสนใจอ่านในเนื้อหาที่ผู้สอนได้นำมา มีนักวิชาการคือ ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลขาพันธ์ (2540) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกบทอ่านที่ผู้สอนจะนำมาเป็นแนวทางในการเรียนการสอนอ่านดังต่อไปนี้

2.1 การเลือกบทอ่านที่มีสาระตรงตามความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องคำนึงก่อนว่าผู้เรียนต้องการอะไร อ่านอะไร จะฝึกแบบไหน อย่างเช่นบทอ่านนั้นเพื่อการศึกษา เพื่อการบันเทิง หรือเพื่อการฝึกทักษะเฉพาะที่จำเป็น ผู้สอนอาจจะเลือกประเภทของการเขียน แนวการเขียนที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้อ่าน

2.2 การเลือกบทอ่านจะต้องมีคุณค่า ต้องมีประโยชน์ และเป็นบทเรียนที่มีคุณค่าในการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ผู้สอนอาจจะเลือกโดยดูเกณฑ์ดังต่อไปนี้

2.2.1 เนื้อหาที่นำมาจะต้องเป็นเนื้อหาที่มีความคิดที่ดี เป็นเนื้อหาที่ผู้เขียนเขียนสร้างสรรค์ มีจุดมุ่งหมายต่อผู้อ่านในด้านดี ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงเหตุและผล ความถูกต้อง ความดี งาน บทอ่านต้องมีความเป็นจริง ไม่นอมน้าวในทางที่ผิดให้กับผู้อ่าน สร้างสิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในใจอย่างมีเหตุผล ฝึกการรับผิดชอบชั่วดีในใจของผู้อ่าน เนื้อหาต้องมีความชัดเจน ถูกต้อง มีการสร้างสรรค์ที่สมเหตุสมผล ผู้เขียนอาจจะสอดแทรกศีลธรรมความดีงามในเนื้อหาบทอ่าน เพราะศีลธรรมเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิต ดังนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านบทอ่านที่ประกอบด้วยคุณงามความดีในเนื้อหา

2.2.2 การเรียบเรียงและการแต่งที่ดี เป็นศิลปะเฉพาะตัวของผู้เขียนที่ได้เขียนบทอ่านที่มีการเรียบเรียงที่ดี มีคุณค่าต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง หลีกเลี่ยงการใช้คำที่ถูกต้อง กติกา การใช้คำที่ชัดเจน ประโยคที่ เข้าใจ มีความที่ไม่ง่ายที่จะอธิบาย การวางวรรคตอนที่เหมาะสมกับบทอ่านเป็นต้น เหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์สูงสุดจากการอ่านบทอ่าน และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะทางภาษาจากเนื้อหาที่ได้อ่านด้วย

2.2.3 เนื้อหาต้องมีประโยชน์หรือเป็นสิ่งที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อาจจะได้มาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเช่น ความบันเทิงสร้างความความพึงพอใจ ความเพลิดเพลิน ความสุขใจในขณะที่อ่าน ผู้อ่านอาจจะได้รับเนื้อหาที่ไพเราะ ถ้อยคำที่สละสลวย มีแง่คิด สิ่งเตือนใจ ปรัชญาในการดำเนินชีวิต อุดมคติ การสะท้อนทางสังคมจากเนื้อหาที่ผู้อ่านได้อ่าน

จากการศึกษาทั้งสองแนวทาง ผู้ทำการศึกษาพอที่จะสรุปแนวทางการเลือกบทอ่านโดยพิจารณาจาก แนวคิดพื้นฐานของผู้อ่าน โดยผู้สอนอาจจะมองทั้ง ความต้องการขั้นพื้นฐาน วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ของผู้อ่าน การดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน การปลูกฝังจากครอบครัว อิทธิพลการสอนของกลุ่มคน การดำเนินชีวิตในยุคสมัยใหม่ และการเลือกเนื้อหาเฉพาะ ผู้สอนต้องคำนึงถึงเนื้อหาต้องตรงความสนใจของผู้อ่าน เนื้อหาต้องมีการเรียบเรียงและแต่งที่ดี และเนื้อหาต้องมีประโยชน์หรือเป็นสิ่งที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เพราะว่าการเลือกบทอ่านที่ดีจะเป็นจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนได้นำมาเพื่อให้อ่านได้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอ่านจากบทอ่าน

1.9 แนวทางการตั้งคำถาม

การใช้คำถามเป็นเทคนิคในการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นกลยุทธ์ที่เกิดการเรียนรู้ให้กับผู้อ่าน ตลอดจนการฝึกคิดไตร่ตรองหาเหตุผล เชื่อมโยงความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้เป็นอย่างดีจากการตอบคำถาม และกระบวนการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด ทักษะความเข้าใจให้ชัดเจน เป็นการ

เชื่อมโยงความคิดเห็นจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ดังนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้สอนจะตั้งคำถามเพื่อพัฒนาทักษะด้านความคิดให้กับผู้อ่าน ผู้ทำการศึกษาจึงได้ศึกษาแนวคิดการตั้งคำถามจากนักวิชาการทางการศึกษาดังต่อไปนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร; 2544 (อ้างใน ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์; 2555: 37-38) ได้อธิบายการตั้งคำถามในการอ่านที่ต้องตรงตามแนวทางของหน้าที่ภาษาไว้ 4 ประเภทคือ

1. ตั้งคำถามแบบรายงานเป็นการตั้งคำถามที่การถามในรายละเอียด ลำดับเหตุการณ์ สิ่งที่สัมพันธ์กันใจ ความสำคัญของความหมาย อาจจะมาจากการประสบการณ์หรือความรู้สึกของผู้ตั้ง
2. ตั้งคำถามแบบใช้ความคิดตามเหตุผลเป็นการตั้งคำถามที่เป็นคำถามที่สูงกว่าข้อเท็จจริง โดยผู้ตั้งอาจจะใช้คำที่ต้องใช้เหตุผลอย่างเช่น where, who, then, what's next และ how much และผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์ด้วยเหตุด้วยผล ขยายความ ตีความ สรุปความจากประเภทของคำถามที่ขึ้นต้นด้วย why, how, what makes me think so เพราะผู้ตอบคำถามจะต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์เหตุและผลจากคำถามที่ได้รับในการตอบคำถาม
3. ตั้งคำถามแบบการทำนายเป็นการตั้งคำถาม ถามทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องรายละเอียดหรือเหตุการณ์ การหาคำตอบที่จะมีผลตามมาหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ผู้ตั้งคำถามอาจจะใช้คำถามอย่างเช่น what will happen if ... หรือ If we don't , In case, should we ...
4. ตั้งคำถามแบบคาดการณ์เป็นการตั้งคำถามที่การถามเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกของผู้ตอบ อาจถามความน่าจะเป็นไปได้หรือมาสามารถเป็นไปได้ ชอบหรือไม่ชอบ ผู้ตั้งคำถามอาจจะขึ้นต้นด้วยประเภทของคำถามยกตัวอย่างเช่น What kind of Would I want to be, if I were? What could he have done.../ How much she has felt...?

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร ได้อธิบายเกี่ยวกับการวัดทักษะการอ่านในแบบทดสอบครูผู้สอนสามารถใช้คำถามดังนี้

1. ครูผู้สอนตั้งคำถามที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา อาจจะใช้คำถามที่เกี่ยวกับใจความสำคัญผู้ถามอาจจะตั้งคำถามดังนี้เช่น

What is the main topic of the passage?

What topic is the passage primarily concerned?

What is the best title for this passage?

The main topic of this passage is ...

The passage is mainly about...

หรืออาจจะเป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับใจความที่รองลงมา ผู้ถามอาจจะตั้งคำถามดังต่อไปนี้เช่น

In the first paragraph,? (which of the following is true)

According to the passage,?, (which of the following is true)

According to the passage, which of the following is true?

2. ผู้สอนตั้งคำถามที่ถามเกี่ยวกับการวินิจฉัย ครูผู้สอนอาจจะมีคำถามเกี่ยวกับการวินิจฉัย และส่วนมากจะเป็นคำถามที่มีจุดประสงค์ดังตัวอย่างเช่น

What is the author's purpose?

What is the main purpose of this passage?

The main purpose of the writer is to

The main objective of this passage is to...

และกลุ่มของคำถามเหล่านี้จะแบ่งออกเป็นหลายประเภทได้แก่ คำถามที่ถามเกี่ยวกับ ความรู้ที่ถูกต้องตัวอย่างเช่น

Which of the following lines indicates the author's toward...?

With which of the following statements would the author most likely agree?

Which of the following best describes the author's tone?

ผู้สอนอาจจะมีตั้งคำถามเพื่อการวินิจฉัยสรุปความยกตัวอย่างเช่น

It can be inferred from the passage that..... which of the following statements can be inferred?

It is probably true that..... which of the following statements was probably...?

It can be concludes that..... what does the author conclude about?

หรือผู้สอนอาจจะมีตั้งคำถามที่เกี่ยวกับข้อความที่เรียงลำดับจากหน้ามาหลังอย่างเช่น

Which of the following would most likely to be the topic of the next paragraph?

The paragraph following this one would most likely deal with

The next paragraph would most probably discuss...

The previous paragraph would most probably discuss.....

3. ผู้สอนอาจจะมีตั้งคำถามที่ถามเกี่ยวกับการแปลความหมายและผู้ตั้งคำถามอาจจะมีหลายประเภทของคำถามได้แก่ คำถามถามเกี่ยวกับการอ้างอิง จะเป็นตั้งคำถามที่ถามเกี่ยวกับที่มาของคำ หรือข้อความเป็นยกตัวอย่างเช่น The phrase...refers to..., The word... In the first sentence refers to..... หรือมาก็เป็นการตั้งคำถามที่ถามเกี่ยวกับคำศัพท์ เพื่อที่จะถามความหมายของคำศัพท์ หรือข้อความ ยกตัวอย่างเช่น The word means ..., The word....can be best replaced by ..., The word is closest in meaning to

ยุพพรพรรณ ตันติสตัยานนท์ (2555: 40) ได้อธิบายการตั้งคำถามมีอยู่ 2 ระดับ ได้แก่

1. การตั้งคำถามระดับพื้นฐาน เป็นการตั้งคำถามเพื่อถามความรู้ คำจำของผู้เรียน เป็นคำถามทั่วไป แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ คำถามให้สังเกต คำถามทบทวนความจำ คำถามที่ให้บอกความหมาย และคำถามบ่งชี้หรือระบุ

2. การตั้งคำถามอีกระดับหนึ่งเป็นการตั้งคำถามในระดับสูงซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดระดับสูง ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความคิด ผู้เรียนอาจจะไม่จดจำความรู้ แต่ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และสามารถนำความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหา ผู้เรียนยังสามารถเข้าใจสาระเรื่องราวที่เรียนได้อย่างถูกต้องและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเอง ในการตั้งคำถามในระดับสูง ผู้สอนยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบเป็นเวลามากกว่าการหาคำตอบของปัญหาระดับพื้นฐาน เพราะว่าผู้เรียนจะต้องคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง คำนึงถึงวิธีการแก้ไข และพยายามหาคำตอบ อาจจะศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอกอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการคิดหาคำตอบ

จากการศึกษาแนวทางการตั้งคำถามจากนักวิชาการการศึกษาหลายท่าน ผู้ทำการศึกษามารสรูปได้เป็น 2 แนวทางในการตั้งคำถามได้ดังนี้

1. การตั้งคำถามระดับพื้นฐาน เป็นการตั้งคำถามแบบทั่วไปที่ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อการทบทวนความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความจำ เป็นคำถามที่รายงานรายละเอียด เป็นคำถามเกี่ยวกับการสังเกต ที่ผู้สอนพยายามที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางด้านภาษา หรือความเข้าใจในจุดสำคัญของผู้อ่าน

2. การตั้งคำถามเพื่อพัฒนาทักษะด้านความคิด เป็นการตั้งที่ผู้สอนมุ่งพัฒนาทักษะความคิดของผู้เรียน ที่จะมีการตั้งคำถามแบบใช้ความคิดตามเหตุผล ตั้งคำถามแบบการทำนาย ตั้งคำถามเพื่อการคิดค้น ตั้งคำถามแบบคาดการณ์ ตั้งคำถามแบบขยายความคิด ผู้สอนจะพยายามตั้งคำถามเพื่อการส่งเสริมความสนใจให้กับผู้อ่าน โดยผู้สอนอาจจะมีเล้าในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ ตลอดจนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

1.10 การวัดผลและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การวัดผลประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นการสิ่งสำคัญที่จะต้องศึกษาเพราะว่าผลของการประเมินจะบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียน หลังจากผู้อ่านได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่สมบูรณ์แล้วว่าจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไร โดยผู้ทำการวิจัยได้ศึกษาจากนักวิชาการที่ได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

Valette and Disick (1972 อ้างถึงใน กรมวิชาการ 2546: 24) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถบอกความเหมือนและความแตกต่างของตัวอักษร อ่านประโยคได้อย่างเข้าใจความหมาย ผู้เรียน

สามารถยกประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพที่เห็นหรือคำแปล ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างของประโยคได้และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ ผู้เรียนหลังจากอ่านและสามารถตอบคำถาม ถูกผิดได้ เติมคำหรือเลือกคำตอบ สามารถเข้าใจจุดมุ่งหมายที่แฝงอยู่ของผู้เขียนได้ ตลอดจนสามารถ ประเมินสำนวนเนื้อหาบทอ่านของผู้เขียน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ได้อธิบายว่า หลักจากการอ่าน ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อหาตามบท อักษรที่เสนอมา ผู้อ่านสามารถเรียบเรียงความคิดหรือสาระ สามารถจัดประเภทหมวดหมู่ สามารถ สรุปใจความสำคัญ และสามารถสังเคราะห์ความ มีความเข้าใจในระดับตีความ เรียงลำดับเหตุการณ์ สามารถเปรียบเทียบ และมีการประเมิน โดยสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตลอดจนความ เหมาะสมและความเที่ยงตรง

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548) ได้เสนอหลักการประเมินว่า ต้องดูองค์ประกอบการให้ความหมาย ของคำ การเรียบเรียงข้อความ แนวคิด เนื้อหา จินตนาการ การลำดับเรื่อง และการใช้ภาษา

Ennis and Millman (1985) ได้อธิบายการกำหนดวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

1. การนิยามและการทำให้กระจ่างชัด (Define and clarify) ผู้อ่านหลังจากผ่าน กระบวนการเรียนการสอนต้องมีความสามารถในการระบุประเด็นและปัญหาต่างๆ ที่สำคัญ ระบุ ข้อสรุป (Identify Conclusions) สามารถระบุเหตุผลที่ปรากฏและไม่ปรากฏ (Identify Reasons) มีการตั้งคำถามให้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ (Identify Appropriate Questions to Ask, Given a Situation) และมีการระบุข้อตกลงเบื้องต้น (Identify Assumptions)

2. การพิจารณาตัดสินข้อมูล (Judge Information) จะต้องประกอบด้วย มีการตัดสิน ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและการสังเกต (Determine Credibility of Sources and Observation) มีการตัดสินความเกี่ยวข้องของข้อมูล (Determine Relevance) มีการตระหนักถึง ความคงเส้นคงวาของข้อมูล (Recognize Consistency)

3. การอ้างอิงเพื่อแก้ปัญหาและการลงสรุปอย่างสมเหตุสมผล (Infer-solve Problem and Draw Reasonable Conclusions) ประกอบด้วย สามารถอ้างอิงและตัดสินสรุปแบบอุปนัย (Infer and Judge inductive Conclusions) สามารถนิรนัย (Deductive) สามารถทำนายผลที่ น่าจะเกิดขึ้นตามมา (Predict Probable Consequences)

ธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2549) ได้กล่าวถึง การวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณ จะต้องประกอบด้วย 6 ด้านที่สำคัญดังนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญและรายละเอียด (Getting Main Idea and Detail) ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง (Distinguishing Opinion and Fact) ความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างความจริงกับเรื่องที่เสนอกับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน

3. การเข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงของบุคคลในเรื่อง (Recognizing Mood, Tone) ความสามารถในการวิเคราะห์ ลงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำสำนวนที่แสดงอารมณ์และน้ำเสียงของตัวบุคคลจากเรื่องที่อ่าน

4. การสืบแหล่งที่มาของข้อมูล (Investing Sources of Information) การสำรวจ ประเมิน และรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียนว่ามาจากแหล่งใด น่าเชื่อถือ หรือเป็นไปได้หรือไม่

5. การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน (Recognizing Author's Purpose) การทราบถึงอคติพื้นฐาน ประสบการณ์ ความคิดเห็น ทักษะของผู้เขียน ตลอดจนถึงความน่าเชื่อถือของจุดมุ่งหมายในการแสดงความคิดเห็นนั้น ๆ ออกมา

6. การสรุปอ้างอิง (Drawing Inference) ความสามารถในการตีความจากเรื่องที่อ่าน การรู้ว่าผู้แต่งสามารถแสดงความคิดเห็นไปในแนวทางใด ซึ่งผู้แต่งไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงนอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักการศึกษา

จากการศึกษาการวัดผลและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการที่ได้ให้คำแนะนำ ผู้ทำการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถครอบคลุมด้านคำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความ ใจความสำคัญ และการตีความ โดยยึดแนวทางการประเมินในรูปแบบต่างๆดังนี้ เช่น

- 1) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญจากบทความได้
- 2) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถสังเคราะห์ความจากบทความได้
- 3) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงจากบทความได้
- 4) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถเข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงของบุคคลในเรื่องที่อ่านได้
- 5) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้
- 6) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถบอกความเหมือนและความแตกต่างของตัวอักษรและอ่านประโยคได้อย่างเข้าใจความหมายได้
- 7) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถสรุปอ้างอิงจากบทความได้
- 8) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถนิยามและการทำให้กระจ่างชัดจากบทความได้
- 9) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถพิจารณาตัดสินข้อมูลจากบทความได้
- 10) หลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถตีความ เรียงลำดับเหตุการณ์ เปรียบเทียบจากเรื่องที่อ่านได้ จากการสรุปการวัดผลและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาจะนำแนวคิดเหล่านี้ไปดำเนินการศึกษาในงานวิจัยนี้ต่อไป

2. แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning: TBL)

การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี การออกแบบการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งโดยผู้ ทำการศึกษาได้ศึกษา ความหมายของการสอนแบบเน้นภาระงาน หลักการและแนวทางการสอนแบบ เน้นภาระงาน องค์ประกอบการสอนแบบเน้นภาระงาน แนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน ข้อดีของการ สอนแบบเน้นภาระงาน การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน สรุปการนำแนวทางการสอนแบบ เน้นภาระงานไปใช้ มาประกอบการวิจัยจากนักวิชาการที่เกี่ยวข้องมาดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นภาระงาน

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Theory) เป็นแนวเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ของความรู้ของมนุษย์ มีความหมายทั้งในเชิงจิตวิทยาและเชิงสังคมวิทยา ทฤษฎีด้านจิตวิทยา เริ่มต้น จาก Jean Piaget ซึ่งเสนอว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นกระบวนการส่วนบุคคลมีความเป็นอัตนัย Vygotsky ได้ขยายขอบเขตการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลว่า เกิดจากการสื่อสารทางภาษากับบุคคลอื่น สำหรับด้านสังคมวิทยา Emile Durkheim และคณะ เชื่อว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อการ เสริมสร้างความรู้ใหม่ (ทศนา แฉมฉฉฉ, 2554; สุเทพ อ่วมเจริญ, 2557; กรองจิตต์ เนื่องเฉลิม, 2558) ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนว Constructivism จัดเป็นทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม (cognitive psychology) มีรากฐานมาจากผลงานของ Ausubel และ Piaget โดยประเด็นสำคัญประการแรก ของทฤษฎีการเรียนรู้ตาม Constructivism ได้แก่ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จาก ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมโดยใช้กระบวนการทางปัญญา (cognitive apparatus) ของตน ประเด็นสำคัญประการที่สองของทฤษฎีได้แก่การเรียนรู้ตามแนว Constructivism หมายถึงโครงสร้างทางปัญญา เป็นผลของความพยายามทางความคิด ผู้เรียนสร้าง เสริมความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทาง ปัญญาของผู้เรียนได้ แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้โดยจัด สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น และจากทฤษฎีการสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองสามารถนำมา ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ดังนี้ 1) การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน จริง 2) การตั้งเป้าหมายการสอนด้วยการสาธิตกระบวนการแปลและการสร้างความหมายต่าง ๆ เพื่อ สอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้หรือแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ได้ จริง 3) การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยการเป็นผู้จัดกระทำข้อมูลหรือมีประสบการณ์ ในการสร้างความหมายต่างๆ ด้วยตนเองในบริบทจริง 4) การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 5) การสร้างบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเต็มที่ 6) การกำหนด

บทบาทของผู้สอนที่แตกต่างไปจากเดิม ด้วยการให้ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ 7) การกำหนดแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีลักษณะการประเมินที่ยืดหยุ่นตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล เช่น การใช้การประเมินจากเพื่อน การใช้แฟ้มผลงาน (Portfolio) การประเมินตนเอง รวมถึงการประเมินจากการปฏิบัติจากบริบทจริง

2.2 ความหมายของการสอนแบบเน้นภาระงาน

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของการสอนแบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนักวิชาการต่างๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้เช่น

Nunan (1989: 10) ภาระงานคือ ชิ้นงานในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องต่อผู้เรียนในการทำความเข้าใจ การจัดการ การผลิตหรือการปฏิสัมพันธ์กับเป้าหมายของภาษา ขณะที่ความสนใจของพวกเขาถูกมุ่งไปที่ความหมายมากกว่ารูปแบบ ภาระงานควรมีสติปัญญาที่สมบูรณ์ ที่สามารถดำรงอยู่ได้ เหมือนกับการกระทำการสื่อสารในสิ่งที่ถูกต้องของในตัวของมันเอง

Willis (1998: 23) คำว่า “ภาระงาน” ถูกใช้เป็นเหมือนฉลากสำหรับกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกไวยากรณ์ กิจกรรมการฝึกฝน และบทบาทสมมติ ภาระงานเป็นกิจกรรมอันที่ภาษาคือตัวเป้าหมายถูกใช้โดยผู้เรียนสำหรับวัตถุประสงค์ของการสื่อสารตามคำสั่งเพื่อให้ได้ผลลัพธ์

Long (1985: 89) ภาระงานเป็นชิ้นงานที่ดำเนินการเพื่อตัวผู้เรียนเองหรือเพื่อคนอื่น อย่างอิสระหรือสำหรับรางวัลบางอย่าง ดังนั้นตัวอย่างของภาระงานอาจจะเกี่ยวข้องกับเช่น การทำสำเนา การแต่งตัวเด็ก การซื้อรองเท้า การทำการจองตั๋วเครื่องบิน การยืมหนังสือจากห้องสมุด การทำการสอบใบขับขี่ การพิมพ์ตัวหนังสือ การชั่งน้ำหนักคนไข้ การเรียงลำดับตัวอักษร การจองโรงแรม การเขียนเช็ค การค้นหาหนทาง และการช่วยคนข้ามถนน ในความหมายอื่น ภาระงานคือ 100 หรือหนึ่งสิ่งที่คุณทำในชีวิตประจำวัน ในการทำงาน ในการเล่น หรือในระหว่างสิ่งเหล่านั้น ภาระงานเป็นสิ่งที่ผู้คนจะบอกพวกเราว่าพวกเขาทำถ้าคุณถามพวกเขาและพวกเขาจะไม่ใช้ทางภาษาศาสตร์

Richards, Platt and Waber (1986: 289) ภาระงานคือกิจกรรมหรือการกระทำที่เกิดขึ้นจากการประมวลผลหรือทำความเข้าใจภาษา (เช่นการตอบสนอง) ตัวอย่างเช่นการวาดแผนที่ขณะฟังเทปและกำลังฟังคำสั่งและทำคำสั่ง อาจจะอ้างถึงภาระงาน งานอาจจะหรือไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตทางภาษา งานมักต้องการให้ครูระบุว่าอะไรที่จะถือได้ว่าเป็นความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ของภาระงาน การใช้ภาระงานประเภทต่างๆในการสอนภาษามีการกล่าวเพื่อจะทำการสอนในการสื่อสาร...จนมันถึงซึ่งวัตถุประสงค์สำหรับกิจกรรมในชั้นเรียนอันที่ดำเนินไปในการฝึกปฏิบัติของภาษาเพื่อเป้าหมายของมัน

Crooks (1986) ภาระงานหมายถึง ชิ้นงานหรือกิจกรรมโดยปกติมีวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาหรือที่ทำงาน

Breen (1987: 23) ภาระงานคือความพยายามในการเรียนรู้ภาษาแบบโครงสร้างที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเนื้อหาที่เหมาะสมขั้นตอนการทำงานที่ระบุและผลลัพธ์ที่หลากหลายสำหรับผู้ทำภารกิจ "ภาระงาน" จึงสันนิษฐานว่าเป็นช่วงของแผนงานที่มีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยภาษาจากประเภทกิจกรรมที่เรียบง่ายและแบบสั้นไปจนถึงกิจกรรมที่ซับซ้อนและมีความยาวมากขึ้นเช่นการแก้ปัญหาหรือการจำลองแบบกลุ่มและการตัดสินใจ

Prabhu (1987: 24) ภาระงานคือกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุผลจากข้อมูลที่ได้รับผ่านกระบวนการคิดและอนุญาตให้ครูควบคุมและควบคุมกระบวนการนั้นถือได้ว่าเป็น "ภารกิจ"

Richards & Renandya (2002: 94) ภาระงานคือกิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ทรัพยากรภาษาและนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แท้จริง ตัวอย่างของภาระงานคือการเล่นเกมที่แก้ปัญหาหรือการแบ่งปันและการเปรียบเทียบประสบการณ์ ในการดำเนินภาระงานผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเช่นการเจรจาต่อรองความหมาย การแปลความหมายและการทดลองซึ่งเป็นคิดว่าจะนำไปสู่การพัฒนาภาษาที่ประสบความสำเร็จ

Skehan (1998: 95) Skehan ถือว่าภาระงานเป็นกิจกรรมที่ตรงตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ความหมายเป็นพื้นฐาน
- มีปัญหาทางการสื่อสารบางอย่างนำมาแก้ไข
- มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมในโลกแห่งความเป็นจริง
- ความสำเร็จของภาระงานมีความสำคัญ
- การประเมินผลภาระงานมีความหมายเป็นผลลัพธ์

Lee (2000) ภาระงานคือ (1) กิจกรรมในชั้นเรียนหรือการฝึกปฏิบัติที่มี (a) วัตถุประสงค์ที่ทำได้โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมเท่านั้น (ข) กลไกในการจัดโครงสร้างและการเรียงลำดับปฏิสัมพันธ์และ (c) มุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนความหมาย (2) ความพยายามในการเรียนรู้ภาษาที่กำหนดให้ผู้เรียนเข้าใจการจัดการและ/หรือสร้างเป้าหมายภาษาตามที่กำหนดไว้ในแผนงาน

Bygate, Skehan & Swain (2001) ภาระงานคือกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยเน้นการสื่อความหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Ellis (2003) ภาระงานกล่าวว่หมายถึงแผนงาน (Work plan) ที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติการทางภาษาเพื่อให้บรรลุผลผลิต (Outcome) ที่ประเมินได้ในรูปของความถูกต้องหรือความเหมาะสมของเนื้อหาตามที่ตั้งใจไปถึง

จากการศึกษาความหมายการสอนแบบเน้นภาระงานคือ กิจกรรมการเรียนการสอน ที่ผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมให้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นมีการระบุขั้นตอนของ การดำเนินงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมโดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ภาษาเป้าหมายที่เน้นด้านความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา หรือเน้นผล ของกิจกรรมมากกว่ารูปแบบภาษา และผู้วิจัยได้นำมาพัฒนารูปแบบการสอนที่แบ่งหน่วยการเรียนรู้ ออกเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนใน งานวิจัยในครั้งนี้

2.3 หลักการและแนวคิดของการสอนแบบเน้นภาระงาน

รูปการสอนแบบเน้นภาระงาน มีกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีโดยการจัดการเรียนการสอนเป็นการ ปฏิบัติจริงของผู้เรียน (learning by doing) และหลักการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม (active learning) เพราะการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างเป็นธรรมชาติ และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนแบบเน้นภาระงานยึดกรอบแนวคิดที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม แบ่งกลุ่มผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม เกิดการ เรียนรู้และพัฒนาแบบช่วยเหลือกัน ขณะที่ Cohen et al. (1996) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน เป็นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยผู้เรียนมีการแสดงความคิดเห็น อภิปราย และการ ปฏิสัมพันธ์ในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

Willis (1996) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนไว้ว่า บทบาทของครูผู้สอนเป็นเหมือนกับผู้ ค่อยควบคุม ค่อยดูแลเหตุการณ์ เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน โดยการให้คำปรึกษา ค่อยดู อยู่ห่างๆ ปล่อยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจากสถานการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นคนแสวงหาความรู้ด้วยตัว ของผู้เรียนเอง และ Willis ได้กล่าวสนับสนุนรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน ว่าเป็นรูปแบบการ สอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ดีและให้เป็นไปตามธรรมชาติ โดยมีแนวคิดได้แก่

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง มีความมั่นใจในการใช้ภาษาของตนเองไม่ ต้องกลัวผิดพลาด เพราะผู้เรียนฝึกกันภาษาในกลุ่ม และมีเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ความช่วยเหลือ
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ ตรงตามการใช้ภาษา ในชีวิตจริง
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ศึกษาการใช้ภาษาของสมาชิกภายในกลุ่ม และ สังเกตการณ์ใช้ภาษาของสมาชิกคนอื่น นำมาปรับปรุงการใช้ภาษาของตนเอง
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป

5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในขั้นตอนของการมีปฏิสัมพันธ์ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการปฏิสัมพันธ์

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้กลยุทธ์ของการสื่อสารที่หลากหลาย ซึ่งตรงกับลักษณะของการใช้ภาษาในชีวิตจริง

Nunan (1991) ได้กล่าวถึง 5 ลักษณะของการสอนแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นเน้นการเรียนรู้ที่จะสื่อสารผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในภาษาเป้าหมาย

2. การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนจะได้แสวงหาความรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง

3. การสอนแบบเน้นภาระงานไม่เพียงแต่เน้นทางด้านภาษาให้กับผู้เรียน แต่ก็ได้สอนกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วย

4. การสอนแบบเน้นภาระงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ของตนเองและของเพื่อนสมาชิกลำมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นการนำทัศนคติ ความคิดเห็น มาใช้ทำภาระงานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของภาระงาน

5. การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมการสอนที่พยายามเชื่อมโยงการเรียนรู้จากโลกภายในห้องเรียนกับโลกภายนอกห้องเรียน โดยผู้เรียนอาจจะศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลอื่นที่มาจากนอกชั้นเรียน

จากการศึกษาหลักการและแนวคิดของการสอนแบบเน้นภาระงาน ผู้ทำการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจากสถานการณ์จริง มีการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามความสามารถและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กับภาษา ผู้เรียนใช้ประสบการณ์ของตนเองและของเพื่อนสมาชิกลำมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นการนำทัศนคติ ความคิดเห็น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ขณะที่ผู้สอนเป็นเหมือนกับผู้คอยควบคุม ค่อยดูสังเกตการณ์ เป็นผู้อำนวยการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน โดยการให้คำปรึกษา ค่อยดูอยู่ห่างๆ ปล่อยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจากสถานการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นคนแสวงหาความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเองเพื่อให้บรรลุผลกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานต่อไป

2.4 องค์ประกอบของการสอนแบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาหลักการและแนวคิดจากนักวิชาการที่ได้ความคิดเห็นของการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อเป็นประโยชน์แก่การทำวิจัยในหัวข้อการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานจากการแนะนำจากนักวิชาการที่เสนอความรู้และแนวทางดังต่อไปนี้

Ellis (2003: 21) ได้อธิบายองค์ประกอบของแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานอันประกอบด้วย

1. เป้าหมาย (Goal) หมายถึง วัตถุประสงค์ทั่วไปของภาระงาน เป็นต้นว่า เพื่อฝึกปฏิบัติความสามารถที่จะอธิบายวัตถุประสงค์อย่างรัดกุม เพื่อให้โอกาสสำหรับการใช้ประโยชน์
2. ตัวป้อน (Input) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นคำพูดหรือไม่ใช่คำพูดถูกใช้โดยภาระงาน เป็นต้นว่า รูปภาพ แผนที่ หนังสือเรียน
3. เงื่อนไข (Conditions) หมายถึง วิธีในการนำเสนอข้อมูล เป็นต้นว่า การแยกกับการแชร์ข้อมูล หรือ วิธีที่จะใช้ข้อมูล เป็นต้นว่า การประกบกันของข้อมูลกับการแบ่งออก
4. กระบวนการ (Procedures) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระเบียบวิธีการที่ถูกติดตามในการปฏิบัติภาระงาน เป็นต้นว่า การทำงานเป็นกลุ่มกับการทำงานเป็นคู่ การมีแผนเวลาทำภาระงานกับการไม่มีแผนเวลาทำภาระงาน
5. ผลที่คาดการณ์ได้หรือผลผลิต (Predicted outcomes: Product) หมายถึง ผลผลิตที่เป็นผลจากการทำภาระงานที่สมบูรณ์ เป็นต้นว่า การทำตารางที่สมบูรณ์ เส้นทางที่วาดบนแผนที่ รายละเอียดความแตกต่างระหว่าง 2 รูปภาพ ผลผลิตที่คาดเดาได้สามารถเป็น “การเปิด” เป็นต้นว่า อนุญาตสำหรับความเป็นไปได้ที่หลากหลาย ผลผลิตที่คาดเดาได้สามารถเป็น “การปิด” เป็นต้นว่า อนุญาตสำหรับการแก้ไขที่ถูกต้องเพียงอันเดียว ยังมีนักวิชาการที่ได้ให้แนวคิดขององค์ประกอบรูปแบบสอนแบบเน้นภาระงาน

Nunan (2004: 40-75) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแนวคิดสอนแบบเน้นภาระงานประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง เจตนารมณ์ที่คลุมเครือหรือทั่วไปที่อยู่ข้างหลังของทุกๆ ภาระงาน ตลอดจนถึงสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการปฏิบัติภาระงาน มันเป็นการเชื่อมต่อระหว่างภาระงานกับหลักสูตรอย่างกว้าง เป้าหมายอาจจะเกี่ยวข้องกับระดับของผลลัพธ์ทั่วไป เช่น การสื่อสาร อารมณ์หรือองค์ความรู้ หรืออาจจะอธิบายอย่างตรงๆเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียนและผู้สอน

2. ตัวป้อน (Input) หมายถึง ข้อมูลการพูด การเขียนและรูปภาพที่ผู้เรียนทำในหลักสูตรของการภาระงานให้สมบูรณ์ ข้อมูลสามารถถูกจัดเตรียมโดยผู้สอน โดยเนื้อหาหรือบางแหล่งข้อมูลอื่นๆ มันสามารถถูกสร้างขึ้นโดยตัวของผู้เรียนเอง ข้อมูลสามารถมาจากแหล่งที่มาที่หลากหลาย

3. กระบวนการ Procedures หมายถึง อะไรที่ผู้เรียนจะทำอย่างแท้จริงกับตัวป้อน (Input) ที่เป็นรูปร่างตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการทำภาระงาน

4. ชนิดของภาระงาน Task types หมายถึง ชนิดกิจกรรมของภาระงานอย่างเช่นมีผู้คนที่ซึ่งได้เขียนการสอนภาระงานที่เป็นการสอนภาษา ยกตัวอย่างกิจกรรมดังเช่น คำถามและการหาคำตอบ บทสนทนาและบทบาทสมมติ กิจกรรมการจับคู่ กลวิธีการสื่อสาร รูปภาพและการเก็บรูปภาพ จิ๊กซอร์และปัญหา การอธิบายและการตัดสินใจ เป็นต้น

5. บทบาทของครูและบทบาท Teacher and Students Role หมายถึง ส่วนที่ผู้เรียนและผู้สอนถูกคาดหวังที่จะแสดงบทบาทในการทำภาระงานดังเช่นการสัมพันธ์ทางสังคมและการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับด้วยเพื่อนร่วมกิจกรรม

6. สถานที่ Settings หมายถึง การจัดการห้องเรียนระบุและนำไปใช้ในภาระงาน ภาระงานต้องการการพิจารณาที่ถูกนำออกทั้งหมดหรือบางส่วนของภาระงานในชั้นเรียน

Shavelson and Stern (1981 อ้างถึงใน Numan, 2004: 40) ได้ให้องค์ประกอบของแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานดังนี้ได้แก่

1. เนื้อหา Content คือ หัวข้อที่ถูกสอน
2. เนื้อหา Materials คือ สิ่งที่ผู้เรียนสามารถสังเกตหรือจัดการ
3. กิจกรรม Activities คือ สิ่งที่ผู้เรียนและผู้สอนได้ทำในระหว่างบทเรียน
4. เป้าหมาย Goals คือ เป้าหมายทั่วไปของผู้สอนสำหรับภาระงาน เป้าหมายเหล่านี้ต้องมีมากกว่าเป้าหมายที่ทั่วไปและเป้าหมายที่คลุมเครือ
5. ผู้เรียน Students คือ ความสามารถของผู้เรียน ความต้องการและความสนใจเป็นสิ่งสำคัญ

6. ชุมชนทางสังคม Social Community คือ ห้องเรียนที่เป็นทั้งหมดและความรู้สึกที่เป็น “เป็นกลุ่มหรือการทำงานเป็นกลุ่ม”

Candlin (1987: 10-12) ได้จำแนกองค์ประกอบของภาระงานได้แก่

1. ตัวป้อน (Input) หมายถึง ข้อมูลที่ใช้ในการทำกิจกรรมอันจะนำมาจากแหล่งข้อมูลทั่วไป เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ หรืออาจจะนำมาจากประสบการณ์ของผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
2. บทบาท (Roles) หมายถึง บทบาทของผู้เรียนแต่ละคนว่าในระหว่างการทำกิจกรรมจะปฏิบัติต่อกันเช่นไร

3. สถานที่ (Setting) หมายถึง ห้องเรียนที่เป็นสถานที่ต่างๆตามหน้าที่ของการเรียนรู้ทางภาษาที่ระบุไว้ขณะทำกิจกรรม ซึ่งจะเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน

4. การดำเนินกิจกรรม (Actions) หมายถึง ขั้นตอนทำกิจกรรมตามภาระงาน จะกำหนดให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมอย่างไรจะบรรลุผล

5. ผลลัพธ์ (Outcomes) หมายถึง หลักจากการทำกิจกรรมแล้วมีผลลัพธ์เป็นเช่นไร อาจจะมีผลลัพธ์ทั้งทางเดียวหรือมีหลายทางก็ได้ ขึ้นอยู่กับการแก้ปัญหาของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม

6. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) หมายถึง การประเมินค่าของภาระงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ตามขั้นตอนว่าสามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างไร การเรียนการสอนสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงได้ดีไหน

Pica et al. (1993: 11-17) ได้อธิบายองค์ประกอบของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนจุดมุ่งหมาย (Goal) และส่วนงานหรือกิจกรรม (Work or Activities) ส่วนจุดมุ่งหมาย (Goal) ได้กล่าวระบุว่าผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเดี่ยวเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของภาระงาน ส่วนงานหรือกิจกรรม (Work or Activities) หมายถึงงานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนต่อการใช้ภาษาโดยผู้เรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูล (Suppliers) หรือเป็นผู้ร้องต้องการข้อมูล (Requesters) ขณะร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และงานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interaction Requirement) เพราะการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) เป็นการที่ผู้เรียนทำการปฏิสัมพันธ์ต่อภาษามากกว่าการสื่อสารเพียงทางเดียว (One-way Communication) และผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทางภาษากันในระหว่างผู้เรียนเองตลอดจนให้ข้อมูลหรือต้องการข้อมูลจากกลุ่มหรือเดี่ยว เป็นการสร้างความรู้โดยผู้เรียนเป็นคนแสวงหาด้วยตัวของเขาเอง

จากการศึกษาแนวความคิดและผลงานวิชาการงานจากนักวิชาการในข้างต้น สามารถสรุปองค์ประกอบของการสอนแบบเน้นภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและสามารถนำไปใช้ในครั้งนี้นี้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ที่คลุมเครือหรือทั่วไปที่อยู่ข้างหลังของทุกภาระงานที่ผู้สอนวางไว้ให้ผู้เรียนทำตามกิจกรรมหรือขั้นของการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์หลังจากทำภาระงานที่สมบูรณ์แล้ว

2. ตัวป้อน (Input) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นคำพูดหรือการเขียนและรูปภาพ ที่ผู้เรียนทำในหลักสูตรของการภาระงานให้สมบูรณ์ ข้อมูลสามารถถูกจัดเตรียมโดยผู้สอน โดยเนื้อหาของหลักสูตรหรือบางแหล่งข้อมูลอื่นๆ นำมาออกแบบกิจกรรมในการสอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

3. ชนิดของงานหรือกิจกรรม (Task Type or Activities) หมายถึง ชนิดกิจกรรมของภาระงานหรือสิ่งที่ผู้เรียนและผู้สอนได้ทำในระหว่างทำภาระงาน ยกตัวอย่างกิจกรรมดังเช่น คำถามและการหาคำตอบ บทสนทนาและบทบาทสมมติ กิจกรรมการจับคู่ กลวิธีการสื่อสาร เป็นต้น

4. กระบวนการหรือการดำเนินกิจกรรม (Procedures or Actions) กระบวนการที่เป็นระเบียบวิธีการที่ถูกติดตามในการปฏิบัติภาระงาน อะไรที่ผู้เรียนจะทำอย่างแท้จริงกับตัวป้อน (Input) ที่เป็นรูปร่างตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการทำภาระงานตลอดจนขั้นตอนการดำเนินทำกิจกรรมตามภาระงานที่จะกำหนดให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมอย่างไรจะบรรลุผล

5. บทบาทผู้สอนและผู้เรียน (Teacher and Students Role) หมายถึงส่วนที่ผู้เรียนและผู้สอนถูกคาดหวังที่จะแสดงบทบาทในการทำภาระงานตลอดจนความสามารถของผู้เรียน ความต้องการและความสนใจเป็นสิ่งสำคัญของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมกรรมและกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน

6. สถานที่ (Setting) หมายถึง ห้องเรียนระบุและนำไปใช้ในภาระงาน ซึ่งอาจจะเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน

7. ผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Products or Outcomes) ผลผลิตที่เป็นผลจากการทำภาระงานที่สมบูรณ์หรือหลักจากการทำกิจกรรมแล้วมีผลลัพธ์เป็นเช่นไร และสามารถประเมินผลได้มีประสิทธิภาพได้ขนาดไหน

8. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) หมายถึง การประเมินค่าของภาระงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนว่าสามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างไร

2.5 แนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาองค์ประกอบของการสอนแบบเน้นภาระงานได้ระบุเกี่ยวกับชนิดของภาระงานและกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานอันจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำภาระงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการทำภาระงานโดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดหรือเตรียมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามทั้งที่เป็นงานเดี่ยวหรือกลุ่มเพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์และสามารถประเมินประสิทธิผลของผลลัพธ์ได้ ยังมีผู้เชี่ยวชาญเสนอหลักการที่ช่วยให้ผู้สอนพิจารณาตัวเลือกและออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อกระตุ้น และส่งเสริมผู้เรียนทำภาระงานให้ได้ประโยชน์สูงสุด ดังต่อไปนี้

Willis (1996: 130-131) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนกิจกรรมแบบเน้นภาระงานสำหรับผู้เรียนที่อายุน้อยและหาวิธีช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาส และความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยมีหลักการดังนี้

1. ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้ โดยการเริ่มจากคำพูด วลีจากประสบการณ์ของผู้เรียนโดยตรง

2. ผู้สอนสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียนโดยตรงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้

3. ผู้สอนและผู้เรียนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงาน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม มีอิสระในการทำงาน หรือกลุ่มซักถาม แลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่มมากขึ้น

4. ผู้สอนต้องมั่นใจว่าทุกกิจกรรมสามารถสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนในด้านทักษะความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้

5. ผู้สอนต้องยอมรับการปฏิบัติงานครั้งแรกของผู้เรียนอาจจะมาสมบูรณ์จากผลของภาระงาน

6. ผู้สอนควรให้ข้อเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติซ้ำแต่ไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป

7. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาแม่และส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด

8. ผู้สอนมั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ต้องการในตอนท้ายของการฝึก

9. ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบของภาระงาน พร้อมทั้งช่วยให้ผู้สอนทบทวนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นตอนจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

Cameron (2001: 31) เสนอหลักการในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในห้องเรียน สำหรับผู้เรียนอายุน้อย ไว้ดังนี้

1. งานปฏิบัติควรมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีเอกภาพสำหรับผู้เรียนในเรื่องหัวข้อกิจกรรมหรือผลงาน

2. ควรใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมายและจุดมุ่งหมายสำหรับผู้เรียน ในงานปฏิบัตินั้นๆ

3. งานปฏิบัติควรมีเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาที่ชัดเจน

4. งานปฏิบัติควรมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด

5. งานปฏิบัติควรมีส่งเสริมความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน

Ellis (2003: 276-278) ได้ให้หลักการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ดังนี้

1. ความยากง่ายของงานปฏิบัติต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

2. ผู้สอนควรตั้งเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของแต่ละภาระงานให้ชัดเจน

3. ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาระงานที่ปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนต้อง

ปฏิบัติงานอย่างจริงจังมิใช่ทำเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

4. ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับบทบาทกิจกรรมในบทเรียนของภาระงานนั้นๆ

5. ผู้สอนจะต้องออกแบบภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองในการทำภาระงาน และเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

จากศึกษาหลักการจัดการสอนแบบเน้นภาระงานดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ดีนั้น คำนึงถึงระดับขั้นของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป้าหมาย ขั้นตอน การดำเนินการ ต้องครอบคลุม ถูกต้องชัดเจน สอดคล้องกับความเป็นจริง เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติความหมายของภาษาที่มากกว่ารูปแบบของภาษา มีการประเมินผลการปฏิบัติภาระงานที่สามารถปรับปรุงและพัฒนาได้ เพราะการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง กล้าที่จะแสดงออก และปฏิบัติงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 ประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาหลักการจัดการสอนแบบเน้นภาระงาน ผู้ทำการศึกษาได้สรุปว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ดีนั้น คำนึงถึงระดับขั้นของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป้าหมาย ขั้นตอน การดำเนินการ ต้องครอบคลุม ถูกต้องชัดเจน สอดคล้องกับความเป็นจริง เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติความหมายของภาษาที่มากกว่ารูปแบบของภาษาและการที่จะให้ผู้ทำภาระงานที่จะประสบผลสำเร็จในกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน ผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมการทำภาระงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดหรือเตรียมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามทั้งที่เป็นงานเดี่ยวหรือกลุ่มเพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์และสามารถประเมินประสิทธิผลของผลลัพธ์ได้ จึงมีผู้แนะนำเสนอเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานไว้หลายท่านได้แก่

Willis (1998: 26-27) ได้เสนอประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานไว้ 6 ประเภทดังนี้ได้แก่

1. กิจกรรมการจัดทำรายการ (Listing) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องคือการระดมความคิด และการหาข้อเท็จจริง ประเภทที่เกี่ยวข้องกับการระดมความคิด (brainstorming) ซึ่งผู้เรียนใช้ความรู้ และประสบการณ์ของตนเองไม่ว่าจะเป็นชั้นเรียนหรือเป็นคู่ / กลุ่ม และการกระทำค้นหาข้อเท็จจริง (fact-finding) ซึ่งผู้เรียนหาสิ่งของให้ออกมาโดยถามกันหรือคนอื่น ๆ และหมายถึงหนังสือเป็นต้น

2. กิจกรรมการเรียงลำดับและการจัดประเภท (Ordering and Sorting) โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ประเภทหลักได้แก่ 1) กิจกรรมการจัดลำดับการกระทำหรือเหตุการณ์ตามลำดับตรรกะหรือตามลำดับเวลา 2) กิจกรรมการจัดลำดับตามหัวข้อต่อคุณค่าส่วนตัวหรือเกณฑ์ที่ระบุ 3) กิจกรรมการจัดหมวดหมู่ในกลุ่มที่กำหนดหรือจัดกลุ่มไว้ภายใต้หัวข้อเรื่องที่ระบุ และ 4) กิจกรรมการจัดแบ่งประเภทในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่ได้กำหนดหมวดหมู่

3. กิจกรรมการเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นการเปรียบเทียบภาระงานเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกันจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน เพื่อระบุจุดที่เหมือนกันทั่วไปหรือมีความแตกต่างกัน กระบวนการที่เกี่ยวข้องคือการจับคู่เพื่อระบุจุดที่เฉพาะเจาะจงและเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่น ๆ การค้นหาสิ่งที่เหมือนกัน การค้นหาสิ่งที่มีความแตกต่างกัน

4. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นกิจกรรมที่ทำจากแก้ไขปัญหามาตามกำลังทางปัญญาและเหตุผลของผู้คน การแก้ปัญหามีความท้าทาย พวกเขาจะมีส่วนร่วมและมักจะพอใจในการแก้ปัญหา กระบวนการและช่วงเวลาจะแตกต่างกันอย่างมากขึ้นอยู่กับประเภทและความซับซ้อนของปัญหา ปัญหาในชีวิตจริงอาจเกี่ยวข้องกับการแสดงสมมติฐานและการอธิบายประสบการณ์ การเปรียบเทียบทางเลือก การประเมินผลและการตกลงแก้ไขปัญห ภาระงานที่สมบูรณ์มักถูกวางบนความสนใจสั้นๆ จากหนังสือเรียนซึ่งผู้เรียนคาดการณ์ตอนจบหรือขึ้นส่วนร่วมกัน

5. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experiences) เป็นกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันกับบุคคลอื่นอย่างอิสระ ตัวอย่างเช่นหลังจากอ่านเนื้อหาที่เลือกเกี่ยวกับวัยเด็กของเด็กๆ ผู้เรียนสามารถได้รับการสนับสนุนให้บอกวัยเด็กของตนเอง การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการใกล้ชิดกับการสนทนาทางสังคมแบบสบายๆ

6. กิจกรรมงานสร้างสรรค์ (Creative tasks) เป็นภาระงานปฏิบัติเกี่ยวกับโครงการและเกี่ยวข้องกับคู่หรือกลุ่มของผู้เรียนในงานสร้างสรรค์มีเสรีขึ้น พวกเขายังมีแนวโน้มที่จะมีขั้นตอนมากกว่างานอื่นๆ และอาจเกี่ยวข้องกับการรวมกันของงานประเภทต่างๆข้างต้น จำเป็นต้องมีการวิจัยนอกห้องเรียน ทักษะของการจัดการและการทำงานเป็นทีมมีความสำคัญในการทำภาระงานให้สมบูรณ์ ผลลัพธ์สามารถระบุโดยผู้รับฟังมากกว่าผู้เรียนที่เป็นคนสร้างขึ้น

Prabhu (1987 อ้างถึงใน Ellis 2003: 213) ระบุประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานมี 3 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap activity) เป็นกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เข้าร่วมเพื่อทำให้ภาระงานสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลอาจเกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่อธิบายภาพให้กับสำหรับผู้เรียนคนอื่นๆในการวาดหรือนักเรียนวาดโครงสร้างของครอบครัวของเพื่อนร่วมชั้นหลังจากแบ่งปันข้อมูล

2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเหตุผล (Reasoning-gap activity) เป็นกิจกรรมแลกเปลี่ยนเหตุผลทำให้นักเรียนได้รับข้อมูลใหม่ๆ โดยอนุมานจากข้อมูลที่ได้รับ ตัวอย่างเช่นนักเรียนอาจได้รับตารางเรียนเกี่ยวกับการเดินทางรถไฟและขอให้หาทางออกที่ดีที่สุดในการเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่งหรืออาจขอให้แก้ไขปริศนา

3. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-gap activity) เป็นกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกำหนดให้นักเรียนกำหนดความชอบ ความรู้สึกหรือทัศนคติส่วนตัวเพื่อทำภาระงานให้สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่นนักเรียนอาจได้รับปัญหาทางสังคมเช่นเหตุการณ์ว่างงานสูงและได้รับการขอให้นำเสนอแนวทางต่างๆที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาในเหตุการณ์ในครั้งนี้

Pica, Kanagy และ Falodun (1993) ยังจัดประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน ได้แก่ 1. ภาระงานที่แบบปะติดปะต่อ (Jigsaw task) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่รวมข้อมูลต่างๆไว้ในรูปแบบต่างๆ

2. ภาระงานเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap task) ผู้เรียนหรือกลุ่มผู้เรียนหนึ่งคนมีข้อมูลชุดเดียว และผู้เรียนหรือกลุ่มคนอื่นมีชุดข้อมูลเสริม พวกเขาต้องเจรจาและหาข้อมูลของบุคคลอื่นเพื่อทำกิจกรรมภาระงานให้สมบูรณ์

3. ภาระงานคือการแก้ปัญหา (Problem-solving task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้รับปัญหาและชุดของข้อมูล พวกเขาต้องประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา

4. ภาระงานในการตัดสินใจ (Decision-making task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้รับปัญหาที่มีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้หลายอย่างและต้องเลือกโดยการเจรจาและการอภิปราย

5. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange task) เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้กระตือรือร้นในการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยพวกเขาไม่จำเป็นต้องบรรลุข้อตกลง

Richards (2001: 162) ได้นำเสนอรูปแบบของการจัดภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่แตกต่างกันไว้อีก 5 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (jigsaw task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่นๆเพื่อเรียบเรียงเรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เช่น ผู้เรียนได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องทำการเล่าเรื่องร่วมกันกับกลุ่มอื่นๆโดยลำดับเหตุการณ์ตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง

2. ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information-gap task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม โดยที่จะได้รับชุดข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องทำการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเพื่อให้ภาระงานนั้นแล้วเสร็จ

3. ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ค้นหาแนวทางแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดตามชุดของข้อมูลที่กำหนดให้

4. ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (decision - making task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจต่อเรื่องหรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนต้องอธิบายเหตุผลที่เลือกตัดสินใจสิ่งนั้น

5. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่ตรงกันกับบุคคลอื่น

Nunan (2004: 1) ได้กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical task) ซึ่งเป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (Real-world task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีรายละเอียดดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical task) ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน โดยแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (Rehearsal rationale) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตัวเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (Resume) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

1.2 ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (Activation rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่มๆ ละ 3 คน โดยกำหนดสถานการณ์ให้ ผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะซึ่งจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาชนะก้นน้ำ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโล ให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่จะนำไปด้วย โดยมีรายการต่างๆตามที่คุณสอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

2. ภาระงานจริง (Real-world task)

จากการศึกษาจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยสามารถสรุปชนิดของภาระงานและกิจกรรมของการสอนแบบเน้นภาระงาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน

Willis (1998)	Prabhu (1987)	Pica, Kanagy และ Falodun (1993)	Richards (2001: 162)	Nunan (2004: 59-61)	สังเคราะห์กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน
<p>1. กิจกรรมการจัดทำรายการ (Listing)</p> <p>2. กิจกรรมการเรียงลำดับและการจัดประเภท (Ordering and Sorting)</p> <p>3. กิจกรรมการเปรียบเทียบ (comparing)</p> <p>4. กิจกรรมการแก้ปัญหา (problem solving)</p> <p>5. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (sharing personal experiences)</p>	<p>1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap activity)</p> <p>2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเหตุผล (Reasoning-gas activity)</p> <p>3. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-gap activity)</p>	<p>1. ภาระงานที่แบบปะติดปะต่อ (Jigsaw task)</p> <p>2. ภาระงานเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap task)</p> <p>3. ภาระงานคือการแก้ปัญหา (Problem-solving task)</p> <p>4. ภาระงานในการตัดสินใจ (Decision-making task)</p> <p>5. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange task)</p>	<p>1. ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (jigsaw task)</p> <p>2. ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information-gap task)</p> <p>3. ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task)</p> <p>4. ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (decision-making task)</p> <p>5. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks)</p>	<p>1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน - ภาระงานเพื่อการฝึกฝน</p> <p>2. ภาระงานจริง</p>	<p>1. กิจกรรมภาระงานเพื่อการฝึกฝนให้กับผู้เรียนได้แก่ - Jigsaw task - การแก้ปัญหา - การถาม-ตอบ - การจัดทำรายการ - การเรียงลำดับและการจัดประเภท - การเปรียบเทียบ - การแก้ปัญหา - การตัดสินใจ - บทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ - การจับคู่ - กลวิธีการสื่อสาร - เกมปริศนาและเกมปัญหา</p> <p>2. กิจกรรมภาระงานเพื่อการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน - การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ - การแลกเปลี่ยนข้อมูล - การแลกเปลี่ยนเหตุผล - การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - รูปภาพและเรื่องราวในรูปแบบ - การอธิบายและการตัดสินใจ</p> <p>- การแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว - การประเมินตนเอง - การสะท้อนตนเอง</p> <p>3. กิจกรรมภาระงานจริง - งานสร้างสรรค์ สามารถสรุปการสังเคราะห์ได้แก่</p> <p>1. ภาระงานที่แบบปะติดปะต่อ (Jigsaw task)</p> <p>2. ภาระงานเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap task)</p>

6. กิจกรรมงานสร้างสรรค์ (creative tasks)					3. ภาระงานคือการแก้ปัญหา (Problem-solving task) 4. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange task)
--	--	--	--	--	--

จากการศึกษาประเภทของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานสามารถโดยแบ่งเป็นประเภทของภาระงานได้แก่

1) กิจกรรมภาระงานเพื่อการฝึกฝนได้แก่ กิจกรรมJigsaw task กิจกรรมการแก้ไขปัญหา กิจกรรมการถาม-ตอบ กิจกรรมการจัดทำรายการ กิจกรรมการเรียงลำดับและการจัดประเภท กิจกรรมการเปรียบเทียบ กิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมการตัดสินใจ กิจกรรมบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมการจับคู่ กิจกรรมกลวิธีการสื่อสาร และกิจกรรมเกมปริศนาและเกมปัญหา เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อต้องการฝึกฝนทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องดำเนินตามกิจกรรมที่ผู้สอนได้กำหนดไว้เพื่อหาเป้าหมายที่ชัดเจน

2) กิจกรรมภาระงานเพื่อการกระตุ้นความคิดของผู้เรียนได้แก่ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเหตุผล กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมรูปภาพและเรื่องราวในรูปภาพ กิจกรรมการอธิบายและการตัดสินใจ กิจกรรมการทำนาย กิจกรรมการอุปมา กิจกรรมการอธิบายและการตัดสินใจ กิจกรรมการแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว กิจกรรมการประเมินตนเอง และกิจกรรมการสะท้อนตนเอง เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อต้องการความคิดเห็น ความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน ผู้เรียนได้สลับข้อมูลและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลให้กับสมาชิกในชั้นเรียน

3) กิจกรรมภาระงานจริง เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องลงมือปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรม อย่างเช่น กิจกรรมภาระงานสร้างสรรค์ ผู้เรียนหลังจากทำภาระงาน พวกเขาสามารถแสดงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่จากความสามารถในตัวของผู้เรียนเองและสามารถสรุปการสังเคราะห์ได้แก่ ภาระงานที่แบบปะติปะต่อ (Jigsaw task) ภาระงานเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap task) ภาระงานคือการแก้ปัญหา (Problem-solving task) และภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange task)

2.7 ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

หลักจากการศึกษาชนิดและรูปแบบกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานพร้อมทั้งสรุปชนิดและกิจกรรมที่จะนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยแล้ว ผู้ทำวิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจากนักวิชาการต่างๆ ที่ได้เสนอไว้เกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานดังนี้

Willis (1998: 38-65) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน ไว้ 3 ขั้นตอนได้แก่

1. ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task) ในขั้นตอนนี้มีการแนะนำหัวข้อและภาระงานที่ต้องปฏิบัติ โดยผู้สอนจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญ และจุดประสงค์ของภาระงานที่ต้องปฏิบัติโดยมีการระดมความคิด การใช้รูปภาพ ฯลฯ ผู้สอนอาจเน้นคำ หรือวลีที่จำเป็นสำหรับภาระงานที่จะปฏิบัติ

แต่ยังไม่ควรสอนโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ในช่วงนี้ และ Willis ได้อธิบายแนวปฏิบัติในระยะ Pre-task phase ดังนี้ได้แก่

1.1 การเตรียมการล่วงหน้า (Advance preparation) เป็นการเตรียมเกี่ยวกับหัวข้อจากหนังสือเรียน ผู้สอนอาจจะปรับแต่งแผนการนำเสนอให้เหมาะสมกับหนังสือ เนื้อหาต้องชัดเจนและสนับสนุนให้ผู้เรียนอ่าน ถ้าผู้สอนออกแบบภาระงานด้วยตนเอง หรือแผนเป็นการส่งเสริมเกี่ยวกับหนังสือ มันจะเป็นสิ่งที่แท้จริงก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติทำ ยกตัวอย่างเช่น การค้นหารูปภาพที่เหมาะสม การนำออกมาซึ่งการสร้างคำใหม่ หรือทำการจดบันทึกเพื่อการฝึกการพูดที่คล่องแคล่ว 1 หรือ 2 นาทีก่อนทำการภาระงาน ผู้สอนต้องพิจารณาว่าอะไรที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนต้องการที่จะทำในชั้นเรียนเพื่อจะทำให้ภาระงานประสบความสำเร็จ

1.2 การแนะนำหัวข้อ (Introducing topic) ผู้สอนจะต้องช่วยผู้เรียนโดยการให้ความหมายของหัวข้อ ยกตัวอย่างหัวข้อเช่น ครอบครัว โรงเรียนหรืองานที่ทำ เป็นสิ่งที่เหมือนกันมากที่สุดและจะไม่ยุ่งยากแก่ผู้เรียนที่จะทำความเข้าใจ

1.3 การระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนฟื้นฟูและกระตุ้นคำศัพท์ วลี ที่จะเป็นประโยชน์ทั้งในระหว่างทำการภาระงานและภายนอกห้องเรียน โดยผู้สอนอาจจะต้องแนะนำคำศัพท์หรือวลีหัวข้อทางภาษาที่เกี่ยวข้องอันที่ผู้เรียนไม่รู้ หรือส่งเสริมผู้เรียนเพิ่มพูนคำศัพท์หรือวลีหัวข้อที่เกี่ยวข้องที่รู้แล้ว โดยการทำกิจกรรมครุ่นระดมความคิด (Teacher-led brainstorming activity) ตัวอย่างเช่นผู้เรียนช่วยกันคิดเกี่ยวกับคำหรือวลี แล้วเขียนไว้ลงบนอีกข้างหนึ่ง ในระหว่างทำการภาระงาน ถ้าผู้เรียนบางคนติดขัด คนอื่นจะช่วยร่วมกันแก้ไข พวกเขาสามารถอ้างอิงจากกระดานที่เขียนไว้เป็นต้น

1.4 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาก่อนทำการภาระงาน (Pre-task language activities) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสำรวจหัวข้อทางภาษาอันเป็นกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดโดยให้ผู้เรียนสำรวจสร้างความสนใจในการทำการภาระงานในหัวข้อเรื่องดังเช่นกิจกรรม แบ่งแยกซึ่งคำศัพท์และวลี (Classifying words and phrases) เลือกคำที่ต่างจากพวก (Odd one out) จับคู่วลีกับคำศัพท์ (Matching phrases to picture) การแข่งขันทางความจำ (Memory challenge) ระดมความคิดและการเขียนแผนผัง (Brainstorming and mind-maps) คิดคำถามเพื่อที่จะถาม (Thinking of questions to ask) ครูเล่าประสบการณ์ที่คล้ายกัน (Teacher recounting a similar experience) ผ่านการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองจากการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา

1.5 การให้คำแนะนำในการทำการภาระงาน (Giving task instructions) เป็นการสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจภาระงานที่จะให้ทำตรงกัน รวมทั้งวัตถุประสงค์และชิ้นงานที่ต้องการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตชิ้นงานได้ตรงตามเป้าหมาย

1.6 การให้เวลาเตรียมการ (Allowing preparation time) ให้เวลาผู้เรียน 2-3 นาที ในการเตรียมความพร้อมในเรื่องของการทำความเข้าใจคำสั่งในการทำภาระงาน ทั้งนี้การกำหนดเวลา ต้องดูความเหมาะสมของเนื้อหาด้วย

2. ชั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task cycle) แบ่งกิจกรรมการปฏิบัติออกเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่

2.1 การดำเนินภาระงาน (Task) ผู้เรียนสามารถทำงานปฏิบัติเป็นงานคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group work) พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนขณะทำภาระงาน โดยผู้สอนเป็นผู้คอยสังเกตการณ์การทำภาระงานของผู้เรียนอยู่ห่างๆ เพื่อลดความกังวลของผู้เรียน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พยายามทำงานให้ประสบผลสำเร็จด้วยตนเองจากการไม่ช่วยเหลือของผู้สอน แม้ขณะที่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ เช่น ผู้เรียนต้องการที่จะพูดอะไร ผู้สอนจะไม่เข้าไปขัดจังหวะในการปฏิบัติภาระงาน และไม่พยายามแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน แต่ผู้สอนจะบันทึกไว้ และจะแก้ไขในภายหลัง หลังจากการทำภาระงานที่สมบูรณ์แล้ว

2.2 การวางแผนรายงาน (Planning) เป็นการเตรียมการสำหรับการรายงานผลการปฏิบัติภาระงานหลังจากการทำภาระงานสมบูรณ์โดยผู้เรียนจะรายงานผลให้เพื่อนในห้องรับทราบ ว่ามีผลการทำภาระงานเป็นเช่นไร และได้ชิ้นงานหรือผลงานอะไร ผู้เรียนเขียนฉบับร่างพร้อมทั้งฝึกซ้อมว่าจะต้องเขียนหรือพูดอะไร ผู้สอนเดินไปรอบๆห้องเรียนเพื่อแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถถามคำถามกับผู้สอนเกี่ยวกับภาระงานที่ปฏิบัติ ผู้สอนสามารถส่งเสริมให้เพื่อนของผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาด โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ในขั้นการวางแผน เน้นเรื่องความชัดเจน การเรียบเรียง และความถูกต้องของข้อมูล

2.3 การรายงาน (Report) ผู้เรียนนำเสนอผลการปฏิบัติภาระงานในชั้นเรียน และผู้สอนสุ่มถามผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่ม โดยให้รายงานสรุปแก่เพื่อนทั้งห้อง เป็นการที่จะทำให้ทุกคนเปรียบเทียบผลที่ได้ โดยวิธีการรายงานอาจจะเป็นรายงานกลุ่ม ในกลุ่มหนึ่งอาจจะมีคนรายงาน 3-4 คน และเปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และผู้สอนกำชับให้ผู้เรียนได้จดบันทึกระหว่างเพื่อนรายงานเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในเนื้อหา อาจจะเป็นการปรับภาษาให้ดีขึ้นแต่ไม่ควรแก้ไขหน้าห้องเรียนขณะที่ผู้เรียนกำลังนำเสนอรายงาน

3. ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) หลังจากผู้เรียนทำภาระงานเสร็จ และรายงานผลเรียบร้อยแล้วให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่ถูกต้องจะมี 2 ขั้นตอนดังนี้ได้แก่

3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษา ความหมายของโครงเรื่อง ใจความสำคัญ โครงสร้าง และหน้าที่ทางภาษา คำหรือส่วนประกอบของคำ การแบ่งประเภทตามความหมาย และการนำไปใช้ที่ไม่ถูกต้องที่พบในช่วงการปฏิบัติภาระงาน โดยให้

ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างภาษากับเพื่อนๆ ผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำภาระงาน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามได้

3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) หลังจาก que ผู้เรียนลงมือปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองแล้ว ผู้สอนควรให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา และสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานแต่ละครั้งเสร็จสิ้นแล้ว ผู้สอนอาจเลือกแนวทางการติดตามผล (Follow-up) ผู้เรียนควรฝึกใช้ภาษาที่เหมือนหรือคล้ายกับภาระงานที่ปฏิบัติทางด้านการพูดซ้ำอีกครั้งหนึ่ง อาจจะเปลี่ยนการการปฏิบัติกับคู่อื่นหรือกลุ่มอื่นและย้อนกลับไปดูสื่อหรือบทความของภาระงานที่ปฏิบัติ และเขียนคำ วลี หรือโครงสร้างที่สำคัญแล้วจดบันทึก

ในขณะที่ Ellis (2003: 244-262) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยอธิบายไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task phase) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น โดยอธิบายไว้ 4 วิธีการดังต่อไปนี้

1.1 สนับสนุนผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายกันกับภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติจริง (Performing a similar task)

1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของภาระงาน (Providing a model)

1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติ แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมของการปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป (Non-task preparation activities)

1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับการทำภาระงานหลัก (Strategic planning) ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติกับการไม่มีแผนมาก่อน (No-planning) การวางแผนที่เป็นการชี้แนะรูปแบบภาษา (Guided planning-language focus) และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา (Guided planning-content focus)

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During-task phase) มีรูปแบบในการทำภาระงานไว้ 2 แนวทางได้แก่

2.1 แนวทางการวางเงื่อนไขการปฏิบัติภาระงาน (Task performance options) คือ แนวทางต่าง ๆ ของการทำภาระงานเพื่อสนับสนุนเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเช่น การกำหนดเวลาในการทำภาระงาน ในการทำภาระงานผู้สอนควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง ผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) แต่ถ้าเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) ในการทำภาระงาน ผู้สอนควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้อง หรือการให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติภาระงาน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานที่

ปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนไม่ได้คาดคิดคำตอบไว้ก่อน เป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น ภาระงานที่ต้องตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในการทำภาระงานเพิ่มขึ้น

2.2 แนวทางการกำหนดกระบวนการในการปฏิบัติภาระงาน (Process options) เป็นขั้นตอนการทำภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการทำภาระงานของผู้เรียนเอง โดยผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหา ซึ่งผู้เรียนยังใช้ไม่ถูกต้องขณะทำภาระงาน มาวิเคราะห์ภาษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานซ้ำ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเองและในการทบทวนนี้ ผู้เรียนสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์ หรือคำสั่งแตกต่างกันไปจากที่ฝึกปฏิบัติครั้งก่อน หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบ และโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

นอกจากนี้ Estaire & Zanon (1994) ได้กล่าวถึงวิธีการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ การสอนแบบเน้นภาระงานที่ประยุกต์ใช้ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นทำภาระงาน ขั้นวิเคราะห์และประเมินผลหลังทำภาระงาน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Planning) ประกอบด้วย

1.1 การเลือกหัวข้อเรื่องของภาระงาน (Determining the theme) ผู้สอนควรเลือกหัวข้อเรื่องซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถจูงใจและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำภาษาไปใช้

1.2 การวางแผนชิ้นงาน (Planning the final task) ผู้สอนควรวางแผนเกี่ยวกับชิ้นงาน ซึ่งอาจจะนำมาจากผลงานจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ผู้สอนต้องคิดกิจกรรมที่เหมาะสมและสามารถนำกิจกรรมเหล่านั้นมารองรับการทำภาระงานของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายของการทำภาระงาน (Determining unit objectives) ผู้สอนตั้งกำหนดจุดมุ่งหมายของการทำภาระงานตามชิ้นงานที่กำหนด ในจุดประสงค์ต้องสามารถเพิ่มเติมหรือแก้ไขได้ตลอดเวลา

1.4 การระบุเนื้อหาของการสอน (Specifying content) ผู้สอนควรระบุเนื้อหาที่จำเป็นในการทำภาระงาน อันประกอบด้วยข้อมูล คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะมาออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการสร้างภาระงานให้กับผู้เรียน

1.5 การวางแผนกระบวนการเรียนการสอน (Planning the process) ผู้สอนจะต้องวางแผนการออกแบบขั้นตอน กิจกรรมภาระงาน ระยะเวลาดำเนินการ การสรุปและประเมินผลการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

1.6 การวางแผนการวัดและประเมินผล (Planning evaluation) ผู้สอนต้องวางแผนการวัดและทำการประเมินผลผู้เรียนในการทำภาระงานอยู่ตลอด อาจจะทำแบบประเมินในรูปแบบทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ การออกแบบประเมินผลอาจจะมีหลายด้านไม่ว่าจะเป็นผลงาน การเลือกอุปกรณ์การทำภาระงาน การแก้ปัญหา หรือการทำงานร่วมกันของผู้เรียน

2. ขั้นทำภาระงาน (Implementation) ผู้สอนควรสังเกตการณ์การทำภาระงานของผู้เรียนพร้อมทั้งบันทึกสิ่งต่างๆหรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

3. ขั้นวิเคราะห์ และผลสะท้อนจากการทำภาระงาน (Posterior analysis and reflection) ผู้สอนวิเคราะห์และประเมินผลหลังทำภาระงาน รวมถึงรวบรวมผลสะท้อนจากผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับงานชิ้นต่อไป

นอกจากนี้ Nunan (1989) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการสอนด้วยภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนโครงสร้างความรู้เดิมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (Schema building)
2. ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียน (Controlled practice)
3. ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟัง โดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับบทสนทนา (Authentic listening practice)
4. ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา (Focus on linguistic elements)
5. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรมการสื่อสาร (Provide freer practice)
6. ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงาน (Introduce the pedagogical task)

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงานจากนักวิชาการที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

Willis (1998:38-65)	Ellis (2003:244-262)	Estaire & Zanon (1994)	Nunan (1989)	สังเคราะห์ขั้นตอนการสอน แบบเน้นภาระงาน
<p>1. ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นการเตรียมการล่วงหน้า การแนะนำหัวข้อ การระบุหัวข้อทางภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษา ก่อนทำภาระงาน การให้คำแนะนำในการทำภาระงาน การให้เวลาเตรียมการ 	<p>1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task phase)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายภาระงานจริง ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบ กระตุ้นให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติจริงเพื่อเสริมความพร้อมให้กับผู้เรียน 	<p>1. ขั้นเตรียมการ (Planning)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการเลือกหัวข้อ การวางแผนงาน กำหนดจุดมุ่งหมาย ระบุเนื้อหาของภาระสอน วางแผนการกระบวนภาระสอน วางแผนการประเมิน 	<p>ขั้นเตรียม (Prepare)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนโครงสร้าง ทบทวนความรู้เดิม (Schema building) - การควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหามุ่งเน้น (Controlled practice) 	<p>1. ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-task)</p> <p>เป็นขั้นตอนแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อและภาระงาน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจ ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติ แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมของกรปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป และมีการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียนเพื่อการทบทวนโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน โดยกลวิธีได้แก่ การระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาก่อนทำภาระงาน (Pre-task language activities) และการให้คำแนะนำในการทำภาระงาน (Giving task instructions)</p>

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

Willis (1998:38-65)	Ellis (2003: 244-262)	Estaire & Zanon (1994)	Nunan (1989)	สังเคราะห์ขั้นตอนการสอน แบบเน้นภาระงาน
2. ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (task cycle) - การดำเินภาระงาน (Task) - การวางแผนภาระงาน (Planning) - การรายงาน (Report)	2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติการภาระงาน (During-task phase) - แนวทางการวางเงื่อนไขการปฏิบัติภาระงาน (Task performance options) โดยเป็นแนวทางต่าง ๆ ของการทำภาระงานเพื่อสนับสนุนเรียนรู้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนจะวางแผนไว้ล่วงหน้า - แนวทางการกำหนดกระบวนการในการปฏิบัติการภาระงาน (Process options) เป็นขั้นตอนการทำภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์	2. ขั้นทำภาระงาน (Implementation) - ครูสังเกตการทำการภาระงานของผู้เรียนพร้อมทั้งบันทึกสิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในระหว่างปฏิบัติการภาระงาน	2. ขั้นทำภาระงาน (Doing Task) - การฝึกทักษะการฟัง โดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับทศนทนา (Authentic listening practice) - การทำกิจกรรมภาระงาน (Introduce the pedagogical task) - การฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรม การสื่อสาร (Provide freer practice)	2. ขั้นทำภาระงาน (Doing Task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนดำเินปฏิบัติการภาระงานด้วยตนเอง (Task) ฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นที่เนื้อหาในการสื่อความหมาย ฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ในการสื่อสารจริง มีการวางแผนภาระงาน ผลการปฏิบัติงาน (Planning) และทำการรายงาน (report) เป็นการให้ผู้เรียนรายงานผลการทำภาระงาน

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

<p>Willis (1998:38-65)</p> <p>3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)</p> <p>- ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ครูเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษา ความหมายของโครงสร้างเรื่อง ใจความสำคัญ โครงสร้าง และหน้าที่ทางภาษา คำหรือส่วนประกอบของคำ การแบ่งประเภทตามความหมาย และการนำไปใช้ที่ไม่ถูกต้องที่พบ ในช่วงการปฏิบัติภาระงาน และให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างภาษา ผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถาม</p> <p>- ชั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ครูให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา และสรุปโครงสร้างทางภาษาให้เข้าใจชัดเจน ครูอาจเลือกแนวทางการติดตามผล (Follow-up) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานแต่ละครั้งเสร็จสิ้นแล้ว</p>	<p>Ellis (2003:244-262)</p> <p>3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task)</p> <p>- เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการทำงานที่ภาระงาน</p>	<p>Estaire & Zanon (1994)</p> <p>3. ขั้นวิเคราะห์และผลสะท้อนจากการทำภาระงาน (Posterior analysis and reflection)</p> <p>- ผู้สอนวิเคราะห์และประเมินผลหลังทำภาระงาน รวมถึงรวบรวมผลสะท้อนจากผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับงานชิ้นต่อไป</p>	<p>Nunan (1989)</p> <p>3. ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา (Focus on linguistic elements)</p>	<p>สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน</p> <p>3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) และหลังปฏิบัติภาระงาน (Post task) เป็นขั้นตอนที่ครูนำภาระงานของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาส่วนกัน และครูเสริมเพิ่มเติมในโครงสร้างทางภาษาอื่นๆ และสามารถใช้รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และการฝึกปฏิบัติ (Practice) ให้กับผู้เรียน และจากนั้นผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการทำภาระงาน ครูรวบรวมผลสะท้อนจากผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับงานชิ้นต่อไป โดยมีวิธีการสะท้อนความคิด (Reflect) ผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน และครูเลือกปัญหาที่วิเคราะห์ภาษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน</p>
--	--	---	---	--

สรุปจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อการเรียนรู้และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้วางแผนการทำงาน คิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้เสนอแนะแนวทางการเรียนรู้หรือเป็นผู้ให้คำปรึกษาเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางภาษา อีกทั้งยังเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อและภาระงาน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติ แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมของการปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป และมีการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียนเพื่อการทบทวนโครงสร้างความรู้เดิมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน โดยกลวิธีได้แก่ การระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาก่อนทำภาระงาน (Pre-task language activities) และการให้คำแนะนำในการทำภาระงาน (Giving task instructions)

2. ขั้นทำภาระงาน (Doing Task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนดำเนินปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง (Task) ฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นที่เนื้อหาในการสื่อความหมาย ฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ในการสื่อสารจริง มีการวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงาน (Planning) และทำการรายงาน (report) เป็นการให้ผู้เรียนรายงานผลการทำภาระงาน

3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) และหลังปฏิบัติภาระงาน (Post task) เป็นขั้นตอนที่ครูนำภาระงานของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาร่วมกัน และครูเสริมเพิ่มเติมในโครงสร้างทางภาษาอื่นๆ และสามารถเลือกรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และการฝึกปฏิบัติ (Practice) ให้กับผู้เรียน และจากนั้นผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการทำภาระงาน ครูรวบรวมผลสะท้อนจากผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับงานขั้นต่อไป โดยมีกลวิธีการสะท้อนความคิด (Reflect) ผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน และครูเลือกปัญหาวิเคราะห์ภาษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน

2.8 ข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงาน

มีรูปแบบกิจกรรมหลายอย่างในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักวิจัยและนักการศึกษาแนะนำรูปแบบกิจกรรมที่ทำให้ภาระงานเป็นสิ่งที่ดีและมีประสิทธิภาพควรที่จะมีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนเป็นเหมือนกับคนควบคุม หรือผู้อำนวยการความสะอาด โดยอนุญาตให้ผู้เรียนได้

แสวงหาความรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน ดังนั้นจึงมีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงานไว้ดังต่อไปนี้

Pica et al. (1993) อธิบายว่า คุณค่าการเรียนรู้ตามภาระงานเป็นการชี้แนะภาษาการเรียนการสอนโดยการให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการโต้ตอบระหว่างตนเองและผู้เรียน การแบ่งปันข้อมูลและความคิดเห็นเหล่านี้ช่วยสนับสนุนพวกเขาในการบรรลุเป้าหมายตามที่พวกเขาต้องการ

ในขณะที่ Taylor (1983) ได้แสดงให้เห็นเกี่ยวกับกิจกรรมภาระงาน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสโต้ตอบกับการใช้ภาษาเป้าหมายโดยตรงและใช้งานได้อย่างแท้จริง ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงจากการเรียนรู้ภาษาและประสบการณ์การสื่อสาร

นอกจากนี้ Ellis (1984) เชื่อว่ากิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานเน้นเป็นกลยุทธ์เพื่อการสื่อสารเช่นการถอดความ การพูดและการเลียนแบบ ผู้เรียนใช้กลยุทธ์เหล่านี้เมื่อพวกเขาไม่เข้าใจภาษาเป้าหมายหรือเมื่อใด พวกเขาจำเป็นต้องใช้ภาษานอกเหนือความสามารถของตน ด้วยประสบการณ์และทักษะทางภาษา พวกเขาสามารถเลือกและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติการสอนแบบเน้นภาระงาน ที่เป็นสิ่งที่น่าสนใจทางเลือกใหม่สำหรับการเรียนการสอน

Willis (1998: 147) ระบุข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบนี้อยู่ที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและให้โอกาสการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกระดับและทุกความสามารถ
2. บทบาทของภาระงาน คือสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจากความรู้ที่มีอยู่
3. บทบาทของขั้นการวางแผนงานรายงาน (task-planning-report cycle stage) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความต้องการที่อยากปรับปรุงแก้ไขภาษาให้ถูกต้อง
4. ภาระงานที่มีเนื้อหาในรูปของข้อความหรือบันทึกเสียงที่ดีและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการพูดและเขียนได้
5. องค์ประกอบที่สำคัญของขั้นเน้นรูปแบบภาษา (language focus stage) ทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบการใช้ภาษาและจัดลำดับความรู้ของโครงสร้างภาษาได้
6. สามารถจัดเก็บรวบรวมรูปแบบภาษาที่อยู่ในการบันทึกเสียงและการเขียนที่อยู่ในเอกสารในชั้นภาระงาน (task stage) เพื่อนำไปใช้สอนในชั้นเรียนได้

จากการศึกษาข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงาน ผู้ทำการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยชี้แนะด้านภาษาที่ผู้สอนให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการโต้ตอบระหว่างตนเองและผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม และผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงด้วยมีภาษาเป็นเป้าหมาย ผู้เรียนจะช่วยกันพยายามทำความเข้าใจในภาษาเป้าหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมการสอนที่มีกลยุทธ์เพื่อให้ผู้เรียนทำการสื่อสารในการเรียนภาษา และเนื้อหาที่จะนำมาทำการเรียนการสอนจะต้องเหมาะสมกับผู้เรียน ตลอดจน

สามารถลำดับข้อโครงสร้างของภาษาและเก็บรวบรวมรูปแบบภาษาที่มีอยู่ในการบันทึกเสียงและเขียนอยู่ในเอกสารในชั้นภาระงาน (task stage) เพื่อนำไปใช้สอนในชั้นเรียนได้ต่อไป

2.9 การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน

การสอนแบบเน้นภาระงานนำเสนอความท้าทายในการออกแบบหลักสูตรรวมทั้งในด้านการประเมิน ในหลักสูตรภาษาแบบดั้งเดิม จุดประเมินนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานของรูปแบบภาษาต่างๆเช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์หรือคุณลักษณะทางการออกเสียงของคำศัพท์ของภาษา เหล่านี้จะถูกประเมินโดยวิธีการประเมินทางอ้อมบางส่วน อย่างไรก็ตามผู้เรียนประเมินผลที่เรียนรู้ผ่านการเรียนการสอนตามภาระงานจะต้องให้เป็นไปตามหลักการที่ว่า การประเมินควรสะท้อนถึงสิ่งที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการประเมินโดยตรงแทนที่จะเป็นการเรียนโดยอ้อม ในการประเมินโดยตรงผู้เรียนต้องทำซ้ำในสถานการณ์การทดสอบ พฤติกรรมการสื่อสารที่ต้องใช้ในโลกแห่งความเป็นจริง ในทางตรงกันข้าม การทดสอบไม่เหมือนกับการปฏิบัติภาระงานนอกห้องเรียนในการประเมินทางอ้อม ดังนั้นจึงมีนักวิชาการได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงานดังต่อไปนี้

Ellis (2003: 296-299) ได้กล่าวถึงการประเมินการสอนแบบเน้นภาระงานมี 3 อย่างได้แก่

1. ประเมินโดยตรงจากผลที่ผลิตขึ้น (Direct Assessment of Task Outcomes) ผู้สอนประเมินจากผลที่ได้รับจากผู้เรียนโดยตรง อาจจะเป็นคะแนน หรือความสามารถที่ผู้เรียนได้ทำงานสำเร็จตรงตามที่คุณสอนกำหนดไว้
2. วิเคราะห์จากการสนทนา (Discourse Analytic Measures) เป็นผลจากการทำภาระงาน ดังนั้นอาจจะจะมีบทสนทนา ความสามารถในการสนทนา วัดจากความคล่องแคล่ว ความถูกต้องแม่นยำ และความซับซ้อน เป็นต้น
3. ประเมินจากภายนอก (External Rating) เป็นการประเมินโดยผู้เรียนสังเกตจากกระทำภาระงาน และทำการตัดสินใจที่ต่างจากการประเมินโดยตรง อาจจะมองไม่ชัดเจน แต่อาจจะมองเป็นความสามารถ (Competency) และการทำงาน (Performance) เป็นระดับๆ (Bands) ที่มีกติกากำหนดไว้ล่วงหน้า

ขณะที่ Nunan (2004 อ้างถึงใน ศศิณีภูมย์ สรรคบุรานุรักษ์, 2560) ได้เสนอแนวคิดสำคัญในการประเมินไว้ได้แก่

1. Self-assessment การประเมินตนเอง การประเมินโดยทั่วไป ผู้สอนจะเป็นผู้ประเมิน ปัจจุบันการประเมินเป็นคู่โดยผู้เรียนและการประเมินตนเองกำลังเป็นที่นิยม การประเมินตนเองเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่ก็ถือว่าการประเมินตนเองแบบมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ Cram (1995) กล่าวว่า หลักของการประเมินตนเอง คือ

การให้โอกาสผู้เรียนในการพัฒนาความเข้าใจในความสามารถ ทักษะความรู้ของตนเองและการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงานของตนเองให้ตรงตามเป้าหมาย

2. การสังเกตการณ์ (Observation followed by recycling of work)
3. การอภิปรายร่วมกับผู้เรียนอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความคืบหน้า (Informal discussions with learners about their progress)
4. การทดสอบในชั้นเรียน (Teacher constructed classroom test)
5. การบันทึกกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้สอน (Teacher journal)
6. การบันทึกกิจกรรมโดยผู้เรียน (Learner journal)
7. การให้คะแนนการพูดปากเปล่า (Oral proficiency rating)
8. ผลตอบกลับจากผู้อื่นหรือบุคคลภายนอกห้องเรียน (Feedback from other outside the classroom) เช่น ผู้บริหารในสถาบัน ผู้ที่อยู่ในวงการอาชีพเดียวกัน
9. การใช้ข้อสอบมาตรฐาน (Standardized published tests)
10. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolios) ซึ่งการประเมินแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนต้องมีลักษณะคือ ผู้เรียนและผู้สอนควรประเมินร่วมกัน การเลือกตรวจแฟ้มผลงานไม่ควรใช้วิธีสุ่มตรวจ แต่ควรเลือกตรวจอย่างรอบคอบและเป็นธรรม กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาต้องมีพัฒนาการและความก้าวหน้าอย่างชัดเจน และเกณฑ์การเลือกและการประเมินต้องให้ความชัดเจนกับผู้เรียนตั้งแต่เริ่มแรก

ขณะที่ Nunan (2004) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินภาระงานไว้ดังนี้

1. ความถูกต้อง (accuracy)
2. ความคล่องแคล่ว (fluency)
3. ความซับซ้อน (complexity) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Skehan (2001) Wu and Guo (2009 อ้างถึงใน ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์, 2560) กล่าวถึงการประเมินกิจกรรมการสอนที่เน้นภาระงานว่ามีลักษณะสำคัญอยู่ 2 ประการได้แก่ 1) ความสามารถในการใช้ภาษาในการปฏิบัติสัมพันธ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของภาระงาน โดยต้องพิจารณาว่าผู้เรียนปฏิบัติภาระงานได้บรรลุเป้าหมายหรือไม่ ตรงตามเงื่อนไขหรือไม่ และปฏิบัติภารกิจได้เหมาะสมอย่างไรเช่น ภาระงาน การสั่งอาหารจากเมนู ผลลัพธ์คือ ผู้เรียนสามารถสั่งอาหารได้เหมาะสมหรือตามเงื่อนไขหรือไม่ ที่สำคัญผลลัพธ์ของภาระงานที่เป็นหลักฐานจะสามารถบ่งบอกถึงระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาด้วยกล่าวได้ว่า ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาของภาษาเป้าหมายก็ไม่สามารถปฏิบัติภาระงานให้มีคุณภาพได้ เช่น ในการสั่งอาหารจากเมนู ถ้าไม่รู้จักหรือเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษาที่ปรากฏในรายชื่ออาหาร ก็อาจทำให้ไม่สามารถเลือกอาหารได้ตามที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการพัฒนาระบบโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียน สามารถตัดสินใจได้จาก 2 ด้าน ได้แก่คุณภาพและความสามารถในการถ่ายทอดภาษาโดยคุณภาพประกอบด้วย

1. ความถูกต้อง (accuracy) หมายถึง ความแม่นยำในการเลือก ความสามารถในการเลือกรูปแบบทางภาษา

2. ความคล่องแคล่ว (fluency) หมายถึง ในการถ่ายทอดด้วยปากเปล่าหรือการเขียนมีความราบรื่น ลื่นไหล เช่น ไม่มีการหยุดขณะพูดหรือมีความลังเล

3. ความซับซ้อน (complexity) หมายถึงในการเลือกและการนำรูปแบบทางภาษาไปใช้นั้นใช้รูปแบบที่ง่ายหรือยากในการสื่อความหมาย แน่ใจว่าในการปฏิบัติภาระงาน ไม่ว่าจะป็นขั้นตอนใดๆ ก็ตาม เกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ด้านนี้สามารถที่จะเน้นหนักไปด้านใดด้านหนึ่งได้ นอกจาก Wu and Guo (2009) ยังให้ความคิดเห็นต่อว่า นอกจากเกณฑ์การประเมินข้างต้นแล้วควรให้ความสำคัญกับความเหมาะสม ซึ่งหมายถึงสำนวน และการประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงานสามารถสังเคราะห์ได้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน

Ellis (2003)	Nunan (2004)	Skehan (2001) Wu and Guo (2009) ตามแนวคิดของ Nunan	สรุปการสังเคราะห์
<p>1) ประเมินโดยตรงจากผลที่ผลิตขึ้น (Direct Assessment of Task Outcomes) ผู้สอนประเมินจากผลที่ได้รับจากผู้เรียนโดยตรง อาจจะเป็นคะแนน หรือความสามารถที่ผู้เรียนได้ทำงานสำเร็จตรงตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ 2) วิเคราะห์จากการสนทนา (Discourse Analytic Measures) เป็นผลจากการทำภาระงาน ดังนั้นอาจจะจะมีบทสนทนา ความสามารถในการสนทนา วัดจากความคล่องแคล่ว ความถูกต้องแม่นยำ และความซับซ้อนเป็นต้น</p> <p>3) ประเมินจากภายนอก (External Rating) เป็นการประเมินโดยผู้เรียนสังเกตจากการทำภาระงาน</p>	<p>1. Self-assessment การประเมินตนเอง การประเมินโดยทั่วไป ผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินปัจจุบันการประเมินเป็นคู่โดยผู้เรียนและการประเมินตนเองกำลังเป็นที่นิยม การประเมินตนเองเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่ก็ถือว่าเป็นการประเมินตนเองแบบมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ Cram (1995) กล่าวว่า หลักของการประเมินตนเอง คือ การให้ออกัสผู้เรียนในการพัฒนาความเข้าใจในความสามารถ ทักษะความรู้ของตนเองและการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงานของตนเองให้ตรงตามเป้าหมาย</p> <p>2. การสังเกตการณ์ (Observation followed by recycling of work)</p>	<p>1) ความสามารถในการใช้ภาษาในการปฏิบัติสัมพันธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของภาระงาน โดยต้องพิจารณาว่าผู้เรียนปฏิบัติตามเงื่อนไขได้หรือไม่ และปฏิบัติตามตรงตามเงื่อนไขหรือไม่ ผลลัพธ์คือ ผู้เรียนได้เหมาะสมอย่างไร เช่น ภาระงาน การสั่งอาหารจากเมนู ผลลัพธ์คือ ผู้เรียนสามารถสั่งอาหารได้เหมาะสมหรือตามเงื่อนไขหรือไม่ ที่สำคัญผลลัพธ์ของภาระงานที่เป็นหลักฐานจะสามารถบ่งบอกถึงระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ด้วยกล่าวได้ว่าถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจ วัฒนธรรมทางภาษาของภาษาเป้าหมายก็จะไม่สามารถปฏิบัติภาระงานให้มีคุณภาพได้ เช่น ในการสั่งอาหารจากเมนู ถ้าไม่รู้จักหรือเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษาที่ปรากฏในรายชื่ออาหาร ก็อาจจะทำไม่ได้</p>	<p>ประเมินโดยตรงจากผลที่ผลิตได้จากภาระงาน มีการประเมินตอนท้ายของแต่ละบทเรียนทุกครั้ง มาตราส่วนของภาระงาน ประกอบด้วย 5 ระดับตั้งแต่ระดับที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปรับปรุง ผู้เรียนมีความจำกัดมากในการใช้ภาษา รู้และเข้าใจในการใช้ภาษาแบบมีการหยุดชะงักบ่อย และต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ถึงจะบรรลุเป้าหมายของภาระงาน</p>

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

<p>Ellis (2003)</p> <p>และทำการตัดสินใจที่ต่างจากการประเมินโดยตรง อาจจะไม่ชัดเจน แต่อาจจะมองเป็นความสามารถ (Competency) และการทำงาน (Performance) เป็นระดับๆ (Bands) ที่มีติดกักที่กำหนดไว้ล่วงหน้า</p>	<p>Nunan (2004)</p> <p>3. การอภิปรายร่วมกับผู้เรียนอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความคืบหน้า (Informal discussions with learners about their progress)</p> <p>4. การทดสอบในชั้นเรียน (Teacher constructed classroom test)</p> <p>5. การบันทึกกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้สอน (Teacher journal)</p> <p>6. การบันทึกกิจกรรมโดยผู้เรียน (Learner journal)</p> <p>7. การให้คะแนนการพูดปากเปล่า (Oral proficiency rating)</p> <p>8. ผลตอบกลับจากผู้เรียนหรือบุคคลภายนอกห้องเรียน (Feedback)</p>	<p>Skehan (2001)</p> <p>Wu and Guo (2009)</p> <p>ตามแนวคิดของ Nunan</p> <p>สามารถเลือกอาหารได้ตามที่กำหนดไว้</p> <p>2) ความสามารถในการพัฒนาระบบโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียน สามารถตัดสินใจได้ 2 ด้าน ได้แก่คุณภาพและความสามารถในการถ่ายทอดภาษาโดยคุณภาพประกอบด้วย</p> <p>1. ความถูกต้อง (accuracy) หมายถึงความแม่นยำในการเลือก ความสามารถในการเลือกรูปแบบทางภาษา</p> <p>2. ความคล่องแคล่ว (fluency) หมายถึงในการถ่ายทอดด้วยปากเปล่าหรือการเขียนมีความราบรื่น สั้นไหล เช่น ไม่มีการหยุดชะงักหรือมีความลังเล</p>	<p>สรุปการสังเคราะห์</p> <p>ระดับที่ 2 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารรู้และเข้าใจในการใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้ ผู้เรียนพยายามทบทวนในการใช้ภาษาและมีข้อจำกัดในสิ่งที่ตนคุ้นเคยเท่านั้น แต่ไม่สามารถสื่อสารหรือเข้าใจในการใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้</p> <p>ระดับที่ 3 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เรียนสามารถสื่อสาร และเข้าใจในการใช้ภาษาบางส่วน แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดให้ปรับปรุงแก้ไขบ้าง</p>

	from other outside the classroom) เช่น ผู้บริหารในสถาบัน ผู้ที่อยู่ในวงการอาชีพเดียวกัน	3. ความซับซ้อน (complexity) หมายถึงในการเลือกและการนำรูปแบบทางภาษามาใช้เช่นใช้รูปแบบที่ง่ายหรือยากในการสื่อสารงานไม่ว่าจะเป็น	
--	--	---	--

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

Ellis (2003)	Nunan (2004)	Skehan (2001), Wu and Guo (2009) ตามแนวคิดของ Nunan	สรุปการสังเคราะห์
9. การใช้ข้อสอบมาตรฐาน (Standardized published tests) 10. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolios) ซึ่งการประเมินแฟ้มสะสมผลงานของผู้เรียนต้องมีลักษณะคือ ผู้เรียนและผู้สอนควรประเมินร่วมกัน การเลือกตรวจแฟ้มผลงานไม่ควรใช้วิธีสุ่มตรวจ แต่ควรเลือกตรวจอย่างรอบคอบและเป็นนัยธรรม กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาต้องมีพัฒนาการและความก้าวหน้า	ขึ้นตอนใดๆ ก็ตาม เกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ด้านนี้สามารถที่จะเน้นหนักไปด้านใดด้านหนึ่งได้ นอกจากนี้ Wu and Guo (2009) ยังให้ความคิดเห็นต่อว่า นอกจากเกณฑ์การประเมินข้างต้นแล้วควรให้ความสำคัญกับความเหมาะสมซึ่งหมายถึงปริมาณ	ระดับที่ 4 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับดี ผู้เรียนสามารถสื่อสาร รู้และเข้าใจในการใช้ภาษาเป็นอย่างดี แม้จะมีข้อผิดพลาดบ้าง แต่สามารถแก้ไขได้ เข้าใจในระดับภาษาที่ซับซ้อนมากขึ้น ระดับที่ 5 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถสื่อสารและเข้าใจการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถหา	

	<p>อย่างชัดเจน และเกณฑ์การเลือกและการประเมินต้องให้ความชัดเจนกับผู้เรียนตั้งแต่เริ่มแรก</p>		<p>ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา เข้าใจการใช้ภาษาที่ซับซ้อนเป็นอย่างดี</p>
--	---	--	---

จากการศึกษาการประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงานจากนักวิชาการทั้ง 3 ท่าน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการวัดและประเมินผลในงานวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานในครั้งนี้ โดยสามารถสรุปผลมาตราส่วนของการประเมินประกอบด้วย 5 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปรับปรุง ผู้เรียนมีความจำกัดมากในการใช้ภาษา รู้และเข้าใจในการใช้ภาษาแบบมีการหยุดชะงักบ่อย และต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอด ถึงจะบรรลุเป้าหมายของภาระงาน

ระดับที่ 2 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสาร รู้และเข้าใจในการใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้ ผู้เรียนพยายามทบทวนในการใช้ภาษาและมีข้อจำกัดในสิ่งที่ตนคุ้นเคยเท่านั้น แต่ไม่สามารถสื่อสารหรือเข้าใจในการใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้

ระดับที่ 3 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เรียนสามารถสื่อสาร รู้และเข้าใจในการใช้ภาษาบางส่วน แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดให้ปรับปรุงแก้ไขบ้าง

ระดับที่ 4 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับดี ผู้เรียนสามารถสื่อสาร รู้และเข้าใจในการใช้ภาษาเป็นอย่างดี แม้จะมีข้อผิดพลาดบ้าง แต่สามารถแก้ไขได้ เข้าใจในระดับภาษาที่ซับซ้อนมากขึ้น

ระดับที่ 5 มีความสามารถในการใช้ภาษาอยู่ในระดับอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถสื่อสารรู้และเข้าใจการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถหาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา เข้าใจการใช้ภาษาที่ซับซ้อนเป็นอย่างดี และผู้วิจัยจะได้นำไปเป็นแนวทางในงานวิจัยในครั้งต่อไป

3. แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning)

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) ปรากฏตัวครั้งแรกในโรงเรียนแพทย์ที่ Case Western Reserve University ในสหรัฐอเมริกาในทศวรรษที่ 1950 แต่ได้รับการแนะนำอย่างเป็นทางการว่าเป็นวิธีการของ Howard Barrows ที่ McMaster University ใน Ontario ประเทศแคนาดาในช่วงปลายทศวรรษ 1960 (Barrows, 1986; Boud & Feletti, 1991; Bridges & Hallinger, 1995) วิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานถูกนำมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทางการแพทย์โดยการย้ายจากหลักสูตรจากการบรรยายไปเป็นหลักสูตรไปบูรณาการกิจกรรมโดยปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งข้ามพรมแดนการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีรากฐานมาจาก " วิธีการในกระบวนการ (project method) " ของ William Kilpatrick (Kain, 2003) Kilpatrick ยืนยันว่าผู้เรียนไม่ควรให้คำตอบ แต่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะช่วยให้พวกเขาสร้างคำถามและหาคำตอบสำหรับคำถามและปัญหา และ

ผู้ทำการวิจัยได้สังเกตเห็นว่า การเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐานเหมาะสมควรกับการที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ จากเนื้อหาในบทเรียนเพื่อที่จะหาคำตอบในการทำการวิจัยในครั้งนี้ ดังนั้นผู้วิจัยก็ได้ศึกษา ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ความเป็นมาของการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน แนวคิดและทฤษฎีของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน ลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การออกแบบการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน กระบวนการชั้นการสอนของการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน ข้อดี ข้อจำกัดของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การวัดผลประเมินผลของการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน จากนักการศึกษาต่างๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning)

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) เป็นวิธีการแรกที้นำมาใช้โดย Barrows ในการศึกษาในระดับมีอาชีพสำหรับนักศึกษาแพทย์ในประเทศแคนาดาในปี 1964 กำหนดเกณฑ์ที่มีวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานให้เป็นการเรียนรู้โดยทั่วไปไม่ขึ้นกับกฎกติกา การเรียนรู้จากปัญหาอาจจะหมายถึง วิธีการสอนที่เริ่มต้นการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการสร้างความต้องการในการแก้ปัญหาที่แท้จริง และในระหว่างขั้นตอนการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนจะสร้างองค์ความรู้ด้านเนื้อหาและพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาเช่นเดียวกับทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในขณะที่พยายามแก้ปัญหา ดังนั้นผู้ทำการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาความหมายของการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านและได้รวบรวมแนวทางการให้ความหมายของนักวิชาการทางการศึกษาดังต่อไปนี้

Barrows (1980) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) หมายถึงวิธีการเรียนรู้บนหลักการและแนวคิดของการใช้การเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นในการเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิม โดยการให้ผสมผสานกับความรู้ที่ได้รับใหม่และข้อมูลใหม่ และทำการประมวลความรู้ใหม่โดยการใช้ปัญหาเป็นการดำเนินการหาความรู้

Dewey (1916, 1944: 137) ได้กล่าวว่าการศึกษาทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาหรือการเตรียมตัวสำหรับการแก้ไขปัญหา จากการศึกษาทางจิตศาสตร์ (ยกตัวอย่างเช่นสิ่งนี้เท่ากันได้อย่างไร) กับการวิเคราะห์ทางวรรณกรรม (ยกตัวอย่างเช่นสิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร) กับการทดลองทางวิทยาศาสตร์ (ยกตัวอย่างเช่นทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นและเกิดขึ้นอย่างไร) กับการสืบสวนที่ผ่านมา (ยกตัวอย่างเช่น อะไรเกิดขึ้นและมันเกิดขึ้นแบบนั้นหรือไม่) ผู้สอนจะแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า จะตอบคำถามและแก้ไขปัญหาอย่างไร เมื่อผู้สอนหรือสถานศึกษาข้ามขั้นตอนและการกำหนดขั้นตอนการสร้างปัญหาให้กับผู้เรียนโดยไม่มีพัฒนาคำถามของตัวเองและตรวจสอบ ผู้เรียนอาจจะจดจำเนื้อหาแต่

ไม่เข้าใจหรือสามารถนำใช้งานได้ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นโครงสร้างสำหรับการ ค้นพบ แหล่งข้อที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภายในและนำไปสู่ความความเข้าใจที่มากขึ้น

Savin-Baden and Major (2004) อ้างว่ารูปแบบเบื้องต้นของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็น ฐานมีลักษณะของโลกแห่งความเป็นจริง ปัญหาที่มีความหลากหลายในการแก้ไขที่สามารถเป็นไปได้ และเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้สถานการณ์ การกำหนดปัญหาเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้แก้ไขช่องว่างใน ภายในของปัญหาเพื่อที่จะศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากการแก้ไขปัญหา ในการค้นหาแนวทางแก้ไข ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดสถานการณ์ ผู้สอนจะต้องมีบทบาทเป็นผู้ช่วยใน การให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำสำหรับผู้เรียนในระหว่างกระบวนการแก้ไขและส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง

Rhem (1998) ได้กล่าวว่าบทเรียนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นแบบจำลองปัญหาใน โลกแห่งความเป็นจริง เป็นกลวิธีการสอนที่ผู้เรียนเผชิญหน้ากับบริบทของปัญหาที่มีโครงสร้างและ พยายามหาแนวทางในการแก้ไขในสถานะที่ผู้เรียนมีบทบาทในการแก้ไขด้วยตนเอง ความสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนกับปัญหาที่มีเป็นตัวผลักดันให้ผู้เรียนค้นพบสิ่งที่พวกเขาอยากรู้จะต้องการแก้ไขเพื่อให้ บรรลุถึงเป้าหมายหรือหาข้อสรุปจากปัญหา

Duch, Groh, and Allen (2001) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) หมายถึงการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ปัญหาเป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพราะผู้เรียนจะกระตุ้นตนเองในการแก้ไขปัญหา หรือ ในกลุ่มของเขา ผู้เรียนจะใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ไขปัญหา อาจจะมีการแก้ปัญหา เป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องมีความสนใจในการอยากรู้ อยากเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ตนเองทันกับ กระแสของโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

Torp and Sage (2002: 14) อธิบายว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นรูปแบบการ เรียนรู้ที่แท้จริงและเป็นรูปธรรมจากการเรียนรู้ที่เน้นการสอบสวนร่วมกันและแก้ปัญหาในโลกแห่ง ความเป็นจริง ในเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผู้เรียนจะจัดการกับปัญหาจากมุมมองของผู้มีส่วนร่วมใน สถานการณ์และได้ระบุลักษณะที่สำคัญ 3 ประการของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดังนี้

1. ชักชวนให้ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในสถานการณ์ปัญหา
2. จัดหลักสูตรเกี่ยวกับปัญหาแบบองค์รวมที่กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยวิธีการ ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมต่อกัน
3. สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในระดับความเข้าใจในเชิงลึก

มีนักวิชาของไทยได้ให้แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดังนี้ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 72) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นยุทธวิธีในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและ

พัฒนาทักษะการคิดอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานจะใช้ปัญหา เป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นฐานของกิจกรรม โดยผู้เรียนจะสนใจในปัญหา และแสวงหาคำตอบด้วยการค้นคว้าหาเหตุและผลมาช่วยแก้ไขปัญหา หรือทำให้ปัญหาชัดเจน สามารถมองเห็นแนวทางการเรียนของผู้เรียนและความกระตือรือร้นที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาที่ได้รับได้

มณฑรา ธรรมบุศย์ (2549: 42-43) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะใช้สถานการณ์คือปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ และศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเอง ผู้เรียนจะค้นคว้าหาแนวทางการแก้ไขจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ทำการแก้ไขปัญหาก็จะได้รับความรู้จากการคิดเป็นระบบตามขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้สอนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและประเมินตามความเป็นจริง

จากการศึกษาความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการทางการศึกษาสามารถสรุปการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานหมายถึง การจัดกระบวนการให้ผู้เรียนเกิดบรรยากาศการแสวงหาความรู้ การกระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์โดยใช้ปัญหาเป็นสิ่งสำคัญ โดยมุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ และการสืบค้นหาจากข้อมูลที่อ้างอิงได้ ตลอดจนช่วยกันระดมความคิด การทำงานเป็นทีม เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีประสิทธิผลเป็นการนำเสนอความรู้และถ่ายโอนความรู้ในกลุ่มและในชั้นเรียน ปัญหาที่นำมาจะต้องเป็นปัญหาที่มาจากสถานการณ์จริง ที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้จากรายงานสรุปการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินจากความเป็นจริงและเป็นรูปธรรมอย่างเป็นระบบ

3.2 ความเป็นมาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีแนวคิดของนักการศึกษาในช่วงแรกของศตวรรษที่ 20 ในขณะนั้นนักวิชาการคือ Dewey ซึ่งเป็นผู้ค้นคิดวิธีการสอนแบบแก้ปัญห และเสนอการเรียนการสอนแบบการแก้ปัญหาในหัวข้อ “การเรียนรู้เกิดจากการลงมือทำด้วยตัวเอง (Learning by Doing)” Dewey อธิบายว่าครูควรสอนโดยการดึงดูดความสนใจจากธรรมชาติของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบและสร้างขึ้น จากประสบการณ์ของผู้เรียนที่อยู่นอกโรงเรียนจะทำให้ครูมีคำแนะนำสำหรับการปรับบทเรียนตามสิ่งที่สนใจและดึงดูดของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนมากขึ้น Dewey (1916: 154) ได้กล่าวอีกว่า “การจัดการศึกษาเพื่อแนวโน้มการใช้งานตามธรรมชาติจะต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการทำบางสิ่งบางอย่าง ในขณะที่การจัดทำการศึกษาต้องมีการสังเกต การได้มาของข้อมูลและการใช้จินตนาการสร้างสรรค์จะเป็นสิ่งที่ต้องนำมาใช้ทำเพื่อปรับปรุงตามสภาพทางสังคม (Dewey 1916: 137 อ้างถึงใน Robert Delisle 1997: 1) จากแนวคิดของ Dewey ในช่วง

กลางทศวรรษ ปี 1960 ที่มหาวิทยาลัย McMaster University ในแอมิลตันประเทศแคนาดา ได้มี ปัญหาที่พบบ่อยในการศึกษาด้านการแพทย์คือนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรปีแรกเช่น รายวิชากาย วิชาศัลยกรรมรายวิชาชีวเคมีและสรีรวิทยา พวกเขาศึกษากับหัวข้อเหล่านี้และกลับกลายเป็นว่ามี แรงจูงใจในการเรียนที่น้อยลง เพราะพวกเขาไม่เห็นความเกี่ยวข้องของประเด็นที่พูดถึงในหลักสูตร เหล่านี้สำหรับอนาคตของพวกเขาในวิชาชีพ ดังนั้นโรงเรียนแพทย์ McMaster University ได้ นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาทางการแพทย์ที่เป็นจริงที่แพทย์ต้องรับมือ ดังมี นักวิชาการได้กล่าวว่า "การเรียนรู้ผ่านการบรรยายไม่สามารถนำมาประกอบการประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ตัวชี้วัด ทางคะแนนที่ได้จากการสำเร็จจากการเรียนการสอนไม่ได้เป็นตัวกำหนดในความสามารถของผู้เรียนที่ จะประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ทางคลินิกกับผู้ป่วยที่เป็นจริง" เพื่อเอาชนะจุดอ่อนนี้ในระบบการศึกษา ของพวกเขา มหาวิทยาลัย McMaster ได้ออกแบบโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับ ผู้ป่วยจำลอง นักเรียนจะต้องใช้เครื่องมือเพื่อสรุปข้อดีในการรักษาผู้ป่วยให้ดีที่สุด (Barrows & Tamblyn, 1976; Neufeld & Barrows, 1974; Barrows & Tamblyn, 1980; Schmidt, 1983; Rhem, 1998)

ในปี 1970 มหาวิทยาลัย New Mexico กับด้วยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย McMaster ได้ติดตั้งโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ขนาดเล็กที่ใกล้เคียงกับโปรแกรมแบบเดิม หลักจากการติดตั้งโปรแกรมมีหลักฐานเปรียบเทียบแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า นักเรียนที่เรียนรู้ โปรแกรมโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ได้เรียนรู้เนื้อหามากกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม โปรแกรม จึงช่วยลดความไม่เข้าใจในบทเรียนในรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอน และมีข้อดีของ โปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) คือช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และใน ปัจจุบันการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเริ่มแพร่หลายออกไปในหลากหลายสาขาวิชา เช่น วิศวกรรมศาสตร์ กฎหมาย สถาปัตยกรรม งานด้านสังคม ตลอดจนงานบริหารการศึกษา ในเวลา ต่อมา Barrows ออกแบบชุดของปัญหาที่นอกเหนือไปจากกรณีศึกษาทั่วไป เขาไม่ได้ให้ข้อมูลทั้งหมด แก่นักเรียน แต่ต้องการให้ผู้เรียนค้นคว้าสถานการณ์ สร้างคำถามที่เหมาะสมและจัดทำแผนของตัวเอง เพื่อการแก้ปัญหา กระบวนการให้เหตุผลทางคลินิกของนักเรียนที่ปมเพาะและสร้างความ เข้าใจ เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา เขาพบว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานยังพัฒนา ความสามารถของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นและปรับปรุงความรู้เพื่อให้ทันกับการเพิ่มขึ้นของสายงานทางการ การแพทย์ และการเรียนรู้วิธีการดูแลรักษาโรคแบบใหม่ที่พวกเขาคิดค้นขึ้น นักเรียนที่เรียนด้วยการ เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กลายเป็น "ผู้เรียนที่กำกับตนเอง" ด้วยความปรารถนาที่จะรู้จัก และเรียนรู้ความสามารถในการกำหนดความต้องการของตนเองในฐานะผู้เรียน และความสามารถใน การเลือกใช้แหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านี้ Barrows and Tamblyn ได้ กำหนดวิธีการใหม่นี้ขึ้นมาว่า การเรียนรู้จากปัญหาคือ "การเรียนรู้ที่เป็นผลมาจากกระบวนการทำ

ความเข้าใจหรือการแก้ปัญหา" (Barrows and Tamblyn 1980; Dochy et al., 2003; Bridges and Hallinger, 1995; Capon and Kuhn, 2004)

จากการศึกษาความเป็นมาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) จากนักวิชาการต่างๆพอที่จะสรุปได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้นำมาจากแนวคิดของ Dewey ที่คิดค้นแนวการสอนแบบการแก้ปัญหาโดยนำเสนอว่าครูควรสอนโดยการดึงดูดความสนใจจากธรรมชาติของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบและสร้างขึ้น จากประสบการณ์ของผู้เรียนที่อยู่นอกโรงเรียนจะทำให้ครูมีคำแนะนำสำหรับการปรับบทเรียนตามสิ่งที่สนใจและดึงดูดของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนมากขึ้น และต่อมา Barrows ได้นำแนวคิดนั้นมาแก้ปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียนการแพทย์ มหาวิทยาลัย McMaster University เพราะว่ามีนักเรียนมีความสนใจน้อยในบางวิชาที่ทำการเรียนการสอน และเพื่อเอาชนะจุดอ่อนในระบบการเรียนการสอนของพวกเขา มหาวิทยาลัย McMaster ได้ออกแบบโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วยจำลอง นักเรียนจะต้องใช้เครื่องมือเพื่อสรุปข้อดีในการรักษาผู้ป่วยให้ดีที่สุดที่ออกแบบโดย Barrows & Tamblyn ในเวลาต่อมา มหาวิทยาลัย New Mexico ได้ติดตั้งโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และได้ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนรู้โปรแกรมโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ได้เรียนรู้เนื้อหามากที่สุดกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิมโปรแกรม จึงช่วยลดความไม่เข้าใจในบทเรียนในรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอน และมีข้อดีของโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) คือ ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในปัจจุบันการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้ริเริ่มสอนอย่างแพร่หลายในสาขาวิชาต่างๆต่อมา

3.3 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

จากการศึกษาความเป็นมาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการศึกษาทั้งหลายท่านจึงได้ทราบความเป็นมาตั้งแต่แนวคิดจาก Dewey และการนำไปปฏิบัติใช้จริงในโรงเรียนการแพทย์ มหาวิทยาลัย McMaster University เพื่อการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนโดย Borrows ประมาณปี 1960 และอันดับต่อมา ผู้ทำการศึกษาได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการทำการวิจัยในครั้งนี้ดังต่อไปนี้

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) ถูกมองว่าเป็นการผสมผสานกันระหว่าง 2 ทฤษฎีทางการศึกษาคือ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Cognitive constructivist) และทฤษฎีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social constructivist) ที่เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดย Piaget and Vygotsky ในแนวทางการเรียนรู้โดยมุ่งให้ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้และการปฏิสัมพันธ์กันในสังคม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นแห่งการเรียนรู้ที่สืบเสาะแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่พบเห็นในระหว่างการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นโดยตัวของผู้เรียนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้

คำแนะนำหรือเป็นคนควบคุมในการแสวงหาหนทางในการแก้ปัญหา การคิดค้นหนทางจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรง ผู้สอนจะเตรียมปัญหาหรือบางหนทางและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนถึงแนวคิดและหนทางการแก้ปัญหาที่พบเจอในการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาความเข้าใจในความคิดรวบยอดในสิ่งที่เรียนรู้และฝึกฝนทักษะจากประสบการณ์ตรงจากผู้เรียนเอง (Torp and Sage,1998: 15)

นอกจากนี้ยังมีอีกแนวคิดหนึ่งคือ กลุ่มทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมนิยม (Behaviorist learning) Skinner (1959) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมนิยมที่เชื่อว่ามีความสัมพันธ์กับการรู้โดยใช้ปัญหาหาเป็นฐานว่า ความรู้มีอยู่มากมายในที่อยู่บนโลก แต่ความรู้ที่สามารถถ่ายโอนไปยังผู้เรียนโดยตรง อย่างเป็นรูปธรรมมีเพียงเล็กน้อย การเรียนรู้และสร้างความรู้ได้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ในขณะที่ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivist learning theory) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 โดยห้องเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบ Constructivist จะเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความยืดหยุ่นความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนได้สร้างความรู้ที่เป็นของตนเองขึ้นมาจากความรู้ที่มีอยู่เดิมหรือจากความรู้ที่รับเข้ามาใหม่ โดยผู้เรียนจะเป็นคนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะเป็นเพียงคนควบคุมหรือแนะนำแนวทาง ผู้เรียนต้องได้ลงมือปฏิบัติเองและสร้างความรู้ ที่เกิดจากความเข้าใจของตนเอง และมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้นเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) การเรียนรู้แบบช่วยเหลือกัน (Collaborative learning) และการเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ (Independent investigation method)

สอดคล้องกับแนวคิดของ Dewey (1916) ที่ได้เสนอแนวคิดที่กล่าวไว้ใน “การเรียนรู้เกิดจากการลงมือทำด้วยตัวเอง (Learning by Doing)” ว่าการเรียนรู้จะต้องเกิดจากการปฏิบัติ สืบเสาะแสวงหา ลงมือทำ จะระเบียบข้อมูล ค้นหาวิธีแก้ไขด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานว่า เป็นการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งของ "การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกัน (Collaborative Learning)" ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม และถ่ายโอนความรู้ให้และถ่ายโอนความรู้ให้แก่สมาชิกภายในกลุ่ม เป็นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม เพราะจะมีบรรยากาศที่ตกลงกันภายในกลุ่มและทำการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperation) มากกว่าที่จะแข่งขันภายในกลุ่ม โดยภายในกลุ่มจะแบ่งความรับผิดชอบและเคารพความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม โดยมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. การเข้าร่วมของสมาชิกในการแสวงหาความรู้อย่างเข้มแข็งและช่วยกับคิดสร้างสรรค์กับภาระงานหรือปัญหาที่พบเจอหรือที่ซับซ้อน
2. ร่วมกันใช้เหตุและผลอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างชัดเจนบนพื้นฐานของความรู้จากประสบการณ์จริงและสามารถนำไปใช้ได้จริง
3. ติดตามและประเมินภาระงานของตนเองหลังจากการทำภาระงานบรรลุผลสำเร็จ

4. สามารถถ่ายโอนความรู้และทักษะของตนเองที่ได้รับจากการแสวงหาและพัฒนาด้วยตัวของผู้เรียนเอง

5. ทำงานเป็นทีมหรือเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ของเป้าหมาย (Duch, Groh, and Allen, 2001)

Barrows (2000) ได้กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้ที่วางไว้บนการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเชื่อมโยงจากความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าหากัน แล้วประมวลผลเป็นกับความรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้ริเริ่มเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาจากแนวทางของผู้สอนโดยฝึกวิธีการคิดเพื่อแก้ปัญหาและค้นคว้าหาความรู้ ความเข้าใจ ทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงเป็นการเรียนรู้ผ่านจากประสบการณ์จริงที่ผู้เรียนเป็นคนสร้างขึ้นเองจากการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยครูผู้สอนคอยให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้กับผู้เรียน ผู้เรียนอาจจะแบ่งเป็นกลุ่มในการแก้ปัญหาอันประกอบด้วยประธานกลุ่ม เลขานุการ หรือคนช่วยภายในกลุ่ม และกลุ่มจะต้องหมุนเวียนสลับกันไป ช่วยกันทำงานในกลไกจากการรับปัญหา ตั้งสมมติฐาน การวางแผน การหาข้อมูลเพิ่มเติม การสรุปผลการแก้ปัญหา และอันดับสุดท้ายต้องช่วยกันนำเสนอตามแนวทางที่กลุ่มของตนได้พบเจอในประสบการณ์โดยตรงของกลุ่ม ผู้สอนจะเตรียมโจทย์ของปัญหาที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ ที่จะช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนโดยครูผู้สอนจะต้องวางเงื่อนไขการเรียนรู้ไว้ 3 ประการดังต่อไปนี้

1. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและแสดงออกมาซึ่งความรู้ที่มีอยู่ดั้งเดิม (Activation of prior knowledge)
2. การเรียนจะต้องเป็นประสบการณ์จริงมากที่สุดที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงซึ่งจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยผู้สอนจะต้องตั้งโจทย์ที่เสมือนจริง จากประสบการณ์จริง (Encoding specificity)
3. การเพิ่มเติมความเข้าใจในข้อมูลต่างๆให้สมบูรณ์ (Elaboration of knowledge) โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กระทำหลายอย่างเช่น การบันทึก การอภิปราย การถามตอบ การรายงานผล การทำการประชุมและผู้เรียนจะมีโอกาสในการถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับจากสถานการณ์ความเป็นจริง (Hmelo-Silver and Barrows, 2006)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการการศึกษา ผู้ทำการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีแนวคิดและทฤษฎีมาจากหลากหลายแนวทางดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่ผสมผสานกันระหว่างทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Cognitive constructivist) และทฤษฎีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social constructivist) โดยมุ่งให้ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้และการปฏิสัมพันธ์กันในสังคม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นแห่งการเรียนรู้ที่สืบเสาะแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่พบเห็นในระหว่างการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นโดยตัวของ

ผู้เรียนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำหรือเป็นคนควบคุมในการแสวงหาหนทางในการแก้ปัญหา การคิดค้นหนทางจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรง

2. แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมนิยม (Behaviorist learning) ที่กล่าวว่าความรู้มีอยู่มากมายในที่อยู่บนโลก แต่ความรู้ที่สามารถถ่ายโอนไปยังผู้เรียนโดยตรง อย่างเป็นรูปธรรม มีเพียงเล็กน้อย การเรียนรู้และสร้างความรู้ได้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง

3. แนวคิดจาก Dewey ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะต้องเกิดจากการปฏิบัติ สืบเสาะแสวงหา ลงมือทำ จะระเบียบข้อมูล ค้นหาวิธีแก้ไขด้วยตนเอง

4. แนวคิดและทฤษฎี การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกัน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม และถ่ายโอนความรู้ให้และถ่ายโอนความรู้ให้แก่สมาชิกภายในกลุ่ม เป็นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม เพราะจะมีบรรยากาศที่ตกลงกันภายในกลุ่ม

5. แนวคิดของ Barrows ที่ได้กล่าวไว้ว่าวิธีการเรียนรู้ที่วางไว้บนการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเชื่อมโยงจากความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าหากัน แล้วประมวลเป็นกับความรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้ริเริ่มเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาจากแนวทางของผู้สอนโดยฝึกวิธีการคิดเพื่อแก้ปัญหาและค้นคว้าหาความรู้ ความเข้าใจ ทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงเป็นการเรียนรู้ผ่านจากประสบการณ์จริง ที่ผู้เรียนเป็นคนสร้างขึ้นเองจากการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นประโยชน์กับการทำการวิจัยในครั้งต่อไป

3.4 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้มี 5 แนวคิดหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) โดยนักวิชาการได้ให้เหตุผลที่เหมาะสมในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นคนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองและผู้สอนเป็นคนให้คำแนะนำและแนะแนวทางให้กับผู้เรียน ขั้นตอนต่อไปผู้ทำการศึกษาได้ศึกษาองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากแนวคิดของนักวิชาการที่เสนอองค์ประกอบสำคัญที่แตกต่างกันหลายอย่างแต่สามารถแยกแยะได้ ซึ่งสามารถจัดแบ่งได้ 3 ระดับได้แก่ 1) ระดับหลักสูตร 2) ระดับกลุ่มและ 3) ระดับผู้เรียนแต่ละคน สามารถอธิบายดังต่อไปนี้

3.4.1 องค์ประกอบในระดับหลักสูตร

ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในระดับหลักสูตรของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานคือ การใช้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ของผู้เรียน การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย และ

วัตถุประสงค์และแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้จะได้มาจากการแนะนำของความต้องการที่จะศึกษาด้วยตัวผู้เรียนเอง

3.4.1.1 ปัญหา (Problem)

ปัญหาคือการป้อนข้อมูลครั้งแรกที่ผู้เรียนจะได้พบ เพราะปัญหาเหล่านี้มักจะเกิดมาจากการปฏิบัติวิชาชีพหรือในกรณีอื่นๆ ที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับปัญหาหรือเหตุการณ์ทั่วไป ที่เหมาะสมกับบทเรียนเฉพาะของการศึกษา เนื่องจากปัญหาเหล่านี้ต้องมีความเข้าใจในแง่ของการอธิบายเชิงทฤษฎี ปัญหาจำเป็นต้องมีลักษณะที่หลากหลาย มีโครงเรื่องเพียงพอสำหรับการระดมความคิด การกำหนดประเด็นการเรียนรู้ และกิจกรรมการศึกษาด้วยตนเองของผู้เรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของการทำงานแก้ไขปัญหา จำนวนคุณสมบัติหลักสำหรับการสร้างปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้ถูกนำเสนอ และคุณสมบัติเหล่านี้จะต้องประกอบด้วย 5 ประการดังต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาต้องสร้างจากความรู้เดิม
2. ปัญหาต้องสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน
3. ปัญหาสามารถกระตุ้นผู้เรียนที่จะศึกษาด้วยตัวเอง
4. ปัญหาต้องส่งเสริมการบูรณาการความรู้และการถ่ายโอนความรู้
5. ปัญหาต้องมีความเกี่ยวข้องกับวิชาชีพในอนาคตของผู้เรียน

3.4.1.2 การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย

องค์ประกอบสำคัญอันดับที่สองของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในระดับหลักสูตรคือ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยหมายถึงความร่วมมือในกลุ่มเล็ก ๆ ในการประชุมกลุ่ม โดยทั่วไปจะประกอบด้วยผู้เรียน 6 - 10 คน และพบกันเพื่อทำกิจกรรม 2 - 3 ชั่วโมงต่อครั้งโดยปกติจะเป็นสัปดาห์ละ 2 ครั้ง การประชุมเหล่านี้นำโดยครูผู้สอนและนอกจากนี้ผู้เรียนสองคนในกลุ่มยังรับบทบาทของประธานกลุ่มและเลขานุการกลุ่ม ประธานกลุ่มทำหน้าที่เพื่อไปสู่การอภิปรายให้แน่ใจว่าการดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรมและสนับสนุนให้สมาชิกภายในกลุ่มมีส่วนร่วม เลขานุการจะจดสรุปการมีส่วนร่วมในสมุดบันทึกหรือกระดาน (Wood, 2003) และพยายามให้สมาชิกในกลุ่มทั้งหมดสลับกันทำหน้าที่เป็นประธานและเลขานุการตลอดหลักสูตร

3.4.1.3 วัตถุประสงค์การเรียนรู้และแหล่งข้อมูลการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้และการใช้แหล่งข้อมูลการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในระดับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้คือเป้าหมายที่ครูผู้สอนในหลักสูตรได้กำหนดไว้สำหรับให้ผู้เรียนทุกคนปฏิบัติในหลักสูตรหรือบทเรียนเฉพาะ ผู้เรียนทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยการสร้างและจัดการแก้ไขปัญหาจากการเรียนรู้ ครูผู้สอนจัดหลักสูตรเพื่อสื่อสารวัตถุประสงค์การเรียนรู้ อาจจะใช้กับผู้เรียนในการเริ่มต้นที่จะลงมือของการทำกิจกรรม

วิธีการของวัตถุประสงค์ต้องละเอียด ชัดเจนสามารถเข้าใจได้จากการศึกษาของผู้เรียนและในบริบทของประเด็นการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถเลือกและเรียนรู้แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องตัวอย่างเช่นบทความในหนังสือเป็นต้น อาจหาจากห้องสมุดหรือในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ การค้นหาทางวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ถือเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักวิชาชีพและเป็นหนึ่งในทักษะด้านทักษะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองที่ผู้เรียนจะต้องทำ

3.4.2 องค์ประกอบในระดับกลุ่มมี 2 องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่สำคัญในระดับกลุ่มคือ บทบาทครูผู้สอนและปัญหาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้น

3.4.2.1 บทบาทครูผู้สอน

บทบาทของครูผู้สอนคือการอำนวยความสะดวกและกระตุ้นการอภิปรายกลุ่มเพื่อความแน่ใจว่าเนื้อหาของปัญหาได้รับการพิจารณาในเชิงลึกและประเมินผลจากการปฏิบัติภารกิจของกลุ่ม ตลอดจนการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มเพื่อแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือครูผู้สอนควรลดบทบาทลงโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเนื่องจากผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมากขึ้นและสามารถกำกับตนเองได้มากขึ้นแม้ว่าหลักฐานเชิงประจักษ์ในเรื่องนี้จะหายากและไม่สำคัญ ตามที่ Barrows (1985) ได้อธิบายว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในกระบวนการการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และขณะที่ Vernon and Blake (1993) อธิบายว่าบทบาทของครูผู้สอนกลายเป็นหนึ่งในคู่มือแหล่งข้อมูลและภาระงานและที่ปรึกษาของกลุ่ม ข้อตกลงนี้ส่งเสริมกลุ่มการประมวลผลข้อมูลมากกว่าการให้ข้อมูลโดยครูผู้สอน บทบาทสำคัญที่ครูทำในการให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเมื่อใช้วิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ครูจะต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน การวางแผนทิศทางการเรียนรู้การอำนวยความสะดวกและกระบวนการประเมิน บทบาทที่แตกต่างกันของครูสามารถมองเห็นเป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสิ่งใหม่ของการเรียนและสนับสนุนผู้เรียนให้กลายเป็นผู้ที่กำกับตัวเองและปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้นนอกจากนี้บทบาทของครูผู้สอนสามารถเป็นบุคคลที่หน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในกระบวนการของการให้คำแนะนำกลุ่มและแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ผู้อำนวยความสะดวกที่ทำงานเป็นผู้กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา แทนที่จะเป็น "นักปราชญ์บนเวที sage on the stage" เพื่อส่งเสริมการตรวจสอบตนเองของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะยกคำถามเกี่ยวกับ meta-cognitive เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการพูดคุยมากกว่าการกำหนดวิธีแก้ปัญหา ครูไม่ได้มีส่วนร่วมมากในการอภิปรายของผู้เรียน แต่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการทำงานเป็นกลุ่ม (Hmelo-Silver & Barrows, 2008)

3.4.2.2 ปัญหาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้น

หลังจากการอภิปรายปัญหาครั้งแรกผู้เรียนจะสร้างประเด็นการเรียนรู้ที่แนะนำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัญหาการเรียนรู้มักเป็นคำถาม ถึงแม้ว่าจะมีความต้องการของส่วน

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเสมอ แต่ประเด็นด้านการเรียนรู้จำเป็นต้องครอบคลุมเรื่องที่เป็นปัญหา และเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนให้ความสำคัญกับลักษณะการเรียนรู้ 3 ประการ ได้แก่ 1) ต้องมาจากการค้นหาทางวรรณกรรม 2) ต้องมีความกระชับ 3) ต้องมีความชัดเจน การศึกษาเกี่ยวกับการสร้างประเด็นการเรียนรู้ด้วยตนเองแสดงให้เห็นว่าปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนซึ่งตรงข้ามกับการได้รับปัญหาการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าส่งผลกระทบต่อปริมาณแหล่งข้อที่ศึกษาในเวลารับรู้ด้วยตนเองและเวลาที่จัดสรรไว้เพื่อรายงานผล

3.4.3 องค์ประกอบระดับผู้เรียนหมายถึง บทบาทของผู้เรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning)

Schmidt, Henry & de Vries, (1992) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแตกต่างอย่างมากกับความคาดหวังที่วางไว้ระหว่างผู้เรียนที่สอนแบบเดิม ๆ นักเรียนบางคนมีปัญหาเกี่ยวกับแนวคิดและองค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผู้เรียนต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง พวกเขาได้รับการสนับสนุนให้ตระหนักถึงความต้องการด้านการเรียนรู้ของพวกเขาและกำหนดแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ที่จำเป็นที่ต้องช่วยให้พวกเขานำทางสถานการณ์การเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของพวกเขาที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในความคิดเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน การทำงานเป็นกลุ่มสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงปัญหาการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนได้รับทักษะที่จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงทักษะการสื่อสารของพวกเขา นอกจากนี้ทักษะในการทำงานร่วมกันมีประโยชน์มากสำหรับนักเรียนเพราะพวกเขาจะมักจะทำงานเป็นสมาชิกในทีม ในอนาคตของพวกเขาที่ทำงาน ผู้เรียนในวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้รับการส่งเสริมโดยครูผู้สอนเพื่อให้การเรียนรู้จะเป็นแบบสมาชิกกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนควรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการทำงานเป็นกลุ่มเช่นเดียวกับการอภิปรายในชั้นเรียนระหว่างกระบวนการการเรียนรู้เป็นการทำงานกลุ่มที่ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนยอมรับการวิจารณ์ที่สร้างสรรค์และหาวิธีที่จะบรรลุข้อตกลงกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ที่ยากลำบาก

Dolmans, Snellen-Balendong, Wolhagen และ Van der Vleuten, (1997) ได้อธิบายว่าการใช้กลุ่มใน PBL เป็นวิธีการให้โอกาสสำหรับผู้เรียนทำงานร่วมกันซึ่งกันและกันเรียนรู้จากกันและกันและสร้างความรู้ที่ได้จากปฏิสัมพันธ์ด้านการเรียนรู้ นอกจากนี้เมื่อทำงานเป็นกลุ่มผู้เรียนต้องรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย ได้เรียนรู้ที่จะประเมินผลงานของตนเองและสมาชิกในกลุ่มอื่น ๆ รวมถึงกลุ่มคนเพราะว่าผลการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจะได้รับการประเมินโดยเพื่อนของพวกเขา นอกจากนี้ผู้เรียนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานยังต้องมีบทบาทหลายอย่างเช่นเป็นประธานกลุ่ม เลขานุการ ผู้วิจารณ์ ผู้พูด ผู้นำเสนอผลงาน เป็นต้น เพื่อสื่อสารการแก้ไขปัญหาจากการแสดงบทบาทที่หลากหลาย ดังที่ผู้เรียนได้รับจากทักษะการทำงานเป็นทีม ผู้เรียนแต่ละคนจะช่วยกันนำเสนอของงานของตนเองและทำงานเพื่อความสำเร็จของกลุ่มต่อไป และในการเรียนรู้โดยใช้

ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่จะดำเนินการโดยตัวของผู้เรียนเอง คุณลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในระดับผู้เรียนคือการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-direct learning Learning) สอดคล้องกับกลุ่มนักวิชาการ Majoor, Schmidt, Snellen-Balendong, Moust และ Stalenhoef-Halling, Silén and Uhlin (2008) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าความรู้สึกรักของการเป็นผู้รับผิดชอบและมีผลต่อสถานการณ์การเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถเป็นทั้งลักษณะการเรียนรู้และคุณลักษณะการออกแบบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เนื่องจากสภาพแวดล้อมควรมีพื้นที่สำหรับการเป็นอิสระของนักเรียน นอกจากนี้มุมมองทั้งสองมีความสัมพันธ์กันดังที่แสดงไว้ในการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีต่อเวลาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนในหลักสูตรที่มีแหล่งเรียนรู้มากขึ้นและมีเสรีภาพในการเลือกมากขึ้นมีคะแนนความสำเร็จสูงกว่า นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะมีช่วงเวลารับรู้ด้วยตัวเองมากขึ้นในหลักสูตรเหล่านี้ (Barrows, 1985; Dahlgren, 2000)

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการการศึกษาทั้งหลาย สามารถสรุปได้โดยการแบ่งองค์ออกเป็น 3 ระดับได้แก่ 1) องค์ประกอบในระดับหลักสูตรมีปัญหา การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย และวัตถุประสงค์การเรียนรู้และแหล่งข้อมูลการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบ 2) องค์ประกอบในระดับกลุ่มมีครูผู้สอน บทบาทของครูผู้สอน และปัญหาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเป็นองค์ประกอบ และ 3) องค์ประกอบในระดับตัวผู้เรียนเอง มีบทบาทของผู้เรียนและการเรียนรู้ได้ด้วยตัวของผู้เรียนเองเป็นองค์ประกอบในการสอน

3.5 ลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการต่างๆ ที่ได้ อธิบายองค์ประกอบต่างๆ อันนับต่อมาผู้ทำการศึกษาได้ศึกษาลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐานเพื่อบอกข้อดีและประโยชน์ในองค์ประกอบต่างๆของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดังต่อไปนี้

ลักษณะที่โดดเด่นที่สุดที่ทำให้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแตกต่างจากวิธีการสอนอื่น ๆ คือเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลางของโครงสร้าง นอกจากนี้ Barrow (1986) ชี้ให้เห็นว่าวัตถุประสงค์การศึกษาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่เป็นกระบวนการให้ เหตุและผล (contextualization) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แบบ ร่วมกัน รวมถึงลักษณะและความเข้มข้นของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจะเริ่มต้นด้วยการแก้ไขปัญหาแทนที่จะเป็นการเรียนรู้จากเนื้อหา

Barrows and Tamblyn (1980: 1) อธิบายว่าการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นผลมาจากกระบวนการทำความเข้าใจหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น สิ่งสำคัญคือปัญหาจะเป็นสิ่งที่พบเจอและ

นำไปแก้ไขในครั้งแรกในกระบวนการเรียนรู้ และผู้สอนจะกำหนดปัญหาให้เชื่อมโยงกับเนื้อหา โดยจัดทำปัญหาหรือชุดของปัญหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้จากการแก้ไขปัญหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่เป็นปัญหาที่แท้จริง วิธีการเรียนรู้ชนิดนี้เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากธรรมชาติ contextualizes ความรู้และทักษะที่ได้รับตลอดหลักสูตรการสอนแบบดั้งเดิมมักแสดงข้อมูลเนื้อหาและประเมินผู้เรียนที่มีปัญหาในบริบท แต่วิธีการเรียนการสอนแบบเดิมส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนรู้ในการปฏิบัติจริงได้ ข้อบกพร่องเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาในการถ่ายโอนความรู้ที่ได้เรียนรู้ในสถานการณ์จริง กระบวนการให้เหตุผลเป็นอีกองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมความเป็นจริงที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการบวนการ แต่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการค้นหาซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะการคิดและมีความคิดสร้างสรรค์อันเป็นกุญแจที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาของพวกเขา

Dunlap and Grabinger (1996) ได้เสนอแนะว่ากระบวนการทางความรู้ความสามารถและความสามารถที่จำเป็นสำหรับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างเสริมทักษะ การคิดในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียนและปัญหาทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งพร้อมทั้งสามารถประยุกต์ใช้ ถ่ายโอนความรู้ที่ดีในอนาคต การกำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติเองก็เป็นอีกหนึ่งในเป้าหมายสูงสุดของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Savery (2006) ยืนยันว่าในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้เรียนต้องมีพัฒนาการทางทักษะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของตนเองให้ประสบความสำเร็จ การปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในกระบวนการเรียนรู้จะช่วยสนับสนุนและยกระดับการปฏิบัติและการรับรู้ความสามารถของผู้เรียนในระหว่างหรือหลังการปฏิบัติตามกระบวนการการเรียนรู้

Kain, Daniel, (2003) แนะนำว่าอาจารย์ผู้สอนหรือครูผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและกระตุ้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะสาระสำคัญของการแก้ไขปัญหา ผู้จะต้องเปิดโอกาสอย่างอิสระให้กับผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้และสามารถนำทักษะการเรียนรู้ไปใช้ในอนาคต การแก้ปัญหาตามที่

Rhem (1998) แนะนำว่าเป็นวิธีการสอนที่ทำทนายและสร้างแรงจูงใจ ที่มีจุดประสงค์เพื่อเอาชนะอุปสรรคและปัญหาคือความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ องค์ประกอบภายในที่สร้างแรงบันดาลใจนี้จะช่วยเพิ่มความรู้สึกให้กับผู้เรียนที่มีความปรารถนาที่จะเรียนรู้และเก็บรักษาความสนใจของตนเองตลอดหลักสูตรการเรียนรู้ โดยการสร้างความรู้สึก การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานตามความต้องการของผู้เรียน

ยรรยง สิ้นธุ์งาม (2553) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ดังนี้คือ

1. การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (student-centered learning)
2. การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจะจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีขนาดเล็ก (ประมาณ 3 – 5 คน)
3. มีบทบาทของครูผู้สอนต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ให้คำแนะนำ (guide) ในกระบวนการการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
4. ใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
5. ลักษณะปัญหาของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่นำมาต้องมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน และมีหนทางและวิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย รวมทั้งอาจจะมีคำตอบที่หลากหลาย
6. การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แก้ไขปัญหาโดยการแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ ด้วยตนเอง (self-directed learning)
7. การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีการประเมินผลโดยมีเกณฑ์การประเมินตามความเป็นจริง (authentic assessment)

จากการศึกษาลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการการศึกษาที่ได้แนะนำในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลางของโครงสร้าง
2. วัตถุประสงค์การศึกษาเป็นกระบวนการให้เหตุผลทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แบบร่วมกัน
3. กระบวนการทางความรู้ความสามารถจะมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างเสริมทักษะ
4. กำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แก้ไขปัญหาโดยการแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ ด้วยตนเอง
5. อาจารย์ผู้สอนหรือครูผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและกระตุ้นทักษะการเรียนรู้
6. วิธีการสอนที่ทำทนายและสร้างแรงจูงใจเพราะการเอาชนะอุปสรรคและปัญหาคือความเป็นธรรมชาติของมนุษย์
7. การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีการประเมินผลโดยมีเกณฑ์การประเมินตามความเป็นจริง เหล่านี้เป็นลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นที่ผู้ทำการศึกษาจะนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

3.6 การออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

หลังจากการศึกษาลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานขององค์ประกอบต่างๆที่มีความสำคัญของกระบวนการการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในขั้นตอนต่อไปผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวทางการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักการศึกษาที่สำคัญและได้อธิบายแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

ในการออกแบบบทเรียนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ครูผู้สอนควรระบุสิ่งที่เป็มาตรฐานหรือเป็นผลลัพธ์ที่พวกเขาต้องการให้ผู้เรียนทราบเมื่อถึงข้อสรุปที่เป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา เมื่อรู้ว่าผลลัพธ์ที่ครูผู้สอนต้องการจากผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถเลือกหรือพัฒนาปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามมาตรฐานหรือผลลัพธ์ที่ได้รับมอบหมาย มีแหล่งข้อมูลมากมายที่ครูผู้สอนสามารถใช้ในการพัฒนาปัญหาสำหรับบทเรียนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานควรสะท้อนปัญหาและสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงที่ครูผู้สอนสามารถนำมาจากชุมชนและเพื่อนร่วมงานได้ Torp and Sage (2002: 16) ครูผู้สอนควรหาปัญหาที่มีหลากหลายวิธีที่เนื้อหาจะสามารถแสดงหรือนำเสนอ เช่นโครงการนำเสนอ งาน การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ควรให้มุมมองหลายมุมมอง ผู้เรียนต้องมีอิสระในการเลือกมุมมองที่น่าสนใจและช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ "เราต้องการให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของปัญหาและสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา" Torp and Sage (2002: 18)

Duch et. Al. (2001) ได้กล่าวว่าปัญหาเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดังนั้นปัญหาที่มีประสิทธิภาพมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ปัญหาควรเป็นปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริงที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะสามารถใช้ความรู้เดิมและหาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ได้ ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมผ่านสถานการณ์ปัญหาเพื่อค้นหาความเข้าใจในตัวบริบทของการแก้ปัญหา

2. ปัญหาควรได้รับการออกแบบอย่างระมัดระวังเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันและปัญหาควรจะถูกเปิดกว้างเพื่อดึงดูดการตอบสนองที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามในการออกแบบปัญหาในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนควรจะมีการมีความรอบคอบในความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบกติกาที่พวกเขากำลังสอนในวิชานั้นและสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นนั้น ความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาของตนเองหรือสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับปัญหา อาจจะช่วยให้ครูผู้สอนได้รับการสนับสนุนกระบวนการออกแบบปัญหาที่มีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยให้ครูผู้สอนแนะนำผู้เรียนให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้

Kain, Daniel, (2003) ได้กล่าวเสริมว่าในการออกแบบปัญหาที่มีโครงสร้างที่ไม่ดี มีวัตถุประสงค์สร้างความสนใจและข้อพิจารณาพร้อมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามแก้ไขโดยมีส่วนร่วม นอกจากนี้ปัญหาที่มีโครงสร้างที่ไม่ดีควรมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่หลากหลายซึ่งจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทุกคนให้มีส่วนร่วมในแก้ไข การออกแบบปัญหาที่ไม่ครอบคลุมหรือไม่ดีพอเพื่อจุดประสงค์ให้ผู้เรียนตรวจสอบ สืบรวจข้อบกพร่องที่ความหลากหลายของปัญหาและยังช่วยการป้องกันผู้เรียนสรุปว่าพวกเขาได้ทำการแก้ไขปัญหานั้นได้สมบูรณ์แบบแล้ว รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่ออธิบายถึงแนวทางเบื้องต้นที่แตกต่างกันที่เกิดขึ้นหลักจากการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องแล้ว

จากการศึกษาจากนักการศึกษาได้แนะแนวทางการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ควรระบุสิ่งที่เป็นมาตรฐานหรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนทราบเมื่อถึงข้อสรุปที่เป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา

2. มีแหล่งข้อมูลมากมายที่สามารถใช้ในการพัฒนาปัญหาสำหรับบทเรียนการเรียนรู้

3. ควรสร้างปัญหาที่สะท้อนปัญหาหรือสถานการณ์โลกแห่งความเป็นจริง

4. ควรมีปัญหาที่หลากหลายวิธีในการแสดงหรือนำเสนอเนื้อหา

5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระและมีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนรู้

และถึงแม้ปัญหาที่ออกแบบจะเป็นปัญหาที่ไม่ดี แต่ปัญหาเหล่านั้นก็มีวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นความสนใจและข้อพิจารณาพร้อมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามแก้ไขโดยมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ต่อไป

3.7 กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนักแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพและนักคิดที่มีวิจารณญาณ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นศูนย์กลางหลักสูตรการจัดรูปแบบการรับรู้จุดมุ่งหมายและช่วยให้นักเรียนได้รับทักษะและความรู้เกี่ยวข้องกับอาชีพเฉพาะ นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานยังช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแก้ไขปัญหาโดยการเปิดเผยให้สถานการณ์ทั้งที่มีโครงสร้างไม่ดี เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเป็นมืออาชีพในกระบวนการการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องมีขั้นตอนในการพัฒนาผู้เรียนดังที่นักวิชาการในที่ต่างๆได้นำเสนอแนะแนวทางดังนี้ได้แก่

Schmidt (1993) ได้อธิบายขั้นตอนในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 9 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันอ่านคำถามปัญหาโดยละเอียดและทำความเข้าใจกับคำ ความหมายของคำในคำถามปัญหาโดยอาศัยความรู้พื้นฐานหรือเอกสารตำราที่ประกอบกรเรียนรู้ (Clarify unknown terms and concepts in the problem description)

ขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันนิยามปัญหาหรือระบุสถานการณ์คำถามปัญหาโดยแสวงหาความคิดเห็นแบบระดมสมองอย่างมีเหตุผล และใช้การวิภาควิจารณ์ปัญหาร่วมกันอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Define the problem: that is list the phenomena to be explained)

ขั้นตอนที่ 3 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์คำถามปัญหาโดยแสวงหาความคิดเห็นแบบระดมสมองอย่างมีเหตุผล และใช้การวิภาควิจารณ์ปัญหาร่วมกันอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Analyse the problem: “brainstorm”: try to produce as many different explanations for the phenomenon as you can. Use prior knowledge and common sense)

ขั้นตอนที่ 4 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันตั้งสมมติฐานโดยพยายามช่วยกันตั้งสมมติฐานให้มากที่สุด (Criticise the explanations proposed and try to produce a coherent description of the processes that, according to what you think, underlie the Phenomena)

ขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันจัดลำดับความสำคัญของสมมติฐานโดยพิจารณาความเป็นไปได้ของหัวข้อในสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 6 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้จากสมมติฐาน โดยการกำหนดคัดเลือกจากการพิจารณาภายในกลุ่มว่าต้องแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 7 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอก ยกตัวอย่างเช่น จากเอกสาร ตำรา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนที่ 8 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันสังเคราะห์การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอก ยกตัวอย่างเช่น จากเอกสาร ตำรา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนที่ 9 ผู้เรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหาโดยนำการนำเสนอความรู้ต่อสมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ให้กับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ

ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์ (2538) ได้กล่าววิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นเทคนิคการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะกระบวนการแก้ปัญหาโดยมีปัญหาเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนการสอนโดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการได้แก่ 1) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem – based learning) 2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self – directed learning) 3) การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย (Small – group learning) และ ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์ ได้อธิบายขั้นตอนการดำเนินการ

แก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจะเริ่มต้นจากการป้อนปัญหาซึ่งผู้เรียนจะใช้เป็นหลักในการปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่ครูผู้สอนได้กำหนด โดยครูผู้สอนจะให้อิสระในการดำเนินกิจกรรม โดยมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำความกระจ่างกับถ้อยคำและแนวคิด (Clarify Term and Concept) กลุ่มผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่ได้รับเลือก แนวคิดที่ยังไม่เข้าใจ โดยหาเอกสารตำราอื่น หรือความรู้พื้นฐานของสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องสอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 3 และ 4 วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) การวิเคราะห์ปัญหาโดยการแสดงความคิดแบบประดมสมองของสมาชิก ในกลุ่ม และใช้กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับปัญหานั้น และได้สมมติฐานให้ได้มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 5 จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน (Identify the Priority of Hypothesis) จากสมมติฐานที่ได้มา กลุ่มต้องจัดลำดับความสำคัญ โดยอาศัยข้อสนับสนุนจากความจริงและความรู้จากสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 6 สร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Formulate Learning Objective) ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมสมมติฐานที่คัดเลือกไว้

ขั้นตอนที่ 7 รวบรวมข้อมูลนอกกลุ่ม (Collect Additional Information (Outside the Group) จากวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีหน้าที่แสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมจากภายนอกกลุ่ม ซึ่งหาจากแหล่งข้อมูลทั้งเอกสารทางวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อาจแยกทำงานเป็นรายบุคคลหรือไปเป็นกลุ่ม แล้วกลับมาพบกันในกลุ่มอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 8 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้เรียนรู้ใหม่ (Synthesize and Test the Newly Acquired Information) กระบวนการเรียนรู้แบบ Problem Based Learning จะสมบูรณ์ได้ โดยการ วิเคราะห์ข้อมูลที่แสวงหามาได้ เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่วางไว้ โดยสมาชิกของกลุ่มแต่ละคนจะนำความรู้ที่ตนแสวงหามาได้เสนอต่อสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้เพียงพอต่อการพิสูจน์สมมติฐานหรือไม่ ดังนั้นกลุ่มอาจจะพบว่าข้อมูลบางส่วนไม่สมบูรณ์ จำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก

ขั้นตอนที่ 9 สรุปข้อมูลใหม่เป็นหัวข้อการศึกษา (Identity Generalization and Principles Derives Iron Studying this Problem) กระบวนการจะสิ้นสุดเมื่อกลุ่มสามารถหาข้อมูลครบถ้วนต่อการพิสูจน์ข้อสมมติฐานทั้งหมด และสามารถสรุปถึงหลักการต่าง ๆ ที่ได้จาก

การศึกษาปัญหานี้รวมทั้งเห็นแนวทางในการนำความรู้หลักการนั้นไปใช้ในการแก้ไขปัญหาใบสถานการณ์ทั่วไป

Delisle (1997อ้างถึงใน ราตรี เกตุบุตรดา, 2546: 25) เสนอกระบวนการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนหรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของปัญหานั้นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ในขั้นนี้ผู้สอนต้องพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย แล้วจึงนำเสนอสถานการณ์ปัญหาที่เตรียมไว้

2. การกำหนดกรอบการศึกษา (Setting up the structure) ผู้เรียนอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาแล้วร่วมกันวางแผนทางการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อกำหนดกรอบการศึกษา 4 กรอบ ดังนี้

2.1 แนวทางการแก้ปัญหา (Ideas) คือ วิธีการหรือแนวทางในการหาคำตอบที่น่าจะเป็นไปได้ ซึ่งเปรียบเสมือนสมมติฐานที่ตั้งไว้ก่อนการทดลอง

2.2 ข้อเท็จจริง (Facts) คือ ข้อมูลความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ซึ่งเป็นความรู้หรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในสถานการณ์ปัญหาหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดจากการอภิปรายร่วมกันหรือเป็นข้อมูลความรู้เดิมที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

2.3 ประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้า (Learning issues) คือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา แต่ผู้เรียนยังไม่รู้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา จะอยู่ในรูปคำถามที่ต้องการคำตอบ นิยามหรือประเด็นการศึกษาอื่น ๆ ที่ต้องการทราบ

2.4 วิธีการศึกษาค้นคว้า (Action) คือ การที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ โดยระบุว่าผู้เรียนจะสามารถศึกษาข้อมูลได้อย่างไร จากใคร แหล่งใด

3. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า (Visiting the problem) แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการศึกษาค้นคว้า และดำเนินการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมตามประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

4. รวบรวมความรู้ตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหา (Revisiting the problem) หลังจากแต่ละกลุ่มได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ให้กลับเข้าชั้นเรียนและรายงานผลการศึกษาค้นคว้าต่อชั้นเรียน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนร่วมกันพิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าอีกครั้งว่าข้อมูลที่ได้เพียงพอต่อการแก้ปัญหาหรือไม่ ประเด็นใดแปลกใหม่น่าสนใจมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา และประเด็นใดที่ไม่เป็นประโยชน์ควรจะตัดทิ้งแล้วแต่ละกลุ่มร่วมกันตัดสินใจเลือกแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะใช้

ในการแก้ปัญหา ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการคิดการตัดสินใจ รวมทั้งผู้เรียนจะค้นพบแนวทางในการแก้ปัญหาใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. สร้างผลงานหรือปฏิบัติตามทางเลือก (Producing a product or Performance) เมื่อตัดสินใจเลือกแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาแล้วแต่ละกลุ่มสร้างผลงานหรือปฏิบัติตามแนวทางที่เลือกไว้ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม

6. ประเมินผลการเรียนรู้และปัญหา (Evaluating performance and the problem) เมื่อขั้นตอนการสร้างผลงานสิ้นสุด ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองของกลุ่มและคุณภาพของปัญหาและผู้สอนประเมินกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียน

University of Northern Arizona (2006) ได้อธิบายขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่เกี่ยวข้องกับ 7 ขั้นตอนได้แก่

1. ขั้นตอนแฉงวิธีการหรือปัญหา โดยครูผู้สอนจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา สร้างการเชื่อมต่อส่วนบุคคลของผู้เรียนกับปัญหาสำหรับนักเรียนของพวกเขา ซึ่งอาจใช้รูปแบบของการแนะนำ การเปิดวิดีโอ การกล่าวหัวข้อจากเรื่องที่ทำหนังสือพิมพ์ การนำเสนอรูปถ่ายหรือกรณีศึกษา ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนวางความสำคัญและบริบทของปัญหาและผลลัพธ์ในคำสั่งของปัญหาที่มีโครงสร้างที่ไม่ดี

2. ขั้นตอนอธิบายคำถามปัญหา โดยครูผู้สอนจะอภิปรายกับชั้นเรียนเพื่อหาคำตอบของผู้เรียนด้วยคำถามต่อไปนี้

- รู้อะไรบ้าง? (ข้อเท็จจริงของปัญหา)
- เราจำเป็นต้องรู้อะไรบ้าง? (ข้อเท็จจริงอื่นๆ ที่ขาดหายไปในช่วงของปัญหา)
- เราต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอะไร? (วิทยาศาสตร์พื้นฐานหรือแนวคิดทางสังคมที่ ว่าต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมละเอียดหรือคำจำกัดความ)

3. ขั้นตอนแผนปฏิบัติการ โดยครูผู้สอนจะแบ่งกลุ่มของผู้เรียน 3-5 คน หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มวางแผนว่าจะค้นพบอย่างไร และอะไรคือข้อมูลที่จำเป็น รวมทั้งแหล่งข้อมูลอะไรที่อาจช่วยในการสืบสวน ค้นหาความจริง ข้อมูลเหล่านี้อาจได้รับมาจากหนังสือหรือบทความทางอินเทอร์เน็ต

4. ขั้นตอนการสืบสวนหาข้อเท็จจริง โดยกลุ่มของผู้เรียนจะดำเนินการตามแผนการดำเนินงานของตนเอง ครูผู้สอนอาจจะให้นักเรียนทำเป็นชุดของกิจกรรมที่ให้ข้อมูลเชิงลึกหรือข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ระบุดูระหว่างขั้นตอนคำถาม ขั้นตอนนี้บางครั้งเรียกว่า "metacognition"

5. ขั้นตอนการทบทวนกรณีศึกษาและการประเมินผล เมื่องานเสร็จสิ้นลงกลุ่มต่างๆจะรวมกันเพื่อรายงานเกี่ยวกับงานของพวกเขาและเพื่อทบทวนคำถามการแก้ไขปัญหาค้างคาครั้งต่อไปอาจจะเป็นสิ่งที่จำเป็น

6. ขั้นตอนผลผลิตหรือประสิทธิภาพ ในการสรุปเกี่ยวกับผลผลิตหรือประสิทธิภาพ โดยกลุ่มหรือกลุ่มย่อย ครูผู้สอนควรมีทีมสืบสวน ตรวจสอบโดยคัดเลือกจากตัวเลือกที่เป็นไปได้ของผลผลิตหรือการนำเสนอซึ่งอาจรวมถึงแผนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และประเมินประสิทธิภาพของผลงาน

7. ขั้นตอนการประเมินผลและข้อเสนอแนะ ผู้ตรวจสอบจะประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง ประสิทธิภาพของทีมและคุณภาพของการแก้ไขปัญหาที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ในกระบวนการ ครูผู้สอนจะดำเนินการแก้ไขและแนะนำแนวทางในการปฏิบัติในครั้งต่อไป

สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนารการเรียนรู้ (2550) ได้ทำเอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดหัวข้อ การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ มาตรา 24 (2) (3) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ในหน้าที่ 6-8 ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา โดยครูนำเสนอสถานการณ์ปัญหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถมองเห็นปัญหา และสามารถระบุสิ่งที่ปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการแสวงหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้อยากเรียน

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา โดยผู้เรียนหรือสมาชิกในกลุ่มต้องช่วยกันพยายามทำความเข้าใจในปัญหาที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนโดยวิธีการระดมสมองคิดวิเคราะห์ปัญหา หรือช่วยกันอธิบายส่วนประกอบต่างๆในปัญหาได้ และครูผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยนักเรียนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนจากการศึกษาปัญหา และดำเนินการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือสมาชิกภายในกลุ่มด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ นักเรียนนำข้อค้นพบ ความรู้ที่ได้ค้นคว้ามา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อภิปรายผลและสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลงานของกลุ่มตนเอง และประเมินผลงานว่าข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยพยายามตรวจสอบแนวคิดภายในกลุ่มของตนเองอย่างอิสระทุกกลุ่มช่วยกันสรุปองค์ความรู้ในภาพรวมของปัญหาอีกครั้ง

ขั้นที่ 6 นำเสนอและประเมินผลงาน โดยนักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย ครูผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้และทักษะกระบวนการ

สุภาพร เฟ่งพิศ (2558) ได้นำเสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยแบ่งออกเป็น 9 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสถานการณ์โดยละเอียด จะต้องทำความเข้าใจกับความหมาย สถานการณ์ในการเรียนรู้โดยอาศัยความรู้พื้นฐานจากเอกสารตำราในการพิจารณา
 2. นิยามปัญหาหรือระบุสถานการณ์โดยการระดมความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม
 3. วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ โดยผู้เรียนจะช่วยให้ในการแสวงหาความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
 4. ตั้งสมมติฐานโดยผู้เรียนและสมาชิกภายในกลุ่มจะพยายามตั้งสมมติฐานให้ครอบคลุมกับปัญหา
 5. จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน โดยผู้เรียนและสมาชิกภายในกลุ่มจะพิจารณาลำดับในหัวข้อที่สำคัญของสมมติฐานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสุดท้าย
 6. กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้จากสมมติฐานโดยผู้เรียนและสมาชิกภายในกลุ่มจะช่วยกันกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามลำดับความสำคัญ
 7. ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลในจากแหล่งข้อมูลภายนอก ยกตัวอย่างเช่น จากเอกสาร ตำรา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 8. วิเคราะห์ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอก ยกตัวอย่างเช่น จากเอกสาร ตำรา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 9. สรุปการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหาโดยนำการนำเสนอความรู้ต่อสมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ให้กับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ
- จากการศึกษากระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปแนวคิดของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Schmidt (1993)	ทองจันทร์ พงศ์คารมภ์ (2538)	Delisle (1997.: 26-36)	University of Northern Arizona (2006)	สำนักมาตรฐาน การศึกษาและ พัฒนาการเรียนรู้ (2550)	สุภาพร เพ่งพิศ (2558)	สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
<p>1. การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงความรู้นี้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียน หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ</p>	<p>1. การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงความรู้นี้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียน หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ</p>	<p>1. การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงความรู้นี้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียน หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ</p>	<p>1. ขั้นตอนแสดงวิธีการหรือปัญหา โดยครูผู้สอนจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงส่วนบุคคลของผู้เรียนกับปัญหา ลำหรับนักเรียนของพวกเข ซึ่งอาจใช้รูปแบบของการแนะนำ การกล่าวหัวข้อจากเรื่องก่อนหน้า หรือพิมพ์ การนำเสนอรูปถ่ายหรือกรณีศึกษา</p>	<p>ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา โดยครูนำเสนอสถานการณ์ปัญหา เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถมองเห็นปัญหา และสามารถระบุสิ่งที่ เป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการแสวงหา คำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้อยากเรียน</p>	<p>1. ศึกษาสถานการณ์โดยละเอียด จะต้องทำความเข้าใจกับความหมาย สถานการณ์ในการเรียนรู้ โดยอาศัยความรู้พื้นฐาน จากเอกสารตำราในการพิจารณา</p>	<p>1. ขึ้นกำหนดปัญหา (Defining the Problems) โดยครูผู้สอนจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา สร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา และครูกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย แล้วจึงนำเสนอสถานการณ์ปัญหาที่เตรียมไว้ โดยมีกลวิธีได้แก่</p> <p>1) การแสดงวิธีการหรือปัญหา (State the method or problem) ครูนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา</p> <p>2) การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนหรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ</p>

ตารางที่ 5 สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Schmidt (1993)	ทองจันทร์ พงศ์ดารมภ์ (2538)	Delisle (1997: 26-36)	University of Northern Arizona (2006)	สำนักมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้ (2550)	สุภาพร เพ่งพิศ (2558)	สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
<p>ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียน หรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันอ่านคำถามปัญหาโดยละเอียดและทำความเข้าใจกับคำถาม</p> <p>ความหมายของคำถาม</p> <p>ขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียน หรือสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันนิยามปัญหาหรือระบุสถานการณ์คำถาม</p>	<p>ขั้นตอนที่ 2 ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องสอดคล้องกัน</p>	<p>2. การกำหนดกรอบการศึกษา (Setting up the structure) ผู้เรียนอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาแล้วร่วมกันวางแผนทางในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อกำหนดกรอบการศึกษา 4 กรอบ 2.1 แนวทางในการแก้ปัญหา (Ideas)</p> <p>2.2 ข้อเท็จจริง (Facts)</p> <p>2.3 ประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้า (Learning issues)</p> <p>2.4 วิธีการศึกษาค้นคว้า (Action หนึ่ง)</p>	<p>2. อธิบายคำถามปัญหา โดยครูผู้สอนจะอภิปรายกับชั้นเรียนเพื่อหาคำตอบของผู้เรียน</p>	<p>ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา โดยผู้เรียนหรือสมาชิกในกลุ่มต้องช่วยกันพยายามทำความเข้าใจในปัญหาที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนโดยวิธีการระดมสมอง คิดวิเคราะห์ปัญหา หรือช่วยกันอธิบายส่วนประกอบต่างๆไม่ปัญหาได้ และครูผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายภายในกลุ่ม</p>	<p>2. นิยามปัญหาหรือระบุสถานการณ์โดยการระดมความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม</p>	<p>2. ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา (Understanding the problems) โดยครูกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามหรือการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่อยากรู้ โดยเน้นให้เกิดการระดมสมองเพื่อหาแนวทางและวิธีการในการหาคำตอบ และครูกำหนดกรอบการศึกษา (Setting up the structure) ผู้เรียนอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาแล้วร่วมกันวางแผนทางในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อกำหนดกรอบการศึกษา 4 กรอบ ได้แก่ แนวทางในการแก้ปัญหา (Ideas) ข้อเท็จจริง (Facts) ประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้า (Learning issues) และวิธีการศึกษาค้นคว้า (Action)</p>

ตารางที่ 5 สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (ต่อ)

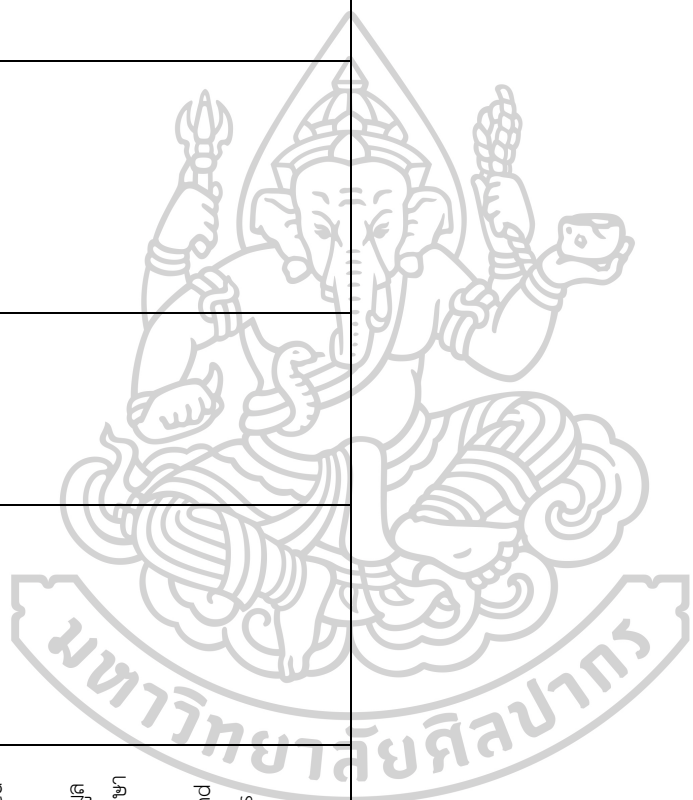
Schmidt (1993)	ทองจันทร์ หงส์ตารมภ์ (2538)	Delisle (1997: 26-36)	University of Northern Arizona (2006)	สำนักมาตรฐานการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ (2550)	สุภาพร เพงพิศ (2558)	สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
<p>ขั้นตอนที่ 3 ช่วยกัน วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์คำถาม ปัญหา</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ช่วยกัน ตั้งสมมติฐาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 5 ช่วยกัน จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 6 ช่วยกัน กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้จากสมมติฐาน</p>	<p>ขั้นตอนที่ 3 และ 4 วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) ขั้นตอนที่ 5 จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน (Identify the Priority of Hypothesis)</p>	<p>3. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า (Visiting the problem)</p> <p>4. รวบรวมความคิดตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหา (Revisiting the problem)</p>	<p>3. ขั้นตอนแผนปฏิบัติการ</p> <p>4. ขั้นตอนการสืบสวนหาข้อเท็จจริง</p>	<p>ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า</p> <p>ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ นำเรียนรู้ออกมา แลกเปลี่ยน ที่ได้นั้นร่วมกัน อภิปรายผล และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด</p>	<p>3. วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์</p> <p>4. ตั้งสมมติฐาน</p> <p>5. จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน</p> <p>6. กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้จากสมมติฐาน</p> <p>7. ศึกษาต้นความรู้อื่นๆ เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลในจากแหล่งข้อมูลภายนอก</p>	<p>3. ขั้นตอนการศึกษาต้นคว้าและสังเคราะห์ความรู้ (Exploring the problems) เป็นการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบร่วมกัน ช่วยกันสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า โดยครูถามคำถามโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเกิดความคิดรวบยอด มีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่</p> <p>1) ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) รับปัญหา ทำความเข้าใจช่วยกันระบุปัญหา</p>

<p>ขั้นตอนที่ 7 ช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอก ขั้นตอนที่ 8 ช่วยกันสังเคราะห์การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอก</p>					<p>8. วิเคราะห์ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลภายนอก</p>	<p>2) วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) วิเคราะห์ปัญหาโดยการแสดงความคิดแบบประสมผสมของสมาชิกในกลุ่ม และใช้กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับปัญหานั้น</p>
---	--	--	--	--	--	---

ตารางที่ 5 สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (ต่อ)

Schmidt (1993)	ทองจันทร์ หงส์ตารมภ์ (2538)	Delisle (1997: 26-36)	University of Northern Arizona (2006)	สำนักมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้ (2550)	สุภาพร เฟงพิศ (2558)	สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
<p>ขั้นตอนที่ 9 ช่วยกันสรุปการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา โดยนำการนำเสนอ ความรู้ต่อสมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ให้กับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ</p>	<p>ขั้นตอนที่ 6 สร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Formulate Learning Objective) ขั้นตอนที่ 7 รวบรวมข้อมูลนอกกลุ่ม (Collect Additional Information Outside the Group)</p>	<p>5. สร้างผลงานหรือปฏิบัติตามทางเลือก (Producing a product or Performance) 6. ประเมินผลการเรียนรู้ และปัญหา (Evaluating performance and the problem)</p>	<p>5. ขั้นตอนการทบทวนกรณีศึกษา และการประเมินผล 6. ขั้นตอนผลผลิต หรือประสิทธิภาพ 7. ขั้นตอนการประเมินผลและข้อเสนอแนะ</p>	<p>ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ขั้นที่ 6 นำเสนอผลงานประเมินผลงาน</p>	<p>9. สรุปการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา โดยนำการนำเสนอความรู้ต่อสมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ให้กับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ</p>	<p>4. ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและนำเสนอผลงาน (Checking-up and Report) โดยผู้เรียนทำการสรุปและนำมาอภิปราย เป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปนำเสนอตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่ 1) สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา</p>

	<p>ขั้นตอนที่ 8 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้เรียนใหม่ (Synthesize and Test the Newly Acquired Information)</p> <p>ขั้นตอนที่ 9 สรุปข้อมูลใหม่เป็นหัวข้อการศึกษา (Identity (Generalization and Principles Derives Iron Studying this Problem))</p>					<p>และ 2) นำเสนอผลงาน (Report) นำข้อมูลที่ได้ออกจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย</p>
--	---	--	--	--	--	---

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปผลการสังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้ดังนี้

1. ขั้นกำหนดปัญหา (Defining the Problems) โดยครูผู้สอนจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา สร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา และครูกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย แล้วจึงนำเสนอสถานการณ์ปัญหาที่เตรียมไว้ โดยมีกลวิธีได้แก่ 1) การแถลงวิธีการหรือปัญหา (State the method or problem) ครูนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา 2) การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนหรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ

2. ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา (Understanding the problems) โดยครูกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามหรือการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่อยากรู้ โดยเน้นให้เกิดการระดมสมองเพื่อหาแนวทางและวิธีการในการหาคำตอบ และครูกำหนดกรอบการศึกษา (Setting up the structure) ผู้เรียนอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาแล้วร่วมกันวางแนวทางในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อกำหนดกรอบการศึกษา 4 กรอบ ได้แก่ แนวทางในการแก้ปัญหา (Ideas) ข้อเท็จจริง (Facts) ประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้า (Learning issues) และวิธีการศึกษาค้นคว้า (Action)

3. ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้าและสังเคราะห์ความรู้ (Exploring the problems) เป็นการดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบร่วมกัน ช่วยกันสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า โดยครูถามคำถามโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเกิดความคิดรวบยอด มีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่ 1) ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) รับปัญหา ทำความเข้าใจช่วยกันระบุปัญหา 2) วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) วิเคราะห์ปัญหาโดยการแสดงความคิดแบบระดมสมองของสมาชิกในกลุ่ม และใช้กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับปัญหานั้น

4. ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและนำเสนอผลงาน (Checking-up and Report) โดยผู้เรียนทำการสรุปและนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปนำเสนอตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่ 1) สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา และ 2) นำเสนอผลงาน (Report) นำข้อมูลที่นำมาจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย

3.8 การวัดผลประเมินผลของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ทำการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาทางการแพทย์เท่านั้น แต่ยังได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับใน

สาขาวิชาต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น Ong (2000) อ้างว่าได้รับการแนะนำการเรียนรู้อาศัยปัญหาเป็นฐาน บางส่วนหรือทั้งหมดในบางสาขาวิชาที่ไม่ใช่สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพในมหาวิทยาลัยต่างๆ ใน แคนาดา ออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกา ยกตัวอย่างเช่น การเรียนรู้อาศัยปัญหาเป็นฐานเปลี่ยนชื่อ เป็นการเรียนรู้อาศัยประเด็นเป็นฐาน (Issue-based Learning: IBL) และนำมาใช้ในการศึกษา สังคมศาสตร์ที่มหาวิทยาลัย New South Wales ประเทศออสเตรเลียและการแนะนำการเรียนรู้อาศัย ประเด็นเป็นฐานเป็นความสำเร็จที่สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ใน New South Wales ได้ดำเนินการ การเรียนรู้อาศัยประเด็นเป็นฐานในสาขาวิชาสังคมศึกษา นอกจากนี้ การเรียนรู้อาศัยปัญหาเป็นฐาน ได้รับการแนะนำด้านวิศวกรรม ประวัติศาสตร์และศิลปะ และวิทยาศาสตร์เช่นคณิตศาสตร์ เคมี ชีวเคมีฟิสิกส์ ชีววิทยาและคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้อาศัยปัญหาเป็นฐาน ได้มีการ นำมาใช้ในการศึกษาด้านกฎหมายเป็นเวลานาน

ในหนังสือของ Bridge and Hallinger (1995) ได้นำเสนอการประเมินผลการเรียนรู้อาศัย ปัญหาเป็นฐานโดยศึกษาจากวิธีการที่ใช้ในหลักสูตรตามโครงการ 5 เทคนิคเพื่อเป็นแนวทางการ ประเมินผลที่ได้รับการตัดสินโดยผู้เรียนดังต่อไปนี้ คือต้องเป็นบทความเชิงบูรณาการ (integrative essay) เป็นพิธีการ (protocols) เป็นรูปแบบหรือตัวอย่าง (models or examples) เป็นกิจกรรม เพื่อให้ได้ความรู้ (knowledge review exercise) เป็นคำถามเพื่อการแก้ไข (probe questions)

Tchudi และ Lafer (1996) อ้างว่าการประเมินแบบเดิมเป็นเกมที่ถามผู้เรียนให้เดาว่าครู ต้องการอะไรมากกว่าที่จะทำได้ดีที่สุด เป็นการยากที่จะใช้การทดสอบแบบดั้งเดิมเพื่อประเมินผลลัพธ์ ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้อาศัยปัญหาเป็นฐานเช่น ทักษะในการ แก้ปัญหาการคิดเชิงวิพากษ์ การคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้อาศัยตนเอง การทำงานเป็นทีมและการ สื่อสาร

Reynolds (1997) ระบุว่า การประเมินการเรียนรู้อาศัยปัญหาเป็นฐานจำเป็นต้องตอบสนอง กับปรัชญาของการเรียนรู้อาศัยปัญหาที่ใช้งานแทนการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำซ้ำอย่างอดทนสิ่งที่ได้รับการจดจำ นอกจากนี้ขั้นตอนการประเมิน PBL ต้องกำหนดให้ผู้เรียนแต่ละรายวิเคราะห์ปัญหาค้นหาและใช้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

Yu-chen Hsu (1999) ได้รวบรวมวิธีการประเมินจากนักวิชาการทางการศึกษาและสามารถ สรุปลงได้ดังต่อไปนี้ 1) การทบทวนบันทึกตามกรณี Review of case record 2) การประเมินโดย ผู้เรียน Student-judged evaluation 3) การสอบแบบปรนัย Multiple-choice examinations 4) คำตอบสั้น ๆ หรือการตรวจสอบคำศัพท์ Short-answer or word-completion examinations 5) การสอบเขียนเรียงความ Essay examinations 6) การจำลองปัญหาของผู้ป่วย Patient problem simulations 7) การประเมินจาก Portfolio assessment

วัลลี สัตยาสัย (2547: 58-59) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจะต้องทำการและการประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านในการเรียนรู้ ทั้งในส่วนของกระบวนการและผลงานทั้งด้านความรู้ทักษะการทำงานทุกด้านตลอดจนทัศนคติ ในการประเมินผลผู้เรียนจะต้องมีการประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) และประเมินการตัดสินผลการเรียนหลังจากทำการเรียนเสร็จแล้ว (Summative Assessment) โดยครูผู้สอนอาจจะกำหนดขั้นตอนการประเมินไว้ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมิน ผู้สอนจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ในระหว่างความก้าวหน้า และหลังจากการเรียนเสร็จของผู้เรียน
2. พิจารณาขอบเขต เกณฑ์วิธีการประเมินตลอดจนวิธีที่จะประเมิน เช่น ประเมินพัฒนาการด้านนำเสนอให้ครบจุดมุ่งหมายทั้ง 3 ด้าน คือด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะกลไกการทำงาน
3. กำหนดบุคคลที่จะทำเป็นผู้ประเมินเช่น นักเรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน ครู อาจารย์ประเมิน ผู้ปกครองประเมิน เจ้าหน้าที่และบุคคลที่ร่วมปฏิบัติงานประเมินโดยกำหนดว่าใครจะเป็นผู้ประเมิน และใครจะเป็นผู้ถูกประเมิน
4. เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมินที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม แบบสอบถาม การบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง แบบประเมินตนเอง แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้นโดยเทคนิคและเครื่องมือต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและรายวิชา
5. กำหนดเวลาและสถานที่ เช่น การประเมินระหว่างการทำกิจกรรม เป็นต้น
6. วิเคราะห์ผลและจัดการข้อมูล
7. สรุปผลการประเมินเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องของการเรียนรู้

วัชร่า เล่าเรียนดี (2550: 99) กล่าวว่าแนวทางในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีดังนี้

1. ให้เสนอรายงานการดำเนินการแก้ไขปัญหาทั้งเป็นเดี่ยวหรือกลุ่ม
2. ตรวจสอบการเขียนบันทึกผลการเรียนรู้ของตนเอง ของนักเรียนแต่ละคน
3. ใช้แบบประเมินโดยให้เพื่อนประเมินกันและกัน ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน
4. ใช้แบบสังเกตประเมินผลระหว่างการเรียนรู้
5. ทดสอบด้วยการให้วิเคราะห์ปัญหาคิดหาแนวทางการแก้ปัญหาและดำเนินการแก้ไขปัญหาเป็นรายบุคคลโดยกำหนดปัญหาให้ปฏิบัติตามขั้นตอน
6. สัมภาษณ์รายบุคคล

7. ใช้ข้อสอบ

จากการศึกษาการวัดผลประเมินผลของการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานจากนักวิชาการทั้งหลาย ผู้ทำการศึกษาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้เพิ่มสมรรถนะ การคิดวิเคราะห์ให้ได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ กล้าคิดกล้าแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ สมาชิกในกลุ่มยังแบ่งบทบาทหน้าที่ สมาชิกทั้งหมดทุกคนมีภาระหน้าที่ในกลุ่มที่มอบหมาย โดยมีการประเมินจุดมุ่งหมายและความสามารถได้แก่

- 1) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง
- 2) ผู้เรียนแก้ โจทย์ปัญหาที่ใช้ในการเรียนรู้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนกับการปฏิบัติงานในอนาคต ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้สามารถจดจำได้ดีขึ้น
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานเป็นทีม

4. การบูรณาการแนวทางการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

จากการศึกษาแนวทางการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยได้พบว่าแนวทางการสอนแบบเน้นภาระงานมีลักษณะเด่นคือ การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมการสอนที่มีเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจน ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จผล โดยใช้ภาษาเป็นเป้าหมาย เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบ แต่มีลักษณะด้อยด้านการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาของบทเรียน เพื่อที่จะให้ภาระงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีลักษณะเด่นคือเป็นกระบวนการให้ผู้เรียนเกิดบรรยากาศ การแสวงหาความรู้ การกระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์โดยใช้ปัญหาเป็นสิ่งสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และการสืบ และการสืบค้นหาจากข้อมูลที่อ้างอิงได้ ตลอดจนช่วยกันระดมความคิด การทำงานเป็นทีม แต่มีลักษณะด้อยด้านการใช้ภาษาเป้าหมายที่ผู้สอนอาจจะเน้นรูปแบบมากกว่าความหมาย ดังนั้นจากลักษณะเด่นของทั้ง 2 แนวคิดผู้วิจัยได้นำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นการกระตุ้นความคิดเห็นของผู้เรียน ให้เกิดความคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา ผู้เรียนได้อ่านผ่านกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน โดยมีเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเน้นความหมายทางภาษามากกว่ารูปแบบ ผู้เรียนช่วยกันระดมความคิด ทำงานเป็นทีมเพื่อแก้ไขปัญหามาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนจากภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ และทั้ง 2 แนวคิดเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนใช้ประสบการณ์

จากความรู้เดิมเพื่อที่จะสร้างความรู้ใหม่ผ่านกิจกรรมและขั้นตอนต่างๆ โดยผู้สอนเป็นเสมือนกับผู้คอยควบคุม ค่อยดูสังเกตการณ์ เป็นผู้อำนวยการควบคุมให้กับนักเรียนโดยการให้คำปรึกษา

ในการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้หรือแสวงหาความรู้โดยตัวของนักเรียนเอง ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีปัญหาเป็นการเพื่อให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหา โดยผู้สอนได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความสามารถทางภาษาและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้จะต้องเกิดจากการปฏิบัติ สืบเสาะแสวงหา ลงมือทำ การเรียนรู้และสร้างความรู้ได้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง และการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเชื่อมโยงจากความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าหากัน แล้วประมวลให้เป็นความรู้ใหม่ ส่วนผู้สอนเป็นเสมือนกับผู้คอยควบคุม ค่อยดูสังเกตการณ์ เป็นผู้อำนวยการควบคุมให้กับนักเรียนโดยการให้คำปรึกษา และในรูปแบบการเรียนรู้นี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงระดับขั้นของนักเรียนเป็นสำคัญ เป้าหมาย ขั้นตอน การดำเนินการ ต้องครอบคลุม ถูกต้องชัดเจน สอดคล้องกับความเป็นจริง เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติความหมายของภาษาที่มากกว่ารูปแบบของภาษา และเนื้อหาที่ใช้เน้นต้องใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลาง วัตถุประสงค์เป็นกระบวนการให้เหตุผลทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสร้างแรงจูงใจ กระบวนการทางความรู้ความสามารถจะมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างเสริมทักษะ กำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แก้ไขปัญหา ครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยการควบคุมและกระตุ้นทักษะการเรียนรู้ วิธีการสอนที่ทำทหายและสร้างแรงจูงใจ และมีการประเมินผลโดยมีเกณฑ์การประเมินตามความเป็นจริง และผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนทั้ง 2 สองแนวคิดมาบูรณาการสร้างเป็นแนวคิดการสอนที่ส่งเสริมกันและกัน โดยมีกิจกรรมคือปัญหาในโลกทางธุรกิจที่ได้รับการสนใจมากระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนของผู้เรียนผ่านขั้นตอนการสอนที่ผู้วิจัยได้บูรณาการให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง การเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 การบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

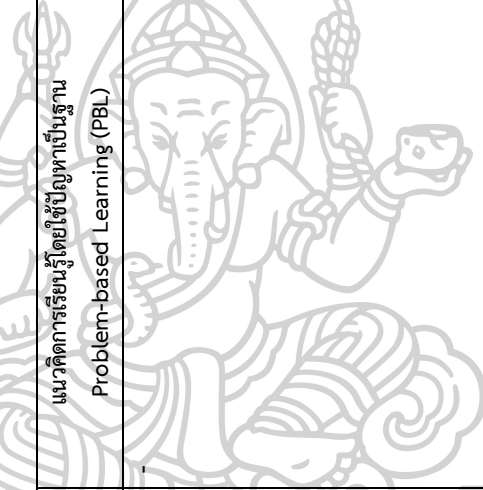
หัวข้อ	แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน Task-based Learning (TBL)	แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning (PBL)	สรุปการวิเคราะห์การแนวความคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน และแนวความคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)
ขั้นตอนการสอน	<p>1. ขั้นตอนทำภาระงาน (Pre-task)</p> <p>เป็นขั้นตอนแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อและภาระงาน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติ แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมของการปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป และมีการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย การสร้างทางไวการณโดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียนเพื่อการทบทวนโครงสร้างความรู้เดิมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน โดยกลวิธีได้แก่การระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาก่อนทำภาระงาน (Pre-task language activities) และการให้คำแนะนำในการทำภาระงาน (Giving task instructions)</p>	<p>1. ขั้นกำหนดปัญหา (Defining the Problems)</p> <p>โดยครูผู้สอนจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา สร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา และครูกระตุ้นผู้เรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย แล้วจึงนำเสนอสถานการณ์ปัญหาที่เตรียมไว้ โดยมีกลวิธีได้แก่ 1) การแถลงวิธีการหรือปัญหา (State the method or problem) ครูนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem) ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนหรือกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ที่สัมพันธ์กับปัญหาต่างๆ</p>	<p>- เตรียมตัวก่อนทำภาระงานการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนถูกเตรียมตัวก่อนทำภาระงานโดยครูได้อธิบายหลักการและวัตถุประสงค์ก่อนทำภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้</p> <p>- ครูให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับด้วยรูปภาพปัญหาทางธุรกิจเพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน</p> <p>- การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับด้วยปัญหาทางธุรกิจ ผู้เรียนดูรูปภาพทางธุรกิจทำการแก้ไขปัญหา ช่วยกันอภิปรายปัญหา แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม และทำกิจกรรมเตรียมความรู้ก่อนทำภาระงานได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัด อภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียน อ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม</p>

ตารางที่ 6 การบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

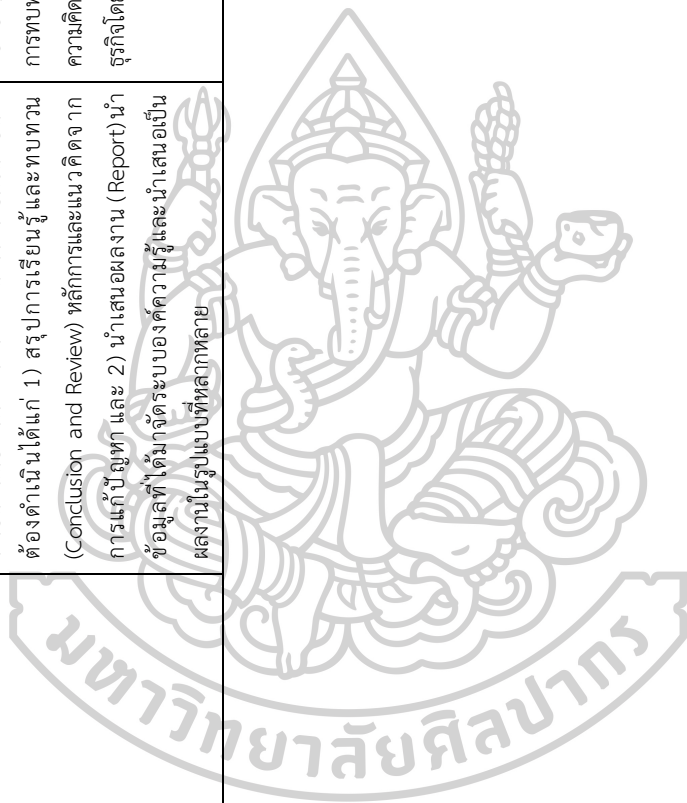
หัวข้อ	แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน Task-based Learning (TBL)	แนวคิดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning (PBL)	สรุปการวิเคราะห์แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้
ขั้นตอนการสอน	<p>2. ขั้นทำภาระงาน (Doing Task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนดำเนินการด้วยตนเอง (Task) ฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นเนื้อหาในการสื่อสารความหมาย ฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ในการสื่อสารจริง มีการวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงาน (Planning) และทำการรายงาน (report) เป็นการให้ผู้เรียนรายงานผลการทำภาระงาน</p>	<p>2. ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา (Understanding the problems) โดยครูกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามหรือการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่อยากรู้ โดยเน้นให้เกิดการระดมสมอง เพื่อหาแนวทางและวิธีการในกา รหาคำตอบ และคุกรักกำหนดกรอบการศึกษา (Setting up the structure) ผู้เรียนอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาแล้วร่วมกันวางแนวทางในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อกำหนดกรอบการศึกษา 4 กรอบ ได้แก่ แนวทางในการแก้ปัญหา (Ideas) ข้อเท็จจริง (Facts) ประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้า (Learning issues) และวิธีการศึกษาค้นคว้า (Action)</p> <p>3. ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้าและสังเคราะห์ความรู้ (Exploring the problems) เป็นการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบร่วมกัน ช่วยกันสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า โดยครูถามคำถามโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเกิดความใคร่ครวญอด มีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่ 1) ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) รับปัญหา ทำความเข้าใจช่วยกันระบุปัญหา 2) วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and</p>	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) ทำความเข้าใจกับปัญหา (Define) ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore) ตามกิจกรรมของภาระงานตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แม้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่ม พร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report)</p>

		Formulate Hypothesis) วิเคราะห์ปัญหาโดยการแสดงความคิด แบบประตมสมของสมาชิกในกลุ่ม และใช้กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับปัญหานั้น	
--	--	--	--

**ตารางที่ 6 การบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม
ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)**

หัวข้อ	แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน Task-based Learning (TBL)	แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning (PBL)	สรุปวิเคราะห์การแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิ ดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)
ขั้นตอนการสอน	3. ขึ้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) และหลังปฏิบัติการงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ครูนำภาระงานของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาร่วมกัน และครูเสริมเพิ่มเติมในโครงสร้างทางภาษาอื่นๆ และสามารถใช้รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ อย่างไรก็ตาม มีการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และการฝึกปฏิบัติ (Practice) ให้กับผู้เรียน และจากนั้นผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการที่ภาระงาน ครอบคลุมผลสะท้อนจากผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับงานชิ้นต่อไป โดยมีกลวิธี กระบวนการสะท้อนความคิด (Reflect) ผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้		การเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ขั้นที่ 3 ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) วิเคราะห์ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา ฝึกที่ใช้ภาษา สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทความ 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทความอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) ช่วยกันทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และทำการประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)

	<p>การปฏิบัติภาระงาน และครูเลือกปัญหามาวิเคราะห์ภาษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>4. ชิ้นสรุปผล ประเมินค่าและนำเสนอผลงาน (Checking-up and Report) โดยผู้เรียนทำการสรุปและนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปนำเสนอตามวิธีการที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินได้แก่ 1) สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา และ 2) นำเสนอผลงาน (Report) นำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย</p>	<p>ขั้นที่ 4 ชิ้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) ผู้เรียนช่วยกันทำการสรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) ประเมินจากสภาพจริงของผลภาระงานและการแก้ปัญหาโดยการทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Reflect) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธีทางแก้ไขจากเมื่อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้</p>
--	---	--	---

จากตารางที่ 6 ผู้วิจัยพบว่าการบูรณาการแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยทำการสรุปวิเคราะห์แนวคิดทั้งสองจากขั้นตอนการสอนและสามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

รูปแบบการสอนหรือรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้พัฒนาขึ้นโดยผสมผสานกระบวนการ และแนวคิดที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) ตามแนวคิดของ Willis (1996) และ Ellis (2003) และรูปแบบการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ของ Barrows (1980) Dewey (1916, 1944) และ Savin-Baden & Major (2004) โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

- เตรียมตัวก่อนทำภาระงานการแก้ไขปัญหา
- ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงต่อผู้เรียนกับปัญหา
- การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับด้วยปัญหาทางธุรกิจ

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploration Stage)

- ทำความเข้าใจกับปัญหา (Define)
- ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore)
- สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze)
- รายงานผลการทำภาระงาน (Report)

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

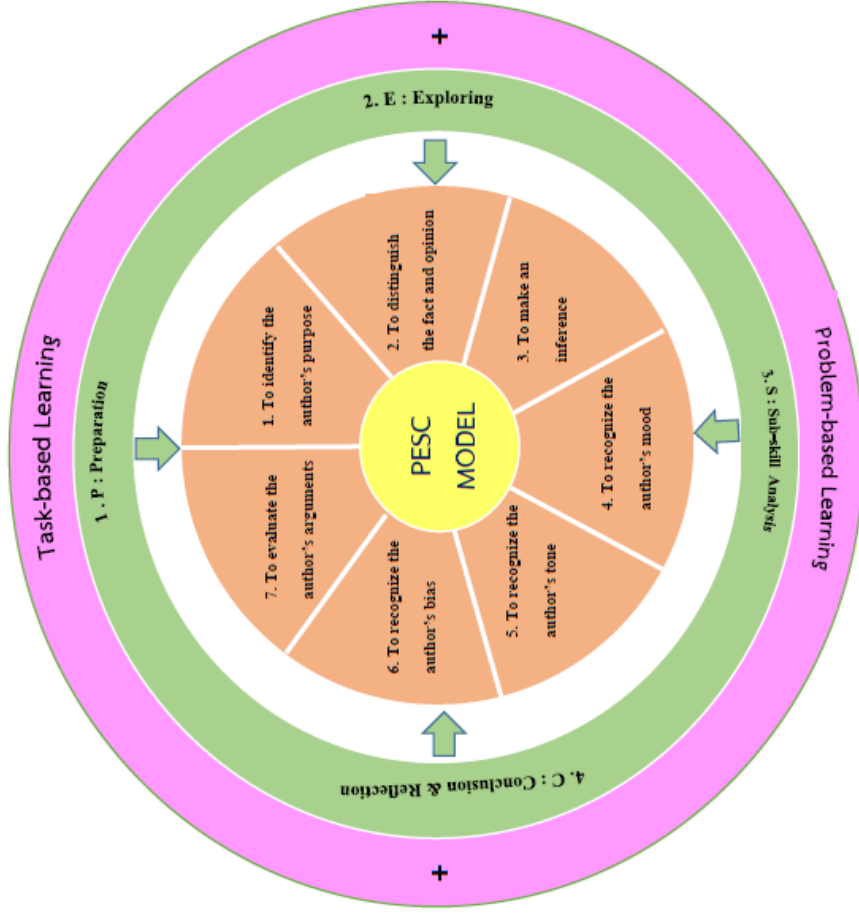
- ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills)
- ทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task)
- การประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection Stage)

- สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review)
- สะท้อนความคิด (Reflect) ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา

จากการสังเคราะห์แนวคิดการสอนทั้ง 2 แนวคิดนี้ ผู้วิจัยได้นำไปใช้เป็นขั้นตอนการสอนใน รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการภาษาอังกฤษ ชุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ (PESC Model) ดังรูปภาพที่ 2

รูปภาพที่ 2 ผลการบูรณาการแนวการสอนแบบ TPL และแนวการสอนแบบ PBL นำไปใช้เป็นรูปแบบการเรียนรู้

<p>กระบวนการสอนการอ่านธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PESc Model)</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นแสดงวิธีการและการเชื่อมโยงปัญหา</p> <p>(P: Preparation Stage)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมตัวก่อนทำการงานการแก้ไขปัญหา - ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงต่อผู้เรียนกับปัญหา - การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับตัวปัญหาทางธุรกิจ <p>ขั้นที่ 2 ขั้นทำการงาน</p> <p>(E: Exploring Stage)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำความเข้าใจในกับปัญหา (Define) - ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore) - สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) - รายงานผลการทำการงาน (Report) <p>ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย</p> <p>(S: Sub-skills analysis Stage)</p> <p>- ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. To identify the author's purpose 2. To distinguish the fact and opinion 3. To make an inference 4. To recognize the author's mood 5. To recognize the author's tone 6. To recognize the author's bias และ 7. To evaluate the author's arguments <p>- ทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task)</p> <p>- การประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)</p>

5. แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching)

การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ เป็นการการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาไปที่ จุดประสงค์ เฉพาะทาง (Business English as English for specific purpose) ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มี รูปแบบของการสอนที่เน้นเนื้อหาไปที่ความต้องการของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญและ ผู้สอน จะต้อง ทำการศึกษาในส่วนของเนื้อหาความรู้หรือแหล่งที่มาของข้อมูลให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ตลอดเวลา ผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงความเป็นมาเป็นไปของภาษาอังกฤษธุรกิจจาก การเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางว่ามีความเป็นมาหรือเกิดขึ้นได้อย่างไรจากนักวิชาการ ต่างๆดังต่อไปนี้

5.1 ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose: ESP)

การศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose: ESP) เป็น การศึกษาโดยเน้นแนวความคิดเห็นทั่วไป ในวรรณกรรมของนักวิชาการ ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นจริง โดย ศึกษาจาก ความหมายภาษาอังกฤษ ลักษณะของภาษาอังกฤษ และประเภทของการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะดังนี้ได้แก่

5.1.1 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Definition of English for specific purpose: ESP)

การศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ นั้นเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์มา ยาวนาน อาจกล่าวได้ว่า มีมานานตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน ตั้งแต่ทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose: ESP) ได้เข้ามามีบทบาทในการ สอนภาษาอังกฤษ ในฐานะการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และการสอนภาษาอังกฤษใน ในฐานะการสอนภาษาต่างประเทศ (EFL) ดังนั้นจึงมีนักวิชาการจำนวนมากได้ให้คำนิยาม หรือ ความหมายภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ไว้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose: ESP) คือ การเคลื่อนไหวที่วางอยู่บนพื้นฐานความต้องการของการ เรียนการสอนภาษาที่ควรได้รับ การปรับปรุง จะเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการเฉพาะด้านการ เรียนรู้ และการใช้ภาษาของกลุ่มผู้เรียนที่ระบุไว้ และผู้เรียนภาษาหลายๆ คนจะกระตือรือร้นที่จะ เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำไปใช้ หรือเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันหรือ แสวงหาอาชีพของตน (Johns & Price-Machado, 2001)

Munby (1978:2) เห็นว่า "หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นหลักสูตร ที่ syllabus และ materials ถูกกำหนดในสาระสำคัญทั้งหมดได้ผ่านการวิเคราะห์ถึงความต้องการ

ของการสื่อสารของผู้เรียนก่อน" คำว่า "หลักสูตร (syllabus)" และ "เนื้อหา (materials)" หมายความว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นชนิดหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษ (ELT) ซึ่งถูกกำหนดโดยการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนที่กำหนด หรือ ตั้งกฎเกณฑ์ไว้เพื่อใช้ในการสื่อสารและให้พร้อมที่จะปฏิบัติมันและนำไปใช้ และยังเห็นควรที่จะนำมาพิจารณาจาก ทุกๆจุด การริเริ่มขั้นตอนการร่างหลักสูตร

McDonough (1984) ได้ให้ความหมายว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นจุดเน้นของกิจกรรมการสอนภาษาอันที่มีช่วงการเน้นเนื้อหาที่เน้นในเรื่องของความแน่นอนของลำดับและความสำคัญในตัวเอง อีกทั้งนี้ McDonough ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นชนิดหนึ่ง ของการสอนภาษาอังกฤษ (ELT) ที่มีการสอนที่มุ่งเน้นไปที่ความต้องการของผู้เรียนและจัดลำดับความสำคัญของพวกมัน ดังเช่นกัน คือ มันเป็นเกณฑ์สำคัญที่สุด โดยได้มีการออกแบบหลักสูตรที่ซึ่งได้ถูกออกแบบมาเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาให้มากที่สุด

Mackay & Mountford (1978) ได้ให้ความหมายว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) คือการใช้ภาษา โดยทั่วไปที่จะอ้างถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ ที่มีประโยชน์ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน

Dudley-Evans and St. John (1998) ได้กล่าวว่า ลักษณะของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purpose: ESP) สามารถแบ่งออกเป็นลักษณะที่แน่นอนและลักษณะที่มีตัวแปร (Absolute and variable) และได้อธิบายเพิ่มเติมว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่มีลักษณะที่แน่นอนได้ถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียนและนอกจากนี้ เนื้อหาของกิจกรรมและข้อมูลของบทเรียน ยังเป็นเหมือนกับการสอนภาษาที่อาจมุ่งเน้นเฉพาะสาขาวิชา และขณะที่ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่มีลักษณะเป็นตัวแปร อาจจะถูกเกี่ยวข้องหรือถูกออกแบบมา สำหรับเฉพาะสาขาวิชาและมันเหมือนกับว่าได้รับการออกแบบไว้สำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาหรือในสถานการณ์ เหตุการณ์ การทำงานแบบมีอาชีพ

Stevens (1977) มีความคิดเหมือนกับ Dudley-Evans and St. John คือ แบ่งออกเป็นลักษณะที่แน่นอนและลักษณะที่มีตัวแปร และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ลักษณะที่แน่นอนมีองค์ประกอบดังนี้ 1) ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียน 2) ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ใช้วิธีการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ตนได้ทำหน้าที่ 3) ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เน้นการใช้ภาษา ฝึกทักษะการพูด โดยเลือกประเภทที่เหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆ เหล่านั้น และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่มีลักษณะที่เป็นตัวแปร มีองค์ประกอบดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) อาจเกี่ยวข้องหรือออกแบบมาเฉพาะสาขาวิชา

2. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) สามารถใช้ในสถานการณ์การเรียนการสอนเฉพาะทางซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างจาก "ภาษาอังกฤษทั่วไป"

3. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) น่าจะออกแบบมา สำหรับผู้ใหญ่ที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษา และในสถานการณ์เหตุการณ์การทำงาน หรือที่เป็นมืออาชีพของผู้ที่ทำงานในสายงานของธุรกิจ

4. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ออกแบบโดยทั่วไปสำหรับผู้เรียนระดับกลางหรือระดับสูง และหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ส่วนใหญ่จะใช้ความรู้พื้นฐานของระบบภาษาแต่สามารถใช้กับผู้เริ่มต้นที่จะศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะได้ในอนาคต Strevens ได้กล่าวเสริมเกี่ยวกับหลักสูตรของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยได้โต้แย้งว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นเช่นกับพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาชั้นแรก โดยใช้ให้หลักสูตร ESP เป็นหลักสูตรที่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ส่วนประการที่สอง เป็นการเน้นเรื่องเฉพาะหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสายงานเฉพาะทาง หรือสายงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของผู้เรียนเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้เรียนเป็นนักธุรกิจ หลักสูตร ESP ควรจัดสอนเฉพาะหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับทางธุรกิจ เช่น หัวข้อเกี่ยวกับงานในบริษัท ผู้ประกอบการ การตลาด การเงิน และอื่นๆ และประการที่สาม หลักสูตร ESP จะวิเคราะห์คำบรรยายของกฎและกติกายที่จะใช้ และได้ค้นพบว่าสิ่งที่แตกต่างของภาษาอยู่ที่ ความหมายของไวยากรณ์ คำศัพท์และองค์ประกอบของภาษา ที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในเฉพาะด้านนั้นๆ ซึ่งประเด็นสุดท้ายนี้ หลักสูตร ESP ได้แตกต่างจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (GE)

Hutchinson and Waters (1987: 18-19) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นความต้องการที่แตกต่างกันของจุดประสงค์เฉพาะกลุ่ม แต่ทั้งนี้ ผู้เรียนและผู้สอนควรจะต้องมีความเข้าใจในจุดประสงค์ที่ตรงกันแต่วิธีการสอนนั้นอาจจะแตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป

Robinson (1980) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอบรม การปฏิบัติและการให้ความรู้ ซึ่งมีอยู่ 3 ด้าน คือ ด้านภาษา ด้านการเรียนการสอน และความสนใจเฉพาะของผู้เรียน และ Frendo (2005: 6) ชี้ว่าภาษาอังกฤษสำหรับจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) นั้น เป็นคำที่มักจะใช้ในการอธิบายภาษาที่ไม่สามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มภาษาเฉพาะทาง และ ESP มีจุดเด่นอยู่ที่รูปแบบภาษาและวาทกรรมที่เฉพาะเจาะจงสำหรับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรืออาจจะเรียกว่ากลุ่มชุมชนภาษาเพราะภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางจะไม่ค่อยเป็นที่เข้าใจสำหรับผู้เรียนภาษาแบบทั่วๆ ไป

จากการศึกษาของนักวิชาการ ได้กล่าวถึงความหมายและข้อสรุปของ ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Definition of ESP) คือ เป็นภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความ

ต้องการของผู้เรียนโดยผู้เรียนได้เสนอความต้องการ ความสนใจ ในสาขาอาชีพและรวมถึงความถนัดที่แตกต่างกันออกไป ผู้เรียนจะใช้ความรู้ด้านภาษาเป็นพื้นฐานในการเรียน แต่สำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมักจะมีขอบเขตและมีข้อจำกัดที่อาจจะมีมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วๆ ไป ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะจะเป็นที่เข้าใจของกลุ่มคนที่ศึกษา แต่อาจจะเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ที่ได้เรียนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป

5.1.2 ลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

จากการศึกษาความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ จากนักวิชาการต่างๆ และได้กล่าวสรุปไว้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน อย่างเช่นภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพและความถนัดของผู้เรียน ขณะที่ ESP จะเป็นที่เข้าใจของผู้เรียนที่มีความสนใจและตั้งใจที่จะศึกษา และเพื่อให้เข้าใจในบริบทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ผู้ทำการศึกษา จึงต้องศึกษาเพิ่มเติมในด้านการจัดการ การเรียนการสอนและความสนใจ ในลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะจากนักวิชาการต่างๆ และในสาขาวิชาของผู้เรียนดังนี้

Robinson (1991: 3) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้คือ

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มุ่งเน้นไปที่เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนเท่านั้นซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ ต้องการที่จะเรียนตามจุดประสงค์ของตนเอง และเพื่อที่ความต้องการนำไปใช้ใน ชีวิตการทำงาน โดยไม่ได้เรียน เพราะว่าสนใจในด้านภาษาและวัฒนธรรมจากการศึกษาภาษาอังกฤษเฉพาะทาง
2. การจัดหลักสูตรสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ต้องพิจารณาจากหลายๆ ด้านเช่น ความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาจะต้องเกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับสายงานนั้น ๆ โดยการพิจารณาจากกฎและกติกาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ และจะต้องให้แตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป รวมทั้งต้องจัดสรรความเหมาะสมให้ตรงกับเวลาที่ตั้งไว้
3. การจัดหลักสูตรสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะสำหรับรายวิชาหนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะมีความต้องการและมีเป้าหมายในการเรียนคล้ายๆกัน และเหมือนกัน
4. ผู้ที่เรียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ ส่วนมากจะเป็นผู้ใหญ่ ที่สนใจในการเรียนนี้

Dudley-Evans and St John (1998:5) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เป็นการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน เป้าหมายของผู้เรียน คือ เพื่อที่จะนำภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะไปประกอบอาชีพ และกระบวนการเรียนการสอนตลอดจน

วิธีการสอนก็จะแตกต่างกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ Mackay and Mountford (1978: 1-3) ซึ่งได้ให้แนวคิดที่ว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นการเรียนการสอนภาษา เพื่อการตอบโต้ของจุดประสงค์ของผู้เรียนด้านอาชีพ (Occupational Requirements) ที่มีจุดเป้าหมายเพื่อนำภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียนการสอนไปใช้ในการฝึกอบรมด้านอาชีพ (Vocational Training Programmes) และอธิบายอีกว่าจุดมุ่งหมายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับเป้าหมายความต้องการของผู้เรียนโดยตรงในการศึกษาเพื่อความสำเร็จในทางด้านอาชีพและไม่ได้เน้นภาษาที่จะเรียนด้วย

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะดังกล่าวสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ผู้สอนได้กำหนดหลักสูตรให้ที่เป็นไปตามเป้าหมายความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม ที่จะไม่เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป และเพื่อสนองตอบความต้องการในการนำภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการเรียนการสอนไปประกอบอาชีพ หรือฝึกอบรม ทางด้านภาษาอังกฤษให้มีความเชี่ยวชาญ และให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น ในการประกอบอาชีพและสายงานของตนเอง

5.1.3 ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

จากการศึกษาลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เป็นหลักสูตรที่เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม และเพื่อสนองตอบเป้าหมายความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้านอาชีพ ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนสอดคล้องกับปัจจัยและความต้องการดังกล่าวฯ นักการศึกษาจึงได้ศึกษาประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะจากนักวิชาการ ที่อธิบายไว้ดังต่อไปนี้

Hutchinson and Waters (1987: 16-19) ได้ แบ่งประเภทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology) มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาการ (English for Academic Purposes) ตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษด้านการแพทย์ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) หรือตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษสำหรับช่างเทคนิค เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (English for Business and Economics) มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาการ (English for Academic Purposes) ตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษสำหรับ นักเศรษฐศาสตร์ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) และตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษสำหรับเลขานุการ เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 ภาษาอังกฤษเพื่อสังคมศาสตร์ (English for Social Science) มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาการ (English for Academic Purposes) ตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษด้านจิตวิทยา และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) และตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษเพื่อการสอนเป็นต้น

Robinson (1991: 2-3) ได้จำแนกภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) มีการเรียนการสอนที่เน้นถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการฝึกอบรม

2. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาการ (English for Academic Purposes) มีการเรียนการสอน ที่เน้นถึงความต้องการด้านการศึกษา และทางด้านวิชาการของผู้เรียน

Stevens (1988: 90-93) และ McDonough (1984: 6) ได้อธิบายประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ไว้ 2 กลุ่มประเภทได้แก่

1. กลุ่มการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes) เช่น ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2. กลุ่มการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) เช่น นักการตลาด นักธุรกิจ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน และเลขานุการ เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการที่แบ่งประเภท ของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ (English for specific purpose: ESP) และสามารถสรุปได้ว่า ESP จะแบ่งเป็น 2 ประเภทได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes: EAP) และ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) ทั้ง 2 ประเภท จะมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นไปที่ ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญและมีความประสงค์ที่จะฝึกฝน ในด้านต่างๆ ตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษด้านการแพทย์ ภาษาอังกฤษด้านเทคนิค อาชีพ ภาษาอังกฤษสำหรับนักธุรกิจ ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรมศาสตร์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เป็นต้น ผู้เรียนจะมีความประสงค์ที่จะพัฒนาตนเองพร้อมรวมไปถึงการฝึกฝนทักษะตาม เนื้อหา วัตถุประสงค์ และเทคนิคต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และให้เหมาะสมและถูกต้องกับอาชีพต่างๆ ในอนาคต

5.1.4 ภาษาอังกฤษธุรกิจในบริบทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Business English in an ESP context)

จากการศึกษาประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะและสรุปไว้ใน 2 แนวทางของการเรียนการสอนคือภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes: EAP) และ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for

Occupational Purposes: EOP) และในช่วงที่ผ่านมา ESP ระบบได้พัฒนาขึ้นอย่างมากมาย และกลุ่มของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) ได้มีการพัฒนาเจริญเติบโตขึ้น และชัดเจนที่สุด คือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English: BE) คำภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจได้มีการพัฒนาออกมาและยังคงเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นหลัก และเป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ซึ่งเป็นกรณีพิเศษของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์พิเศษที่เรียกว่าภาษาเพื่อจุดประสงค์พิเศษหรือเฉพาะ (LSP) อันเป็นผลมาจากการจัดหมวดหมู่ที่ผ่านมา ภาษาอังกฤษธุรกิจสอนและเรียนรู้เพื่อจุดประสงค์ที่เป็นประโยชน์หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า English for Business ในความเป็นจริงภาษาอังกฤษธุรกิจอยู่ภายใต้ร่มของ ESP ดังมีนักวิชาการหลายคนได้อธิบายไว้ดังนี้

Hutchinson and Waters (1987) เชื่อว่า Business English และ ESP โดยทั่วไป ไม่ควรถูกมองว่าเป็นภาษาเฉพาะทางของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือเป็นรูปแบบพิเศษของภาษาที่แตกต่างจากชนิดอื่น ๆ เราสามารถสรุปได้จากภาพรวมคร่าว ๆ นี้ ว่าในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (ELT) นั้นว่า ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) ไม่ใช่เพียงเป็นแค่ภาษาหรือชนิดของภาษาเฉพาะเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการออกแบบและใช้หลักสูตรทางภาษา เพื่อการศึกษาที่พิเศษ ขณะที่ Sobkowiak (2008: 23, 46) เชื่อว่าภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) เป็นเพียงวิธีการสอน "คลังข้อมูลของภาษาเฉพาะ" และ "การสื่อสารแบบเฉพาะเจาะจงในบริบทเฉพาะ" นอกจากนี้ Dudley-Evans และ St John (1998) แยกความแตกต่างของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจทั่วไป (EGBP) และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (ESBP) หลักสูตร EGBP มักใช้สำหรับผู้เรียนที่มีประสบการณ์ก่อนวัยเรียนหรือผู้ที่อยู่ในช่วงเริ่มต้นของอาชีพ พวกเขาคล้ายกับหลักสูตร EFL โดยทั่วไปกับเนื้อหาที่กำหนดในบริบททางธุรกิจ และหลักสูตร ESBP ใช้สำหรับผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งสามารถนำความรู้รวมถึงทักษะทางธุรกิจมาสู่สถานการณ์การเรียนรู้ภาษา หลักสูตรเหล่านี้ โดยได้รับการปรับปรุงและแก้ไข รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างพิถีพิถันและมุ่งเน้นไปที่ ทักษะด้านภาษาหนึ่งหรือสองภาษา และกิจกรรมการสื่อสารทางธุรกิจที่เฉพาะเจาะจง แม้แต่ Strevens (1977) แสดงให้เห็นว่า SP-LT แบ่งออกเป็นกลุ่มอาชีพและกลุ่มการศึกษา ในแง่ของภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพเป็นสิ่งที่เขาสนใจมากและเขาได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือก่อนมีประสบการณ์ (Pre-experience) ระหว่างมีประสบการณ์ (Simultaneous) และหลังมีประสบการณ์ (Post-experience) และหลักของความต้องการทางภาษาที่แตกต่างมีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) โดยที่ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษา ซึ่งได้สอดคล้องกับ Brieger (1997: 12) ที่อ้างถึงความต่างที่เหมือนกันของการเรียกชื่อ เช่น ก่อนมีประสบการณ์ (Pre-experience) ถูกเรียกว่า ก่อนเรียน (Pre-study) ระหว่างมีประสบการณ์ (Simultaneous) ถูกเรียกว่า

ในระหว่างเรียน (In-study) และหลังมีประสบการณ์ (Post-experience) ถูกเรียกว่าหลังการเรียน (Post-study) จึงถูกเรียกว่า เป็นทั้งผู้ให้บริการก่อนการเรียนและผู้เรียนรู้ในการบริการ

Jordan (1989) ได้เขียนในบทความ บนหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษา (English for Academic Purposes: EAP) ได้สร้างทัศนคติที่มีอยู่บนโครงสร้างของภาษาอังกฤษ เพื่อจุดประสงค์เฉพาะ English for specific purpose: ESP ขึ้นมาใหม่ จอร์แดน ได้สังเกตเห็นว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านอาชีพ (English for occupational purpose: EOP) เป็นเหมือนกับ ภาพรวมของ ESP ทั่วไป แต่มันจะแยกออกจากภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology: EST) และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษา (English for Academic purpose: EAP) ซึ่งจอร์แดนได้แบ่งเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษา (English for Academic Purposes: EAP) ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาทั่วไป (General academic English) และภาษาอังกฤษทางวิชาการเฉพาะ (Specific academic English) หรือโดยนัยหนึ่งอาจจะเรียกว่า ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ (EBP) ได้แบ่งเป็น ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโดยทั่วไป (EGBP) และ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจเฉพาะ (ESBP) และอีกทั้ง Ellis & Johnson (1994) ได้นำเสนอในความสัมพันธ์ต่อความกว้างขวางของภาษาอังกฤษ ธุรกิจมี 3 ประเภท คือ ตามพื้นฐานของผู้เรียนภาษาอังกฤษทางธุรกิจได้แก่ 1) ผู้เรียนก่อนฝึกประสบการณ์กล่าวคือ ผู้เรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนธุรกิจที่ยังไม่ได้ไปฝึกประสบการณ์ 2) ผู้เรียนที่ยังมีประสบการณ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ สมาชิกของโรงเรียนธุรกิจที่เรียน 2-3 ปี แต่ยังไม่ได้ไปฝึกแค่ไปสังเกตการณ์ก่อน 3) ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานกล่าวคือผู้ที่ทำงานด้านธุรกิจที่จะต้องใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจด้วยเหตุผลหลายประการ Ellis & Johnson ระบุประเภทของการสอน ภาษาอังกฤษธุรกิจว่า ผู้ที่มีพื้นฐานทางธุรกิจและผู้ที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ในต่างประเทศ ที่ทำการสอบ TELT เพราะส่วนใหญ่ ภาษาอังกฤษธุรกิจดูเหมือนจะมีพื้นฐานมาจากภาษาอังกฤษ โดยทั่วไป (GE) บนพื้นฐานของการสื่อสารที่เป็นส่วนตัวและจะไม่เป็นทางการแต่จะเน้นข้อกำหนดที่สำคัญที่สุด สำหรับของภาษาอังกฤษธุรกิจคือ การเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษา

จากการศึกษาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในบริบทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะจาก นักวิชาการต่างๆ ซึ่งมีผู้ที่ได้ทำการวิจัย ได้สังเกตเห็นว่า ภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นสาขาหนึ่งของ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เพราะว่าภาษาอังกฤษธุรกิจไม่ใช่ออกแบบเพื่อใช้เฉพาะทางแต่ อย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังออกแบบหลักสูตรทางภาษาเพื่อการศึกษาที่พิเศษ ที่ใช้กับผู้เรียนที่มี ประสบการณ์ในการทำงานซึ่งสามารถนำความรู้และทักษะทางธุรกิจมาประยุกต์กับสถานการณ์จริง ๆ ในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนจะมุ่งเน้นไปที่ทักษะด้านภาษาที่ 1 หรือที่ 2 และกิจกรรมการสื่อสารทาง ธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้น และภาษาอังกฤษธุรกิจจะแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบทั่วไป โดยมี ขั้นตอนการเรียนรู้อยู่ 3 ระดับ ได้แก่

1. ก่อนมีประสบการณ์ กล่าวคือ ผู้เรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนธุรกิจที่ยังไม่ได้ไปฝึกประสบการณ์
2. ระหว่างมีประสบการณ์ กล่าวคือ ผู้เรียนที่ยังมีประสบการณ์ในระดับต่ำ ที่เรียนได้ 2-3 ปี แต่ยังไม่ได้ไปฝึก แต่ไปสังเกตการณ์หรือได้เรียนรู้ก่อน
3. หลังมีประสบการณ์ กล่าวคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ที่ทำงานด้านธุรกิจที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเฉพาะ (English for specific purpose: ESP) ที่ผู้สอนออกแบบการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน

5.2 การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching)

จากการศึกษาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในบริบทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยได้จากนักวิชาการต่างๆ จึงเป็นที่แน่ชัด แล้วว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ และมีการเรียนการสอน ที่เติบโตมากที่สุดภายใต้ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ESP ในเกือบทุกๆ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานทางธุรกิจ ต่างๆ ก็ได้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อจุดประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาและความต้องการของตัวผู้เรียนเอง โดยผู้เรียนจะได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษ ที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป ดังเหตุนี้ เป็นความสำคัญอย่างมากที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาความหมายภาษาอังกฤษธุรกิจ การพัฒนาของภาษาอังกฤษธุรกิจ องค์ประกอบในการออกแบบหลักสูตรภาษาธุรกิจ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ และการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจจากนักวิชาการ ที่ได้ให้แนวทางในการเรียนการสอน ในด้านต่างๆของภาษาอังกฤษธุรกิจ ดังต่อไปนี้

5.2.1 ความหมายของภาษาอังกฤษธุรกิจ Definition of Business English

ภาษาอังกฤษธุรกิจได้ดึงดูดความสนใจจากนักวิจัยหลายคนที่สนใจในการให้ คำจำกัดความหรือให้ความหมายที่ชัดเจนอีกรายวิชาที่น่าสนใจนี้ เพราะเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่มีการเติบโตและมีสำคัญต่อผู้เรียนที่ตั้งใจเข้ารับการศึกษา เพื่อนำไปประกอบอาชีพและฝึกปฏิบัติตนเองให้ตรงตามสายงานทางธุรกิจในด้านต่างๆ ดังนั้น จึงมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจของในแต่ละงานวิชาการ นักวิชาการเหล่านั้น ก็ได้ให้ความหมายและการให้คำจำกัดความของภาษาอังกฤษธุรกิจดังต่อไปนี้

Ellis and Johnson (1994) ได้กำหนดภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) เป็นดังเช่น การเรียนการสอนที่หลากหลายที่ดำเนินการไปพร้อมกันกับระบบภาษาเฉพาะและมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง ภาษาอังกฤษธุรกิจได้แสดงถึงส่วนผสมของเนื้อหาที่เฉพาะหรือที่เกี่ยวข้องกับเฉพาะสายงานและเนื้อหาทั่วไป ซึ่งหมายถึงความสามารถในการสื่อสารได้โดยทั่วไป ดังนั้น Ellis and Johnson ได้อธิบายว่าภาษาอังกฤษธุรกิจจะประกอบด้วยรูปแบบภาษาที่ระบุโดยกลุ่มผู้เรียน ที่จะระบุเจาะจงกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาเท่านั้น รูปแบบภาษาเฉพาะเหล่านี้มีจึงเป็นจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง รวมถึงเนื้อหาจะเฉพาะเจาะจงที่แสดงในหัวข้อหลัก และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางธุรกิจเท่านั้น ขณะที่ Dudley-Evans and John (1998) ได้อธิบายภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) ว่าเป็นเรื่องยากที่จะให้ความหมาย และได้ศึกษาจากแผ่นภาพของ Pickett (1986) ที่ให้ความหมายของภาษาอังกฤษธุรกิจ ดังนั้น Dudley-Evans and St John จึงได้สรุปจากแผ่นภาพว่าการสื่อสารทางธุรกิจ 2 ด้านได้แก่ ประการแรกดูเหมือนว่าบางส่วนของภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) จะคล้ายกับภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (GE) ประการที่สอง ภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) จะประกอบด้วยส่วนที่เฉพาะเจาะจงของภาษาที่เกิดขึ้นเมื่อ นักธุรกิจได้ทำการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ภายในบริษัทหรือกับบริษัทต่าง ๆ ยังมีคำนิยามอีกข้อหนึ่งของภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) ที่ Donna (2000) ได้อ้างว่าภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) จะประกอบด้วยภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (GE) แต่อะไรคือสิ่งที่แตกต่างของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจกับการสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (GE) และอาจจะอธิบายข้อแตกต่างที่เน้นจุดมุ่งหมายที่จะนำมาจากหัวข้อการศึกษาหรือผลงานของผู้เรียนเอง ทักษะอาจเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมงานนำเสนอ การจดบันทึกหรืองานอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในเป้าหมายความต้องการของผู้เรียน มีความชัดเจนมากขึ้นตลอดจนการเพิ่มทักษะการศึกษา อย่างเหมาะสมในวัตถุประสงค์ด้านการเรียนการสอนของผู้เรียนเอง

ขณะที่ Frenedo (2005) เห็นว่า ภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) เป็นภาษาที่มีความหลากหลายทางภาษาต่างประเทศซึ่งจะถูกใช้กับทักษะการสื่อสารทางธุรกิจเพื่อทำหน้าที่เฉพาะทาง โดยการรวมกันของภาษาต่างๆ 3 ชนิด เข้าด้วยกันดังนี้ 1) ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นที่เข้าใจของทุกคน 2) ภาษาอังกฤษธุรกิจแบบทั่วไปที่จะเข้าใจโดยเฉพาะ ผู้ใช้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 3) ภาษาอังกฤษเฉพาะทางที่ถูกเข้าใจเฉพาะโดยสมาชิกของกลุ่มชุมชนธุรกิจเฉพาะ ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มชุมชนของนักบัญชี กลุ่มชุมชนของนักการตลาด เป็นต้น นอกจากนี้ Liu (2010) ได้วิเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจแบบดั้งเดิมชี้ให้เห็นว่าแนวทางในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจคือการปฏิรูปหลักสูตรภาษาอังกฤษทางธุรกิจเป็นการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่ดีขึ้น ขณะที่ Weng (2014) ชี้ให้เห็นว่าเมื่อพิจารณาทิศทางภาษาอังกฤษธุรกิจเราควรสร้างวินัยทางธุรกิจที่เป็นอิสระในอนาคต และหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจสามารถใช้รูปแบบการพัฒนาแบบคู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

และการสร้างและปรับปรุง ภาษาอังกฤษธุรกิจให้มีวินัยระเบียบและเป็นไปอย่างอิสระ และคำจำกัดความของภาษาอังกฤษ Business English ในฐานะที่เป็นภาษาอังกฤษธุรกิจที่หลากหลายซึ่งใช้โดยคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการค้าและการพาณิชย์เพื่อให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีอยู่หลายศตวรรษตามคำแนะนำของ Ellis และ Johnson ในหนังสือสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ Business English ที่ต้องถูกมองในบริบทโดยรวมของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะกิจ (ESP) เนื่องจากมีองค์ประกอบสำคัญในการวิเคราะห์ความต้องการในการออกแบบหลักสูตร ตลอดจนการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนและการพัฒนาซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาในทุกสาขาของสายงานในภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ESP (Ellis & Johnson, 2000 : 3)

จากการศึกษาความหมายของภาษาอังกฤษธุรกิจจากนักการศึกษาต่างๆ พอที่จะสรุปความหมายของภาษาอังกฤษธุรกิจ หมายถึง ภาษาอังกฤษที่เป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) และออกแบบภาษาเฉพาะเจาะจงในสายงานทางธุรกิจ อาจจะประกอบด้วยภาษาอังกฤษแบบทั่วไปด้วย แต่จะใช้ในการเรียนการสอนในกลุ่มของนักธุรกิจ ตัวอย่างเช่นกลุ่มชุมชนของนักบัญชี กลุ่มชุมชนของนักการตลาด เป็นต้น การออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจต้องเป็นไปตามกฎและกติกาสีที่อิสระ และจะต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนและการพัฒนาให้อยู่ภายใต้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.2.2 การพัฒนาของภาษาอังกฤษธุรกิจ (The Development of Business English)

การพัฒนาภาษาอังกฤษธุรกิจ (อันที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ) ถูกเริ่มขึ้นในทศวรรษ 1960 โดยมีนักวิชาการคือ Dudley-Evans and St. John (1998) ให้เหตุผลหลักในการพัฒนาภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) ว่าคือการขยายอย่างมากของธุรกิจระหว่างประเทศ ขณะที่ Pickett (1989: 1) อธิบายว่าภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นภาษากลางระหว่างความเชี่ยวชาญทางภาษารธุรกิจกับภาษาทั่วไปของประชาชน คล้ายกันกับ Dudley-Evans and St. John (1998) ระบุว่า ภาษาอังกฤษธุรกิจ (BE) สามารถแบ่งออกเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะและภาษาอังกฤษทั่วไป เพราะว่าในช่วงปี 1960 การศึกษาภาษาอังกฤษธุรกิจส่วนใหญ่เน้นการสอนคำศัพท์เฉพาะทางและคำศัพท์เฉพาะทางในสาขาธุรกิจที่เป็นเฉพาะทาง และในช่วงทศวรรษที่ 1970 และ 1980 การศึกษาภาษาอังกฤษธุรกิจได้ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะภาษาต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน (Ellis and Johnson, 1994) และยังมีนักวิชาการได้ระบุหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) มีเนื้อหาพิเศษที่เหมาะสม (2) มีพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ดีในสายงานทางธุรกิจและสถานการณ์ทั่วไป (3) สามารถสังเกตความแตกต่างของวัฒนธรรม และ (4) สามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ตลอดจน

ความสามารถในการสื่อสารกลายเป็นสิ่งที่สำคัญมากขึ้นหลังจากปี 1990 (Dudley- Evans & St. John, 1998; Pickett, 1989)

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นหลักสูตรการสอนที่เน้นเนื้อหา (Content-based learning) อีกประเภทหนึ่ง การเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาจะรวมการเรียนรู้ของภาษากับการเรียนรู้ของเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง เนื้อหาควรเป็นเครื่องมือที่ช่วยขับเคลื่อนการเรียนรู้ภาษา ในหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหา ภาษาเปรียบเสมือนกับโครงกระดูก ขณะที่เนื้อหาเปรียบเป็นเนื้อและเลือด อาจถูกมองว่าเป็นเหมือนการทำให้เนื้อหามีความสมบูรณ์ทางภาษา ดังนั้นภาษาอังกฤษธุรกิจมีทั้งการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาความรู้ทางธุรกิจ ผู้เรียนจะเรียนภาษาที่จะนำไปใช้ในบริบททางธุรกิจเช่นการสื่อสารในสำนักงานและการเจรจาต่อรองสัญญาต่างๆ เป็นต้น

จากการศึกษาการพัฒนาของภาษาอังกฤษธุรกิจจากนักวิชาการต่างๆพอที่จะสรุปได้ว่า การพัฒนาภาษาอังกฤษธุรกิจได้พัฒนามาตั้งแต่ทศวรรษ 1960 ตามหลักแล้วภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นการเรียนการสอนของภาษาเฉพาะทางส่วนใหญ่เน้นการสอนคำศัพท์เฉพาะทางและคำศัพท์เฉพาะทางในสาขาธุรกิจที่เฉพาะควบคู่กับการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป แต่หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจจะเป็นหลักสูตรที่ทำการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหา (Content-based Learning) เพราะผู้เรียนจะมีการเรียน ฝึกอบรมปฏิบัติ และพัฒนาความรู้ทางธุรกิจเพื่อที่นำไปใช้ในบริบททางธุรกิจต่อไป

5.2.3 องค์ประกอบในการออกแบบหลักสูตรภาษาธุรกิจ

จากการศึกษาแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษในโลกปัจจุบันที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความรู้ความสามารถ และหลังจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของการออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจจากนักวิชาการต่างๆเพื่อหาแนวทางนำมาปรับปรุงในงานวิจัยในครั้งนี้ จากหัวข้อได้แก่

5.2.3.1 ศึกษาและการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การระบุความต้องการของผู้เรียนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย (Target situation analysis) การวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน (Present situation analysis) และการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้ (Learning situation analysis)

Dudley-Evans and St. John (1998) ได้อธิบายว่า การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย (Target situation analysis) คือความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์เป้าหมายโดยสามารถกล่าว

ได้ว่า อะไรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้ในสถานการณ์เป้าหมาย และในการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายนี้ มีองค์ประกอบที่สามารถระบุไว้ได้แก่ (1) เหตุใดภาษาจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ (2) วิธีการสอนภาษาจะถูกใช้อย่างไร (3) อะไรที่เป็นเนื้อหาที่จะถูกสอน (4) ใครคือผู้เรียนที่จะใช้ภาษา และ (5) ที่ไหนที่ภาษาจะถูกต้องการใช้เพื่อเป็นการวิเคราะห์และอธิบายข้อมูล ยกตัวอย่างเช่นผู้เรียนเข้าไปเรียนหลักสูตรการสนทนาทางธุรกิจ และภาษาอังกฤษที่จะใช้ในการเรียนการสอนจะต้องเข้มข้น เพราะว่าเขามีความประสงค์ที่จะเดินทางไปต่างประเทศเพื่อเข้าร่วมการประชุมระดับนานาชาติ ผู้เรียนอาจต้องพูดคุยกับเจ้าของภาษาในระหว่างการประชุมหรือในที่ทำงาน ดังนั้นการศึกษาความต้องการนี้จึงเป็นการศึกษาความต้องการของผู้เรียนที่มีความประสงค์ตามสถานการณ์เป้าหมาย โดยผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดความต้องการการพัฒนาทางภาษาอังกฤษของตนเอง ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนตามสถานการณ์เป้าหมายเพื่อการออกแบบการเรียนการสอนให้ตรงกับเป้าหมายของผู้เรียนในครั้งนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน (Present situation analysis) Dudley-Evans and St. John ได้อธิบายความหมายว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้เรียนขาดหายหรือไม่สมบูรณ์ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน กล่าวคือว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้เรียนไม่รู้ และในการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันมีองค์ประกอบที่สามารถระบุไว้ได้แก่ (1) อะไรคือระดับความรู้ของผู้เรียน (2) ทักษะอะไรที่ผู้เรียนต้องปรับปรุงมากที่สุดอย่างเร่งด่วน (3) ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารกับใคร และ (4) ที่ไหนที่ภาษาจะถูกต้องการใช้เพื่อเป็นการวิเคราะห์และอธิบาย ยกตัวอย่างเช่นผู้เรียนภาษาอังกฤษธุรกิจที่มีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับต่ำแต่จะต้องสื่อสารกับเจ้าของภาษาเมื่อผู้เรียนไปต่างประเทศเพื่อไปพบลูกค้า จากเหตุความบกพร่องในปัจจุบันของผู้เรียนนี้ ผู้สอนจึงต้องศึกษาค้นหาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกอบรมตามความเหมาะสม ผู้สอนจะต้องออกแบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนต่างๆ อาจจะเป็นวิธีการสอนนอกเวลาเรียน การสอนผ่านสื่อออนไลน์เพื่อจุดประสงค์การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ยกกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้น เป็นการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันศึกษาและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียนของผู้สอนโดยตรง

การวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้ (Learning situation analysis) Dudley-Evans and St. John ได้อธิบายความหมายว่าอะไรที่ผู้เรียนรู้สึว่าเขาหรือเธอต้องการเรียนรู้ ความต้องการของผู้เรียนจะถูกกำหนดโดยการรับรู้ของตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งผู้เรียนอาจมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของตนเอง ดังนั้นความต้องการถูกกำหนดโดยผู้เรียนในการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้ (Learning situation analysis) (Hutchinson & Waters, 1987)

5.2.3.2 เลือกสื่อการเรียนการสอน

ความต้องการของผู้เรียนช่วยผู้สอนในการตัดสินใจออกแบบหรือเลือกสื่อการเรียน อะไรที่จะเหมาะสมกับการเรียนการสอน Belcher (2006) เสนอว่าสื่อการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจควร

ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลหรือข่าวล่าสุดเกี่ยวกับธุรกิจ การสร้างสถานการณ์ การจำลองทางธุรกิจที่เหมือนจริง และส่งเสริมความคิดความสามารถในการแก้ปัญหาที่เป็นอิสระ นอกจากนี้ Tsai (1998: 801) ชี้ให้เห็นว่าการเลือกใช้สื่อการสอนจะมีผลอย่างน้อยสามอย่างในกระบวนการของชั้นเรียนได้แก่ ประการแรกสื่อการสอนจะเป็นตัวกำหนดว่าชนิดของทักษะภาษาอะไรที่ผู้เรียนจะได้รับ ประการที่สองสื่อการสอนจะส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ประการที่สาม สื่อการสอนจะมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน Tsai ยังชี้ให้เห็นว่าผู้สอนควรเลือกตำราเชิงพาณิชย์ที่ให้สื่อการสอนที่หลากหลายอันที่ผู้เรียนจะผสมผสานกับความรู้พื้นฐานเข้ากับการเรียนภาษาอังกฤษทางธุรกิจ นอกเหนือจากตำราเรียนแล้ว เนื้อหาที่น่าเชื่อถือยังเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งสำหรับผู้เรียน เนื้อหาอาจมาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและมันจะเป็นเรื่องยากสำหรับผู้สอนที่จะหาตำราเรียนที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทุกคน สื่อการสอนที่น่าเชื่อถือมันจะต้องมีคุณสมบัติ (1) สอดคล้องกับหลักสูตร (2) เป็นทางเลือกอื่นสำหรับผู้สอนและผู้เรียนเพื่อสะท้อนความต้องการของพวกเขา (3) มีระดับทักษะทางภาษาแก่ผู้เรียน และ (4) ได้รับการตอบรับที่สนุกสนานจากคนที่ได้ใช้มัน

5.2.3.3 บทบาทของครูผู้สอน

นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีบทบาทดังต่อไปนี้ Dudley-Evans and John (1998) เสนอว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ควรแสดงบทบาทที่แตกต่างกัน 5 ประการ ได้แก่ ครูเป็นผู้สอน ครูเป็นผู้ประสานงาน ครูเป็นนักออกแบบหลักสูตรและจัดทำสื่อการสอน ครูเป็นผู้วิจัย และครูเป็นผู้ประเมินผล เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียน ในตอนแรกครูจะต้องทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ที่มีประสิทธิภาพควรส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ Tudor (1996) ได้อธิบายว่าการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์นั้น ครูโดยคำนึงถึงความต้องการและความชอบของผู้เรียนโดยการเติมช่องว่างระหว่างสื่อการสอนในชั้นเรียนกับโลกแห่งความจริง และสร้างชุมชนการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในโลกแห่งความเป็นจริง นอกจากนี้เพื่อให้หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในหลักของความรู้และเพื่อช่วยผู้เรียนในการพัฒนาวิชาชีพ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ที่มีประสิทธิภาพนั้นควรเป็นผู้จัดทำสื่อการสอนที่น่าเชื่อถือ (Dudley-Evans & St. John, 1998) (Hutchinson & Waters, 1987) และครูผู้สอนควรเป็นที่ปรึกษา หรือผู้ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตลาดแรงงาน ถึงแม้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทางธุรกิจอาจจะสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป แต่ Huang (2007) ชี้ให้เห็นว่าผู้สอนจำเป็นต้องมีข้อมูลและข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับธุรกิจและเสริมสร้างความรู้ความชำนาญอย่างต่อเนื่อง ผู้สอนควร

ได้รับการสนับสนุนให้อ่านข่าวและนิตยสารทางธุรกิจเพื่อการพัฒนาความรู้ ความชำนาญและสร้างความตระหนักถึงพัฒนาการทางสายงานธุรกิจในโลกปัจจุบัน

จากการศึกษาองค์ประกอบในการออกแบบหลักสูตรภาษาธุรกิจจากนักวิชาการต่างๆ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่ามีองค์ประกอบในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจโดยศึกษาจาก

1. ศึกษาความต้องการจากผู้เรียนโดยการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย (Target situation analysis) การวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน (Present situation analysis) และการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้ (Learning situation analysis) ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจให้อยู่ภายใต้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. การเลือกสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนที่ต้องเลือกสื่อการเรียนการสอนที่น่าเชื่อถือและเป็นปัจจุบัน และสื่อการเรียนการสอนจะต้องมีประโยชน์ต่อความต้องการของผู้เรียนจากบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

3. บทบาทของผู้สอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษธุรกิจจะต้องมีบทบาท 5 ประการได้แก่ ครูเป็นผู้สอน ครูเป็นผู้ประสานงาน ครูเป็นนักออกแบบหลักสูตรและผู้จัดการทำสื่อการสอน ครูเป็นผู้วิจัย และครูเป็นผู้ประเมินผล ครูผู้สอนควรส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความต้องการและความชอบของผู้เรียนโดยการเติมช่องว่างระหว่างสื่อการสอนในชั้นเรียนกับโลกแห่งความจริง ควรจัดทำสื่อการสอนที่น่าเชื่อถือ ได้รับการสนับสนุนให้อ่านข่าวและนิตยสารทางธุรกิจเพื่อการพัฒนาความรู้ ความชำนาญในงานของทางธุรกิจในโลกปัจจุบันอยู่ตลอดเวลาแม้ว่าจะไม่ใช่ครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจก็ตาม

5.2.4 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

จากการศึกษาองค์ประกอบในการออกแบบหลักสูตรภาษาธุรกิจได้ศึกษาทั้ง 3 แนวทางโดยศึกษาจากการความคิดเห็นจากนักวิชาการต่างๆแล้ว และในขั้นตอนต่อไปผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจโดยศึกษาจากการสื่อสารทางธุรกิจที่สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทได้แก่การสื่อสารด้วยการพูดออกเสียงและการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร และได้เห็นว่า การสื่อสารทางธุรกิจเป็นการสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยใช้ตัวอักษรทางธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญมากในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ทั้งภายในบริษัทและการติดต่อภายนอก และเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่น การเขียนจดหมายธุรกิจเป็นภาษาอังกฤษ และในข้อความ ผู้เขียนจะใช้ข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรเชิงทางธุรกิจเพื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน ดังนั้นผู้เขียนจะต้องมีการเรียนการสอนและการฝึกฝนในการใช้คำศัพท์สำนวนเชิงธุรกิจ เพื่อการติดต่อสื่อสารที่เข้าใจกันระหว่างธุรกิจ ไม่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในสายงาน

ของธุรกิจ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า การวิจัยในครั้งนี้ควรที่จะศึกษาศึกษาแนววิธีการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ นักวิชาการต่างๆ ได้แก่

5.2.4.1 แนววิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง English for specific purpose (ESP) การเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับคำศัพท์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด Dudley-Evans and St John, (1998) ได้อธิบายว่าในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching) นั้น การสอนคำศัพท์เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุด และมีการวิจัยพบว่าไม่มีรูปแบบคำศัพท์ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับภาษาอังกฤษที่ใช้ในบริบททางธุรกิจ แต่ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) มีบางคำศัพท์และวลีที่ไม่ได้เป็นศัพท์เทคนิคและสามารถใช้ในรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English)

ขณะที่ Basturkmen (2006: 63) ได้อธิบายว่าการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจมีการสอนอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ 1) การสอนคำศัพท์ทางเทคนิค และ 2) การสอนคำศัพท์กึ่งทางเทคนิค นอกจากนี้ โครงสร้างของคำศัพท์ (lexical Word) ที่ไม่ใช่ศัพท์ทางเทคนิคเฉพาะในภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) ที่เรียกว่าศัพท์หลักธุรกิจ และ Dudley-Evans and St. John (1998) ได้กล่าวเสริมว่าคำศัพท์ทางเทคนิคประกอบด้วยคำและวลีเฉพาะของภาษา (ศัพท์เฉพาะ) ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเฉพาะ

และจากการศึกษาแนววิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้วิจัยพบว่า การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับคำศัพท์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ถึงแม้จะไม่มีรูปแบบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจที่เป็นคำศัพท์เฉพาะเจาะจง แต่คำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจบางคำหรือบางวลีที่ไม่ได้เป็นศัพท์เทคนิคและสามารถใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ดังนั้นผู้สอนสามารถนำคำศัพท์เกี่ยวข้องเชิงธุรกิจที่เป็นคำศัพท์ทั่วไป ที่ไม่ใช่ศัพท์เทคนิคมาทำการสอนให้กับผู้เรียนได้ เพราะการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจมีอยู่ 2 ประเภทคือ คำศัพท์ทางเทคนิค และ คำศัพท์กึ่งเทคนิค แม้โครงสร้างของคำศัพท์ที่ไม่ใช่ศัพท์เทคนิคก็จะถูกเรียกว่า ศัพท์หลักธุรกิจ และในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษธุรกิจ เป็นการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับคำศัพท์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดโดยผู้สอนสามารถสอนได้ทั้งศัพท์เทคนิคและศัพท์กึ่งเทคนิคให้กับผู้เรียนของตน

5.2.4.2 แนววิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ

การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง English for specific purpose (ESP) ขณะที่ Tarnopolsky (2000) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดและการฟังที่จำเป็น

สำหรับการเจรจาธุรกิจและการเจรจาต่อรอง หากพวกเขาต้องการทักษะการอ่านและเขียนเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจพวกเขาให้ความสำคัญรองลงมาเมื่อเทียบกับการพูดและการฟัง ในปี 1996/1997 สถานการณ์เปลี่ยนไป จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 225 ราย ร้อยละ 85 ต้องการทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน แม้ว่าความชอบและความสำคัญเบื้องต้นของทักษะการสื่อสารด้วยการพูดออกเสียง และจากงานวิจัยในครั้งนั้น Tarnopolsky ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจได้ดังนี้

Tarnopolsky (2002) ได้อธิบายในบทความจะมีเพียงแผนการสอนทั่วไป บทเรียนที่ใช้แผนการสอนเหล่านี้ได้รับการออกแบบเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งหมดทั้ง 4 แบบ (การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน) โดยใช้วิธีการรวมทักษะที่กล่าวมาแล้ว สำหรับครูเน้นการอ่านซึ่งเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทั้งหมดที่ทำในชั้นเรียน โดยประกอบด้วยขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการอ่านได้แก่

ขั้นตอนก่อนการอ่าน ผู้สอนแนะนำผู้เรียนในหัวข้อ ของหนึ่งหรือหลายข้อความที่จะอ่าน ครูอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกมองและแบ่งปันความคิด การอภิปรายจัดขึ้นตามคำแนะนำ เช่น กิจกรรมการทำเป็นคู่ กิจกรรมกลุ่มย่อย และกิจกรรมการเรียนทั้งชั้น

ขั้นตอนการอ่านหรือระหว่างอ่าน Tarnopolsky ได้อธิบายขั้นตอนระหว่างได้แก่

1) ในระหว่างอ่านนั้น ผู้อ่านอาจจะเป็นข้อความเดี่ยวและที่เหมือนกันทั้งหมด จากนั้นจะมีการช่วยกันอภิปรายในรูปแบบกลุ่มย่อยหรือแบบชั้นเรียน

2) ในการอ่านข้อความต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน ข้อความเหล่านี้มีความแตกต่างกันในเนื้อหาแต่ต้องใช้กับหัวข้อเดียวกันเป็นข้อความแรก ควรสังเกตว่าทุกชนิดของข้อความที่เลือกไว้สำหรับการอ่านส่วนใหญ่เป็นของแท้จริง ตัวอย่างเหล่านี้อาจเป็นตัวอย่างจดหมายธุรกิจสัญญา และเอกสารทางธุรกิจอื่น ๆ ที่นำมาจากแหล่งต่างๆ ตัวอย่างเช่นจดหมายสัญญาทางธุรกิจ และข้อตกลงทางธุรกิจที่เป็นจริงที่รายงานประจำปีของบริษัท เป็นต้น

3. แลกเปลี่ยนข้อมูลจากข้อความแต่ละฉบับที่อ่านได้ งานอาจทำเป็นคู่หรือในกลุ่มนักเรียน 3-4 คน นักเรียนทุกคนบอกกับเพื่อนของเขาเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อความที่อ่านและตอบคำถาม จากนั้นจะมีการอภิปรายเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับ

ขั้นตอนหลังการอ่าน Tarnopolsky ได้อธิบายขั้นตอนหลังการอ่านควรจะมี การจำลองที่จัดและดำเนินการบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้จากการอ่านก่อนหน้านี้ การดู การฟัง และการพูดคุย ตัวอย่างเช่นถ้าผู้เรียนจะมุ่งเน้นเรื่องงบประมาณการประชุมคณะกรรมการบริหารอาจมีการจำลอง วาระการประชุมกำลังคุยเรื่องงบประมาณของบริษัทที่มีความต้องการสำหรับปีต่อ ๆ ไป การจำลองอาจจัดเป็นแบบชั้นเรียนหรือแบบกลุ่มย่อย และเขียนเรียงความหรือเอกสารทางธุรกิจบาง

ประเภท อย่างเช่นจดหมายทางธุรกิจสัญญา เป็นต้น นี่เป็นกิจกรรมสรุปที่ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคลและทำเป็นกลุ่มใหญ่ เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะมีการแลกเปลี่ยนกัน มีการตรวจสอบและพูดคุยกันในชั้นเรียน และหลังจากที่พวกเขากำลังคุยกับผู้เรียนคนอื่น พวกเขาจะนำเสนอในสิ่งที่เรียนมาเพื่อการแสดงความคิดเห็นของพวกเขา (Tarnopolsky, 2000; 2002)

5.2.4.3 การสอนการเขียนภาษาอังกฤษธุรกิจ

ทักษะการสื่อสารทางธุรกิจที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานที่จะประสบความสำเร็จในโลกสมัยใหม่ อ้างอิงจาก Condruz-Băcescu (2010) เขาได้กล่าวว่า “ไม่มีธุรกิจใดที่เป็นไปได้โดยปราศจากการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเขียน” ในประเทศต่างๆทั่วโลก ลงความคิดเห็นว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษถือเป็นเกณฑ์สำคัญในกระบวนการสรรหาบุคลากรในบริษัทต่างชาติและในประเทศ

ความสำคัญของการสอนการสื่อสารทางธุรกิจเป็นลายลักษณ์อักษรได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง งานวิจัยที่จัดทำโดย Wardrope (2002) ระบุว่านักการศึกษาส่วนใหญ่ที่ให้บริการหลักสูตรการสื่อสารทางธุรกิจเข้าใจว่าทักษะการเขียนมีความสำคัญมากกว่าทักษะการสื่อสารอื่น ๆ เช่นการพูด การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่มหรือกลุ่มการฟังและทักษะการรู้หนังสือทางวัฒนธรรม

1) การสอนการเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) Nguyen & Miller (2012) ให้เหตุผลว่าประเภทที่สำคัญที่สุดในการเขียนธุรกิจภาษาอังกฤษคืออีเมลล์จดหมายธุรกิจและรายงาน แต่มีเอกสารประเภทอื่น ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรม การสื่อสารเชิงธุรกิจเป็นลายลักษณ์อักษรควรมีความชัดเจนถูกต้องและมีการออกแบบที่ดี และควรได้รับการสอนอย่างถูกต้อง จดหมายทางธุรกิจเป็นรูปแบบที่เป็นทางการมากที่สุดในการสื่อสารทางธุรกิจที่มีโครงสร้างประโยคที่ประณีตและการประชุมที่กำหนดไว้ ดังนั้นพวกเขาจึงใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คล้ายคลึงกับการสนทนาที่พูดกันระหว่างลูกค้าและบริษัท ดังนั้นภาษาที่ใช้เป็นส่วนใหญ่มักจะไม่เป็นทางการตรงไปตรงมากับคำย่อ ตัวรูปแบบส่วนมากจะขึ้นอยู่กับความหลากหลายของวิธี อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงรูปแบบสามารถพบได้ในทั้งสองฝ่าย ระดับของความเป็นทางการอาจขึ้นอยู่กับหลายแง่มุม การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) นี้ถือได้ว่าคล้ายคลึงกับการพูดสนทนากัน ความคล้ายคลึงกับประเภทการพูดจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบซึ่งส่วนใหญ่ว่าจะเป็นทางการ เป็นส่วนบุคคลหรือตรงไปตรงมา

DeKay (2012) ได้เปรียบเทียบผลกระทบของการเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่มีคุณสมบัติดั้งเดิมและที่มีภาพตัดปะที่มีสีสันและไม่มีรูปแบบการเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ทั่วไปและพบว่าคุณสมบัติในอดีตมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Gains (1999) ได้กล่าวว่าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) อาจถูกเขียนขึ้นในแบบแผนเดียวกัน แต่ใช้เพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย มุมมองที่แตกต่างกัน

2) การสอนการเขียนบันทึกสั้น (Memoranda) อธิจิต กล้าปราบศึก (2548) ได้กล่าวว่าการเขียนบันทึกสั้นเป็นใช้ในการสื่อสารข้อความภายในบริษัทหรือภายในหน่วยงาน เป็นวิธีการที่ได้ผล เช่น ใช้แสดงความขอบคุณ สร้างขวัญกำลังใจให้พนักงานในบริษัท การแถลงนโยบายใหม่ การตกลงใจด้านธุรกิจ ถ่ายทอดข้อความที่ถามเรื่องราวเพื่อการตัดสินใจรายงานความก้าวหน้าของบริษัท เสนอแนะข้อคิดเห็น ให้เหตุผลเกี่ยวกับการกระทำหรือความรับผิดชอบ หรือยืนยันเรื่องราวต่างๆ บันทึกสั้นจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 8 ส่วน ได้แก่ หัวกระดาษพิมพ์ข้อความว่า บันทึกสั้น ชื่อผู้ถูกเขียนถึง ชื่อผู้เขียน วันที่เขียน เรื่องที่เขียน ใจความของบันทึกสั้น ลายเซ็นชื่อผู้เขียน และตัวอักษรย่อของผู้อ้างอิง ดังนั้น ผู้สอนวิธีการเขียนบันทึกสั้นจะต้องอธิบายเกี่ยวกับวิธีการเขียนบันทึกสั้นให้ได้ใจความ และใช้รูปแบบทางภาษาที่ไม่สลับซับซ้อน เพื่อที่จะใช้สื่อสารให้เข้าใจมากที่สุดได้องค์การ

3) การสอนเขียนรายงาน (Report) การเขียนรายงานทางธุรกิจเป็นการเขียนที่ซับซ้อนขึ้นกว่าการเขียนธรรมดา ผู้เรียนต้องมีความรู้เรื่องศัพท์ และโครงสร้างของภาษาอังกฤษมาก่อน และในการเรียนการสอนทักษะการเขียนนี้จะสอนหลังจากผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ มาแล้ว ดังนั้น ผู้สอนควรที่เข้าใจภาษาอังกฤษให้ถ่องแท้ รู้วิธีการเขียนเรียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และสามารถถ่ายทอดต่อผู้เรียนได้อย่างชัดเจน มีการฝึกฝนบ่อยๆ ในรูปแบบการเขียน รูปแบบการเขียนรายงานจะเป็นรูปแบบเป็นทางการหรือกึ่งทางการ

Krashen, Stephen and Terell (1985) เสนอขั้นตอนของการเขียนไว้ 2 ขั้นคือขั้นจูงใจให้รู้สึกอยากเขียนและขั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เกิดแนวคิดเพิ่มขึ้นเพื่อจะทำให้การเขียนมีความชัดเจนดียิ่งขึ้นสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจที่มุ่งเน้นการเขียนจดหมายต่างๆ เช่น การเขียนจดหมายขายสินค้า การเขียนโฆษณา การเขียนรายงาน การเขียนบรรยายลักษณะสินค้า และการคุยกันเป็นการส่วนตัวเกี่ยวกับการซื้อขายนั้น

Bonner (1971) มีความเห็นว่าผู้สอนภาษาอังกฤษธุรกิจจะประสบผลสำเร็จจากการสอนได้นั้นผู้สอนจะต้องรู้ว่านักธุรกิจจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อใช้ในการสื่อสารในเรื่องใด ต้องจัดการเกี่ยวกับข่าวสารทางธุรกิจด้วยวิธีใด และประเมินผลภาษาอังกฤษธุรกิจที่ผู้เรียนได้เรียนรู้

Lacombe (1979) เชื่อว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจนั้นจำเป็นต้องประเมินซ้ำๆ อยู่เสมอตามความต้องการของบุคลากรด้านธุรกิจ เพราะการติดต่อทางธุรกิจมีความสำคัญมากขึ้น นอกจากนี้เนื้อหาย่อย ๆ ของวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจการเริ่มต้นด้วยการทบทวนหลักทั่ว ๆ ไปทางไวยากรณ์ และเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ใช้ได้อย่างถูกต้องว่าจะก่อให้เกิดความสำเร็จในอาชีพ

ธุรกิจได้อย่างแท้จริง หลังจากการทบทวนจึงสอน ลักษณะของจดหมายต่าง ๆ เช่น เริ่มต้นด้วยจดหมาย

5.2.5 การวัดผลประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

การอธิบายมีการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะคือการประเมินหลักสูตรและการประเมินผู้เรียนจากนักวิชาการพอที่จะสรุปได้ดังนี้

Dudley-Evans & St. John (1998) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ESP เน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ที่นำเสนอของหลักสูตร ถูกใช้ในหลักสูตรนี้ 2 แบบคือการประเมินผลเชิงบวกและการจัดรูปแบบ ก่อนหน้าที่จะเกิดขึ้นหรือหลังสิ้นสุดกิจกรรม การประเมินผลหลักสูตรได้วิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการออกแบบและการนำไปใช้หลักสูตร ข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรปัจจุบันได้จาก 1) ผลการประเมินของผู้เรียน 2) การประเมินผู้เรียนเกี่ยวกับกรอบหลักสูตรวัสดุและวิธีการสอน (แบบสอบถามถูกแจกจ่ายแก่ผู้เรียนในตอนท้ายของหลักสูตรนี้) 3) รายงานการสะท้อนความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน (ผู้ฝึกสอนดำเนินการในระหว่างกระบวนการสอน) 4) การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้เรียนที่เลือกแบบสุ่มผู้จัดการและพนักงานของบริษัทเป็นต้น

Hutchinson and Waters (1987) ได้ชี้แจงว่าการประเมินผู้เรียนมีจุดประสงค์หลักสองประการคือการวัดความรู้ปัจจุบันของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นผลบวกแก่ทั้งผู้เรียนและครูเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนยังต้องเรียนรู้ สามารถนำเสนอเนื้อหาที่สำคัญในการสอนและวิธีการในการทำงานในอนาคต สามประเภทของการประเมินผล - การทดสอบตำแหน่ง การทดสอบผลสัมฤทธิ์และการทดสอบความชำนาญส่วนใหญ่จะใช้ในหลักสูตร ESP

ในหลักสูตร ESPB นี้ได้มีการทดสอบความชำนาญในช่วงเริ่มต้นของหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาอังกฤษทางธุรกิจของผู้เรียน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่องมักจะเป็นกระบวนการภายในของกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดในหลักสูตรนี้และได้มีการใช้ผลลัพธ์เพื่อแจ้งให้ครูทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแต่ละรายและความคืบหน้าของผู้เรียน Dudley-Evans และ St. John (1998, p.210) อ้างว่าผู้เรียนในหลักสูตร ESP ควรได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เป้าหมาย ดังนั้นจึงมีการประเมินผลที่แบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้

1. กลุ่มการประเมิน ในกลุ่มการประเมิน นักวิชาการได้สรุปโครงสร้างไว้ ดังนี้คือ

1.1 การประเมินผลโครงสร้าง เป็นการประเมินจากหลักสูตรที่กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการและหลักสูตรนั้นได้เพิ่มพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรหรือไม่

1.2 การประเมินแบบสรุป เป็นการประเมินแบบครั้งเดียวที่ใช้เพื่อให้ได้ภาพรวมของระดับความสำเร็จของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน โดยปกติจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการศึกษาและสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จโดยรวมของผู้เรียน

2. กลุ่มการประเมินผลงาน ในกลุ่มของการประเมินผลงานนี้ สามารถประเมินได้จาก

2.1 การประเมินจากการดำเนินการ เป็นกระบวนการการประเมินที่อาจจะการดำเนินการที่ไม่เป็นทางการและต่อเนื่อง แต่การประเมินนั้นจะต้องมีคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ

2.2 การประเมินตนเองเป็นกระบวนการในการตัดสินผลงานของตนเองเพื่อจุดประสงค์ในการพัฒนาตนเอง

2.3 การประเมินจาก Portfolio เป็นการประเมินชุดของการทำงานของนักเรียนในช่วงเวลาที่ช่วยกันทำกิจกรรมการสอนให้สำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และดูความคืบหน้า

3. กลุ่มการประเมินผลสรุป (Summative Assessment) มีการประเมินได้แก่

3.1 การประเมินผลงาน (Task-based assessment) หมายถึงผลการสื่อสารบางประเภท ผู้เรียนจำเป็นต้องปฏิบัติภาระงานที่จำลองงานประเภทต่างๆ ที่จะต้องใช้ในชีวิตจริง

3.2 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับการออกแบบเพื่อตรวจสอบว่าวัตถุประสงค์ได้รับผลการปฏิบัติหรือไม่ พวกเขาประเมินความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนในการสอนภาษาเฉพาะทาง

3.3 การตรวจสอบจากภายนอก มีการทดสอบความสามารถที่วัดระดับภาษาของผู้เรียนหรือการสอบระหว่างประเทศอื่นๆ เช่น การสอบ TOEIC การสอบ TOEFL เป็นต้น ที่รับรองระดับภาษาอังกฤษบางอย่างในบางพื้นที่ (Dudley-Evans & St. John, 1998; Hutchinson and Waters, 1987)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์ (2555) ได้พัฒนางานวิจัยคือ การวิจัยเรื่องการพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่เน้นจริยธรรมธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ ในการพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) ประเมินประสิทธิผลการใช้โมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน ผู้วิจัยสอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่พัฒนาขึ้น ประเมินผลการเรียนรู้จากคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการเรียน และวัดความพึงพอใจที่มีต่อโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ความสำคัญของจริยธรรมธุรกิจในสถานประกอบการ อยู่ในระดับมากที่สุดและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการ ได้แก่ กิจกรรมก่อนการเรียนในชั้นเรียน ก่อน ระหว่าง และหลังการอ่านในชั้นเรียนและหลังการเรียนในชั้นเรียน ประสิทธิภาพของโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจมีค่า 86.78/83.15 ผลการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธีรพร สมภักดี (2554) ได้พัฒนางานวิจัยคือ การใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบอเมริกาในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ อเมริกา โดยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 70 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่ลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 6 คน ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบอเมริกาแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา แบบบันทึกพฤติกรรมการสอนของครูแบบทดสอบท้ายวงจร และแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ วิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณหลังสิ้นสุดแต่ละวงจรเพื่อประเมินความก้าวหน้าและสะท้อนผลของการปฏิบัติการ เมื่อดำเนินการสอนครบทั้งสามวงจรปฏิบัติการทำการทดสอบเพื่อประเมินผลการพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.33 มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้จึงสรุปได้ว่าภายหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบอเมริกาทำให้นักศึกษามีการพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

Karabay (2015) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดแผนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การอ่านนอกเวลาเมื่ออ่านบทอ่านประเภทเห็บแหมม งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อศึกษาการนำทฤษฎีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่ส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การอ่านนอกเวลา เช่น การจดย่อความ และการขีดเส้นใต้เมื่อพบข้อความเห็บแหมม กลุ่มตัวอย่างเป็นครูฝึกสอน (Pre-service teachers) จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน และกลุ่มทดลอง 30 คน โดยใช้บทอ่านที่มีข้อความเห็บแหมม 2 บท แล้วเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยให้ครูกลุ่มทดลองอ่านบทอ่านแล้วจึงสอนการใช้ทฤษฎีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ส่วนกลุ่มควบคุมให้ใช้วิธีเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูฝึกสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเขียนสรุปย่อเรื่องที่อ่าน และอ่านอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่จะได้รับการฝึกวิธีการอ่านแบบวิจารณ์ญาณ แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนแล้ว ครูกลุ่มทดลองส่วนใหญ่จะเขียนสรุปข้อความที่สำคัญ และนำเอาความคิดเห็นของผู้เขียนมาเขียนใหม่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านมีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมากขึ้น ส่วนที่มีการจดย่อความ และขีดเส้นใต้คำศัพท์หรือสำนวนต่างๆ นั้น ชี้ให้เห็นถึงการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของผู้อ่าน โดยเปรียบเทียบแล้วมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า และส่วนการเขียนบันทึกย่อมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า

Liu (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การฝึกความสามารถการอ่านเชิงวิจารณ์ในชั้นเรียนวิชาการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยกลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลก ภาษาเป็นช่องทางหนึ่งที่ใช้กันมากเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แต่อีกด้านหนึ่งภาษาทำให้ระดับชนชั้นในสังคมมีความมั่นคง และการรู้ภาษาแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ในการเข้าสังคมได้อย่างมั่นใจ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักเชิงวิเคราะห์ (critical awareness) ผลักดันผู้เรียนที่จะปรับเปลี่ยนความไม่เป็นธรรมในสังคม และบรรลุถึงการปฏิบัติหน้าที่ ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นพลเมืองของโลก วิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อศึกษาการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีน ซึ่งเขาจะทำอะไรเมื่อต้องผสมผสานการอ่านเชิงวิเคราะห์เข้าด้วยกัน หรือถ้าหากผู้เรียนได้ฝึกความสามารถการอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical literacy practice - CLP) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุความสำเร็จด้านการมีความสามารถทางภาษา และคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ควรเป็นอย่างไร และควรต้องปรับเปลี่ยนอย่างไร และสิ่งใดที่จะช่วยฝึกฝนความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ให้แก่นักศึกษาจีนที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการวิจัยนี้ จะเป็นแสงนำทางไปสู่การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศได้

Tan (2017) ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้และเข้าใจของผู้เรียนในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณด้วยรูปแบบความร่วมมือ และสภาพแวดล้อมการเรียนเชิงวิเคราะห์สำหรับความพร้อมในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยนี้ศึกษาระบบการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์ด้วยแดชบอร์ด หรือผัง

มโนทัศน์(dashboards) และการเรียนรู้จากการดู (visualizations) ที่นำมาใช้เพื่อพัฒนากลยุทธ์และผลลัพธ์การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ดี ความเข้าใจเชิงประจักษ์และปัญหาต่างๆ จากประสบการณ์ของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (K1-K12) ในอเมริกา และบริบทการศึกษาของประเทศในเอเชีย ซึ่งปัจจุบันข้อมูลดังกล่าวยังมีไม่เพียงพอ การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษา ช่องว่างทางความรู้ (Knowledge of gap) แบ่งเป็น 2 ช่องทาง คือ 1) การเรียนวนซ้ำด้วยการออกแบบการทำงานร่วม โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการอ่านเชิงวิจารณ์และใช้สภาพแวดล้อมการเรียนเชิงวิเคราะห์ ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องเสริมต่อการเรียนให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนในการอ่านเนื้อเรื่องที่ซับซ้อน โดยโรงเรียนมัธยมในสิงคโปร์จะใช้แผนการสอน 16 สัปดาห์ และ 2) ครูเป็นฉากหน้าที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ทั้งได้รู้ข้อดีข้อเสียเกี่ยวกับการเรียนเชิงวิเคราะห์ด้วยผังมโนทัศน์ที่ผู้สอนเสริมต่อการเรียนให้แก่ผู้เรียนเพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพและความกล้าเสี่ยงในการทำกิจกรรมของผู้เรียน ขณะที่มุ่งมองในแง่บวกคือ 1) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก การกำกับตนเองในการจัดการเรียนรู้ และการพินิจวิเคราะห์ 2) เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการเรียน และ 3) มีการเชื่อมโยงความใส่ใจกันระหว่างเพื่อน ผลการวิจัยปรากฏว่า คุณค่าด้านแรงจูงใจระหว่างเพื่อนในการเรียนเชิงวิเคราะห์ด้วยผังมโนทัศน์และการเรียนรู้จากการดู เป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจด้านการแข่งขันและการเรียนรู้โดยอาศัยเกม ซึ่งผลที่เกิดอาจทำให้ผู้เรียนที่กล้าเสี่ยงเสียความมั่นใจ มีแรงกดดันและภาวะที่ตึงเครียด อย่างไรก็ดี งานวิจัยถือได้ว่าเป็นแสงสว่างที่นำไปสู่การเรียนการสอนที่ออกแบบได้อย่างซับซ้อนสำหรับการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์โดยผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน

Moraru (2015) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ญาณของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาประสาทวิทยาศาสตร์โดยผู้สอนใช้การชี้แนะเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ การใช้วิธีการเรียนการสอนด้วยนวัตกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประสาทวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยโตรอนโต สการ์เบอโร (University of Toronto Scarborough) ซึ่งได้รายงานว่ พวกเขาได้พบกับความยุ่งยากในการวิเคราะห์ และการตีความในการอ่านบทบทนวนวรรณกรรมในบทความวิชาการ งานวิจัยนี้มุ่งเน้นเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนและการรับรู้ การแสดงออกหลังจากการใช้วิธีการชี้แนะโดยผู้สอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในบทความวิชาการเชิงวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า หลักการแปลสามารถนำมาใช้ในการอ่านบทความวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน และควรมีวิชาที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

Vivanco (2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทความวิจัยด้านการอ่านเชิงวิจารณ์โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ด้านการบิน มหาวิทยาลัยโพลีเทคนิคแห่งมาดริด (The Polytechnic University of Madrid) ที่ลงทะเบียนวิชาเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่ง

เป็นวิชาที่ผู้เรียนมักจะกลัวการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน โดยนักเรียนบางคนมักจะกลัวการมีส่วนร่วมเมื่อต้องออกมาพูดเดี่ยวหรือพูดคนเดียว ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้ได้นำบทความวิจัยก่อนหน้า ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนมาทำการวิเคราะห์ด้วย บทความวิจัยหลายฉบับดังกล่าวถูกนำมาใช้ประกอบประกอบซึ่งเป็นตัวสร้างให้เกิดการเรียนรู้ภาษา (language activators) ในห้องเรียนโดยเฉพาะการคิดและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (critical reading and thinking) ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูด และเห็นได้ชัดว่ากิจกรรมที่ว่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมและการคิดด้วยหลักการธรรมชาติของมนุษย์และเป็นวิทยาศาสตร์ ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยที่ได้คัดเลือกมาวิเคราะห์ไม่เพียงความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ที่ได้จากการอ่านบทความเท่านั้น แต่ผู้เรียนยังได้ปรับปรุงการพูดได้ดีขึ้นหรือขณะที่ผู้เรียนกำลังพูดดูเหมือนว่าทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ (class-participating and collaborative) ได้อย่างดีในชั้นเรียน จากการวิจัยนี้ แสดงเป็นนัยได้ว่า มนุษย์ วิทยาศาสตร์ และปัจจัยด้านความสามารถด้านภาษา (linguistic skills) ที่สามารถอยู่ร่วมกัน ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ที่สำคัญ การแสดงออกด้วยแนวคิดเชิงวิเคราะห์สามารถพัฒนาความเป็นมนุษย์และความนึกคิดเชิงวิทยาศาสตร์ได้ ดังนั้นมุมมองทั้งสองด้านนี้ดูเหมือนจะห่างไกลกันแต่กลับมีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนามนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ซึมซับความรู้ ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ในโลกเช่นกัน

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเน้นภาระงาน

วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549) ได้พัฒนางานวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเอง ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบบันทึกการเรียนรู้งานปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ร้อยละ และใช้สถิติ t-test แบบ Dependent samples ผลการศึกษาพบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เรณู รื่นยุทธ (2554) ศึกษาผลของการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน

40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลาทั้งหมด 14 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติจำนวน 4 แผน ได้แก่ แบบบันทึกหลังสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินงานปฏิบัติ และแบบบันทึกการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้สถิติที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Tilfarlioglu (2007) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ใช้กิจกรรมผ่านโครงงานทักษะการเขียน การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (task-based learning) ดูเหมือนว่าในปัจจุบันเป็นหัวข้อที่นิยมและวนเวียนในแวดวงการสอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (ELT/ EFL) มักมีผู้สนับสนุนว่าเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนก้าวหน้าซึ่งมาแทนที่ การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (communicative language learning) อย่างไรก็ตาม วิธีการเรียนแบบเน้นภาระงาน มีผู้เห็นว่า เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่นาตื่นเต้น ทั้งนี้การวิจัยเชิงทดลองทั้งหลายมักจะต้องขบคิดคำถามที่เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน งานวิจัยจึงมุ่งเน้นการค้นคว้าภาระงานที่ใช้กิจกรรมผ่านโครงงานทักษะการเขียนมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศหรือไม่ การวิจัยเชิงทดลองนี้เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างให้แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 28 คน โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย ๆ (random cluster sampling) และให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยกลุ่มทดลอง (experiment group) นี้ให้คิดเป็นค่าเฉลี่ย (mean scores) โดยให้จัดรูปแบบเน้นภาระงานที่ใช้กิจกรรมผ่านโครงงานเขียน และนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม (control group) ซึ่งใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม (English through traditional method) จากการนำตัวแปรทั้งสองมาวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (two-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติภาระงานส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้ผลลัพธ์ในการวิจัยใช้เหตุผลเชิงทฤษฎีโดยอ้างถึงผู้สนับสนุนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ที่กล่าวข้างต้น

Rad (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อประเมินการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (task-based learning strategies) ของนักศึกษาอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศโดย

นำเสนองานเป็นโครงการทักษะการเขียนและการอ่าน ทั้งนี้ เพื่อศึกษาอิทธิพลการเรียนรู้รูปแบบภาระงานของวิลลิส (Willis' Task-based learning model) ของนักศึกษาอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศโดยนำเสนองานเป็นโครงการทักษะการเขียน โดยนำมาประเมินหาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานและการอ่าน โดยนำมาเปรียบเทียบกับรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานของรูนี (Rooney) ในปี 2531 (ค.ศ. 1988) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจนี้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เคอร์มานอาชาตจากประเทศอิหร่าน จำนวน 50 คน การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ผลการวิจัยนี้ พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานส่งผลในเชิงบวกต่อผลลัพธ์การเรียนรู้การเขียนและการอ่านของนักศึกษาอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น การประยุกต์การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานถือเป็นวิธีการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยช่วยแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง และผู้เรียนยังสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ในระหว่างภาระงานเขียนและการอ่าน ในเวลาเดียวกัน กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานยังช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงความสามารถการเขียนและการอ่านได้อีกด้วย

Zhang (2013) ได้ทำการศึกษาการผันแปรของการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานให้แก่ศึกษาระดับอุดมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่ กระบวนการสอนที่เน้นภาระงาน (Task-based instruction) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ได้รับความสนใจ (pedagogic attention) เป็นอย่างมากระหว่างปี 2523-2532 (ปี ค.ศ. 1980-1989) ทั้งนี้ มีงานวิจัยมากมายที่ได้ค้นพบ ลักษณะพิเศษ กระบวนการสอน และการออกแบบภาระงาน แต่มีงานวิจัยอยู่บ้างที่ศึกษาเกี่ยวกับการได้ประโยชน์จากการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานในห้องเรียนขนาดใหญ่ โดยมีผู้เรียนโดยเฉลี่ย 50 คน ซึ่งการวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาความผันแปรของการประยุกต์รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในห้องเรียนขนาดใหญ่ โดยมีการทดสอบการเขียนก่อนและหลังเรียน (Pre-and post-written tests) และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนกลุ่มทดลอง แสดงให้เห็นชัดเจนได้ว่า ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ดีขึ้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผู้เรียนกลุ่มควบคุม 2) ผู้เรียนกลุ่มทดลอง แสดงให้เห็นชัดเจนได้ว่า กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษสามารถพูดได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม และ 3) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เรียนกลุ่มทดลอง แสดงให้เห็นได้ชัดว่ามีความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม สรุปได้ว่า งานวิจัยนี้ ทำให้เห็นได้ชัดว่า มีความเป็นไปได้ในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการเรียนที่เน้นภาระงานในห้องเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (the participants' learning attainments) กิจกรรมการพูด และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

Tsai (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบูรณาการเรียนภาษาอังกฤษกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานที่เกี่ยวกับบทเรียนการเข้าร่วมงานการแสดงสินค้านานาชาติ การวิจัยนี้มุ่งเน้น การบูรณาการการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for specific purposes – ESP) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งไต้หวัน วิธีการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology-ICT) เป็นการผสมผสานการบูรณาการการใช้คอมพิวเตอร์และการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-based learning-TBL) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้แก่ การทดสอบก่อนและหลังเรียนจากภาระงาน 3 เรื่อง และการตอบสนองของผู้เรียนต่อแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจและทัศนคติ การสัมภาษณ์นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการ และกำลังทำงานด้านธุรกิจหรืองานที่เกี่ยวข้อง ขณะที่การเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centred) การเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า (face-to-face instruction) จากบทเรียนที่กำหนดกับผู้เรียนกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ไม่เพียงการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสภาพจริง (authentic materials) สำหรับการสมมติสถานการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ยังมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการโต้ตอบที่ผู้เรียนประเมินตนเองได้อีกด้วย ดังนั้น ผู้เรียนจึงมีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการรู้คิด (cognitive process) ตามความต้องการของผู้เรียน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการ ซึ่งส่วนใหญ่มักเลือกการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ขณะที่ความสำเร็จด้านการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะความคิดขั้นสูง (higher-order thinking) เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ อีกทั้งประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-learning effectiveness) ในการปฏิบัติงาน และทักษะความสามารถด้านภาษา (linguistic skills) เป็นการปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัดเจน ผลการวิจัย เห็นได้ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยบูรณาการการใช้คอมพิวเตอร์ ดังนั้น การเรียนการสอนการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-based learning-TBL) เป็นการแก้ไขปัญหาย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะปัญหาในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for specific purposes – ESP)

Lou (2016) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ด้วยการเน้นภาระงานของนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนเอกอังกฤษที่มีภาระงานการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ (oral performance) งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ ศึกษาผลกระทบการสอนที่เน้นภาระงาน (Task-based language teaching - TBLT) และจัดการเรียนรู้ด้วยการเน้นภาระงานของนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนเอกอังกฤษที่มีภาระงานการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่จัดทำประกอบด้วยภาระงาน 2 งาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบความร่วมมือ (a comparative way) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ได้เรียนเอกอังกฤษ จำนวน 65 คน จากมหาวิทยาลัยแยงซี (Yangtze University) การวิจัยนี้ แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น 2 กลุ่มได้แก่

กลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน (Task-based language teaching - TBLT) และกลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ 3P ใช้ระยะเวลาในการเรียน 1 ภาคเรียน ในช่วงปลายภาคเรียน หลังจากปฏิบัติงานแบบร่วมมือทั้ง 2 งาน มาเปรียบเทียบผลกระทบบการสอนที่เน้นภาระงาน (Task-based language teaching - TBLT) ของกลุ่มทดลองที่ไม่ได้เรียนเอกอังกฤษสามารถพูดนำเสนอได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและพูดประโยคซับซ้อนได้ ซึ่งสอดคล้องการเรียนการสอนแบบ 3P ผลการวิจัย พบว่า 1) การสอนที่เน้นภาระงาน (Task-based language teaching - TBLT) นักศึกษาที่ไม่ได้เรียนเอกอังกฤษสามารถพูดนำเสนอได้ถูกต้องในระดับดีมาก 2) การสอนที่เน้นภาระงาน (Task-based language teaching - TBLT) สามารถพูดนำเสนอโดยใช้ประโยคซับซ้อนได้ ในระดับที่ดีมาก สรุปได้ว่า วิธีการสอนเน้นภาระงาน (Task-based language teaching - TBLT) ได้ผลในระดับดีว่าการเรียนการสอนแบบ 3P

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สิริพร ปาณาวงษ์ (2553) ได้พัฒนางานวิจัย การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 ใช้วิธีวิจัยและพัฒนาโดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และความต้องการในการฝึกอบรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2 2) พัฒนาและศึกษาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) ประเมินผลการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น 4) ติดตามการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ ผลจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรม พบว่า ครูมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และต้องการให้จัดการฝึกอบรมในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะต่างๆมากที่สุด หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร หน่วยการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้ เมื่อนำหลักสูตรไปทดลองใช้ พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการสาธิตการสอนพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมในระดับมาก และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในระดับมาก ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในลักษณะที่หลากหลาย และในระดับมากน้อยแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียน ภาระการสอน ความถนัด ความสนใจของครู และนโยบายของโรงเรียน

Birgili (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิจารณ์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งอาจมีผู้ให้คำนิยามที่หลายหลาย ในความเป็นจริง อาจมีผู้ให้คำนิยามที่แตกต่างกันเพราะผู้วิจัยอาจได้ผลลัพธ์เชิงพฤติกรรมของมนุษย์แตกต่างกัน อีกทั้งมนุษย์ก็มีความต้องการในบางสิ่ง ซึ่งก็คือ ผู้เรียนแต่ละคนอาจ มีปัญหาคล้ายกันหรือใกล้เคียง ซึ่งอาจต้องใช้ความสามารถด้านทักษะทั้งสองแบบ ดังนั้น วิธีการสอนหนึ่งอาจเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิจารณ์ได้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning environments) งานวิจัยนี้มุ่งเน้นแนวคิดตามทฤษฎีที่ใช้ปัญหาเป็นหลัก (problem based approach) รวมทั้งการใช้หลักปรัชญา (philosophy) ลักษณะของปัญหาที่เกิด บทบาทของครูและ ผู้เรียนตามสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน และการเรียนรู้วิธีหนึ่งอาจสามารถใช้อธิบายข้อได้เปรียบและข้อจำกัดต่าง ๆ ของปัญหาของผู้เรียน ดังนั้น การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็น ฐาน เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เกิดจากแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์ สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น ฐาน เพื่อพัฒนากลยุทธ์การเรียนการสอน ซึ่งเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้วิธีหนึ่งที่เป็นที่นิยม โดยอาจมีวิธีการสอนและเทคนิคที่หลากหลายเป็นการส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิจารณ์

Yingxue (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนการแปล การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning -PBL) เป็นกลยุทธ์การเรียนการสอนที่เป็นที่นิยมในหลายปีที่ผ่านมา การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องเชื่อมโยงความรู้เบื้องต้นก่อนเริ่มทำกิจกรรมการเรียนรู้ไปสู่ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการแก้ปัญหา เพื่อรับทราบรูปลักษณะทางภาษาที่หลากหลาย (typological differences) ของการแปล ซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการแก้ปัญหา เช่น การเลือกคำมาใช้ในการเขียนหรือการพูด โครงสร้างทางไวยากรณ์ รูปแบบ และวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงความเชื่อต่างๆ โดยต้องใช้มุมมองเชิงสร้างสรรค์ในการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนการแปล

Patrick and McPhee (2014) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็น ฐาน (problem based learning - PBL) สำหรับการฝึกหัดครูประจำการ งานวิจัยนี้มุ่งศึกษางานวิจัย เพื่อสำรวจแนวคิดของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การศึกษา และนำมาใช้กับครูฝึกหัดปฐมวัยในประเทศสก็อตแลนด์ งานวิจัยนี้ต้องการค้นหาความ เข้าใจขอบเขตของการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อสนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีด้าน การศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานนี้มีประโยชน์ อย่างยิ่ง มีการฝึกผู้เรียนตามทฤษฎีที่พิสูจน์ว่าสามารถใช้ได้จริง โดยมีงานเขียนที่เกี่ยวกับการฝึกหัดครู สรุปได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้ ยอมรับว่า การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำให้ พวกเขาสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการฝึกหัดครู อย่างไรก็ตาม การสร้างบทละครในการแก้ปัญหา ซึ่ง

ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการสนับสนุนผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติงานได้ ทำให้เกิดมุมมองที่สะท้อนให้เห็นวิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Gurell (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนของการศึกษาแบบเปิด กรณีศึกษา การจัดการสอนที่ใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในระบบการศึกษาแบบเปิด การศึกษาแบบเปิด (Open education) คือ คลังทรัพยากรการศึกษาแบบเปิด (Open educational resources - OER) และเอกสารทางวิชาการที่เผยแพร่ในรูปแบบดิจิทัล (Open CourseWare - OCW) พบว่าสามารถจัดการปัญหาหลักได้หลายอย่าง ในปัจจุบัน การโยกย้ายของการสื่อสารที่มีเนื้อหาเชิงวิจารณ์มีอยู่มากมาย ซึ่งส่งผลให้เกิดการลงทุนในปริมาณที่ไม่ใช่น้อยและสัมพันธ์กับการพัฒนา การศึกษาแบบเปิดถือเป็นเครื่องมือที่สามารถเก็บรวบรวมไว้ เผยแพร่ และใช้เพื่อการสนับสนุนในการค้นคว้า ใช้เป็นสื่อเปิดที่ปล่อยออกไปภายนอก ปัจจุบันมีองค์กรเปิดที่ก่อตั้งขึ้นมา ผู้ฝึกหัดต่างเข้ามาทดลองการศึกษาแบบใหม่นี้กันมาก และเนื้อหาแบบเปิดนี้ต้องเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (Weller, 2009 and Savoia, 2009) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย ซึ่งอาจนำมาใช้ในการศึกษาแบบเปิด ความพิเศษนี้เป็นเรื่องที่ท้าทายควบคู่ไปกับการแก้ปัญหา มีข้อจำกัดที่เป็นไปได้ และถือว่าเป็นเครื่องมือที่ทดสอบความเที่ยงตรงได้ในอนาคต

Roland van Oostveen (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการวิธีการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานโดยการเปิดหลักสูตรการเรียนแบบออนไลน์ การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning - PBL) ทำหยาการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ผู้เรียนต้องพิจารณาขอบเขตที่ขยายกว้างออกไป โดยครูผู้สอนหรือผู้มีความชำนาญจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก ค้นหาหัวข้อที่ต้องการเรียน ความเข้มข้นเป็นอย่างไรและกระบวนการที่ใช้เป็นแบบใด งานวิจัยนี้มุ่งเน้นวิธีการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนระดับอุดมศึกษาแบบออนไลน์ โดยเฉพาะการศึกษาแบบผู้ใหญ่ (adult education) และการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบดิจิทัล กระบวนการของการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการจัดสภาพการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ และเกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้เรียน ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยที่ต้องร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ทั้งนี้ต้องมีการตรวจทานซึ่งเกี่ยวข้องกับสถาบัน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ต้องนำมาพิจารณาสำหรับงานวิจัยต่อไป

Rodkroh (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เกมมาใช้ในการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานทำให้เกิดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered learning) การจัดกิจกรรมโดยใช้เกมมาใช้ในการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถให้ความสนุกสนานและทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่มีแรงจูงใจในการเรียนการสอน โดยนำมาใช้ได้ทุกวิชา อย่างไรก็ตาม รูปแบบการใช้เกมในการเรียนมักไม่พูดถึงองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และนำเสนอองค์ประกอบที่สำคัญ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้สะดวก และทักษะการแก้ปัญหาในการ

เรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานจากการเลือกเกมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิจารณ์ประกอบด้วย 1) วิธีการสอน 2) การออกแบบการสอนโดยใช้เกมเป็นฐาน และการจัดการเรียนการสอนใช้เกมมาใช้กับการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐานมีลักษณะที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ 1) ปัญหาที่แท้จริง 2) การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ 3) การอำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้ในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นเกี่ยวกับเสนอแนะและพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ โดยอาจนำมามุมมองด้านการเรียนการสอนมาใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมในการใช้เกมมาใช้กับการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน ยิ่งกว่านั้น ผู้สอนสามารถใช้รูปแบบการสอนเพื่ออำนวยความสะดวกทำให้เกิดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

พัชุนท์ พลหาญ (2559) ได้พัฒนางานวิจัย กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจในระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียนของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจในระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 42 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ประยุกต์มาจากกรอบแนวคิดของ Schmitt (1997) และแบบทดสอบคำศัพท์ทางด้านธุรกิจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสถิติของเชฟเฟ (Scheffe's test) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Determination) บ่อยที่สุดในบริบทในห้องเรียน และใช้กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive) บ่อยที่สุดในบริบทนอกห้องเรียน ในขณะที่กลวิธีด้านความจำ (Memory) เป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดในทุก ๆ บริบท นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงและนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยภาพรวมที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Hyde (2013) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนแบบเน้นภาระงานในห้องเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Task-Based Language Teaching in the Business English Classroom) โดยได้อธิบายว่า นักเรียนทั่วโลกเข้าร่วมชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจเพื่อการประกอบอาชีพ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจสามารถเตรียมนักเรียนสำหรับงานในธุรกิจระหว่างประเทศหรือปรับปรุงระดับภาษาอังกฤษในปัจจุบันของพวกเขา ผู้สอนใช้วิธีการสอนล่าสุดสำหรับการสอนภาษาอังกฤษและปรับให้เข้ากับห้องเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ วิธีการเรียนการสอนหนึ่งวิธีในปัจจุบันคือการสอนแบบเน้นภาระงาน Task-Based (TBLT) ซึ่งจะจัดเวลาให้กับการเรียนการสอน นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

เพื่อทำงานให้สำเร็จ ในขณะที่ครูทำหน้าที่เป็นผู้นำทางด้านภาษา เนื่องจากโลกธุรกิจส่วนใหญ่ประกอบด้วยงานทางธุรกิจ การสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สามารถสอนงานธุรกิจและภาษาอังกฤษธุรกิจโดยใช้งานในชั้นเรียน บทความนี้จะตรวจสอบทั้งประวัติและลักษณะของภาษาอังกฤษธุรกิจและการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) และอธิบายถึงวิธีการที่เหมาะสมกับการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สำหรับการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจแบบเน้นภาระงาน (TBLT) ถูกนำมาเปรียบเทียบกับวิธีการและวิธีสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น ขั้นตอนพื้นฐานของการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) ได้รับการตรวจสอบและสนทนาโดยเน้นว่าเมื่อใดที่ครูสามารถมุ่งเน้นไปที่รูปแบบและ / หรือความหมาย แผนการสอนตัวอย่าง 2 ตัวอย่างที่พัฒนาขึ้น สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยระดับบัณฑิตศึกษานั้นรวมอยู่ในเอกสารเพื่อแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สามารถใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจได้อย่างไร แผนการสอนเน้นที่งานธุรกิจในการเขียนอีเมลธุรกิจและเขียนแผนการเดินทาง แผนการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เหล่านี้สามารถปรับให้ใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจและแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สามารถใช้สอนภาษาอังกฤษธุรกิจได้อย่างไร โดยใช้งานสอนที่สะท้อนงานธุรกิจในโลกแห่งความเป็นจริง สิ่งนี้ทำให้แผนการสอนมีความหมายมากขึ้นสำหรับนักเรียนและช่วยให้พวกเขาใช้ทักษะทางธุรกิจและภาษาที่สอนนอกห้องเรียน บทความพื้นฐานเหล่านี้สามารถใช้เป็นรูปแบบเพื่อสอนงานธุรกิจเพิ่มเติม ได้แก่ การเขียนจดหมายธุรกิจ การนำเสนอและการจัดทำรายงานธุรกิจ

Zhu (Zhu, 2008) ได้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English Teaching) และการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Teaching) ด้วยความเร่งรีบในยุคโลกาภิวัตน์ การแลกเปลี่ยนทางธุรกิจข้ามพรมแดน ทำให้มีความต้องการเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทั้งภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพและภาษาอังกฤษธุรกิจ เราได้เห็นวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่มักสอนในโรงเรียนสอนภาษาหลายแห่ง ซึ่งเป้าหมายก็คือผู้ที่ต้องการมาเรียนมักเป็นผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้แย้งว่า การให้ความหมาย หรือนิยามทั้งสองมีความแตกต่างกันระหว่างการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ และการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ สรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษธุรกิจแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป อย่างน้อยก็คือมุมมองด้านบทบาทของผู้สอน การออกแบบวิชาที่สอน และรูปแบบการสอน เป็นต้น ดังนั้น วิธีการสอนที่แตกต่างควรสามารถนำมาประยุกต์ ทั้งนี้ เพื่อตระหนักถึงการบรรลุผลในการเรียนการสอน

Gui-min (2008) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษธุรกิจโดยจัดเป็นแผนการเรียนเป็นรายบุคคล กรณีศึกษาคือ แผนการเรียนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ซึ่งควรเน้นประสิทธิภาพ (effectiveness) และปฏิบัตินิยม (pragmatism) ที่ให้ความสำคัญแก่ความรู้และความเป็นจริง การศึกษาความเป็นไปได้ในกรณีนี้ถือเป็นองค์ประกอบที่

สำคัญสำหรับโปรแกรมภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยเฉพาะนักธุรกิจด้านการบริการ ภาษาอังกฤษธุรกิจที่จัดเป็นแผนการศึกษาเป็นรายบุคคลนี้ จัดเป็นแผนการเรียนรู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากและมีประสิทธิภาพ ขณะที่ เนื้อหาควรแบ่งตามหัวข้อที่สำคัญเหมาะกับผู้เรียน หากมีจุดบกพร่องต้องมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน

จากการศึกษาวรรณกรรม เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ .ทฤษฎีความรู้เดิมหรือโครงสร้างประสบการณ์เดิม และทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยมีการพัฒนารูปแบบตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ระยะที่ 3 การทดลองใช้เครื่องมือและการประเมินและรับรอง เพื่อเป็นการทดสอบว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้หรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 2)

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ โดยแบ่งกระบวนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

โดยวิธีการศึกษาวิเคราะห์ทักษะย่อย และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สํารวจแนวเรื่อง (Topic) ที่จะนำมาพัฒนาบทเรียน (Needs Analysis)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ

โดยวิธีการนำผลสำรวจความต้องการมาออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง (Design and Development)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ

โดยวิธีการนำรูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ และการประเมินผล (Implementation and Evaluation)

ดังมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

โดยวิธีการได้แก่การศึกษาวิเคราะห์ทักษะย่อย และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ และแนวเรื่อง (Topic) ที่จะนำมาพัฒนาบทเรียน (Needs Analysis)

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยวิธีศึกษาวิเคราะห์ทักษะย่อย และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมประมวลความคิด ทักษะย่อย กลยุทธ์ วิเคราะห์ เพื่อนำไปพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้ ปัญหาเป็นฐานโดยรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. ประชากรกลุ่มนักศึกษาได้แก่ นักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่จะลงทะเบียนเรียนในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 จำนวนทั้งหมด 180 คน
2. ประชากรกลุ่มอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต) จำนวน 12 คน อาจารย์ผู้สอนสาขาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต) จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 20 คน
3. ประชากรกลุ่มผู้ประกอบการในหน่วยงานธุรกิจได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ บริษัท ผู้รวบรวมปัจจัยการผลิต และบุคคลที่จัดตั้งธุรกิจ ในหน่วยงานธุรกิจ ซึ่งเป็นสถานประกอบการที่บัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้รับงานทำหรือสถานที่ที่นักศึกษาแต่ละสาขาไปฝึกปฏิบัติงาน จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนักศึกษาได้แก่ นักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่กำลังจะเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้มีจำนวน 80 คน
2. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มอาจารย์ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษธุรกิจ และเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 3 คน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต) ผู้มีประสบการณ์สอน

ภาษาอังกฤษ และเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 1 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 คน

3. กลุ่มผู้ประกอบการในหน่วยงานธุรกิจได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติและความรู้ความสามารถจากสถานประกอบการที่มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี โดยมีคุณสมบัติคือ เป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ด้านการบริหารธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือเป็นเจ้าของธุรกิจ หรือเป็นผู้ได้รับการยอมรับจากเจ้าของธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจว่ามีความรู้ความสามารถ โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน โดยแบ่งตามสายงานออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 สถานประกอบการที่บริหารจัดการภาคอิสระขนาดเล็ก กลุ่มที่ 2 สถานประกอบการแบบกลุ่มธุรกิจขนาดกลาง กลุ่มที่ 3 สถานประกอบการแบบกลุ่มบริหารธุรกิจขนาดใหญ่

ตัวแปรที่ศึกษา

ในระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ และแนวเรื่อง (Topic) เพื่อนำมาใช้พัฒนาบทเรียน ตัวแปรที่จะต้องศึกษาได้แก่

- 1) ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
- 2) ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 3) หัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจ

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลจากตำราเอกสาร และบทความวิชาการ

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับ

- 1.1 ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
- 1.2 หัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจหรือบทความทางธุรกิจ (Business Text) ที่มีความต้องการที่จะศึกษาที่จะนำมาพัฒนาโปรแกรมการอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การศึกษาทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณจากคำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งมี
นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาไว้จำนวนมาก ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ได้จากการศึกษาตำรา เอกสารด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณญาณของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ

		ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)					ผลการสังเคราะห์ ทักษะย่อย (Sub- skills) การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
Space and Berg (1971)	Wassman and Paye (1985)	เว็บไซต์ CLAST (2007)	ยุทธพรธนะ ดันดีสถิต ยานนท์(2555)	Kamsiah Abdullah(1998)	Robinson, Helen Mansified (1960)	สรณบัณฑิตทร์ ประสาร ทรัพย์ (2559)	
1) ทักษะการ ตรวจสอบ แหล่งข้อมูล (Examining to source) 2) ทักษะระบุ วัตถุประสงค์ความ คิดเห็นและ สมมติฐานของ ผู้เขียน (Identifying the author's reliability and point of view) 3) ทักษะการระบุ ข้อเท็จจริงและความ คิดเห็นของผู้เขียน (Recognizing the author's the facts and the opinions) 4) ทักษะการ ประเมินการใช้ภาษา ของผู้เขียน (Evaluating of the author's writing)	1) ทักษะการระบุ ความน่าเชื่อถือและ มุมมองของผู้เขียน (Identifying the author's reliability and point of view) 2) ทักษะการระบุ โครงสร้างโดยรวมของ ผู้เขียน (Identify the author's overall organization pattern) 3) ทักษะการจำแนก ระหว่างประโยค ข้อเท็จจริงและความ คิดเห็นของผู้เขียน (Distinguishing between statements of fact and statements of opinion)	1) ทักษะการระบุ วัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Recognize the author's purpose) 2) ทักษะระบุรูปแบบ โครงสร้างโดยรวมของ ผู้เขียน (Identify the author's overall organization pattern) 3) ทักษะการจำแนก ระหว่างประโยค ข้อเท็จจริงและความ คิดเห็นของผู้เขียน (Distinguishing between statements of fact and statements of opinion)	1) ทักษะการตีความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ถึงระดับภาษาที่ใช้ (Language Use) 2) ทักษะการ วิเคราะห์เพื่อให้เกิด ความเข้าใจ จุดมุ่งหมาย (Purpose) ที่นักคิด (Attitude) ของ ผู้เขียนและน้ำเสียง (Tone) ของเรื่อง 3) ทักษะการแยกแยะ ข้อเท็จจริง (Fact) และข้อคิดเห็น (Opinion) ของ ผู้เขียน	1) ทักษะการระบุ ความคล้ายคลึงและ ความแตกต่างจาก บทอ่าน (The identifying similarities and differences from the texts) 2) ทักษะการ ประเมินการอนุมาน แบบอุปนัยจากบท อ่าน (The evaluating inductive inferences from the texts)	1) ทักษะการระบุ จุดประสงค์ของผู้เขียน (Determining the author's purpose) 2) ทักษะการจำแนก ข้อเท็จจริงและความ คิดเห็น (Distinguishing facts and opinions) 3) ทักษะการตีความ หรืออนุมานความ (Making Inferences)	1) ทักษะการระบุ จุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2) ทักษะการจำแนก ข้อเท็จจริงของและ ความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion) 3) ทักษะการอนุมาน ความหรือตีความ (To make an inference)	

author's use of device	relationships between sentences)		identifying relevant and irrelevant materials from the texts)	ผู้เขียน (Recognizing the author's bias)		
------------------------	----------------------------------	--	---	--	--	--

ตารางที่ 7 ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ได้จากการศึกษาตำรา เอกสารด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณ์ของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)		ผลการสังเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การวิจารณ์				
Space and Berg (1971)	Wassman and Paye (1985)	เรือบีเชสต์ CLAST (2007)	ยูพรพรรณ ตันติสัตยานนท์ (2555)	Robinson and Mansified (1960)	สรณบัณฑิตพรประสารทรัพย์ (2559)	อ่านอย่างมีวิจารณ์
8) ทักษะการพิจารณาข้อโต้แย้งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องของผู้เขียนจากบทอ่าน (Recognizing valid/invalid arguments)	9) ทักษะการอนุมานเชิงตรรกะและการหาข้อสรุปของผู้เขียนจากบทอ่าน (Drawing logical	8) ทักษะการระบุแรงจูงใจและสมมติฐานที่ซ่อนอยู่ของผู้เขียน (The identifying author's motives and recognise hidden assumptions)				

inferences and conclusions)

จากตารางที่ 7 พบว่า การวิเคราะห์ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณ์ญาณที่ได้รับจากการศึกษาดำรง เอกสารด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณจาก นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณได้ 7 ทักษะดังต่อไปนี้

- 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose)
- 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion)
- 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference)
- 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)
- 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)
- 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)
- 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณ์ญาณทั้ง 7 ทักษะมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณของ นักศึกษาต่อไป

1.2 หัวเรื่องของบทอ่าน (Topic)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ ธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้ มีศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ (ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในด้านธุรกิจต่างๆ มีรายวิชาที่ทำการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เช่น วิชาภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ วิชาการพูดภาษาอังกฤษในงานธุรกิจ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ธุรกิจ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม 1 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและ ธุรกิจโรงแรม 2 วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการและงานสำนักงาน วิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ นำเสนอทางธุรกิจ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเข้าและส่งออก วิชาการแปลทางธุรกิจ เป็นต้น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขา การตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจให้กับผู้เรียน และมี 1 วิชาที่สามารถ นำไปทำการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชาดังกล่าวคือ วิชาการอ่านอังกฤษธุรกิจ เป็นวิชาที่ทำการสอน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยเกี่ยวข้องกับบทความหรือหัวข้อการค้าระหว่างประเทศ การประชุมทางธุรกิจ นำเสนอการขาย การเจรจาต่อรองทางธุรกิจ การติดต่อธุรกิจ การรายงานทาง ธุรกิจ ซึ่งมีเนื้อหาความยากง่ายของคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่มีระดับความเหมาะสม

กับระดับชั้นของนักศึกษาและสอดคล้องกับ มคอ. 2 และ มคอ. 3 โดยคัดเลือกจากการสืบค้นผ่านระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ จำนวน 10 เรื่องคือ 1) Hotel Service 2) Tourism 3) Airline Business 4) Marketing 5) Advertising 6) Banking 7) Import-Export Business 8) Business Report 9) Product Management 10) Innovation and Technology ผู้วิจัยนำหัวเรื่องทั้ง 10 เรื่องมาสร้างเป็นแบบสอบถามความต้องการหัวเรื่องที่จะศึกษาทางธุรกิจ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากนั้นนำไปสำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษธุรกิจ และเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 3 คน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต) ผู้มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ และเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 1 ท่าน ผู้ประกอบการ จำนวน 8 คน และนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งหมด 80 คน โดยมีหลักในการคัดเลือกหัวเรื่องดังนี้ 1) เป็นหัวเรื่องที่มีแนวทางในการศึกษาฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) เป็นหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางธุรกิจเพื่อนำมาซึ่งการวิเคราะห์ การหาแนวทางในการแก้ปัญหาทางธุรกิจ 3) เป็นหัวเรื่องที่มีลักษณะโครงสร้างของเนื้อหา (Text genres) ที่ชัดเจนและหลากหลาย 4) มีความระดับความยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมที่จะนำมาสอนกับผู้เรียน โดยมีหัวเรื่องต่างๆดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic)

Theme	Topic from Reading Business English	Resources
1 Hotel	1.1 Enquiries and reservations at hotel	- www.littlehotelier.com/r/small-hotel-technology/booking-systems/3-reasons-reservation-enquiry-form-dead/
	1.2 Hotel services	- www.tripsavvy.com/common-problems-for-hotel-guests
	1.3 Hotel managements	- www.gourmetmarketing.net/top-6-problems-hotel-managers-face/
2 Tourism	2.1 Tourism products	https://www.travelconsul.com/node/31
	2.2 Tourism promotions	www.ghanaweb.com/GhanaHomePage/business/Solutions-to-challenges-facing-the-Tourism-Industry-in-Ghana-451739

	2.3 Tourism price	https://www.realindonesiatravel.com/blog/hidden-costs-of-tourism-resource/
3 Airline Business	3.1 In flight managements	www.businessinsider.com/airlines-biggest-business-problems
	3.2 Dangerous goods	https://www.skybrary.aero/index.php/Dangerous_Goods
	3.3 Booking services	https://partner.booking.com/en-gb/community/partner-feedback/issue-not-resolved-23-oct-2019-bookingcom-service-absolutely-lousy

ตารางที่ 8 ตารางที่ 3.2 หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) (ต่อ)

Theme	Topic from Reading Business English	Resources
4 Marketing	4.1 Marketing plans	https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-10-04/ing-bank-chief-hamers-plans-to-disrupt-retail-banking
	4.2 Online Marketing	https://www.affordablewebdesign.com/3-problems-of-internet-marketing-and-how-to-navigate-around-them/
	4.3 Marketing strategies	https://books.google.co.th/books?id=iXvmAAAAMAAJ&pg=PA125&lpq=PA125&dq
5 Advertising	5.1 Brand procession	https://www.wired.com/story/leave-paid-political-ads-alone/
	5.2 Advertising Strategies	https://www.adcracker.com/techniques/Problem_Solution_Advertising_Technique.htm
	5.3 Promotions	https://www.cygnismedia.com/blog/effective-promotional-campaign/
6 Banking	6.1 Banking service	https://www.bankri.com/aboutus/articles/2018/05/10/top-issues-people-face-with-their-banks/
	6.2 Banking currency	https://www.jstor.org/stable/1171676
	6.3 Financial Regulator	THE BOUNDARY PROBLEM IN INANCIAL REGULATION by Charles Goodhart, National Institute Economic Review No. 206 (October 2008), pp. 48-55
7) Import-Export Business	7.1 Bill of payment	http://textbook.stpauls.br/International/page_82.htm
	7.2 Dangerous Goods	https://nowthatslogistics.com/what-you-need-to-know-about-exporting-dangerous-goods/
	7.3 Import-Export Business management	https://businessloancompanies.com/import-export-challenges/

8 Business Report	8.1 Business evaluation or assessment	https://www.oecd.org/derec/adb/37965974
	8.2 Irregularities	https://smallbusiness.chron.com/dangers-inaccurate-financial-reporting-79357.html
	8.3 Resources	https://study.com/academy/lesson/choosing-information-sources-for-business-reports.html
9 Product Management	9.1 Product Implementation	https://bi-survey.com/bi-avoiding-problems
	9.2 Product Planning	https://hbr.org/2011/04/why-most-product-launches-fail
	9.3 Product Strategies	https://clearbridgemobile.com/6-common-product-strategy-mistakes-how-to-avoid-them/
10 Innovation and Technology	10.1 Patent rights	THE PROBLEM WITH INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS: SUBJECT MATTER EXPANSION by Andrew Beckerman-Rodau, 2011, Yale Journal of Law and Technology
	10.2 Online Regulator	https://www.brookings.edu/research/enabling-humanitarian-use-of-mobile-phone-data/
	10.3 Creativity	https://www.mindtools.com/pages/article/creative-problem-solving.htm

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาดำเนินการสร้างเครื่องมือจำนวน 2 ประเภท ได้แก่

1) แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (Themes) และหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic)

2) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหัวเรื่อง (Topic) และปัญหาทางธุรกิจเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สร้างแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic)

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความต้องการ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ให้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีชั้นปีที่ 2 จำนวน 80 คน มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับตามวิธีการสร้างของ Likert (1932:1-15) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3

ส่วน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปความคิดเห็นและประสบการณ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมวิจัย ส่วนที่ 2 ผู้เข้าร่วมจำเป็นต้องศึกษาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ BE58614 โดยมีหัวข้อจำเป็นต้องการศึกษาได้แก่ 1) ความต้องการจำเป็นหัวข้อจากการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ (Needs of reading a topic from Reading Business English) 2) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจจากการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ (Needs of Reading skill strategies in comprehension from Reading Business English) 3) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์จากการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ (Needs of Reading skill strategies in Critical from Reading Business English) 4) ความต้องการจำเป็นลักษณะการอ่านของกิจกรรมภาษาอังกฤษธุรกิจ (Needs of Characteristics of Reading Business English Activities) และส่วนที่ 3 คำแนะนำอื่น ๆ (ภาคผนวก ข หน้า 283)

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหัวเรื่องและปัญหาทางธุรกิจเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตตามวิธีการดังต่อไปนี้

2.2.1 สำหรับอาจารย์ผู้สอนผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนได้แก่ 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักศึกษาและความจำเป็นในการฝึก 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาและความจำเป็นในการฝึก 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) และ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน ส่วนที่ 3 คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

2.2.1 สำหรับผู้ประกอบการจากหน่วยงานทางธุรกิจจากสถานที่ต่างๆ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ และส่วนที่ 3 คำแนะนำและข้อเสนอแนะ (ภาคผนวก ข หน้า 289 สำหรับอาจารย์ และหน้า 294 สำหรับผู้ประกอบการ)

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในขั้นตอนนี้ ซึ่งได้แก่ แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ของผู้สอนผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความต้องการและแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามความต้องการของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 80 คน และแบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน และผู้ประกอบการจำนวน 8 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ และหัวข้อของบทอ่าน (Topic) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีชั้นปีที่ 1 ที่กำลังจะศึกษาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 80 คน ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมคืน หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้อธิบายประเด็นคำถาม ข้อสงสัย แต่ละข้อคำถามให้กับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทางวิชาการอย่างถูกต้องเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล

3.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับรวบรวมคืนมา

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับรวบรวมคืนมาโดยการนับจำนวนตามที่แจกไปหรือไม่ นักศึกษาตอบแบบสอบถามครบทุกข้อหรือทุกคนหรือไม่ นักศึกษาได้ตอบครบทุกประเด็นหรือไม่ และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ค่าความหาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 23

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยได้แก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน และผู้ประกอบการจำนวน 8 คน สำหรับการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ได้สอบถามข้อมูลและข้อคำถามอย่างละเอียด ได้ขอแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ในการพัฒนากลวิธีการอ่านและหาหนทางปรับปรุงการใช้ภาษาอังกฤษ และสำหรับการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง จำนวน 4 คน ได้แก่ 1) ผู้จัดการโรงแรม ณ เวลา จังหวัดราชบุรี 2) ผู้จัดการบริษัท Tour Thonglok Co.,Ltd. อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี 3) ผู้จัดการโรงแรมดุสิตธานีหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 4) ผู้จัดการฝ่ายบุคคลบริษัทสายการบิน Japan Airline กรุงเทพมหานคร และกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จำนวน 4 คน ได้แก่ 1) ผู้จัดการฝ่ายต่างประเทศบริษัท สุรีย์ อินเตอร์ฟู้ดส์ จำกัด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร 2) ผู้จัดการฝ่ายการตลาดบริษัท ส.ร่วมไทย จำกัด

อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร 3) ผู้จัดการเจซีทัวร์ภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต และ 4) ผู้จัดการฝ่ายบุคคลผลิตบริษัท อีเลคทรอนิคส์ ซอร์ซ จำกัด Electronics Source Co.,Ltd. แขวง สามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ทั้ง 4 คน ผู้วิจัยได้สอบถาม ข้อมูล ประเด็นคำถามและปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานด้านธุรกิจ ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ในด้านธุรกิจอันมีสาเหตุมาจากการใช้ภาษาอังกฤษ และความต้องการจำเป็นในการเข้ารับการพัฒนา ทักษะทางภาษาของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานด้านธุรกิจ ผู้วิจัยได้อธิบาย หลักการและเหตุผลในการสัมภาษณ์เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อความ สมบูรณ์ของข้อมูล

3.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ที่ได้รวบรวมคืนมา

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ที่ได้รวบรวมคืนมาว่ามีการตอบครบองค์ประเด็นหรือไม่ หลังจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ หาประเด็นที่เหมือนกัน วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการ ใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนปัญหาที่แท้จริงในงานด้านธุรกิจ เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์หาหัวเรื่อง (Topic) เพื่อนำมาออกแบบการเรียนการสอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์

จากการสำรวจความต้องการของกลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน ความต้องการจำเป็นของกลุ่ม อาจารย์ผู้สอนจำนวน 4 คน และความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจจำนวน 8 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่จะต้องศึกษาได้แก่ 1) ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ 2) ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ 3) หัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และ 4) ปัญหาทางธุรกิจ หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลและสามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 ผลสำรวจความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

จากการสำรวจความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามถามกลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และแบบสัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน และผู้วิจัยได้ วิเคราะห์ผลและสามารถอธิบายดังนี้

4.1.1 กลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ มีคะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 3,747 คะแนน (\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.59) จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยสามารถเรียงลำดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับ ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 3 ทักษะการ อนุมานความหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) มีคะแนนความต้องการจำเป็น

ทั้งหมดเท่ากับ ($\bar{X}=4.79$, S.D.=0.44) ส่วนความต้องการจำเป็นที่มีคะแนนสูงรองลงไปตามลำดับ ได้แก่ ข้อที่ 11 ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) มีคะแนนความต้องการจำเป็นทั้งหมดเท่ากับ ($\bar{X}= 4.79$, S.D.=0.50) และข้อที่ 12 ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood) มีคะแนนความต้องการจำเป็นทั้งหมดเท่ากับ ($\bar{X}=4.75$, S.D.= 0.46) สำหรับความต้องการจำเป็นที่มีคะแนนต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 8 ทักษะการจำแนกข้อมูลที่สำคัญและไม่สำคัญ (To separating important and unimportant information) มีคะแนนความต้องการจำเป็นทั้งหมดเท่ากับ ($\bar{X}=3.50$, S.D = 0.66) (ภาคผนวก ง หน้า 425)

4.1.2 กลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สามารถวิเคราะห์ได้แก่ 1) ทักษะระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) 3) ทักษะการอนุมานความหรือดีความของผู้เขียน (To make an inference) 4) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone) 5) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) 6) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) และ 7) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood) (ภาคผนวก ง หน้า 428)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสอง ผู้วิจัยได้นำความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มจำนวน 80 คน ของกลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน มาวิเคราะห์ผลและสรุปผล หลังจากนั้นได้นำไปออกแบบหน่วยการเรียนรู้โดยกำหนดจากจำนวนคะแนนสูงสุด 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการอนุมานความหรือดีความของผู้เขียน (To make an inference) 2) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) 3) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood) 4) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) 5) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) 6) ทักษะระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) และ 7) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)

4.2 ผลสำรวจความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

จากการสำรวจความต้องการจำเป็นด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามถามกลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และแบบสัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลและสามารถอธิบายดังนี้

4.2.1 กลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีคะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ (\bar{X} =4.24, S.D.=0.65) จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยสามารถเรียงลำดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจากคะแนนสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 3 ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน Analyzing the cause and effect มีคะแนนความต้องการจำเป็นเท่ากับ =4.75, S.D.=0.52 ส่วนความต้องการจำเป็นที่มีคะแนนสูงรองลงไปตามลำดับได้แก่ ข้อที่ 11 ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน Making the Drawing conclusions มีคะแนนความต้องการจำเป็นเท่ากับ (\bar{X} =4.74, S.D.=0.52 และข้อที่ 9 ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ Analyzing the sequence of events มีคะแนนความต้องการจำเป็นเท่ากับ (\bar{X} = 4.66, S.D. = 0.53 และ สำหรับความต้องการจำเป็นที่มีคะแนนต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 13 ทักษะการทำนายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน Making predictions มีคะแนนความต้องการจำเป็นเท่ากับ (\bar{X} =3.48, S.D = 0.76) (ภาคผนวก ง หน้า 426)

4.2.2 กลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสามารถวิเคราะห์ได้แก่ 1) ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect) 2) ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions) 3) ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events) 4) ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues) 5) ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย (Making the comparison and the contrasting) 6) ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word) และ 7) ทักษะการหาใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Finding the main idea and supporting details) (ภาคผนวก ง หน้า 430)

จากผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้นำความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของของกลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน ของกลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน หลังจากนั้นได้นำไปออกแบบหน่วยการเรียนรู้โดยกำหนดจากจำนวนคะแนนสูงสุด 7 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน Analyzing the cause and effect 2) ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน Making the Drawing conclusions 3) ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ Analyzing the sequence of events 4) ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท Identifying the meaning word by using the context clues 5) ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย Making the comparison and the contrasting 6) ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย Identifying the reference word

และ 7) ทักษะการหาใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน Finding the main idea and supporting details

4.3 ผลสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับหัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic)

จากการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับหัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามถามกลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน และกลุ่มผู้ประกอบการทางสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ผลและสามารถอธิบายสรุปผลได้ดังนี้

4.3.1 กลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับหัวเรื่อง บทอ่านทางธุรกิจ (Topic) จากจำนวน 10 หัวเรื่อง โดยในแต่ละ 1 หัวเรื่องจะมีเรื่องที่น่าสนใจให้ผู้เรียนได้เลือกที่อยากจะศึกษาตามความต้องการของผู้เรียน และจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับหัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) ที่ต้องการศึกษา โดยเรียงจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ 1) Advertising Promotions 2) Product Planning 3) Banking service 4) Tourism promotions 5) Hotel services 6) Online Marketing 7) Innovation and Technology: Online Regulator 8) In flight managements 9) Import-Export Business 10) Business Report (ภาคผนวก ง หน้า 427)

4.3.2 กลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) ในธุรกิจด้านต่างๆสามารถสรุปได้แก่ 1) Advertising Promotions 2) Product Planning 3) Banking service 4) Tourism promotions 5) Hotel services 6) Online Marketing 7) Innovation and Technology: Online Regulator 8) In flight management ควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานวิจัยในครั้งนี้นี้มากที่สุด (ภาคผนวก ง หน้า 432)

4.3.3 กลุ่มผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) ในธุรกิจด้านต่างๆ สามารถสรุปได้แก่ 1) Advertising Promotions 2) Product Planning 3) Banking service 4) Tourism promotions 5) Hotel services 6) Online Marketing 7) Innovation and Technology: Online Regulator 8) In flight management ควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้นี้มากที่สุด (ภาคผนวก ง หน้า 438)

จากผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้นำความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับหัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) ของกลุ่มนักศึกษาจำนวน 80 คน ของกลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน และของกลุ่มผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คนมาวิเคราะห์ผลและสรุปผล หลังจาก

นั้นได้นำไปออกแบบหน่วยการเรียนรู้โดยกำหนดจากจำนวนคะแนนสูงสุด 8 หัวเรื่องได้แก่ 1) Advertising Promotions 2) Product Planning 3) Banking service 4) Tourism promotions 5) Hotel services 6) Online Marketing 7) Innovation and Technology: Online Regulator 8) In flight managements

4.4 ผลสำรวจเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ (Business Problem)

จากการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ (Business Problem) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คนและกลุ่มผู้ประกอบการทางสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ผลและสามารถอธิบายสรุปผลได้ดังนี้

4.4.1 กลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน และสามารถสรุปได้ว่าธุรกิจด้านที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา และมีแนวทางในการแก้ปัญหาธุรกิจได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรวางกฎหมายให้เคร่งครัด ควรหาแหล่งทุนใหม่ ควรวางแผนการเงินให้ดี และควรออกนโยบายที่ชัดเจน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา ควรสร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่ม และควรเพิ่มมูลค่า 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม และควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา ควรประชาสัมพันธ์ให้ดี และควรหาแหล่งเงินทุน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา ควรประชาสัมพันธ์ให้ดี และควรสร้างแหล่งการค้าเพิ่ม 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา และควรเพิ่มมูลค่า 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรหาแหล่งทุนใหม่ ควรวางแผนการเงินให้ดี ควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม และออกนโยบายที่ชัดเจน และ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา ผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา และควรเพิ่มมูลค่า (ภาคผนวก ง หน้า 434)

4.4.2 กลุ่มผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบันสามารถสรุปได้ว่า 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสายงานของธุรกิจ และผู้ประกอบการได้เสนอแนวทางแก้ไขได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี ควรมีวางกฎหมายให้เคร่งครัด หาแหล่งทุนใหม่ วางแผนการเงินให้ดีและออกนโยบายที่ชัดเจน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติมตลอดจนเพิ่มมูลค่าแหล่งท่องเที่ยวในที่ต่างๆ 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมควรช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา ผู้ประกอบการควรให้ความรู้และหาทางในการแก้ไขปัญหาในแต่ละสถานที่ 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบินควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิมช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา มีประชาสัมพันธ์ให้ดี ผู้ประกอบการควรมหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติม 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาดควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ต้องช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีและสร้างแหล่งการค้าเพิ่มเพื่อการชักชวนทั้งผู้ค้าและลูกค้า 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ต้องช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา และพยายามเพิ่มมูลค่า คุณค่าจากผลิตภัณฑ์ 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงินควรมหาแหล่งทุนใหม่ วางแผนการเงินให้ดีควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมและออกนโยบายที่ชัดเจน และ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา ควรให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา (ภาคผนวก ง หน้า 442)

จากผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้นำปัญหาทางธุรกิจ (Business Problem) จากแนวคิดของกลุ่มอาจารย์สอนภาษาอังกฤษผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน และของกลุ่มผู้ประกอบการในสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คนมาวิเคราะห์ผลและสรุปผล หลังจากนั้นได้นำไปออกแบบหน่วยการเรียนรู้โดยกำหนดจากปัญหาทั้งหมด 8 ปัญหาได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนต่อไป

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ

โดยวิธีการนำผลสำรวจความต้องการมาออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง (Design and Development)

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบเป็นการนำผลสำรวจความต้องการมา ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและ การใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง (Design and Development) โดยการใช้ข้อมูลที่ได้ มาจากภาระที่ 1 มาดำเนินการต่อโดยการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 ออกเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร 2) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ 3) ขั้นตอนการ หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดและออกแบบหลักสูตรการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน

การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณโดยรูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับ

1.1 การกำหนดจุดประสงค์

ผู้วิจัยได้นำแหล่งข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ในระยะที่ 1 มากำหนดเป้าหมาย (Goal) การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณโดยรูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานโดยกำหนดทั้งวัตถุประสงค์ (Objective) ใน กลวิธีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และกลวิธีทักษะการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เป้าหมาย และจุดประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการสอน

เป้าหมาย (Goal)	จุดประสงค์ (Objective)
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาทักษะการค้นหาแนวคิดหลักและรายละเอียดการสนับสนุน 2. เพื่อพัฒนาทักษะการระบุคำที่มีความหมายโดยใช้บริบทบริบท 3. เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลกระทบ และระบุคำอ้างอิง 4. เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ และทักษะการเปรียบเทียบและทักษะการให้ตรงกันข้ามกัน 5. เพื่อพัฒนาทักษะการสรุปความ
ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ (Analysis) ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 1.2 ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion) 1.3 ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) 2. เพื่อพัฒนาทักษะในการสังเคราะห์ (Synthesis) ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference) 2.2 ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood) 2.3 ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone) 3. เพื่อพัฒนาทักษะในการประเมิน (Evaluation) ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)

1.2 การกำหนดเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดเนื้อหาจากการศึกษาแหล่งข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ ในระยะที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีหลักในการคัดเลือกหัวเรื่องดังนี้ 1) เป็นหัวเรื่องที่มีแนวทางในการศึกษาฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) เป็นหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางธุรกิจเพื่อนำมาซึ่งการวิเคราะห์ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจ 3) เป็นหัวเรื่องที่มีลักษณะโครงสร้างของเนื้อหา (Text genres) ที่ชัดเจนและหลากหลาย 4) มีความระดับยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมที่จะนำมาสอนกับผู้เรียนกำหนดเนื้อหาเพื่อพัฒนา ต้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาที่

ไม่ยาก และไม่ยุ่งเกินไป สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และกลวิธีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการจำเป็นหัวเรื่อง (Topic) จากการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ (Needs of reading a topic from Reading Business English) และกำหนดหัวเรื่องบทอ่าน (Topic) ไว้ 8 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ได้แก่

1. Hotel (Hotel service problems)
2. Tourism (Tourism promotion problems)
3. Airline Business (In flight management problems)
4. Marketing (Online Marketing problems)
5. Advertising (Advertising Promotion problems)
6. Banking (Banking service problems)
7. Product (Product Planning problems)
8. Innovation and Technology (Online Regulator problems)

1.3 การกำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้การกำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้พัฒนาขึ้นโดยผสมผสานกระบวนการ และแนวคิดที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) ตามแนวคิดของ Willis (1996) และ Ellis (2003) และรูปแบบการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ของ Barrows (1980) Dewey (1916, 1944) และ Savin-Baden & Major (2004) โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คนพร้อมระดมสมอง ดูตัวอย่างรูปภาพที่กำหนดและคาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายและแบ่งปันในชั้นเรียน นำเสนอวิธีแก้ปัญหาและวิธีทางแก้ของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการได้แก่ กิจกรรมภาระงาน (Doing reading task) ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงานตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ และทำการทดสอบตอบคำถามเพื่อทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E₁) จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) มีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ ได้แก่กิจกรรมการวิเคราะห์ภาษา (Language focus) ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา สังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณการทำงานเป็นกลุ่ม อภิปรายและแบ่งปันคำตอบในสมาชิกกลุ่มและ ตรวจสอบคำตอบ และทำการทดสอบตอบคำถามเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพร้อมทั้งตรวจสอบ คำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1) จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) ผู้เรียนช่วยกัน ประเมินจากสภาพจริงของผลการงานและการแก้ปัญหา ทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธีทางแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดย ศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียนดังนี้ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และ ข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องทีอ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการ ระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) หลังจากนั้นผู้เรียนทำการประเมินผลการเรียนที่จะปรากฏอยู่ในหน่วยการ เรียน (Unit Specifications)

1.4 การกำหนดรูปแบบประเมินผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดเนื้อหาในบทเรียน โดยแบ่งออกเป็น 8 บทเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) รูปแบบการประเมินผลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ ออกแบบไว้ ทั้งหมด 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความสารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ประจำแต่ละบท จำนวน 8 บทเรียน จำนวนบทเรียนละ 20 ข้อ (E_1) จำนวนคะแนน 20 คะแนน โดยแบ่งเป็นความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 10 ข้อ และความสามารถ ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 การสอบวัดผลประเมินผลหลังเรียน (Post – test) (E_2) ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผู้เรียน หลังจากรเรียนครบทั้ง 8 บทเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดย ออกแบบแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ จำนวนคะแนน 50 คะแนน ซึ่งมีจุดประสงค์ทดสอบวัดความรู้

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบประเมินผลหลังเรียน (Post – test) (E₂) ออกเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 7 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Manufacturing in Leather Industry โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 8 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) (Critical Reading Questions) จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Risks of a Global Product Launch โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 4 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 6 ข้อ

ขั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ 3 ชนิดได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) จำนวน 1 ชุด ได้ดำเนินการตามขั้นตอนได้แก่

1.1 การกำหนดหลักการและวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้กำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานโดยการศึกษาจาก หลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลพื้นฐานได้แก่ ผลข้อมูลหัว

เรื่อง (Topic) จากตำรา ผลแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผลแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน และผลแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยสามารถดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตร ได้แก่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ (ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง) เป็นหลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา พ.ศ. 2558-25561 ตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงพบว่า วิชาการอ่านอังกฤษธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 เป็นวิชาที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยเกี่ยวข้องกับบทความหรือหัวข้อเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ การประชุมทางธุรกิจ นำเสนอการขาย การเจรจาต่อรองทางธุรกิจ การติดต่อธุรกิจ การรายงานทางธุรกิจ ซึ่งมีเนื้อหาความยากง่ายของคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่มีระดับความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักศึกษาและสอดคล้องกับ มคอ. 2 และ มคอ. 3 และจากศึกษาในหลักสูตรและในรายวิชาดังกล่าวได้พบว่านักศึกษาหลังจากเรียนจบเทอมแล้วและมีผลทางการเรียนในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอยู่ในระดับที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งในหลักสูตรนี้เป็นการฝึกเน้นการเรียนการสอนเป็นการสอน การฝึกปฏิบัติ และการได้ผลผลิต (Presentation-Practice-Production) ให้กับนักศึกษาในสาขาวิชา ซึ่งมีจุดอ่อนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในห้องเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงได้ สำหรับการสอนที่เน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น ในขั้นการปฏิบัติงานผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาอังกฤษโดยมุ่งไปที่การสื่อความหมายโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น ความอยากเรียนความอยากรู้ ซึ่งใกล้เคียงกับในสถานการณ์ชีวิตจริงเพื่อให้งานสำเร็จลงได้ตามเป้าหมายก่อน แล้วผู้สอนจึงมาสอนรูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ในขั้นการเรียนรู้ภาษาและการฝึกปฏิบัติในภายหลังเพื่อให้เกิดความถูกต้อง (Accuracy) ทางภาษา

2.1.2 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ผลการศึกษาข้อมูล ผลข้อมูลจากตำรา ผลแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผลแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน และผลแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และจากการวิเคราะห์เอกสารข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน (Need Analysis) ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ จากการกรศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ในรูปแบบการเรียนรู้

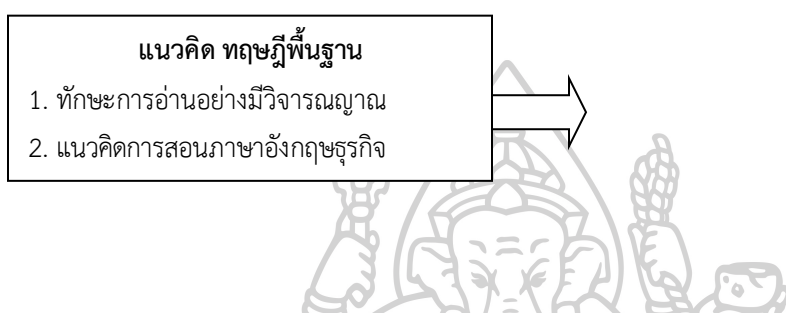
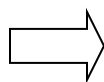
2.1.3 ศึกษาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึงการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ต้องอาศัยการทำกิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้นำปัญหามาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดอยากรู้อยากเรียนในบทอ่านในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

รวมทั้งฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านนำเอาวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณมาใช้ในการรับสารจากการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์วิจารณ์ในขั้นสูงต่อไป ตลอดจนสามารถพัฒนาการอ่านของตนเอง สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอ่านด้วยตนเองให้บรรลุเป้าหมายตามกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานได้

2.1.4 ศึกษาแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาอังกฤษธุรกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) และออกแบบภาษาเฉพาะเจาะจงในสายงานทางธุรกิจ อาจจะประกอบด้วยภาษาอังกฤษแบบทั่วไปด้วย แต่จะใช้ในการเรียนการสอนในกลุ่มของนักธุรกิจ การออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจต้องเป็นไปตามกฎกติกาที่อิสระและจะต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการจากผู้เรียน การเลือกสื่อการเรียนการสอน บทบาทของผู้สอน การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง English for specific purpose (ESP) และมีขั้นตอนก่อนการอ่านโดยผู้สอนแนะนำผู้เรียนในหัวข้อ อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกมองและแบ่งปันความคิด และการอภิปรายจัดขึ้นตามคำแนะนำของครูผู้สอน ในขั้นตอนระหว่างอ่านนั้น ผู้อ่านอาจจะเป็นข้อความเดี่ยวและที่เหมือนกันทั้งหมด จากนั้นจะมีการช่วยกันอภิปรายในรูปแบบกลุ่มย่อยหรือแบบชั้นเรียน ผู้อ่านควรสังเกตว่าทุกชนิดของข้อความที่เลือกไว้สำหรับการอ่านส่วนใหญ่เป็นของแท้จริง ตัวอย่างเช่นจดหมายธุรกิจสัญญาและเอกสารทางธุรกิจอื่น ๆ เป็นต้น และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากข้อความแต่ละฉบับที่อ่านได้ และในขั้นตอนหลังการอ่าน ควรจะมีการจำลองที่จัดและดำเนินการบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้จากการอ่าน การดู การฟัง และการพูดคุย ตัวอย่างเช่นถ้าผู้เรียนจะมุ่งเน้นเรื่องงบประมาณการประชุมคณะกรรมการบริหารอาจมีการจำลอง วาระการประชุมกำลังคุยเรื่องงบประมาณของบริษัทที่มีความต้องการสำหรับปีต่อ ๆ ไป เป็นต้น และเขียนเรียงความหรือเอกสารทางธุรกิจบางประเภท อย่างเช่นจดหมายทางธุรกิจสัญญา เป็นต้น นี่เป็นกิจกรรมสรุปที่ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคลและทำเป็นกลุ่มใหญ่ เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะมีการแลกเปลี่ยนกัน มีการตรวจสอบและพูดคุยกันในชั้นเรียน และหลังจากที่พวกเขากำลังคุยกับผู้เรียนคนอื่น พวกเขาจะนำเสนอในสิ่งที่เรียนมาเพื่อการแสดงความคิดเห็นของพวกเขา (Dudley- Evans & St. John, 1998; Hutchinson & Waters, 1987; Ellis and Johnson, 1994)

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การกำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ในรูปแบบการเรียนรู้ดังรูปภาพที่ 3

<p style="text-align: center;">ข้อมูลพื้นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ 2. ผลการศึกษาข้อมูล <ul style="list-style-type: none"> - ผลข้อมูลหัวเรื่อง (Topic) จากตำรา - ผลแบบสอบถามความต้องการจำเป็น 	<p>หลักการ: รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีปัญหาเป็นตัวกระตุ้นความ</p>
--	--

รูปภาพที่ 3 การสังเคราะห์การกำหนดหลักการและวัตถุประสงค์ในรูปแบบการเรียนรู้ (PESC Model)

1.2 การกำหนดขั้นตอนการสอน

ผู้วิจัยได้กำหนดกำหนดขั้นตอนการสอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PESC Model) จากการศึกษา ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน แนวคิดการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และสังเคราะห์นำมาใช้เป็นขั้นตอนการสอนในรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1.2.1 ศึกษาแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงานมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนา ผู้เรียนตามกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน้าที่ภาษา ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นมีการระบุขั้นตอน ของการดำเนินงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมโดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อให้เกิดผล สำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ภาษาเป้าหมายที่เน้นด้านความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา การ สอนแบบเน้นภาระงานเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจากสถานการณ์จริง มีการปฏิสัมพันธ์ ภายในกลุ่ม เปิดโอกาสให้ได้ใช้ภาษาตามความสามารถและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายของการเรียนรู้ ขณะที่ผู้สอนเป็นเหมือนกับผู้คอยควบคุม ค่อยดูสังเกตการณ์ เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนโดยการให้คำปรึกษา และขั้นตอนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานที่ สามารถสรุปดังนี้ได้แก่

1. ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อและภาระงาน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติ แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมของการปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป และมีการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียนเพื่อการทบทวนโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน โดยกลวิธีได้แก่ การระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาก่อนทำภาระงาน (Pre-task language activities) และการให้คำแนะนำในการทำภาระงาน (Giving task instructions)

2. ขั้นทำภาระงาน (Doing Task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนดำเนินปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง (Task) ฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นที่เนื้อหาในการสื่อความหมาย ฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ในการสื่อสารจริง มีการวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงาน (Planning) และทำการรายงาน (report) เป็นการให้ผู้เรียนรายงานผลการทำภาระงาน

3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) และหลังปฏิบัติภาระงาน (Post task) เป็นขั้นตอนที่ครูนำภาระงานของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาร่วมกัน และครูเสริมเพิ่มเติมในโครงสร้างทางภาษาอื่นๆ และสามารถใช้รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และการฝึกปฏิบัติ (Practice) ให้กับผู้เรียน และจากนั้นผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการทำภาระงาน ครูรวบรวมผลสะท้อนจากผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับงานขั้นต่อไป โดยมีกลวิธีการสะท้อนความคิด (Reflect) ผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน และครูเลือกปัญหามาวิเคราะห์ภาษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน

1.2.2 ศึกษาแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียน เป็นการจัดกระบวนการสอนให้ผู้เรียนเกิดบรรยากาศการแสวงหาความรู้ การกระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์โดยใช้ปัญหาเป็นสิ่งสำคัญ โดยมุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ และการสืบค้นหาจากข้อมูลที่อ้างอิงได้ ตลอดจนช่วยกันระดมความคิด การทำงานเป็นทีม เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่สามารถสรุปได้แก่

1. ขั้นกำหนดปัญหา (Defining the Problems) โดยครูผู้สอนจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา สร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา และครูกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย แล้วจึงนำเสนอสถานการณ์ปัญหาที่เตรียมไว้ โดยมีกลวิธีได้แก่ 1) การแถลงวิธีการหรือปัญหา (State the method or problem) ครูนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงผู้เรียนกับปัญหา 2)การเชื่อมโยงปัญหา (Connecting with the problem)

ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนหรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ

2. ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา (Understanding the problems) โดยครูกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามหรือการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่อยากรู้ โดยเน้นให้เกิดการระดมสมอง เพื่อหาแนวทางและวิธีการในการหาคำตอบ และครูกำหนดกรอบการศึกษา (Setting up the structure) ผู้เรียนอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาแล้วร่วมกันวางแผนงานในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อกำหนดกรอบการศึกษา 4 กรอบ ได้แก่ แนวทางการแก้ปัญหา (Ideas) ข้อเท็จจริง (Facts) ประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้า (Learning issues) และวิธีการศึกษาค้นคว้า (Action)

3. ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้าและสังเคราะห์ความรู้ (Exploring the problems) เป็นการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบร่วมกัน ช่วยกันสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า โดยครูถามคำถามโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเกิดความคิดรวบยอด มีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่ 1) ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) ระบุปัญหา ทำความเข้าใจช่วยกันระบุปัญหา 2) วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) วิเคราะห์ปัญหาโดยการแสดงความคิดแบบระดมสมองของสมาชิกในกลุ่ม และใช้กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานที่สมเหตุสมผลสำหรับปัญหานั้น

4. ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและนำเสนอผลงาน (Checking-up and Report) โดยผู้เรียนทำการสรุปและนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปนำเสนอตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการได้แก่ 1) สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหา และ 2) นำเสนอผลงาน (Report) นำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย (Barrows, 1980; Dewey, 1916; Savin-Baden and Major, 2004)

1.2.3 ศึกษาทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หลังจากทำกิจกรรมภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยหลังจากอ่านแล้วผู้อ่านมีความสามารถครอบคลุมด้านคำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความใจความสำคัญ และการตีความ โดยยึดแนวทางการประเมินในรูปแบบต่างๆ เช่นผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญจากบทความได้ ผู้อ่านสามารถสังเคราะห์ความจากบทความได้ ผู้อ่านสามารถแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงจากบทความได้ ผู้อ่านสามารถเข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงของบุคคลในเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านสามารถตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ ผู้อ่านสามารถบอกความเหมือนและความ

แตกต่างของตัวอักษรและอ่านประโยคได้อย่างเข้าใจความหมายได้ ผู้อ่านสามารถสรุปอ้างอิงจากบทความได้ ผู้อ่านสามารถนิยามและการทำให้กระจ่างชัดจากบทความได้ และผู้อ่านสามารถพิจารณาตัดสินข้อมูลจากบทความได้ โดยมีเนื้อหาของทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับจากการศึกษาดำรง เอกสารด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษามีทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ปรากฏจํานวนรวมกันอยู่ 7 ทักษะได้แก่

- 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose)
- 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion)
- 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference)
- 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)
- 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)
- 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)
- 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)

จากผลการสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) จากการนำผลการสังเคราะห์แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) และผลสังเคราะห์ทักษะย่อยการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ (Sub-skills of Critical Reading) มาสังเคราะห์เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานของผู้วิจัยในครั้งนี้ โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า “รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” หรือ “A Task-based Learning and a Problem-based Learning Model to enhance Critical Business Reading Skills for Undergraduate Students” หรือเรียกตามตัวอักษรย่อของขั้นตอนการสอนว่า “PESC Model” โดยมีขั้นตอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

- เตรียมตัวก่อนทำภาระงานการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนถูกเตรียมตัวก่อนทำภาระงานโดยครูได้อธิบายหลักการและวัตถุประสงค์ก่อนทำภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
- ครูให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงต่อผู้เรียนกับด้วยรูปภาพปัญหาทางธุรกิจเพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน

- การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับด้วยปัญหาทางธุรกิจ ผู้เรียนดูรูปภาพปัญหาทางธุรกิจทำการแก้ไข้ปัญหา ช่วยกันอภิปรายปัญหา แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม และทำกิจกรรมเตรียมความรู้ก่อนทำภาระงานได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัดอภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียน อ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage)

ทำความเข้าใจกับปัญหา (Define) ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore) ตามกิจกรรมของภาระงานตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report)

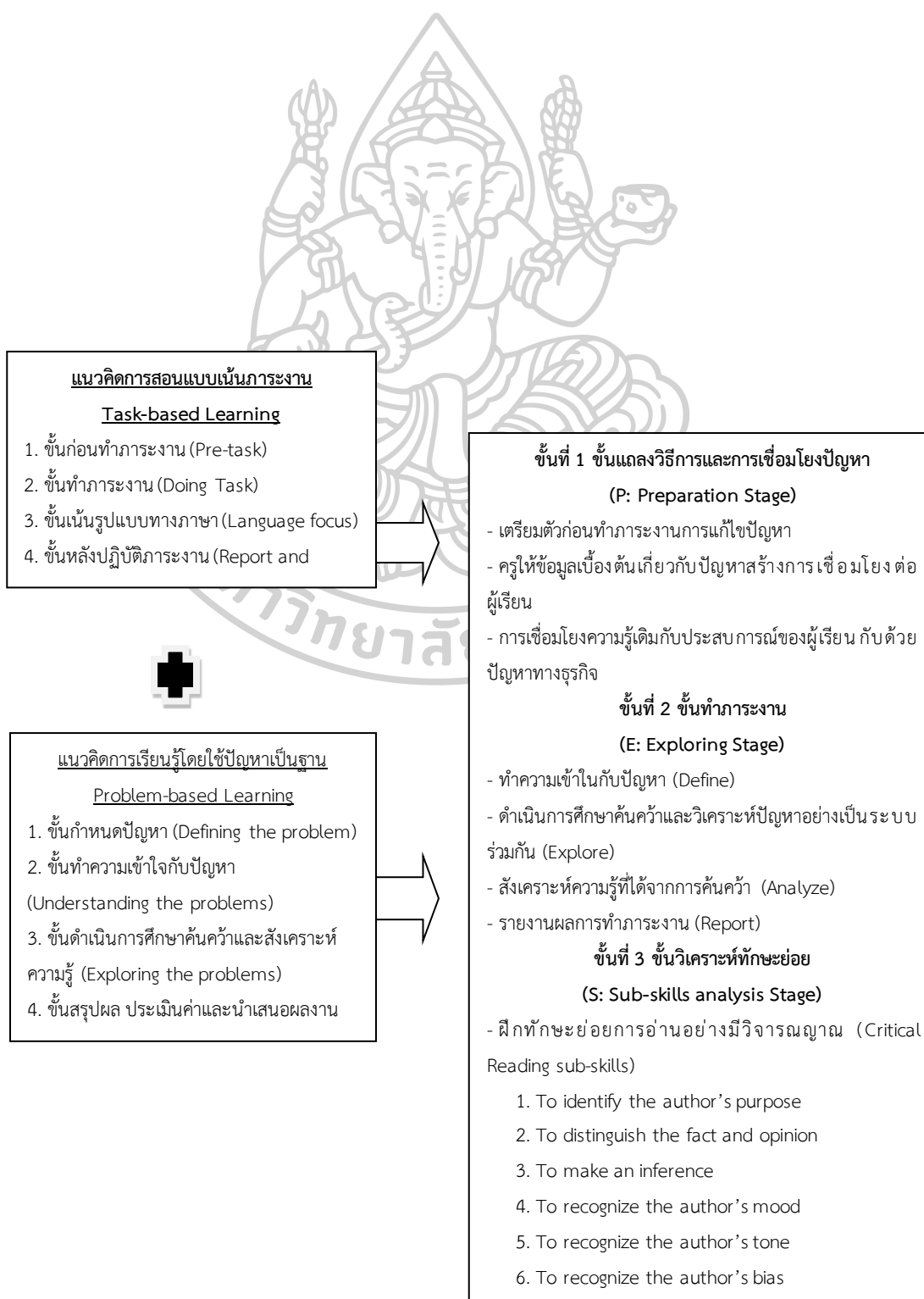
ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

- ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) ช่วยกันทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และทำการประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection)

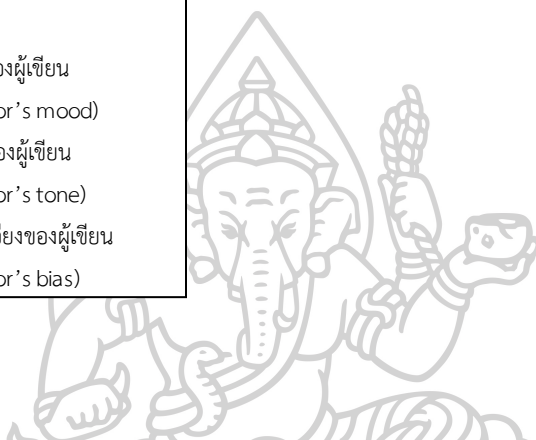
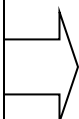
ผู้เรียนช่วยกันทำการสรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) ประเมินจากสภาพจริงของผลการเรียนและการแก้ปัญหาโดยการทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Reflect) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธีทางแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากกรอบแนวคิดของรูปแบบฯ มากำหนดขั้นตอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ดังรูปภาพที่ 4

<u>ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่าน</u> <u>ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ</u>
1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose)
2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion)
3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference)
4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)
5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)
6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)

รูปภาพที่ 4 ผลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากกรอบแนวคิดของรูปแบบฯ เพื่อกำหนดขั้นตอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model)

1.3 กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการต่างๆ โดยมี 5 องค์ประกอบได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 หลักการ

รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีปัญหาเป็นตัวกระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนของเรียนที่ทำภาระงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้แก้ไขปัญหามาจากบทอ่านด้วยการคิดวิเคราะห์เนื้อหาผ่านบทอ่านอย่างมี

วิจารณ์งานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และสร้างความรู้ขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ ผู้แนะนำและวางเป้าหมายของกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามเป้าหมาย และสื่อการการอ่านที่จัดระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนและหลากหลายความสนใจของผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณผ่านกิจกรรมภาระงานที่มีปัญหาทางธุรกิจเป็นตัวกระตุ้นในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน

องค์ประกอบที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ PESC Model มี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คนพร้อมระดมสมอง ดูตัวอย่างรูปภาพที่กำหนดและคาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายและแบ่งปันในชั้นเรียน นำเสนอวิธีแก้ปัญหาและวิธีทางแก้ของแต่ละกลุ่ม และทำกิจกรรมที่ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัด อภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียนอ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploration Stage)

ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงาน ตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report) และทำการทดสอบตอบคำถามเพื่อทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E1) จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียนวิเคราะห์ ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้เรียน วิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) To identify the author's purpose 2) To distinguish the fact and opinion 3) To make an inference 4) To recognize the author's mood 5) To recognize the author's tone 6) To recognize the author's bias และ 7) To evaluate the author's arguments การทำงานเป็นกลุ่ม อภิปรายและ แบ่งปันคำตอบในสมาชิกกลุ่มและตรวจสอบคำตอบ หลังจากนั้นทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อย การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และการประเมินทักษะย่อยการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation) ได้แก่ทำการทดสอบตอบคำถาม เกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E1) 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection)

ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลการงานและการแก้ปัญหา ทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธี ทางแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียนดังนี้ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะ การระบุดจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนก ข้อเท็จจริง (fact) และ ข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)

องค์ประกอบที่ 4 บทบาทผู้เรียนและบทบาทผู้สอน

ผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทต่างๆ ในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ฟังและสังเกตการณ์ (Listener and observer) อยู่ในขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ผู้เรียนถูกกระตุ้นจากผู้สอนด้วยการตั้งวัตถุประสงค์ คิดทบทวนความรู้เดิม และช่วยกันวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ตลอดจนนำเสนอความรู้ที่ได้จากการทบทวน สามารถ แลกเปลี่ยนกับสมาชิกภายในกลุ่ม

บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้คิดและแสวงหาคำตอบ (Thinker and explorer) อยู่ในขั้นทำภาระ งาน (E: Exploring Stage) ผู้เรียนรับปัญหาและดำเนินการแก้ไขตามภาระงาน ผู้เรียนจะช่วยกันคิด วิเคราะห์แก้ไขปัญหาและตั้งสมมติฐานหาคำตอบจากบทอ่าน ตลอดจนแบ่งปันคำตอบกับสมาชิก สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า และรายงานผลการทำภาระงานร่วมกัน

บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ร่วมกันทำงานเป็นทีม (Team player) อยู่ในขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) โดยผู้เรียนจะฝึกการวิเคราะห์ภาษากับด้วยสมาชิกในกลุ่ม ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills) 1) To identify the author's purpose 2) To distinguish the fact and opinion 3) To make an inference 4) To recognize the author's mood 5) To recognize the author's tone 6) To recognize the author's bias และ 7) To evaluate the author's arguments หลังจากนั้นทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)

บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลและสะท้อนความคิดเห็น (Assessor and reflector) อยู่ในขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) โดยผู้เรียนสรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหาโดยนำเสนอความรู้ต่อสมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ให้กับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ และสะท้อนความคิด (Reflect) ผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำภาระงานในต่อละหน่วยการเรียนรู้

2. บทบาทของผู้สอน

บทบาทของผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน (Facilitating participation) อยู่ในขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ผู้สอนมีบทบาทด้านการเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดจากสิ่งที่ตนเองมีอยู่แล้วในตัว และช่วยให้มีการวางแผนการอ่านและการตั้งวัตถุประสงค์การอ่านได้อย่างถูกต้องทิศทางผู้สอนจะช่วยแนะนำการวางแผน และการตั้งวัตถุประสงค์ให้การอ่านเพื่อให้การอ่านเริ่มต้นอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้เรียนได้รู้จักกลวิธีที่จำเป็นต่างๆ อย่างที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องจากการอ่าน

บทบาทของผู้สอนเป็นผู้ควบคุมมากกว่าผู้สอน (Teacher to be controller) อยู่ในขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) ผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้ควบคุมการเรียนการสอนอนุญาตให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาด้วยตัวของผู้เรียนเองและแสวงหาความรู้จากการปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนจะคอยเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนและช่วยส่งเสริมกลวิธีการระบุตัวปัญหา (Define the Problem) การวิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information-gap task) การรายงาน (Report) และภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เพื่อที่จะสร้างสร้างความมั่นใจ ปรับปรุงแก้ไข และฝึกฝนในแต่ละกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียนในการทำภาระงานและกิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทของผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้ทักษะย่อยต่างๆ (Motivating using Sub-skills) ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ผู้สอนมีบทบาทด้านการเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) กิจกรรมวิเคราะห์ทางภาษา (Language analysis) และกิจกรรมฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียน (Sub-skills of Critical Reading practice) เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะที่สำคัญให้กับผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเกิดการใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเกิดความชำนาญ

บทบาทของผู้สอนเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย (Creating Relaxing Environment) อยู่ในขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) ผู้สอนมีบทบาทด้านการเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย เพื่อให้ผู้เรียนทำการสรุปความรู้ด้วยตนเอง และสะท้อนความคิด (Reflect) จากการระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน โดยอนุญาตให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานตามความเป็นจริง และรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ประกอบด้วย

1. ระบบสังคม (Social system)

เน้นการทำงานที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน จากการปฏิบัติภาระงานร่วมกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2. หลักการตอบสนอง (Principle of reaction)

บทบาทครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวก และกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาตามภาระงาน ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ

3. ระบบสนับสนุนหรือสิ่งสนับสนุน (Support System)

การสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานจะต้องมีการเตรียมการเพื่อสนับสนุนให้การการใช้รูปแบบสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วยจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ปฏิบัติภาระงานให้เพียงพอ จัดการเวลา สื่อการอ่านที่เหมาะสม รวมทั้งสถานที่และสร้างบรรยากาศการอ่านที่สนุกสนาน

องค์ประกอบที่ 5 การวัดและประเมินผล

ผลการดำเนินงานตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายคือ

1. พัฒนาทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. พัฒนาทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) ดังแสดงในรูปภาพที่ 5

หลักการ: รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี
 วิจารณ์การสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอนที่เน้นผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีปัญหาเป็นตัวกระตุ้น
 ความอยากรู้อยากเห็นของเรียนที่ทำการระดมสมองเพื่อไขปริศนาหรือจุดประกายความคิดที่ท้าทายได้
วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาทักษะอย่างการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณผ่านกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานและการ
 วัตถุประสงค์

- บทบาทของผู้เรียน**
- เป็นผู้ฟังและสังเกตการณ์ (Listener and observer)
 - เป็นผู้คิดและแสวงหาคำตอบ (Thinker and explorer)
 - เป็นผู้ร่วมทำงานเป็นทีม (Team player)
 - เป็นผู้ประเมินผลและสะท้อนความคิดเห็น (Assessor and reflector)
- บทบาทของผู้สอน**
- เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน (Facilitating participation)
 - เป็นผู้ควบคุมมากกว่าผู้สอน (Teacher to be controller)
 - เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้ทักษะย่อยต่างๆ (Motivating using sub-skills)

ระบบสังคม: บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและการทำงานร่วมกัน วิธีที่เหมาะสมได้โดย
หลักการตอบสนอง: บทบาทครูในฐานะผู้เรียนและกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาตามภาระงาน
 ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ
ระบบสนับสนุน: การสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานจะต้องมีการเตรียมการเพื่อ
 สนับสนุนให้การกรใช้รูปแบบสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วยจุดประสงค์ ปฏิบัติการงานในให้

กระบวนการสอนการอ่านธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการ
 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการ
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

- เตรียมตัวก่อนทำการงานการแก้ปัญหา
- ไม่ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาหรือการเชื่อมโยงต่อผู้เรียนกับปัญหา
- การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับด้วยปัญหาทางธุรกิจ

ขั้นที่ 2 ขั้นทำการงาน (E: Exploring Stage)

- ทำความเข้าใจกับปัญหา (Define)
- ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore)
- สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze)
- รายงานผลการทำการงาน (Report)

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

- ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) 1. To identify the author's purpose 2. To distinguish the fact and opinion 3. To make an inference 4. To recognize the author's mood
- 5. To recognize the author's tone
- 6. To recognize the author's bias และ
- 7. To evaluate the author's arguments
- ทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task)
- การประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)

การวัดผลและการประเมินผล

**ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณญาณ**

- 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
- 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
- 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ
- 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน
- 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน
- 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน
- 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของ

ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรี ยรู้
 แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา
 เป็นสถาน

1.4 การกำหนดหน่วยการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐาน (PESC Model)

ผู้วิจัยได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐาน (PESC Model) จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้และใช้เวลาหน่วยการเรียนรู้ละ 6 ชั่วโมง ประกอบด้วยจุดประสงค์ บทอ่านคำถามภาระงาน แบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1.4.1 ศึกษาหลักสูตร ได้แก่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ (ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง) เป็นหลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา พ.ศ. 2558-25561 ตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงพบว่า วิชาการอ่านอังกฤษธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 จุดมุ่งหมายของการพัฒนาแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐานและตารางเนื้อหา (Table of Content Specifications) ที่ผ่านการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

1.4.2 กำหนด เนื้อหาของบทอ่าน ลักษณะภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้แบบฝึกหัดให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาจากการเลือกบทอ่านหัวเรื่อง (Topic) จากการอ่านภาษาอังกฤษโดยยึดหลักการคือ 1) เป็นหัวเรื่องที่มีแนวทางในการศึกษาฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) เป็นหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางธุรกิจเพื่อนำมาซึ่งการวิเคราะห์ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจ 3) เป็นหัวเรื่องที่มีลักษณะโครงสร้างของเนื้อหา (Text genres) ที่ชัดเจนและหลากหลาย 4) มีความระดับยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมที่นำมาสอนกับผู้เรียนกำหนดเนื้อหาเพื่อพัฒนา ต้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาที่ไม่ยาก และไม่ง่ายเกินไป สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และกลวิธีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) โดยผู้วิจัยได้จัดทำหน่วยการเรียนรู้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
1	Hotel Service (Hotel service problems) 6 hours	Students will be able... 1.1 To tell the meaning of the unknown words by using the context clue (Definition word) 1.2 To identify the main idea and supporting details in the reading text. 1.3 To identify the author's purpose in the reading text. 1.4 To reflect how to improve reading skills.	<u>Function</u> - Analyzing the hotel service problems. <u>Language components</u> - Vocabulary (in the passage of hotel service problems) - encounter (v.) - snoring (n.) - issues (n.) - earplug (n.) - effective (n.) - adequately (adv.) - infestation (n.) - hygiene (n.) - accommodation (n.) - representative (n.) - transaction (n.) - over-booked (v.) - complain (v.) - incur (v.)	1. Preparation Stage 1.1 Brainstorm about the hotel service problems. 1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the hotel services problems. 1.3 Discuss and share in the class. 1.4 Write some solutions. Vocabulary development 1.5 Present the lesson about the context clue (Definition word) on the power point and students study it with the example. 1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member. 1.7 Check the answers with the teacher on the power point. Sub-skills of reading Comprehension 1.8 Present the lesson about the main idea and supporting details and students study them with the example. 1.9 Read and discuss the answers the reading text to identify the main idea and supporting details with the group member. 1.10 Check the answers with the teacher on the power point.	<u>Posttest (E₁)</u> 1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC) 2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		<p>failure (n.) - frustration (n.) - prevent (v.) - embrace (v.) etc...</p> <p>Reading Sub-skills Reading Comprehension - Finding the main idea and supporting details</p> <p>Critical Reading - Identifying the author's purpose</p>	<p>2. Exploring Stage Doing reading task 2.1 Answer guided questions 2.2 Read and discuss about the text with the group members 2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member 2.4 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks 2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1) 2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage 3.1 Present the lesson about the identifying the author's purpose and students study it with the example 3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member 3.3 Check the answers with the teacher on the PowerPoint.</p> <p>Individual tasks</p>	

				3.4 Answer 10 critical reading questions (task2). 3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class 4. Conclusion and Reflection 4.1 Do the task 3 to conclude the lesson 4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills	
--	--	--	--	--	--

=

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
2 Tourism promotion problems) 6 hours	Students will be able... 1.1 To tell the meaning the unknown words by using the context clue (Restatement Clue). 1.2 To analyze the cause and effect relationship in the reading text. 1.3 To distinguish the fact and opinion in the reading text. 1.4 To reflect how to improve reading skills.	<u>Function</u> - Analyzing the tourism promotion problems. <u>Language component</u> - <u>Vocabulary</u> (in the passage of Tourism promotion problems) - self-catering (v) - tour operator (n.) - bed and breakfast (n.) - shoulder bag (n.) - passport (n.)	<u>1. Preparation Stage</u> 1.1 Brainstorm about the tourism promotion problems. 1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the tourism promotion problems. 1.3 Discuss and share in the class. 1.4 Write some solutions. Vocabulary development 1.5 Present the lesson about the context clue (Restatement Clue) on the power point and students study it with the example. 1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member. 1.7 Check the answers with the teacher on the power point. Sub-skills of reading Comprehension	<u>Posttest (E₁)</u> 1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC) 2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)

				1.8 Present the lesson about the analyzing the cause and effect relationship and students study them with the example. 1.9 Do the exercise 2, read and discuss the answers the reading text to analyze the cause and effect relationship with the group member. 1.10 Check the answers with the teacher on the power point.	
--	--	--	--	---	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		- foreign currency (n.) - voyage (n.) - journey (n.) - insurance (n.) etc. Reading Sub-skills Reading Comprehension - analyze the cause and effect relationship	2. Exploring Stage Doing reading task 2.1 Answer guided questions 2.2 Read and discuss about the text with the group members. 2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member. 2.4 Check the answers with the teacher on the power point. Individual tasks 2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1).	

				<p>2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage</p> <p>3.1 Present the lesson about the distinguishing the fact and opinion and students study it with the example.</p> <p>3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member.</p> <p>3.3 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p> <p>3.4 Answer 10 critical reading questions (task 2).</p> <p>3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>4. Conclusion and Reflection</p> <p>4.1 Do the task 3 to conclude the lesson.</p> <p>4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills</p>	
--	--	--	--	--	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
3	Airline Business (The flight management problems) 6 hours	Students will be able... 1.1 To tell the meaning the unknown words by using the context clue (Contrast clue).	<u>Function</u> - Analyzing the flight management Problems.	1. Preparation Stage 1.1 Brainstorm about the flight management problems. 1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the flight management problems. 1.3 Discuss and share in the class.	<u>Posttest (E₁)</u> 1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC)

		<p>1.2 To identify the meaning word by using the context clues in the reading text.</p> <p>1.3 To make an inference in the reading text.</p> <p>1.4 To reflect how to improve reading skills.</p>	<p><u>Language component</u></p> <p>- Vocabulary (in the passage of the flight management problems of Airline Business)</p> <ul style="list-style-type: none"> - boarding pass (n.) - non-stop flights (n.) - direct flight (n.) - first class ticket (v.) - window seat (n.) - Aisle seats (n.) - The gate (n.) 	<p>1.4 Write some solutions.</p> <p>Vocabulary development</p> <p>1.5 Present the lesson about the context clue (Contrast clue) on the power point and students study it with the example.</p> <p>1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member.</p> <p>1.7 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Sub-skills of reading Comprehension</p> <p>1.8 Present the lesson about the identifying the meaning word by using the context clues and students study them with the example.</p> <p>1.9 Do the exercise 2, read and discuss the answers the reading text to identify the meaning word by using the context clues with the group member.</p> <p>1.10 Check the answers with the teacher on the power point.</p>	<p>2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)</p>
--	--	---	--	--	---

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		- airport (n.)	2. Exploring Stage	

		<p>- check-in counter (v) - land board (n.) - flight passenger (n.) - boarding pass (n.) etc.</p> <p>Reading Sub-skills Reading Comprehension - Finding the Context clues</p> <p>Critical Reading - Making an inference</p>	<p>Doing reading task 2.1 Answer guided questions 2.2 Read and discuss about the text with the group members. 2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member. 2.4 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks 2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1). 2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage 3.1 Present the lesson about the making an inference and students study it with the example. 3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member. 3.3 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks 3.4 Answer 10 critical reading questions (task2). 3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>4. Conclusion and Reflection 4.1 Do the task 3 to conclude the lesson. 4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills</p>	
--	--	---	---	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
4	<p>Marketing (Online marketing problems) 6 hours</p>	<p>Students will be able...</p> <p>1.1 To tell the meaning of the unknown words by using the context clue (Exemplification).</p> <p>1.2 To identify the reference word in the reading text.</p> <p>1.3 To recognize the author's mood and tone in the reading text.</p> <p>1.4 To reflect how to improve reading skills.</p>	<p><u>Function</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Analyzing the online Marketing Problem <p><u>Language component</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabularies (in the passage of online marketing problems) - Scammed (v.) - Subscriptions (n.) - non-existent (adj.) - hesitant (adj.) - landscape (n.) - scary (adj.) - accessibility (n.) - consumerism (n.) - precaution (n.) - bargain (v.) - hosting (v.) - utilize (v.) - pageant (n.) 	<p>1. Preparation Stage</p> <p>1.1 Brainstorm about the online marketing problems.</p> <p>1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the online marketing problems.</p> <p>1.3 Discuss and share in the class.</p> <p>1.4 Write some solutions.</p> <p>Vocabulary development</p> <p>1.5 Present the lesson about the context clue (Exemplification) on the power point and students study it with the examples.</p> <p>1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member.</p> <p>1.7 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Sub-skills of reading Comprehension</p> <p>1.8 Present the lesson about the identifying the reference word and students study them with the example.</p> <p>1.9 Read and discuss the answers the reading text to identify the reference word with the group members.</p> <p>1.10 Check the answers with the teacher on the power point</p>	<p>Posttest (E₁)</p> <p>1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC)</p> <p>2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)</p>

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		<p>- vying (v.)</p> <p>- hodgepodge (n.)</p> <p>- enterprise (n.)</p> <p>- possibility (n.)</p> <p>- pinpoint (v.)</p> <p>- exposure (n.)</p> <p>- novelty (n.)</p> <p>- instant (adj.)</p> <p>Reading Sub-skills</p> <p>Reading Comprehension</p> <p>- Identify the reference word</p> <p>Critical Reading</p> <p>- Recognizing the author's mood and tone</p>	<p>2. Exploring Stage</p> <p>Doing reading task</p> <p>2.1 Answer guided questions</p> <p>2.2 Read and discuss about the text with the group members.</p> <p>2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member.</p> <p>2.4 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p> <p>2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1).</p> <p>2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage</p> <p>3.1 Present the lesson about the recognizing the author's mood and tone and students study it with the example.</p> <p>3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member.</p> <p>3.3 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p>	<p>182</p> <p>Evaluation</p>

				3.4 Answer 10 critical reading questions (task2). 3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class. 4. Conclusion and Reflection 4.1 Do the task 3 to conclude the lesson. 4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills	

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
5	Advertising (Advertising promotion problems) 6 hours	Students will be able... 1.1 To tell the meaning the unknown words by using the context clue (Modifier Clue). 1.2 To analyze the sequence of events in the reading text. 1.3 To recognize the author's bias in the reading text. 1.4 To reflect how to improve reading skills.	Function - Analyzing the advertising promotion problems. Language component - Vocabulary (in the passage of advertising promotion problem) - guarantee (n.) - campaign (n.) - detect (v.) - epiphany (n.) - compel (v.) - distribution (n.) - short-term (adj.)	1. Preparation Stage 1.1. Brainstorm about the advertising promotion problems. 1.2. Preview the given pictures and make prediction to find advertising promotion problems. 1.3. Discuss and share in the class. 1.4. Write some solutions. Vocabulary development 1.5 Present the lesson about the context clue (Comparison Clue) on the power point and students study it with the example. 1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member. 1.7 Check the answers with the teacher on the power point. Sub-skills of reading Comprehension	Posttest (E1) 1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC) 2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)

			<ul style="list-style-type: none"> - long-term (adj.) - vitality (n.) - awareness (n.) - donate (v.) - association (n.) - crucial (adj.) - innovative (adj.) - subscriber (n.) - recommendation (n.) - scavenging (n.) 	<p>1.8 Present the lesson about the analyzing the sequence of events and students study them with the example.</p> <p>1.9 Read and discuss the answers the reading text to identify the meaning word by using the context clues with the group member.</p> <p>1.10 Check the answers with the teacher on the power point.</p>	
--	--	--	--	---	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		<ul style="list-style-type: none"> - scroll (n. v.) - insult (v.) - restored (adj.) - grabbing (adj.) - nomination (n.) - wittingly (adv.) - compulsion (n.) - awarding (n.) - incentive (adj.) - retailer (n.) 	<p>2. Exploring Stage</p> <p>Doing reading task</p> <p>2.1 Answer guided questions</p> <p>2.2 Read and discuss about the text with the group members.</p> <p>2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member.</p> <p>2.4 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p> <p>2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1).</p>	

			<ul style="list-style-type: none"> - glimpse (v.) - leverage (n.) - grab (v.) - psyched (n.) - kitten (n.) - replicas (n.) - prevent (v.) - norms (n.) 	<p>2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage</p> <p>3.1 Present the lesson about the recognizing the author's bias and students study it with the example.</p> <p>3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member.</p> <p>3.3 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p> <p>3.4 Answer 10 critical reading questions (task2).</p> <p>3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>4. Conclusion and Reflection</p> <p>4.1 Do the task 3 to conclude the lesson.</p> <p>4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills</p>	
--	--	--	--	--	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
6	Financial sector (Banking service problems) 6 hours	Students will be able... 1.1 To tell the meaning the unknown words by using the context clue (Synonym Clue).	<p>Function</p> <ul style="list-style-type: none"> - Analyzing the Banking service problems. <p>Language component</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary (in the passage) 	<p>1. Preparation Stage</p> <p>1.1 Brainstorm about the banking service problems.</p> <p>1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the banking service problems.</p> <p>1.3 Discuss and share in the class.</p> <p>1.4 Write some solutions.</p>	<p>Posttest (E₁)</p> <p>1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC)</p>

		<p>1.2 To make comparison and contrast in the reading text.</p> <p>1.3 To evaluate the author's arguments in the reading text.</p> <p>1.4 To reflect how to improve reading skills.</p>	<p>of the Banking service problem)</p> <ul style="list-style-type: none"> - decision (n.) - hidden fees (n.) - insignificant (adj.) - tricky (adj.) - deceptive (adj.) - disclosure (n.) - twofold (adj. adv.) - funnel (n. v.) - frustrated (adj.) - prevalent (adj.) - Loyalty (n.) - solid (n. adj.) - preferential (adj.) 	<p>Vocabulary development</p> <p>1.5 Present the lesson about the context clue (Synonym Clue) on the power point and students study it with the example.</p> <p>1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member.</p> <p>1.7 Check the answers with the teacher on the power point:</p> <p>Sub-skills of reading Comprehension</p> <p>1.8 Present the lesson about the making comparison and contrast and students study them with the example.</p> <p>1.9 Read and discuss the answers the reading text to make comparison and contrast with the group member.</p> <p>1.10 Check the answers with the teacher on the power point.</p>	<p>2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)</p>
--	--	---	--	--	---

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		- forthcoming (adj.)	2. Exploring Stage	

			<ul style="list-style-type: none"> - deceive (v.) - dedication (n.) - mortgage (n. v.) - Modification (n.) - refinancing (n.) - foreclosure (n.) - reduced-payment (n.) - sneaky (adj.) - reliable (adj.) - disadvantage (n.) - community (n.) - dedicate (v.) - strive (v.) - customize (v.) <p>Reading Sub-skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Reading Comprehension - Making comparison and contrast <p>Critical Reading</p> <ul style="list-style-type: none"> - Evaluating the author's arguments 	<p>Doing reading task</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 Answer guided questions 2.2 Read and discuss about the text with the group members. 2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member. 2.4 Check the answers with the teacher on the power point. <p>Individual tasks</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1). 2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class. <p>3. Sub-skills analysis Stage</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 Present the lesson about the evaluating the author's arguments and students study it with the example. 3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member. 3.3 Check the answers with the teacher on the power point. <p>Individual tasks</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.4 Answer 10 critical reading questions (task 2). 3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class. <p>4. Conclusion and Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> 4.1 Do the task 3 to conclude the lesson. 4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills 	
--	--	--	--	---	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
7	<p>Product Management (Product planning problems) 6 hours</p>	<p>Students will be able...</p> <p>1.1 To tell the meaning of the unknown words by using the context clue (Antonyms Clue).</p> <p>1.2 To identify the main idea and supporting details in the reading text.</p> <p>1.3 To recognize the author's bias in the reading text.</p> <p>1.4 To reflect how to improve reading skills.</p>	<p><u>Function</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Analyzing the product planning Problems. <p><u>Language component</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary (in the passage of in flight managements Problem of Airline Business) - conquer (n.) - intransigence (n.) - distribution (n.) - overestimate (v.) - discouraged (adj.) - entrepreneurs (n.) - accomplished (adj.) - astonishing (adj.) - criteria (n.) - intransigence (n.) - exceed (v.) - benchmark (n.) 	<p>1. Preparation Stage</p> <p>1.1 Brainstorm about the product planning problems.</p> <p>1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the product planning problems.</p> <p>1.3 Discuss and share in the class.</p> <p>1.4 Write some solutions.</p> <p>Vocabulary development</p> <p>1.5 Present the lesson about the context clue (Antonyms Clue) on the power point and students study it with the example.</p> <p>1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member.</p> <p>1.7 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Sub-skills of reading Comprehension</p> <p>1.8 Present the lesson about the identifying the main idea and supporting details and students study them with the example.</p> <p>1.9 Read and discuss the answers the reading text to identify the main idea and supporting details with the group member.</p>	<p>Posttest (E₁)</p> <p>1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC)</p> <p>2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)</p>

				1.10 Check the answers with the teacher on the power point.	
--	--	--	--	---	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		<ul style="list-style-type: none"> - irritating (adj.) - nuisance (n.) - lampoon (v.) - prevalence (n.) -Sub-skills Reading Comprehension <ul style="list-style-type: none"> - finding the main idea and supporting details Critical Reading <ul style="list-style-type: none"> - Identifying the author's purpose 	<p>2. Exploring Stage</p> <p>Doing reading task</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 Answer guided questions 2.2 Read and discuss about the text with the group members. 2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member. 2.4 Check the answers with the teacher on the power point. <p>Individual tasks</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1). 2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class <p>3. Sub-skills analysis Stage</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 Present the lesson about the identifying the author's purpose and students study it with the example. 3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member. 	

				<p>3.3 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p> <p>3.4 Answer 10 critical reading questions (task2).</p> <p>3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>4. Conclusion and Reflection</p> <p>4.1 Do the task 3 to conclude the lesson.</p> <p>4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills.</p>	
--	--	--	--	---	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
8	Innovation and Technology (Online regulator problems) 6 hours	Students will be able... 1.1 To tell the meaning of the unknown words by using the context clue (Explanation Clue). 1.2 To analyze the drawing conclusion in the reading text. 1.3 To make an inference in the reading text. 1.4 To reflect how to improve reading skills.	Function - Analyzing the online regulator problems of Innovation and Technology. Language component - Vocabulary (in the passage of the Online Regulator Problem of Innovation and Technology) - collaboration (n.)	1. Preparation Stage 1.1 Brainstorm about the online regulator problems. 1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the online regulator problems. 1.3 Discuss and share in the class. 1.4 Write some solutions. Vocabulary development 1.5 Present the lesson about the context clue (Explanation Clue) on the power point and students study it with the example. 1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member.	Posttest (E₁) 1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC) 2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)

			<ul style="list-style-type: none"> - priority (n.) - digital technology (n.) - analog (n.) - to improve urban life (v.) 	<p>1.7 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Sub-skills of reading Comprehension</p> <p>1.8 Present the lesson about the analyzing the drawing conclusion and students study it with the example.</p> <p>1.9 Read and discuss the answers the reading text to analyze the drawing conclusion with the group member.</p> <p>1.10 Check the answers with the teacher on the power point</p>	
--	--	--	---	--	--

ตารางที่ 10 การกำหนดเนื้อหาของบทเรียน (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		<ul style="list-style-type: none"> - antiquated technology (n.) - ubiquitous (adj.) - unreliability (n.) - sophisticated methods (n.) - simplifying (v.) - bifurcation (n.) - partisan (n.) - democracy (n.) 	<p>2. Exploring Stage</p> <p>Doing reading task</p> <p>2.1 Answer guided questions</p> <p>2.2 Read and discuss about the text with the group members.</p> <p>2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member.</p> <p>2.4 Check the answers with the teacher on the power point.</p>	190

			<p>Individual tasks</p> <p>2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1).</p> <p>2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage</p> <p>3.1 Present the lesson about the making an inference and students study it with the example.</p> <p>3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member.</p> <p>3.3 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks</p> <p>3.4 Answer 10 critical reading questions (task2).</p> <p>3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class.</p> <p>4. Conclusion and Reflection</p> <p>4.1 Do the task 3 to conclude the lesson.</p> <p>4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills</p>	
	<p>- asymmetry (n.)</p> <p>- myriad (n. v.)</p> <p>- infrastructure (n.)</p> <p>- paramilitary (n.)</p> <p>- paternalistic (adj.)</p> <p>-Sub-skills</p> <p>Reading comprehension</p> <p>- Drawing conclusion</p> <p>Critical reading</p> <p>- Making inference</p>			

1.5 เสนอรูปแบบการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐาน (PESC Model) และหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications) ที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและให้คำแนะนำแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐาน (PESC Model) และหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications) พร้อมแบบประเมินหน่วยการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

1.7 นำรูปแบบการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐาน (PESC Model) และหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications) ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ใช้กับนักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 รายบุคคล 3 คนและนักศึกษากลุ่มเล็ก สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คนหลังจากนั้นนำคะแนนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนตามเกณฑ์ $(E_1 / E_2) 75/75$ โดยดำเนินการทดลองแบบกลุ่มกับนักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ได้แก่กลุ่มรายบุคคลจำนวน 3 คนและกลุ่มเล็กจำนวน 15 คนเพื่อเก็บรวบรวมคะแนนและคิดคำนวณค่าทางสถิติเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและนำไปหาประสิทธิภาพ และหลังจากได้ประสิทธิภาพแล้วผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนรู้อ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานไปใช้จริงกับนักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีที่กำลังเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไป (ภาคผนวก จ หน้า 448-449)

จากผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นฐาน (PESC Model) และหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 5 คน สามารถอธิบายผลดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้อ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) ด้านความ

สมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบรวมทุกข้อมีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.72$, S.D.=0.49) (ภาคผนวก ค หน้า 397)

2. ประสิทธิภาพด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) รวมทุกข้อมีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.48) โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ในแต่ละข้อได้แก่ ข้อที่ 1 องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) ข้อที่ 2 องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ สามารถสรุปว่ามีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) ข้อที่ 3 องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผลมีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) ข้อที่ 4 องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผลมีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.44$, S.D.= 0.55) ข้อที่ 5 องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผล มีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.46$, S.D.=0.45) ข้อที่ 6 องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผลมีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) ข้อที่ 7 องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผลมีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) และข้อที่ 8 องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผล มีความสอดคล้องกันในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากกว่า 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 179) จากผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าทุกด้านมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.60-4.80 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.45-0.55 ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (ภาคผนวก ค หน้า 339)

3. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนรู้ตามคำแนะนำ

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีผลข้อเสนอแนะดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เดิม	ปรับใหม่
<p>องค์ประกอบที่ 1 หลักการ</p> <p>รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีปัญหาเป็นตัวกระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนของเรียนที่ทำภาระงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้แก้ไขปัญหาจากบทอ่านด้วยการคิดวิเคราะห์เนื้อหาผ่านบทอ่านอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และสร้างความรู้ขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ ผู้แนะนำและวางเป้าหมายของกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามเป้าหมาย และสื่อการการอ่านที่จัดระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนและหลากหลายความสนใจของผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p>	<p>องค์ประกอบที่ 1 หลักการ</p> <p>รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีปัญหาเป็นตัวกระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนของเรียนที่ทำภาระงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>ให้เขียนหลักการให้กระชับลดการอธิบายลง เพราะให้เน้นหลักการที่เป็นหลักที่แท้จริงของแนวการสอน TBL, PBL และ CR เป็นการอธิบายที่ไม่ใช้ภาษามากจนเกินไป</p>
<p>องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์</p> <p>รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณผ่านกิจกรรมภาระงานที่มีปัญหาทางธุรกิจเป็นตัวกระตุ้นในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน</p>	<p>องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์</p> <p>เพื่อพัฒนาทักษะย่อยการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณผ่านกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีปัญหาทางธุรกิจเป็นตัวกระตุ้นในบทอ่าน รวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>ให้อธิบายแค่ “เพื่อพัฒนาทักษะย่อยการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณผ่านกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีปัญหาทางธุรกิจเป็นตัวกระตุ้นในบทอ่านรวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้” นอกจากนั้นให้ตัดออก</p>
<p>องค์ประกอบที่ 3 ขั้นตอนดำเนินงาน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)</p>	<p>องค์ประกอบที่ 3 ขั้นตอนดำเนินงาน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)</p>

<p>แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ ของภาระงานต่างๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คนพร้อมระดมสมอง ดูตัวอย่างรูปภาพที่กำหนดและคาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายและแบ่งปันในชั้นเรียน นำเสนอวิธีแก้ปัญหาและวิธีทางแก้ของแต่ละกลุ่ม และทำกิจกรรมที่ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัดอภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียน อ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมตัวก่อนทำภาระงานการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนถูกเตรียมตัวก่อนทำภาระงานโดยครูได้อธิบายหลักการและวัตถุประสงค์ก่อนทำภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ - ครูให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการ เชื่อมโยงต่อผู้เรียนกับด้วยรูปภาพปัญหาทางธุรกิจเพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน - การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับ ด้วยปัญหาทางธุรกิจ ผู้เรียนดูรูปภาพปัญหาทางธุรกิจทำการแก้ไข ปัญหา ช่วยกันอภิปรายปัญหา แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ระบุให้ชัดเจนว่าแต่ละกิจกรรมให้ทำอะไรบ้าง - พยายามอธิบายกิจกรรมที่ตรงกับการดำเนินที่แท้จริง - ไม่ต้องอธิบายกิจกรรมพัฒนาคำศัพท์และฝึกทักษะย่อย การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจะฝึกผู้เรียนใน บทเรียนอยู่แล้ว
---	---

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

เดิม	ปรับใหม่
<p>องค์ประกอบที่ 3 ชั้นการดำเนินงาน ขั้นที่ 2 ชั้นทำภาระงาน (E: Exploration Stage) ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงานตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบ คำตอบ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report) และทำการทดสอบตอบคำถามเพื่อ ทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบคำตอบเพื่อ นำไปหาประสิทธิภาพ (E1) จำนวน10 ข้อ</p>	<p>องค์ประกอบที่ 3 ชั้นการดำเนินงาน ขั้นที่ 2 ชั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำความเข้าใจกับปัญหา (Define) - ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore) - สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) - รายงานผลการทำภาระงาน (Report) <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น Exploring จาก Exploration - ให้อธิบายแค่ขั้นตอนที่จะดำเนินการ - ให้ตัดประโยค “และทำการทดสอบตอบคำถามเพื่อ ทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบ คำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E1) จำนวน10 ข้อ” ออก เพราะเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องทำหลังจากดำเนินการขั้น ทำภาระงานเสร็จสิ้นแล้ว
<p>องค์ประกอบที่ 3 ชั้นการดำเนินงาน ขั้นที่ 3 ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา</p>	<p>องค์ประกอบที่ 3 ชั้นการดำเนินงาน ขั้นที่ 3 ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)</p>

<p>สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้อ่านใหม่และ แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่ม โดยผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณ์ญาณ ได้แก่ 1) To identify the author's purpose 2) To distinguish the fact and opinion 3) To make an inference 4) To recognize the author's mood 5) To recognize the author's tone 6) To recognize the author's bias และ 7) To evaluate the author's arguments การทำงานเป็นกลุ่ม อภิปรายและแบ่งปันคำตอบในสมาชิกกลุ่ม และตรวจสอบคำตอบ หลังจากนั้นทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะ ย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และการประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation) ได้แก่ทำการทดสอบ ตอบคำถามเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณพร้อมทั้ง ตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E1) 10 ข้อ</p>	<p>- ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. To identify the author's purpose 2. To distinguish the fact and opinion 3. To make an inference 4. To recognize the author's mood 5. To recognize the author's tone 6. To recognize the author's bias และ 7. To evaluate the author's arguments <p>- ทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills Task)</p> <p>- การประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>- ให้อธิบายเป็นขั้นตอนสั้นๆ และได้ความหมาย</p>
--	---

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระ งานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (ต่อ)

เดิม	ปรับใหม่
<p>องค์ประกอบที่ 3 ชั้นการดำเนินงาน</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลการงานและการ แก้ปัญหา ทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธีทางแก้ไขจากเนื้อหา ทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียนดังนี้ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะ การระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และ ข้อคิดเห็น (opinion) ในบท อ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมี เหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ใน บทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The</p>	<p>องค์ประกอบที่ 3 ชั้นการดำเนินงาน</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผล สะท้อน (C: Conclusion and Reflection)</p> <p>- สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review)</p> <p>- สะท้อนความคิด (Reflect) ปัญหาและ วิธีแก้ไขปัญหา</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>- ให้อธิบายเนื้อหาให้สั้นและได้ความหมาย</p>

author's bias) 6) พัฒนาการทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)	
<p>องค์ประกอบที่ 4 บทบาทผู้เรียนและบทบาทผู้สอน</p> <p>1. บทบาทของผู้เรียน</p> <p>บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ฟังและสังเกตการณ์ (Listener and observer) อยู่ในขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ผู้เรียนถูกกระตุ้นจากผู้สอนด้วยการตั้งวัตถุประสงค์ คิดทบทวนความรู้เดิม และช่วยกันวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ตลอดจนนำเสนอความรู้ที่ได้จากการทบทวน สามารถแลกเปลี่ยนกับสมาชิกภายในกลุ่ม</p> <p>บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้คิดและแสวงหาคำตอบ (Thinker and explorer) อยู่ในขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) ผู้เรียนรับปัญหาและดำเนินการแก้ไขตามภาระงาน ผู้เรียนจะช่วยกันคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาและตั้งสมมติฐานหาคำตอบจากบทอ่าน ตลอดจนแบ่งปันคำตอบกับสมาชิก สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า และรายงานผลการทำภาระงานร่วมกัน</p> <p>บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ร่วมกันทำงานเป็นทีม (Team player) อยู่ในขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) โดยผู้เรียนจะฝึกการวิเคราะห์ภาษาเกี่ยวกับสมาชิกในกลุ่ม ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) 1) To identify the author's purpose 2) To distinguish the fact and opinion 3) To make an inference 4) To recognize the author's mood 5) To recognize the author's tone 6) To recognize the author's bias และ 7) To evaluate the author's arguments หลังจากนั้นทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)</p> <p>บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลและสะท้อนความคิดเห็น (Assessor and reflector) อยู่ในขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) โดยผู้เรียนสรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) หลักการและแนวคิดจากการแก้ปัญหาโดยนำเสนอความรู้ต่อสมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ให้กับสมาชิกในกลุ่มอื่น ๆ และสะท้อนความคิด (Reflect) ผู้เรียนจะระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้</p>	<p>องค์ประกอบที่ 4 บทบาทผู้เรียนและบทบาทผู้สอน</p> <p>1. บทบาทของผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ฟังและสังเกตการณ์ (Listener and observer) - เป็นผู้คิดและแสวงหาคำตอบ (Thinker and explorer) - เป็นผู้ร่วมกันทำงานเป็นทีม (Team player) - เป็นผู้ประเมินผลและสะท้อนความคิดเห็น (Assessor and reflector) <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> -

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

เดิม	ปรับใหม่
<p>องค์ประกอบที่ 4 บทบาทผู้เรียนและบทบาทผู้สอน</p> <p>2. บทบาทของผู้สอน</p> <p>บทบาทของผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน (Facilitating participation) อยู่ในขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ผู้สอนมีบทบาทด้านการเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน</p>	<p>องค์ประกอบที่ 4 บทบาทผู้เรียนและบทบาทผู้สอน</p> <p>2. บทบาทของผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน (Facilitating participation)

<p>เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดจากสิ่งที่ตนเองมีอยู่แล้วในตัว และช่วยให้มีการวางแผนการอ่านและการตั้งวัตถุประสงค์การอ่านได้อย่างถูกต้อง ทิศทางผู้สอนจะช่วยแนะนำการวางแผน และการตั้งวัตถุประสงค์ให้การอ่านเพื่อให้การอ่านเริ่มต้นอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้เรียนได้รู้จักกลวิธีที่จำเป็นต่างๆ อย่างที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องจากการอ่าน</p> <p>บทบาทของผู้สอนเป็นผู้ควบคุมมากกว่าผู้สอน (Teacher to be controller) อยู่ในขั้นทำภาระงาน E: Exploring Stage) ผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้ควบคุมการเรียนการสอนอนุญาตให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาด้วยตัวของผู้เรียนเอง และแสวงหาความรู้จาก การปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนจะคอยเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน และช่วยส่งเสริมกลวิธีการระบุตัวปัญหา (Define the Problem) การวิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem and Formulate Hypothesis) ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information-gap task) การรายงาน (Report) และ ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เพื่อที่จะสร้างสร้างความมั่นใจ ปรับปรุงแก้ไข และฝึกฝนในแต่ละกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียนในการทำภาระงานและกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>บทบาทของผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้ทักษะย่อยต่างๆ (Motivating using Sub-skills) ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ผู้สอนมีบทบาทด้านการเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการระบุหัวข้อทางภาษา (Identifying topic language) กิจกรรมวิเคราะห์ทางภาษา (Language analysis) และกิจกรรมฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียน (Sub-skills of Critical Reading practice) เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะที่สำคัญให้กับผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเกิดการใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเกิดความชำนาญ</p> <p>บทบาทของผู้สอนเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย (Creating Relaxing Environment) อยู่ในขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) ผู้สอนมีบทบาทด้านการเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย เพื่อให้ผู้เรียนทำการสรุปความรู้ด้วยตนเอง และสะท้อนความคิด (Reflect) จากการระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน โดยอนุญาตให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานตามความเป็นจริง และรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ควบคุมมากกว่าผู้สอน (Teacher to be controller) - เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้ทักษะย่อยต่างๆ (Motivating using Sub-skills) - เป็นผู้สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย (Creating Relaxing Environment) <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> -
---	---

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและการปรับแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

เดิม	ปรับปรุง
<p>เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบสังคม (Social system) เน้นการทำงานที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจากการปฏิบัติภาระงานร่วมกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน 2. หลักการตอบสนอง (Principle of reaction) บทบาทครูในฐานะผู้อำนวยการ และกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาตามภาระงาน ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ 3. ระบบสนับสนุนหรือสิ่งสนับสนุน (Support System) การสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานจะต้องมีการเตรียมการเพื่อสนับสนุนให้การการใช้รูปแบบสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ปฏิบัติการงานให้เพียงพอ จัดการเวลา สื่อการอ่านที่เหมาะสม รวมทั้งสถานที่และบรรยากาศการอ่านที่สนุกสนาน 	<p>เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบสังคม (Social system) เน้นการทำงานที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจากการปฏิบัติภาระงานร่วมกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน 2. หลักการตอบสนอง (Principle of reaction) บทบาทครูในฐานะผู้อำนวยการ และกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักคิด แก้ไขปัญหาตามภาระงาน ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ 3. ระบบสนับสนุนหรือสิ่งสนับสนุน (Support System) การสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานจะต้องมีการเตรียมการเพื่อสนับสนุนให้การการใช้รูปแบบสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ปฏิบัติการงานให้เพียงพอ จัดการเวลา สื่อการอ่านที่เหมาะสม รวมทั้งสถานที่และสร้างบรรยากาศการอ่านที่สนุกสนาน <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>-</p>
<p>องค์ประกอบที่ 5 การวัดและประเมินผล</p> <p>ผลการดำเนินงานตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนากิจกรรมย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2. พัฒนากิจกรรมย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3. เสริมสร้างความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ 	<p>องค์ประกอบที่ 5 การวัดและประเมินผล</p> <p>ผลการดำเนินงานตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนากิจกรรมย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2. พัฒนากิจกรรมย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3. เสริมสร้างความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>-</p>
<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>-</p>	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>-</p>

2. พัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 1 ชุดโดยมีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนาดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทางภาษาจากหนังสือ “แนวการสร้างข้อสอบภาษา” ของอัญญา วงศ์โสธร (2538: 77-109) และหนังสือ “Language Test at School” ของ Oller (1979: 120-123) และการพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐานของ อัญญา วงศ์โสธร (2544: 184) เป็นต้น

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาในบทเรียน และคำอธิบายวิชาการอ่าน ภาษาอังกฤษธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 โดยแบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ตามตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Table of Test Specifications) มีทั้งหมด 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 7 ข้อ และ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Manufacturing in Leather Industry โดยแบ่ง ข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 8 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) (Critical Reading Questions) จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Risks of a Global Product Launch โดยแบ่ง ข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 4 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 6 ข้อ และสามารถอธิบายคุณลักษณะเฉพาะแบบทดสอบ (Test specifications) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 คุณลักษณะเฉพาะแบบทดสอบ (Test specifications) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

Part	Content	Objective	Weight	Type	Time	Score
1	<p>Reading Test</p> <p>2.1 Reading Text about: Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them</p>	<p>2.1.1 Reading Comprehension Questions</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อระบุใจความสำคัญของเรื่องก่อน (To identify the main idea) 2. เพื่อระบุรายละเอียดหรือข้อความที่สนับสนุนใจความสำคัญของเรื่องก่อน (To identify the supporting details) 3. เพื่อวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect) 4. เพื่อบอกความหมายคำศัพท์จากบริบท (To identify the meaning word by using the context clues.) 5. เพื่อระบุคำอ้างอิงจากบทความ (To identify the reference word.) 6. เพื่อวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์จากบทความ (To analyze the sequence of event.) 7. เพื่อทำการสรุปเนื้อหาจากบทความ (To analyze the drawing conclusion in the reading text.) 	<p>50 Items</p> <p>7 Items</p> <p>1 Item</p> <p>1 Item</p> <p>1 Item</p> <p>1 Item</p> <p>1 Item</p> <p>1 Item</p> <p>1 Item</p>	<p>M/C</p> <p>with 4 choices</p>	<p>120 minutes</p>	<p>1 item for 1 Score</p>
		<p>2.1.2 Critical Reading Questions</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2. เพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) 3. เพื่ออนุมานความหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) 4. เพื่อประเมินอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood) 5. เพื่อประเมินน้ำเสียงของผู้เขียนจากบทความ (To recognize the author's tone) 6. เพื่อระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) 7. เพื่อประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) 	<p>13 Items</p> <p>1 Item</p> <p>3 Items</p> <p>2 Items</p> <p>1 Item</p> <p>2 Items</p> <p>1 Item</p> <p>3 Items</p>			

ตารางที่ 12 คุณลักษณะเฉพาะแบบทดสอบ (Test specifications) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

Part	Content	Objective	Weight	Type	Time	Score
	2.2 Reading Text about: Manufacturing in Leather Industry	2.2.1 Reading Comprehension Questions 1. เพื่อระบุใจความสำคัญของเรื่องทีอ่าน (To identify the main idea) 2. เพื่อระบุรายละเอียดหรือข้อมูลที่สนับสนุนใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (To identify the supporting details) 3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (To analyze the cause and effect relationship) 4. เพื่อบอกความหมายคำศัพท์จากบริบท (To identify the meaning word by using the context clues.) 5. เพื่อระบุคำอ้างอิงจากบทความ (To identify the reference word.) 6. เพื่อวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์จากบทความ (To analyze the sequence of event) 7. เพื่อทำการเปรียบเทียบและหาความแตกต่างในเนื้อหาจากบทความ (To make comparison and contrast in the reading text.) 8. เพื่อทำการสรุปเนื้อหาจากบทความ (To analyze the drawing conclusion in the reading text.)	8 Items 1 Item 1 Item 1 Item 1 Item 1 Item 1 Item 1 Item			
		2.2.2 Critical Reading Questions 1. เพื่อระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2. เพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) 3. เพื่ออนุมานความหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference)	12 Items 2 Items 2 Items 2 Items			

		4. เพื่อประเมินอารมณ์และน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's mood and tone) 5. เพื่อระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) 6. เพื่อประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)	2 Items 2 Items 2 Items			
--	--	---	-------------------------------	--	--	--

ตารางที่ 12 คุณลักษณะเฉพาะแบบทดสอบ (Test specifications) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

Part	Content	Objective	Weight	Type	Time	Score
	2.3 Reading Text about: Risks of a Global Product Launch	2.3.1 Reading Comprehension Questions 1. เพื่อระบุใจความสำคัญของเรื่องที่ย่าน (To identify the main idea) 2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (To analyze the cause and effect relationship) 2.3.2 Critical Reading Questions 1. เพื่อระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2. เพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) 3. เพื่ออนุมานความหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) 4. เพื่อประเมินอารมณ์และน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's mood and tone) 5. เพื่อประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)	4 Items 2 Items 2 Items 6 Items 1 Item 1 Item 2 Items 1 Item 1 Item			

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมี
 วิจารณ์ญาณที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและนำไปปรับปรุง
 แก้ไขให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาข้อสอบ เกณฑ์และน้ำหนักการให้คะแนนความ
 เหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้สอบ หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขคุณลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบ
 (Test specification) ให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมี
 วิจารณ์ญาณที่ได้รับการปรับปรุงและแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์ใน
 การพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 เมื่อเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item
 Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตรของ (มงคล หวังสถิตย์วงศ์, 2545: 60) โดยได้ค่า IOC
 เท่ากับ 1 ซึ่งหมายความว่าแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 ฉบับนี้มีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้ (ภาคผนวก ข. หน้า 307)

2.5 เลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00 ขึ้นไป ส่วน
 แบบทดสอบข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.01-0.59 นำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้จำนวน
 ข้อสอบตามที่กำหนด จากการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน
 5 คน สรุปผลมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งหมดเท่ากับ 0.93 (ภาคผนวก ค. หน้า 410)

2.6 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับใช้กับนักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาใน
 ระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ได้แก่ นักศึกษากลุ่มรายบุคคลจำนวน 3 คนและนักศึกษากลุ่มเล็ก
 จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่
 2 ปีการศึกษา 2561 จากนั้นทำการตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก
 (r) ของแบบทดสอบ

2.7 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจ
 จำแนก (r) โดยได้ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ ซึ่ง
 ข้อสอบมีหาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป
 (ภาคผนวก ค. หน้า 412-420)

2.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
 ในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ

อังกฤษ สายยศ, 2538: 197-198) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 (ภาคผนวก ค หน้า 421)

2.9 เตรียมรูปแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองในชั้นการหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนทดลองจริง

3. การพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมี วิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้น
 ภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณ์ญาณ
 สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตและได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษา
 หลักการ และแนวคิดทฤษฎีในการประเมินโปรแกรมและหลักสูตรด้านภาษาตามแนวคิดของ
 Nunan (1991) โดยสังเคราะห์หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในพัฒนา
 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา
 เป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษา ปริญญา
 บัณฑิต ออกเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและภาระงานของหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านสื่อประกอบการสอน จำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 10 ข้อ
6. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 4 ข้อ

3.2 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามและการเขียนข้อคำถามความคิดเห็น
 โดยจัดทำแบบสอบถามจำนวน 42 รายการ จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตาม
 แนวคิดของ Likert (1932) โดยกำหนดระดับข้อความในแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด	5	คะแนน
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก	4	คะแนน
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง	3	คะแนน
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย	2	คะแนน

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 คะแนน
ลักษณะคำถามที่ใช้ในแต่ละประเด็น มีรายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ประเด็นคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจรรย์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

รายการประเมินด้าน	กรอบเนื้อหาคำถาม
1. ด้านเนื้อหาและภาระงานของหน่วยการเรียนรู้	1.1 บทอ่านมีความยาก ง่ายเหมาะสมกับระหว่างผู้เรียน 1.2 บทอ่านมีความยาวเหมาะสม 1.3 บทอ่านมีการเรียงลำดับความคิดเหมาะสม และสัมพันธ์กัน 1.4 เนื้อเรื่องบทอ่านมีความน่าสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียน 1.5 บทอ่านสอดคล้อง หรือสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน 1.6 คำสั่งในการปฏิบัติภาระงานชัดเจน 1.7 จำนวนภาระงานในบทเรียนเหมาะสม 1.8 ภาระงานในบทเรียนมีความยาก ง่ายเหมาะสม 1.9 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน 1.10 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของผู้เรียน
2. ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระบบ เหมาะสม 2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน 2.3 ขั้นตอนเตรียมการ (P: Preparation Stage) มีกิจกรรมเตรียมตัวเข้าสู่บทเรียนมีความเหมาะสม 2.4 ขั้นตอนทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีกิจกรรมขั้นทำภาระงานมีความเหมาะสม 2.5 ขั้นตอนวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) มีกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณมีความเหมาะสม

	2.6 ชั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) มีกิจกรรมและสะท้อนย้อนคิดมีความเหมาะสม
3. ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	3.1 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 3.2 ได้รับพัฒนาทักษะการจำแนกแยกแยะข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ทำอย่างมีเหตุผล 3.4 ได้รับพัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 3.5 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 3.6 ได้รับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)

ตารางที่ 13 ประเด็นคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

รายการประเมินด้าน	กรอบเนื้อหาคำถาม
4. ด้านสื่อประกอบการสอน	4.1 ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน 4.2 สื่อการสอนมีความถูกต้อง ชัดเจน 4.3 ใช้สื่อการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 4.4 ใช้สื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ 4.5 ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย 4.6 ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 ครอบคลุมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ 5.3 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน 5.4 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือ 5.5 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน การประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

	5.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.7 ครอบคลุมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5.8 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน 5.9 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือ 5.10 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน
6. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	6.1 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท 6.2 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน 6.3 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน 6.4 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจากสิ่งที่อ่าน 6.5 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม

3.3 กำหนดเกณฑ์การประเมิน โดยนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้โดยคิดค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญให้สอดคล้องกับความถูกต้องเหมาะสม ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ข้อคำถามให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ (ภาคผนวก ข. หน้า 326)

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ได้แก่ นักศึกษากลุ่มรายบุคคลจำนวน 3 คนและนักศึกษากลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับที่ทดลองใช้หาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

3.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์แบบสอบถามแบบจริงจำนวน 42 ข้อคำถาม เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 5 คนแล้ว ผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ที่มีหน่วยการเรียนรู้ทั้ง

8 หน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มรายบุคคล 3 คน และกลุ่มเล็ก 15 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาปรับปรุงให้ได้รูปแบบที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 การหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตก่อนนำไปทดลองใช้จริง (Try out)

ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนทำการทดลองจริงเพื่อให้รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้แนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520: 134-142) ซึ่งเป็นการประเมินผู้เรียนทั้ง 2 ประเภทคือ E_1/E_2

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) หมายถึง การประเมินพฤติกรรมย่อย ๆ จากการทำกิจกรรมของผู้เรียนในบทเรียนทุกกิจกรรม (ถูกรอบ/ข้อ) หรือจากการที่นักเรียนได้อ่านบทเรียนถูกมากน้อยเพียงใดนั่นเอง

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) หมายถึง การประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากผลการทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนด E_1 คือ ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดที่เกิดจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแต่ละบทเรียนของรูปแบบการสอน และ E_2 คือ ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดจากการทำคะแนนสอบหลังเรียนรูปแบบการเรียนดังกล่าว และผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตโดยแบ่งการหาประสิทธิภาพไว้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ขั้นทดลองกลุ่มรายบุคคล (Individual Test)

ผู้วิจัยได้ทดลองรูปแบบการเรียนรู้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 กลุ่มรายบุคคล 3 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจารณญาณมาก่อนซึ่งมีผลการเรียนเก่ง ปานกลางอ่อน รวมจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและนำไปหาค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคลโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและให้นักศึกษาทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งเป็นตอนได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them มีข้อสอบแบบออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 7 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 13 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Manufacturing in Leather Industry มีข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 8 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 12 ข้อ และตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Risks of a Global Product Launch มีข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเช่นกันได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 4 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 6 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบจำนวน 2 ชั่วโมง จากนั้นผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนการสอน และทำการเรียนการสอนในขั้นต่อไป

1.2 ระหว่างการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาทดลองสอนทั้งสิ้นจำนวน 24 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยบทเรียนละ 3 ชั่วโมง มีหน่วยการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Hotel (Hotel service problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Tourism (Tourism promotion problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Airline Business (In flight management problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Marketing (Online Marketing problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Advertising (Advertising Promotion problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Banking (Banking service problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Product (Product Planning problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Innovation and Technology (Online Regulator problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 3 ชั่วโมง โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คนพร้อม ระดมสมอง ดูตัวอย่างรูปภาพที่กำหนดและคาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายและแบ่งปันในชั้น เรียน นำเสนอวิธีแก้ปัญหาและวิธีทางแก้ของแต่ละกลุ่ม และทำกิจกรรมที่ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การ พัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจาก บริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัด อภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียน อ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploration Stage)

ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงาน ตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report) และทำการทดสอบตอบ คำถามเพื่อทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E₁) จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียน วิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้อ่านใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดย ผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) To identify the author's purpose 2) To distinguish the fact and opinion 3) To make an inference 4) To recognize the author's mood 5) To recognize the author's tone 6) To recognize the author's bias และ 7) To evaluate the author's arguments การทำงานเป็นกลุ่ม อภิปรายและ แบ่งปันคำตอบในสมาชิกกลุ่มและตรวจสอบคำตอบ หลังจากนั้นทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อย การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และการประเมินทักษะย่อยการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation) ได้แก่ทำการทดสอบตอบคำถาม เกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E₁) 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection)

ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลภาระงานและการแก้ปัญหา ทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธี ทางแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียนดังนี้ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะ การระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนก

ข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) หลังจากนั้น ผู้เรียนทำการประเมินผลการเรียนที่จะปรากฏอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) ในระหว่างการทดลองผู้วิจัยมีการสอบถามและเก็บข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ และมีแบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) รูปแบบการประเมินผลเพื่อการประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ประจำแต่ละบท จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวนหน่วยละ 20 ข้อ (E_1) จำนวนคะแนน 20 คะแนน โดยแบ่งเป็นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 10 ข้อ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 10 ข้อ ในระหว่างการทดลอง

1.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ (ทดลองรายบุคคล)

หลังจากที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบประจำบทเรียนในแต่ละบทจบแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลตามเกณฑ์ เมื่อนักศึกษาเรียนบทเรียนครบทั้ง 8 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับข้อสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยออกแบบแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ จำนวนคะแนน 50 คะแนน ซึ่งมีจุดประสงค์ทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบประเมินผลหลังเรียน (Post-test) (E_2) ใช้เวลาทำแบบทดสอบจำนวน 2 ชั่วโมง โดยหลังจากการทดลองผู้วิจัยพบว่า ผลรวมคะแนนจากประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ในชั้นทดลองรายบุคคลจำนวน 3 คน เท่ากับ 365 คะแนน จากคะแนนเต็ม 480 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.04 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษา ในชั้นทดลองรายบุคคลเท่ากับ 114 คะแนน จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ดังนั้นประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีค่าเท่ากับ 76.04/76.00 (ภาคผนวก จ หน้าที 448)

1.4 ข้อบกพร่องที่พบ และการปรับปรุงแก้ไข

ในระหว่างที่ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ในกิจกรรมแต่ละการเรียนรู้ผู้วิจัยได้พบปัญหาได้แก่ ผู้เรียนมีเวลาจำกัดในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณในชั่วโมงเรียน ดังนั้นผู้สอนอนุญาตให้นักศึกษาทำการศึกษาก่อนที่จะเรียนในครั้งต่อไป เพราะนักศึกษาในกลุ่มนี้เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ก่อนที่จะเริ่มเรียนในคาบเรียนต่อไป

2. ขั้นตอนทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Test)

ผู้วิจัยได้ทดลองรูปแบบการเรียนรู้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยเรียนรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณมาก่อนซึ่งมีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน รวมจำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและนำไปหาค่าประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยปฏิบัติตามลำดับดังนี้

2.1 ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและให้นักศึกษาทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งเป็นตอนได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them มีข้อสอบแบบออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 7 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 13 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Manufacturing in Leather Industry มีข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 8 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 12 ข้อ และตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง Risks of a Global Product Launch มีข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเช่นกันได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 4 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical

reading) จำนวน 6 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบจำนวน 2 ชั่วโมง จากนั้นผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนการสอบ ผู้วิจัยได้แจ้งจุดประสงค์ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และรายละเอียดข้อตกลงต่างๆที่จำเป็นในการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ให้กับนักศึกษาทุกคนทราบ

2.2 ระหว่างการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาทดลองสอนทั้งสิ้นจำนวน 48 ชั่วโมง จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ เฉลี่ยหน่วยการเรียนรู้ละ 6 ชั่วโมง มีบทเรียน ดังต่อไปนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Hotel (Hotel service problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Tourism (Tourism promotion problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Airline Business (In flight management problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Marketing (Online Marketing problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Advertising (Advertising Promotion problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Banking (Banking service problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Product (Product Planning problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Innovation and Technology (Online Regulator problems) ใช้เวลาทำการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คนพร้อมระดมสมอง ดูตัวอย่างรูปภาพที่กำหนดและคาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายและแบ่งปันในชั้นเรียน นำเสนอวิธีแก้ปัญหาและวิธีทางแก้ของแต่ละกลุ่ม และทำกิจกรรมที่ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัด อภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียนอ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploration Stage)

ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงาน ตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report) และทำการทดสอบตอบ

คำถามเพื่อทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1) จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) To identify the author's purpose 2) To distinguish the fact and opinion 3) To make an inference 4) To recognize the author's mood 5) To recognize the author's tone 6) To recognize the author's bias และ 7) To evaluate the author's arguments การทำงานเป็นกลุ่ม อภิปรายและแบ่งปันคำตอบในสมาชิกกลุ่มและตรวจสอบคำตอบ หลังจากนั้นทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และการประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation) ได้แก่ ทำการทดสอบตอบคำถามเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1) 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection)

ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลการเรียนและการแก้ปัญหา ทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและวิธีทางแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียนดังนี้ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และ ข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) หลังจากนั้นผู้เรียนทำการประเมินผลการเรียนที่จะปรากฏอยู่ในหน่วยการเรียน (Unit Specifications) ในระหว่างการทดลองผู้วิจัยมีการสอบถามและเก็บข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ และมีแบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) รูปแบบการประเมินผลเพื่อการประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ประจำแต่ละบท จำนวน 8 บทเรียน จำนวนบทเรียนละ 20 ข้อ (E_1) จำนวนคะแนน 20 คะแนน โดยแบ่งเป็นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 10 ข้อ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 10 ข้อ ในระหว่างการทดลอง

หลังจากนั้นให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตโดยจัดทำแบบสอบถามจำนวน 42 รายการ จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert (1932) โดยกำหนดระดับข้อความในแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 5 คะแนน 2) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 4 คะแนน 3) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 3 คะแนน 2) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย 2 คะแนน 1) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 คะแนน เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน และหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

2.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้กลุ่มเล็ก (Small Group Test)

หลังจากที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบประจำบทเรียนในแต่ละบทจบแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลตามเกณฑ์ เมื่อนักศึกษาเรียนบทเรียนครบทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษากลุ่มเล็ก (Small Group Test) ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับข้อสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยออกแบบแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ จำนวนคะแนน 50 คะแนน ซึ่งมีจุดประสงค์ทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความรู้ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบประเมินผลหลังเรียน (Post – test)(E₂) และจากการทดลองกลุ่มเล็กผู้วิจัยพบว่า ผลรวมคะแนนจากประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Test) จำนวน 15 คน เท่ากับ 1,838 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.58 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาในชั้นทดลองรายบุคคลเท่ากับ 573 คะแนน จากคะแนนเต็ม 750 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.40 ดังนั้นประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีค่าเท่ากับ 76.58/76.40 (ภาคผนวก จ หน้า 449)

2.4 ข้อบกพร่องที่พบ และการปรับปรุงแก้ไข

ในระหว่างที่ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ในกิจกรรมแต่ละการเรียนรู้ผู้วิจัยได้พบปัญหาได้แก่ ผู้เรียนยังมีความสามารถทางด้านภาษาอยู่ในระดับปรับปรุงเพราะนักศึกษากลุ่มนี้เป็นนักศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำการสอนเสริมพิเศษเกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และสำนวนในภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนหลังจากการสอนแต่ละบทเรียน ผ่านการสอนสื่อออนไลน์ โปรแกรม Google Meet และ Zoom

เพื่อการอธิบายและแนะนำในสิ่งต่างๆ ที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจในชั้นเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พบว่า ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ผู้เรียนมีความไม่เข้าใจเนื้อหาเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุมาจากนักศึกษากลุ่มเล็กไม่ได้เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง ทำให้มีความสงสัยในทักษะย่อยของกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of Reading comprehension) และทักษะย่อยของกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Sub-skills of Critical Reading) ทำให้เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนเป็นไปอย่างองศา ดังนั้นผู้วิจัยได้แก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อออนไลน์ แล้วนำมาเสนอในชั้นเรียนเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of Reading comprehension) และทักษะย่อยของกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Sub-skills of Critical Reading) กลุ่มละ 10 นาที หลังจากการเรียนการสอนในครั้งนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และแก้ปัญหาให้ตรงตามกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณไปใช้และการประเมินผล (Implementation and Evaluation)

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 เป็นการวิจัยเพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน เพื่อประเมินผลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้อยู่รูปแบบการสอนดังกล่าวโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยใช้รูปแบบ One-group Pretest-Posttest Design (บำรุง ไตรรัตน์, 2534: 29-31) ดังรูปภาพที่ 6

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

รูปภาพที่ 6 รูปแบบการดำเนินการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

T₁ แทนการทดสอบก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

X แทนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

T₂ แทนการทดสอบหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

การทดลองตามรูปแบบการวิจัยนี้ เป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือแล้วได้แก่

2.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

3.1 การขออนุญาตมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผู้วิจัยได้ทำเรื่องขออนุญาตมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญา

บัณฑิตไปทดลองใช้จริงกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 จากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ขออนุญาตใช้เวลาในการทดลองจำนวน 8 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 48 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม - เดือนตุลาคม โดยแบ่งระยะเวลาก่อนการทดลอง (Pre-test) 1 ครั้ง ระยะเวลาในการทดลอง 16 ครั้ง และระยะเวลาหลังการทดลอง (Post-test) 1 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 52 ชั่วโมง

3.2 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และทรัพยากรที่จำเป็นต่อการวิจัยในครั้งนี้ อาทิ เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน การจัดห้องเรียน และระบบสนับสนุนสื่อการสอน ตามที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้

3.3 จัดปฐมนิเทศนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เพื่อทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาก่อนเริ่มทำการทดลอง

3.4 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ เพื่อเก็บรวบรวมผลคะแนนก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างไว้เป็นคะแนนการทดสอบก่อนเรียน

3.5 ทำการสอนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ผู้วิจัยและใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณร่วมกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage)

แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน พร้อมระดมสมอง ดูตัวอย่างรูปภาพที่กำหนดและคาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายและแบ่งปันในชั้นเรียน นำเสนอวิธีแก้ปัญหาและวิธีทางแก้ของแต่ละกลุ่ม และทำกิจกรรมเตรียมความรู้ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) ทำแบบฝึกหัด อภิปราย และแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่ม พร้อมตรวจสอบคำตอบ และกิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบท นำเสนอบทเรียน อ่านและอภิปรายคำตอบและตรวจสอบคำตอบเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage)

ผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงาน ตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม

แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) รายงานผลการทำภาระงาน (Report) และทำการทดสอบตอบ คำถามเพื่อทบทวนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและตรวจสอบคำตอบเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E₁) จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage)

ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ผู้เรียน วิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษา สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดย ผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการ ระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะการจำแนก ข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection)

ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลการเรียนและการแก้ปัญหา ทบทวน บทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา อุป สัคและวิธีทางแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียนดังนี้ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) 2) พัฒนาทักษะ การจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และ ข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน 3) พัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่ อ่านอย่างมีเหตุผล 4) พัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล 5) พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) 6) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) หลังจากนั้น ผู้เรียนทำการประเมินผลการเรียนที่จะปรากฏอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) ในระหว่าง การทดลองผู้วิจัยมีการสอบถามและเก็บข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ และมี แบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) รูปแบบการ ประเมินผลเพื่อการประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ประจำแต่ละ หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ละ 20 ข้อ (E₁) จำนวน คะแนน 20 คะแนน โดยแบ่งเป็นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading

comprehension) จำนวน 10 ข้อ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 10 ข้อ ในระหว่างการทดลอง

3.6 ตรวจสอบคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนจบแต่ละบทเรียน แล้วจึงนำผลคะแนนของแบบทดสอบประจำบทเรียนทั้ง 8 บท (E_1) ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.7 ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตโดยจัดทำแบบสอบถามจำนวน 42 รายการ จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert (1932) โดยกำหนดระดับข้อความในแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 คะแนน 2) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 คะแนน 3) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 คะแนน 2) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 คะแนน 1) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 คะแนน เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน

3.8 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับข้อสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยออกแบบแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ จำนวนคะแนน 50 คะแนน ซึ่งมีจุดประสงค์ทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และความรู้ความสารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบประเมินผลหลังเรียน (Post - test) (E_2) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติหาประสิทธิภาพ

3.9 ตรวจสอบคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน (Post-test) เพื่อการประเมินผลหลังเรียน (E_2) และนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนั้นยังนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทำการทดสอบหาค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.10 ตรวจสอบข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลไปวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าดัชนีประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2. หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณแต่ละหน่วยเรียนจากบันทึกการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ (Paired-Sample t-test) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณ (PESC Model) จากนั้นนำไปแปลความหมายค่าระดับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลของ Best & Kahn (1986: 181) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผล ผู้วิจัยใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ในการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2520: 134-142) โดยใช้ค่าร้อยละเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพระหว่างการเรียนรู้โดยคิดจากคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ

\bar{X} คือ คะแนนรวมของนักศึกษาระหว่างเรียน

- A คือ คะแนนของแบบทดสอบทุกหน่วยการเรียนรู้รวมกัน
- $$E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$
- เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพหลังการเรียนรู้โดยคิดจากคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ
- \bar{F} คือ คะแนนรวมของนักศึกษาหลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนรู้
- B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนรู้

2. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ในการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 104-106) จากสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; df = n - 1$$

D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N คือ จำนวนคู่

$\sum D$ คือ ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบเป็นรายบุคคลระหว่างเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

$\sum D^2$ คือ ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบเป็นรายบุคคลระหว่างเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

t คือ ค่าสถิติทดสอบ t

3. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้

3.1 หาคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 103)

$$\text{S.D. หรือ } S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. หรือ S แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\sum แทน ผลรวม

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

จากนั้นนำไปแปลความหมายค่าระดับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลของ Best & Kahn (1986: 181) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลผลเป็น	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตซึ่งได้ผลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน และให้ทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้เมื่อเรียนจบเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้รวม 8 หน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบแต่ละหน่วยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน รวม 160 คะแนน จากนั้นจึงวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทแต่ละบท ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนแบบทดสอบประจำบทเมื่อเรียนเนื้อหาจบในแต่ละบทซึ่งมีคะแนนเต็มบทละ 20 คะแนน จำนวน 8 บทเรียน รวมคะแนนทั้งสิ้น 160 คะแนน ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 75 จำนวน 6 บท ได้แก่บทที่ 8, 6, 5, 7, 4 และบทที่ 3 และได้คะแนนร้อยละ 75 จำนวน 2 บท ได้แก่บทที่ 2 และ 1 และแบบทดสอบประจำบทที่นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงสุด 3 บทแรก ได้แก่ บทที่ 8 Innovation and Technology (Online regulator problems) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.85 ($\bar{X}=15.37$ และ S.D.=1.11) รองลงมาคือ บทที่ 6 The Banking (The Banking service problems) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.71 ($\bar{X}=15.34$ และ S.D.=1.37) และอันดับที่ 3 ได้แก่บทที่ 5 Advertising (The advertising promotion problems) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.14 ($\bar{X}=15.23$ และ S.D.=1.42) ส่วนแบบทดสอบรายบทที่นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยได้ต่ำสุดได้แก่ บทที่ 1 Hotel (Hotel Service Problems) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.57 ($\bar{X}=14.11$ และ S.D.= 1.37)

1.2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณโดยหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้ และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ของนักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจ

บัณฑิตสาขาการตลาด หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จำนวน 35 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 8 บทเรียน ของนักศึกษาจำนวน 35 คน เท่ากับ 4,248 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5,600 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.86 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาเท่ากับ 1,318 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,750 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.20 ดังนั้น ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีค่าเท่ากับ $75.86/75.20$ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $75/75$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก จ. หน้า 450

**ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณญาณของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้
 ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา
 ปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้**

ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 50 ข้อ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันทั้งก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) ที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักศึกษา ซึ่งผลจากการวิเคราะห์พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน สูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยพบว่าการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 50 คะแนน ค่าผลต่าง (D) ของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 19 คะแนน และค่าผลต่าง (D) ของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6 คะแนน ดังแสดงไว้ในภาคผนวก จ. หน้า 452

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ปรากฏผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	D	t	df	Sig
ก่อนการเรียนรู้	50	24.60	8.23	13.06	20.71**	34	0.000
หลังการเรียนรู้	50	37.66	3.50				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณเท่ากับ 37.66 คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 24.60 คะแนน ผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ เท่ากับ 13.06 ค่าทดสอบ t เท่ากับ 20.71 ($p < 0.05$) แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

เมื่อผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 8 บทเรียนแล้ว ได้สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณใน 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน
- 2) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
- 4) ด้านสื่อประกอบการสอน

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล (การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ)

และ 6) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นโดยรวมต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวมทุกด้าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
1. ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน	4.21	0.72	มาก	6
2. ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.26	0.70	มาก	2
3. ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.23	0.74	มาก	4
4. ด้านสื่อประกอบการสอน	4.22	0.72	มาก	5
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล (การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ)	4.24	0.70	มาก	3
6. ประโยชน์ที่ได้รับ	4.28	0.72	มาก	1
รวมค่าเฉลี่ย	4.24	0.72	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้รวมทุกด้านประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.72) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ประโยชน์ที่ได้รับโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.72) ลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.70) ส่วนด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.72) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปล ความหมาย	ลำดับ ที่
1.1 บทอ่านมีความยาก ง่ายเหมาะสมกับระหว่าง ผู้เรียน	4.20	0.77	มาก	5
1.2 บทอ่านมีความยาวเหมาะสม	4.28	0.65	มาก	2
1.3 บทอ่านมีการเรียงลำดับความคิดเหมาะสม และ สัมพันธ์กัน	4.25	0.72	มาก	3
1.4 เนื้อเรื่องบทอ่านมีความน่าสนใจและท้าทาย ความสามารถของผู้เรียน	4.29	0.78	มาก	1
1.5 บทอ่านสอดคล้อง หรือสัมพันธ์กับความรู้เดิมของ ผู้เรียน	4.25	0.74	มาก	3
1.6 คำสั่งในการปฏิบัติภาระงานชัดเจน	4.22	0.76	มาก	4
1.7 จำนวนภาระงานในบทเรียนเหมาะสม	4.17	0.71	มาก	7
1.8 ภาระงานในบทเรียนมีความยาก ง่ายเหมาะสม	4.25	0.68	มาก	3
1.9 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจของผู้เรียน	4.19	0.72	มาก	6
1.10 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน	4.19	0.71	มาก	6
รวมค่าเฉลี่ย	4.21	0.72	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21, S.D.=0.72$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 1.3 เนื้อเรื่องบทอ่านมีความน่าสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียนโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25, S.D.=0.72$) และลำดับรองลงมาได้แก่ ข้อที่ 1.2 บทอ่านมีความยาวเหมาะสมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28, S.D.=0.65$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 1.7 จำนวนภาระงานในบทเรียนเหมาะสมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17, S.D.=0.71$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระบบ เหมาะสม	4.24	0.71	มาก	5
2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	4.26	0.69	มาก	2
2.3 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) มีกิจกรรมเตรียมตัวเข้าสู่บทเรียนมีความเหมาะสม	4.25	0.75	มาก	4
2.4 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีกิจกรรมขั้นทำภาระงานมีความเหมาะสม	4.26	0.72	มาก	3
2.5 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) มีกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณมีความเหมาะสม	4.21	0.71	มาก	6
2.6 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) มีกิจกรรมและสะท้อนย้อนคิดมีความเหมาะสม	4.32	0.65	มาก	1
รวมค่าเฉลี่ย	4.26	0.71	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจรรย์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.71) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อนโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.65) และลำดับรองลงมาได้แก่ ข้อที่ 2.4 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีกิจกรรมขั้นทำภาระงานมีความเหมาะสมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 2.5 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) มีกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณมีความเหมาะสมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D. = 0.71) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิจรรย์ญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
3.1 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose)	4.26	0.70	มาก	1
3.2 ได้รับพัฒนาทักษะการจำแนกแยกแยะข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน	4.26	0.73	มาก	2
3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	4.26	0.73	มาก	1
3.4 ได้รับพัฒนาทักษะการประเมินอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล	4.22	0.71	มาก	3

3.5 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias)	4.21	0.76	มาก	4
3.6 ได้รับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)	4.17	0.76	มาก	5
รวมค่าเฉลี่ย	4.23	0.74	มาก	

จากตารางที่ 18 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.74) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรกได้แก่ ข้อที่ 3.1 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) และข้อที่ 3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลโดยนักศึกษามีความคิดเห็นเท่ากันอยู่ในระดับมาก แต่มีผลค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่างกันดังนี้ ข้อที่ 3.1 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียนคือ ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.70) และข้อที่ 3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความคือ ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.73) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 3.6 ได้รับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) โดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.76) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้านสื่อประกอบการสอน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปล ความหมาย	ลำดับที่
4.1 ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	4.18	0.73	มาก	4
4.2 สื่อการสอนมีความถูกต้อง ชัดเจน	4.19	0.73	มาก	3
4.3 ใช้สื่อการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.27	0.72	มาก	1
4.4 ใช้สื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้	4.24	0.75	มาก	2
4.5 ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย	4.19	0.69	มาก	3
4.6 ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย	4.24	0.71	มาก	2

รวมค่าเฉลี่ย	4.22	0.72	มาก
--------------	------	------	-----

จากตารางที่ 19 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิचारณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านสื่อประกอบการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 0.72) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 4.3 ใช้สื่อการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.72) และลำดับรองลงมาได้แก่ ข้อที่ 4.6 ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D. = 0.71) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 4.1 ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.73) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจ้อย่างมีวิचारณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้านการวัดผลและประเมินผล

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ				

5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.24	0.62	มาก	4
5.2 ครอบคลุมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.26	0.77	มาก	2
5.3 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน	4.24	0.73	มาก	4
5.4 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือได้	4.24	0.62	มาก	4
5.5 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน	4.29	0.73	มาก	1
การประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ				
5.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.22	0.70	มาก	5
5.7 ครอบคลุมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.21	0.75	มาก	6
5.8 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน	4.22	0.71	มาก	5
5.9 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือได้	4.21	0.63	มาก	6
5.10 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน	4.25	0.78	มาก	3
รวมค่าเฉลี่ย	4.24	0.70	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.70) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรกได้แก่ ข้อที่ 5.5 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, S.D. = 0.73) และลำดับรองลงมาได้แก่ ข้อที่ 5.2 ครอบคลุมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.89) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 5.7 ครอบคลุมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D. = 0.75) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

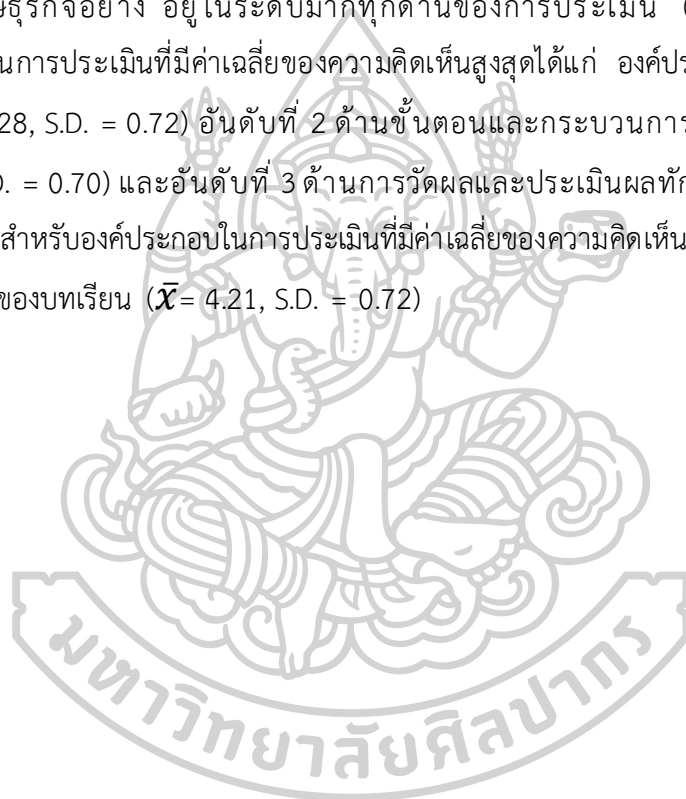
รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
6.1 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท	4.22	0.72	มาก	2
6.2 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	4.24	0.74	มาก	1
6.3 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	4.24	0.70	มาก	1
6.4 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางธุรกิจ	4.22	0.73	มาก	2
รวมค่าเฉลี่ย	4.28	0.72	มาก	

จากตารางที่ 21 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.72) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรก ได้แก่ 6.3 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D. = 0.70) และลำดับรองลงมาได้แก่ ข้อที่ 6.2 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.43$, S.D. = 0.56) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 6.4 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางธุรกิจโดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.22$, S.D. = 0.73) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตเมื่อผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนครบ 8 บทเรียนแล้ว ได้สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณใน 6 ด้าน สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก

(\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.72) และหน่วยการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.66) ส่วนหน่วยการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงไปตามลำดับได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.70) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.72) สำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 (\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.78)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบแต่ละด้านของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่าง อยู่ในระดับมากทุกด้านของการประเมิน (\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.72) องค์ประกอบในการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้านประโยชน์ที่ได้รับ (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.72) อันดับที่ 2 ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.70) และอันดับที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผลทักษะการอ่าน (\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.70) สำหรับองค์ประกอบในการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน (\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.72)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต เป็น การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต 3) นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่มีต่อรูปแบบการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ในวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลจากการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามลำดับดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการ ใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา ปริญญาบัณฑิต ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model)
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

การดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งกระบวนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยวิธีการศึกษาวิเคราะห์ทักษะย่อย และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สืบหาหัวเรื่อง (Topic) ที่จะนำมาพัฒนาบทเรียน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยในระยะนี้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลจากตำราเอกสาร และบทความวิชาการ 2) การสร้างเครื่องมือ 3) การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลที่สำรวจและทำการสรุปผลการสำรวจและนำผลไปพัฒนาโปรแกรม

ระยะที่ 2 การนำผลสำรวจความต้องการมาออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) และหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง (Design and Development) ผู้วิจัยนำผลสำรวจความต้องการจำเป็นมาวิเคราะห์ ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรโดยดำเนินการเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย (Goal) กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) ในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ตลอดจนได้การกำหนดเนื้อหาของรูปแบบการเรียนรู้ โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะต้องเป็นหัวเรื่องที่มีแนวทางในการศึกษาและการฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะต้องเป็นหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางธุรกิจที่ผู้เรียนนำมาซึ่งการวิเคราะห์และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา จะต้องเป็นหัวเรื่องที่มีลักษณะโครงสร้างของเนื้อหา (Text genres) ที่ชัดเจนและหลากหลาย พร้อมทั้งมีความระดับยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมที่จะนำมาสอนกับผู้เรียน และเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้จะต้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้สามารถพัฒนาทั้งทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดหัวเรื่องบทอ่าน (Topic) ที่จะนำมาพัฒนาผู้เรียนไว้ จำนวน

8 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่ บทเรียนที่ 1 Hotel (Hotel service problems) บทเรียนที่ 2 Tourism (Tourism promotion problems) บทเรียนที่ 3 Airline Business (In flight management problems) บทเรียนที่ 4 Marketing (Online Marketing problems) บทเรียนที่ 5 Advertising (Advertising Promotion problems) บทเรียนที่ 6 Banking (Banking service problems) บทเรียนที่ 7 Product (Product Planning problems) และบทเรียนที่ 8 Innovation and Technology (Online Regulator problems) และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการโดยศึกษาจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบการสอนหรือรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยการผสมผสานกระบวนการกับแนวคิดที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้อย่างเน้นภาระงาน (TBL) Willis (1996) และ Ellis (2003) และรูปแบบการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) Barrows (1980) Dewey (1916, 1944) และ Savin-Baden & Major (2004) โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) และขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการประเมินผลเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนต่อไป

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนรู้อย่างเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ไปใช้และการประเมินผล (Implementation and Evaluation) ในระยะนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนรู้อย่างเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน และเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง สาขาท่องเที่ยวและโรงแรม สาขาการตลาด และสาขาบัญชี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 35 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุญาตมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในการนำรูปแบบการเรียนรู้อย่างเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองใช้จริงกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน และขออนุญาตใช้สถานที่ อุปกรณ์ นักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่ง

แบบทดสอบจะมีข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบเรื่อง Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 7 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 13 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบเรื่อง Manufacturing in Leather Industry โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัด ความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 8 ข้อ และคำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) (Critical Reading Questions) จำนวน 12 ข้อ ตอนที่ 3 แบบทดสอบเรื่อง Risks of a Global Product Launch โดยแบ่งข้อสอบ ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ คำถามที่ถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) จำนวน 4 ข้อ และคำถามที่ ามถามเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) จำนวน 6 ข้อ ใช้ เวลาในการทำข้อสอบทั้งหมด 2 ชั่วโมง หลังจากทำข้อสอบเสร็จแล้วผู้วิจัยจึงดำเนินการ ปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่จะเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 35 คน ตามหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้ โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่าง มีวิจารณญาณเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้แล้วผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) และทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาจัดกระทำด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อศึกษาว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือไม่ หลังจากนั้นจึงนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากผลของการวิจัย การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่ง มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังเรียนด้วย รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

3. ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) อยู่ในระดับมาก โดยแต่ละด้านกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 2) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล 4) ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) ด้านสื่อประกอบการสอน และ 6) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน โดยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 6.3 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 6.4 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจากสิ่งที่อ่าน

3.2 ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 2.6 กิจกรรมศึกษาและวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) มีความเหมาะสม และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระบบเหมาะสม

3.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 5.5 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 5.7 ครอบคลุมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3.4 ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 6 ได้รับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)

3.5 ด้านสื่อประกอบการสอนโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการสอนในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ข้อที่ 4.3 ใช้สื่อการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 1 ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน)

3.6 ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาและภาระงานของบทเรียนอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 4 เนื้อเรื่องบทอ่านมีความน่าสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียน และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ข้อที่ 7 จำนวนภาระงานในบทเรียนเหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งพบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (PESC Model) ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาการเรียนการสอนในปัจจุบัน วิเคราะห์แนวการสอนและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ตำราและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาสรุปเป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายการสอนซึ่งต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ของผู้เรียนและการวิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์การสอนหรือวิเคราะห์ขั้นตอนดำเนินการสอนโดยกำหนดรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การศึกษาพฤติกรรมเบื้องต้นและคุณลักษณะของผู้เรียน การเขียนจุดมุ่งหมายการเรียน การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ การพัฒนาสื่อการสอนให้ตรงกับความรู้และความสามารถของผู้เรียนโดยศึกษาจากหัวเรื่องทางธุรกิจ (Topic) ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน การออกแบบและจัดการประเมินระหว่างเรียน การออกแบบและจัดการประเมินหลังเรียน และการแก้ไขปรับปรุงการสอนในแต่ละขั้นตอนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับผู้สอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Dick, Carey and Carey (2005) ที่ได้กล่าวว่า การออกแบบการสอนสามารถจัดแบ่งกิจกรรมการออกแบบระบบการสอนได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายการสอนเป็นการกำหนดความมุ่งหมายการสอนซึ่งต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) และวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การวิเคราะห์การสอนหรือวิเคราะห์ขั้นตอนดำเนินการสอน ผลการวิเคราะห์การสอนที่ได้

จะเป็นการจัดหมวดหมู่ของภารกิจ (Task Classification) ตามลักษณะของจุดมุ่งหมายการสอน 3) การศึกษาพฤติกรรมเบื้องต้นและคุณลักษณะของผู้เรียน 4) การเขียนจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ 5) การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ 6) การพัฒนายุทธศาสตร์การสอน 7) การพัฒนาและเลือกวัสดุการเรียนการสอน 8) การออกแบบและจัดการประเมินระหว่างเรียน 9) การออกแบบและจัดการประเมินหลังเรียน และ 10) การแก้ไขปรับปรุงการสอน และแนวคิดของ Tyler (1950 อ้างใน ทิศนา ขมณี 2552) ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับหลักการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนเชิงระบบ (system approach) ที่มุ่งพัฒนาความเชื่อมโยงของจุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลโดยจะออกแบบการเรียนการสอนที่จัดตามจุดมุ่งหมาย กิจกรรม และการประเมินผล การเรียนการสอนเชิงระบบโดยยึดหลักตามการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้จะประกอบด้วยผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในขอบข่ายความสามารถของผู้เรียน โดยมี การประเมินโดยยึดหลักตามการประเมินผลจากจุดมุ่งหมายและนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา

นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างเนื้อหา บทอ่านที่เป็นเชิงธุรกิจที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องเชิงธุรกิจที่มีความซับซ้อนขึ้น เหมาะกับการพัฒนาตนเองในอนาคต ซึ่งยุคสมัยนี้เป็นยุคสมัย การค้าระหว่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นการสื่อสาร และเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ในสายงานทางธุรกิจที่จะต้องศึกษาเนื้อหาเชิงธุรกิจที่มีความซับซ้อนก่อนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ผู้เรียนยังสามารถนำความรู้ความสามารถไปฝึกพัฒนาตนได้ในระดับขั้น ต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Heinich, Molenda, Russell and Smaldino (1996: 5) ที่ได้กล่าว ว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน หรือเครื่องมือที่ใช้ในการ ส่งผ่านความรู้จากครูไปยังผู้เรียน โดยเครื่องมือต้องมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการ เรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ และสามารถเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น และกรมวิชาการ (2545: 6) ได้อธิบายว่าสื่อการเรียน การสอนเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ตลอดจน ทักษะและประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนอีกทั้งช่วยสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการ พัฒนาศักยภาพทางความคิด การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน

ในรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับ ความต้องการของผู้เรียนโดย ได้ศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณโดย พัฒนางานวิจัยที่มุ่งฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน พัฒนาทักษะการเดาความหมายของ

คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคยจากบริบท พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากบทอ่านระดับประโยค บทอ่านเรื่องสั้น บทอ่านเรื่องยาว บทอ่านระดับย่อหน้า ที่เป็นขั้นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน และมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียนผ่านสื่อเอกสารเชิงธุรกิจ และหลังจากเข้ารับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) แล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์บทอ่านได้อย่างเป็นเหตุและอย่างเป็นผล เกี่ยวกับการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียนจากบทอ่าน การจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นจากบทอ่าน การอนุมานความหรือตีความจากบทอ่าน การระบุอารมณ์ของผู้เขียนจากบทอ่าน การระบุ น้ำเสียงของผู้เขียนจากบทอ่าน การระบุความลำเอียงของผู้เขียนจากบทอ่าน และการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียนจากบทอ่าน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wallace (2003) และ Pardede (2007) ที่พบว่าทักษะย่อยที่จำเป็นในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือทักษะการวิเคราะห์จุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน ทักษะการอนุมานความหรือการตีความ ทักษะการประเมินน้ำเสียงและอารมณ์และทักษะการวิเคราะห์การให้เหตุผลที่ผิดของผู้เขียน และสอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 8) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์พื้นฐานผนวกกับการประเมินค่าเรื่องราวที่เราอ่านอีกขั้นหนึ่ง คือสามารถวิจารณ์เรื่อง แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ ถ้อยคำ ประโยค วิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียนและเนื้อหา

1.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีการนำไปใช้ทดลองก่อนนำไปใช้จริง (Try out) โดยผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้ในชั้นกลุ่มรายบุคคลและชั้นกลุ่มย่อย เพื่อเป็นกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนเป็นระบบที่ช่วยพัฒนารูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพ แล้วนำข้อค้นพบที่ได้จากการทดลองใช้แต่ละครั้งมาปรับปรุงจนได้รูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดในการทดลองประสิทธิภาพรูปแบบการสอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, อ้างถึงในสรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์, 2559) ที่ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ต้องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และถ้ารูปแบบการสอนได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างดีมีคุณภาพ ค่า E_1 หรือ E_2 ที่คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพ จะต้องใกล้เคียงกันและห่างกันไม่เกินร้อยละ 5 ทำให้รูปแบบมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบจนได้รูปแบบที่ดีและมีประสิทธิภาพ

1.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้เรียนโดยได้ศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และหัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) โดยพบว่า ผู้เรียนมีความต้องการจำเป็นที่จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ด้านการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน ด้านการอนุมานความหรือตีความของผู้เขียน ด้านการประเมินอารมณ์ของผู้เขียน ด้านการประเมินน้ำเสียงของผู้เขียน ด้านการระบุความลำเอียงของผู้เขียน และด้านการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เรียน มีความต้องการจำเป็นที่จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการวิเคราะห์เหตุและผลจากบท ด้านการสรุปความจากบทอ่าน ด้านการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ ด้านการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท ด้านการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบ อุปมาอุปมัย ด้านการระบุคำอ้างอิงความหมาย ด้านการหาใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน และมีความสนใจในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านทางธุรกิจได้แก่ 1) Hotel Service 2) Tourism 3) Airline Business 4) Marketing 5) Advertising 6) Banking 7) Product Management 8) Innovation and Technology ดังนั้นผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาความต้องการของผู้เรียนมาใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (2000) (อ้างถึงใน พิสิทธิ์ สุวรรณแพทย์, 2557) ซึ่งได้กล่าวว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การสอน ต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง นำแนวคิดมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อกำหนด หลักการ องค์ประกอบ รายละเอียดและขั้นตอนการสอน

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น มีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมและส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งแต่ละขั้นตอนการสอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) เป็นขั้นที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนได้ระดมสมอง (Brainstorm) ศึกษาจากบทเรียน และช่วยกันแก้ไขปัญหาหรือโต้แย้งประเด็นความเห็น (Share ideas) โดยการทำงานกันเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ Wong-gin (2007: 39 อ้างถึงใน สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ 2559: 295) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมในขั้นเข้าสู่บทเรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และดึงความสนใจของผู้เรียนให้พร้อมก่อนที่จะเรียนในขั้นตอนหลักในแต่ละบทเรียนต่อไป และผู้เรียนมีกิจกรรมที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์

(Vocabulary development) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) โดยผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์จากเนื้อหาในแต่ละบท ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัด ได้อภิปรายกลุ่ม และได้แบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบช่วยกันภายในกลุ่ม และกิจกรรมที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) โดยผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถอธิบายและนำเสนอทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตลอดจนสามารถอภิปรายคำตอบและแบ่งปันความรู้กับสมาชิกภายในกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1998:38-65) Ellis (2000) (2003: 244-262) และ Estaire and Zanon (1994) ที่ได้กล่าวตรงกันว่า ขั้นตอนเริ่มปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน โดยจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นก่อนที่จะทำภาระงาน ผู้สอนจะเตรียมคำศัพท์ที่สำคัญ ภาษา สำนวนที่จะใช้ในการทำภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาก่อนที่จะลงมือทำภาระงานจริง ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษารูปแบบการทำภาระงาน เป็นการสร้างความรู้ด้วยผู้เรียนเป็นผู้สร้างและสรุปความรู้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำ

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหา (Define) ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore) ช่วยกันตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze) และช่วยกันรายงานผลการทำภาระงาน (Report) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Schmidt (1993) ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์ (2538) University of Northern Arizona (2006) และสำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาระดับ (2550) ที่ได้กล่าวตรงกันว่าผู้เรียนหรือสมาชิกในกลุ่มต้องพยายามช่วยกันทำความเข้าใจในปัญหาที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนโดยวิธีการระดมสมองคิดวิเคราะห์ปัญหา หรือช่วยกันอธิบายส่วนประกอบต่างๆในปัญหา ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยผู้เรียนกำหนดสิ่งที่จะต้องเรียนจากการศึกษาปัญหาและดำเนินการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือสมาชิกภายในกลุ่มด้วยวิธีการที่หลากหลาย สังเคราะห์ความรู้ และผู้เรียนนำข้อค้นพบ ความรู้ที่ได้ค้นคว้ามา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อภิปรายผล และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใดและครูผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills) ได้แก่ 1) ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2) ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion) 3) ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference) 4) ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood) 5) ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone) 6) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To

recognize the author's bias) และ 7) ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) หลังจากนั้นผู้เรียนทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task) และทำการประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation) เพื่อเป็นการประเมินความรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Prabhu (1987) Nunan (2004) และ Ellis (2003) ที่ได้กล่าวตรงกันว่าหลังจากทำภาระงานแล้ว ผู้สอนจะต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความคล่องแคล่วของภาษาและการใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่ถูกต้องโดยผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) วิเคราะห์และเรียนรู้ไวยากรณ์ รูปแบบ โครงสร้างทางภาษาแบบร่วมมือช่วยกันเพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง หลังจากวิเคราะห์ภาษาแล้ว ผู้เรียนสามารถฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice) จากการเรียนรู้ไวยากรณ์ การเรียนรู้รูปแบบ และการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาให้ถูกต้อง ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้คล่องแคล่วกับเพื่อนคนอื่นหรือกลุ่มอื่นและอาจจะมีสถานการณ์หรือเงื่อนไขขึ้นมาใหม่ มันอาจจะต่างแตกต่างจากครั้งแรกของการทำภาระงาน และ

และขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลการเรียนและการแก้ปัญหา สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review) พร้อมทั้งสะท้อนความคิด (Reflect) ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Candlin (1987) ซึ่งได้กล่าวว่า ผลสะท้อนกลับ (Feedback) เป็นการประเมินคุณค่าของภาระงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนว่าสามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างไร การเรียนการสอนสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงได้ดีแค่ไหน จากการสะท้อนจากประสบการณ์จริงของผู้เรียน

3. จากผลวิจัยข้อที่ 3 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) หลังการทดลองมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.72) โดยในแต่ละด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้แก่ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับเท่ากับ (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.72) 2) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.70) 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลเท่ากับ (\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.70) 4) ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ (\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.74) 5) ด้านสื่อประกอบการสอนเท่ากับ (\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.72) 6) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียนเท่ากับ (\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.72) และจากผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีจุดเด่นเกี่ยวกับด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ

สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน มีขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และด้านการวัดผลและ ประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในแต่ละบทเรียน สำหรับรูปแบบการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณ (PESC Model) ที่ได้ระดับความคิดเห็นน้อยกว่าทุกด้านได้แก่ด้านเนื้อหาและภาระงาน ของหน่วยการเรียนรู้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีจุดเด่นเกี่ยวกับด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน เพราะว่าในแบบสอบถามความจำเป็นต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีความประสงค์ที่จะพัฒนา ทักษะด้านใด และหลังจากผู้เรียนได้เข้ารับการศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) แล้ว ผู้เรียนสามารถได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนครั้งนี้ได้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ผู้เรียนสามารถได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ผู้เรียนสามารถได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สิ่งที่อ่าน ผู้เรียนสามารถได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจากสิ่งที่อ่าน และ ผู้เรียนสามารถได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่มตรงตามความต้องการของ ผู้เรียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของเอเมอร์ เนียมน้อย (2550:13) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นการอ่านที่มีความ สำคัญมากเพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาทำให้รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักใช้ เหตุผลในการแก้ปัญหา สามารถพัฒนาคำศัพท์และทักษะการอ่าน รู้จักตัดสินใจประเมินค่าสาร ต่างๆ อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม สามารถนำผลจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและ สังคมได้เป็นอย่างดี และแนวคิดของ Dolmans, Snellen-Balendong, Wolhagen และ Van der Vleuten, (1997) ได้อธิบายว่าผู้เรียนทำงานร่วมกันและสร้างความรู้ที่ได้จากปฏิสัมพันธ์ด้านการ เรียนรู้ ได้เรียนรู้ที่จะประเมินผลงานของตนเองและสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ การทำงานเป็นทีม ช่วยกัน นำเสนองานของตนเองและทำงานเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (PESC Model) มีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุงได้แก่ ด้านเนื้อหาและภาระงานของหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจจะเป็นผลมาจากผู้เรียนเนื้อหาแต่ละหน่วย การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาสอนให้กับผู้เรียนเป็นเนื้อหาค่อนข้างยาก คำศัพท์และสำนวนในภาษาอาจ จะยากไปสำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนเอกภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับแนวคิดของ Romiszowski

(1999) ได้เสนอแนวทางอย่างง่ายในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนไว้ว่า ในการเลือกสื่อการสอนนั้น มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเลือกสื่อที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา ปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่ 1) วิธีการสอน (Instructional Method) การเลือกวิธีการสอนเป็นปัจจัยแรกที่ควบคุมการเลือกสื่อ หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นสิ่งที่จำกัดทางเลือกของการใช้สื่อการสอนในการนำเสนอ 2) ภาระงานการเรียนรู้ (Learning Task) ได้แก่ ภาระงานการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เพราะสิ่งนี้จะ เป็นสิ่งที่จำกัดหรือควบคุมการเลือกวิธีการสอน ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมผู้ตรวจการ หรือทักษะการบริหารงาน 3) ลักษณะของผู้เรียน (Learner Characteristics) ลักษณะพิเศษเฉพาะของผู้เรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเลือกสื่อการสอน 4) ข้อจำกัดในทางปฏิบัติ (Practical Constrain) เช่น สถานที่ใช้สื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ขนาดพื้นที่ งบประมาณ เป็นต้น 5) ผู้สอนหรือครู (Teacher) การเลือกเนื้อหาหรือสื่อการสอนเฉพาะในบทอ่าน ผู้สอนต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลในเนื้อหา กับผู้อ่าน และจะต้องเป็นที่ต้องการของผู้อ่านเพื่อเพิ่มความสนใจในตัวผู้อ่าน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้อ่าน และจะต้องมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้กับผู้อ่าน ผู้สอนต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหา ถ้าเนื้อหาไม่ดี หรือไม่เหมาะสมกับผู้อ่าน จะไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนได้ รวมถึงการบั่นทอนความตั้งใจของผู้อ่าน ที่จะสนใจอ่านในเนื้อหาที่ผู้สอนได้นำมา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานให้เป็นไปตามประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ควรนำบทความเกี่ยวกับปัญหาเชิงธุรกิจไปพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ
2. ควรนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนอยู่ในสาขาวิชาอื่น ๆ ตลอดจนในสถาบันการศึกษาอื่นที่เรียนอยู่ในสายงานของธุรกิจ
3. ควรนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่นกลุ่มตัวอย่างในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น
4. ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกหัวเรื่องที่จะศึกษาซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับสายงานทางธุรกิจโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนเพราะเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

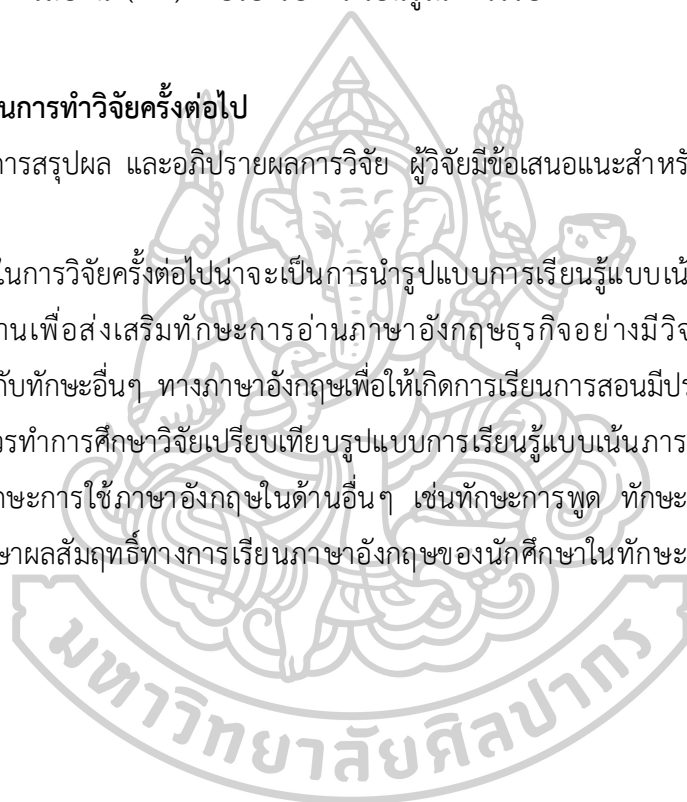
5. ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา เป็นฐานควรใช้สื่อเอกสารจริง (Authentic Materials) จากสื่อเอกสารทางธุรกิจและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพราะนักศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงตามสถานการณ์จริง (Real Situation) ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียน ก่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์หาหนทางในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์เป็นจริงที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน

6. ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา เป็นฐานควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาหรือความรู้ด้วยตนเอง (Self – Access) จากการสืบค้นด้วยเทคโนโลยีเพื่อการสืบค้น (ICT) เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการสรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะเป็นการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มาบูรณาการออกแบบวิจัยกับทักษะอื่นๆ ทางภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ

รายการอ้างอิง

- Alen D.E. & Duch B.J. (1998). *Thinking Toward Solutions : Problem-Based Learning Activities for General Biology*. New York : Harcourt Brace and Company.
- Andreea Moraru. (2015). “Enhancing Undergraduate Critical Reading Skills in Neuroscience Using Instructor-Developed Study Guides”. Janelle C. LeBoutillier. University of Toronto Scarborough. DOI:10.22329/celt.v2i0.3215Corpus ID: 17460284.
- Ayşegül Karabay. (2015). “The Investigation of Pre-service Teachers’ Perceptions about Critical Reading Self-Efficacy”. *Eurasian Journal of Educational Research: Issue 59, 2015, 227-246.*
- Barrette T. C. (1965). *Teaching Reading in the Middle Grades*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Barrow s, H. (2000). Foreword, in D. Evenson and C. Hmelo (eds.) *Problem-based Learning: A Research Perspective on Learning Interaction*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Barrows H. S. (1985). *How to design a problem-based curriculum for preclinical years*. New York: Springer.
- Barrows H. S. (1996). *Problem-based learning in medicine and beyond: a brief overview*. In Wilkerson, L., Gijsselaers, W. H. (Eds.) *New directions for teaching and learning*. San Francisco: Jossey-Bass, pp. 3-11.
- Barrows H. S. & Tamblyn R. M. (1980). *Problem-based learning*. New York: Springer.
- Barrows H.S. (1986). *A taxonomy of problem-based learning methods*. *Medical Education*, 20/6, 481–486.
- Basturkmen H. (2010). *Developing courses in English for Specific Purposes*. New York: Palgrave.
- Belcher D. (2006). *English for specific purposes: Teaching to perceived needs and imagined futures in worlds of work, study and everyday life*. *TESOL Quarterly* 40, 133–156.

- Belcher D. Johns A. M. Paltridge B. (2011). *New Directions in English for Specific Purposes Research*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Bengi Birgili. (2015). "Creative and Critical Thinking Skills in Problem-based Learning Environments". *Journal of Gifted Education and Creativity*, 2(2), 71-80. December, 2015. Accessed September 1, 2018. Available from <http://jgedc.org>.
- Bloom B.S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives. Handbook: Cognitive Domain*. New York: Longman.
- Bloom B.S.ed. (1957). *Taxonomy of Education Objective Handbook I: Cognitive Domain*. New York: David Mckay. .
- Boud D. & Feletti G. (1991). *The Challenge of Problem Based learning*. Kogan Page: London.
- Breen M. P. (1987). *Learner contribution to task design*. N.J.: Prentice Hall.
- Breen M.P. (1989). The evaluation cycle for language learning tasks. In R. Ellis (Ed.), *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.
- Bridges E. M. and Hallinger P. (1995). "Implementing problem based learning in leadership development". Eugene, Oregon: ERIC Clearinghouse on Educational Management.
- Brieger N. (1997). *Teaching Business English Handbook*. York, England: York Associates.
- Brooks Jacqueline Grennon and Brooks Martin G. (1993). *The Case for Constructivist Classrooms* Association for Supervision and Curriculum Development. New York.
- Brown H. D. (2007). *Teaching by Principles*. England Cliffs. New Jersey: Prentice Hall.
- Bruce R. Joyce Marsha Weil and Emily Calhoun. (2005). *Models of Teaching (7th Edition)* My Lab School Edition.
- Buck Institute of Education Inc. (2013). *Project based learning for the 21st century*. Retrieved from www.bie.org.
- Burkhardt Gina and others. (2003). *Engage 21st Century Skills: Literacy in the digital age*. Illinois: The north central regional educational laboratory and the metiri
- Burmeister L. E. (1974). *Reading Strategies for Secondary School Teachers*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Bygate M. Skehan P. & Swain M. (2001). *Researching pedagogic tasks: second language learning, teaching and testing*. Harlow: Longman.

- Cadmen. (2009). Critical Reading Strategies, Salisbury University. Accessed September 11, 2018. Available from <http://www.salisbury.edu/counseling/asp.html>: .
- Cameron L. (2001). Teaching Languages to Young Learners. Cambridge University Press.
- Campus Learning Assistance Services CLASH. (1997). Top Ten Reading Strategies. Workshop. University of California. Santa Barbara.
- Candlin C. (1987). Towards task-based language learning. In D. Nunan (Ed), Syllabus design. Oxford: Oxford University Press.
- Capon N. & Kuhn D. (2004). "What's so good about problem-based learning?" Cognition and Instruction, 22, 61-79.
- Carrell P. Devine J. and Eskey D. E. (1988). Interactive approaches to second language reading. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cheek E. Flippo R. & Lindsey J. (1989). Reading for success in elementary schools. Chicago: Holt, Rinehart & Winston. .
- CHI Gui-min. (2008). Business English: An individualised learning programme : An effective but defective ESP program. Jul. 2008, Volume 5, No.7 (Serial No.44) US-China Education Review, ISSN1548-6613, USA.
- Cohen L. Manion L. & Morrison K. (1996). A Guide to Teaching Practice. London:Routledge, pp.152-153.
- Condruz-Băcescu M. (2010). Business Communication Competence. Synergy, 2, 253-259.
- Cordeanu A. Ivanescu R. & Stefan R. (1998). Teaching business English. Prosper, 14-18.
- Coxhead A. & Nation P. (2001). The specialised vocabulary of English for academic purposes. In J. Flowerdew & M. Peacock (Eds.), Research perspectives on English for academic purposes (pp. 252–267). Cambridge University Press.
- Crookes G. (1986). Task classification: A cross-disciplinary review (Tech. Rep. No. 4) Honolulu. University of Hawaii at Manoa, Social Science Research Institute, Center for Second Language Classroom Research.
- Dahlgren M. A. (2000). Portraits of PBL: course objectives and students' study strategies in computer engineering, psychology and physiotherapy. Instructional Science, 28, 309-329.

- Dallman M. and others. (1978). *The Teaching of Reading*. New York: Rinehart and Winston
- Dallmann Matha. (1974). *The Teaching of Reading*. 4th ed., New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., .
- Davies I.K. (1971). *The management of learning*. London, England: McGraw-Hill. (U.S. edition, *Competency based learning: Management technology and design*. New York: McGraw-Hill, in press.
- DeKay S. (2012). Interpersonal communication in the workplace: A largely unexplored region. *Business Communication Quarterly*, 75, 449-452. doi:10.1177/1080569912458966.
- Delors J. (1998). *Learning: The treasure within: Revised edition*. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the 21st Century. Paris:UNESCO.
- Dewey J. (1916). *Democracy and Education. An introduction to the philosophy of education* (1966 edn.), New York: Free Press.
- Dick W and Carey L. (1985). *The system design of Instruction*. IL : Foresman.
- Dick Walter Lou Carey and James O. Carey. (2005). *The Systematic Design of Instruction*. 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Dick; & Carley. (1985). *The Systematic Design of Instruction*. Accessed January 16, 2019. Available from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/pfi.4150240807>.
- Dochy F.Segers M. Van den Bossche P. and Gijbels D. (2003). "Effects of problem-based learning: a meta-analysis". *Learning and Instruction*, 13, pp.533-568.
- Doherty M Knapp L.& Swift S. (1987). *Write for business*. Harlow, Essex: Longman.
- Dolmans D. H. J. M. Snellen-Balendong H. Wolfhagen I. H. A. P. & Van der Vleuten C. P. M. (1997). Seven principles of effective case design for a problem-based curriculum. *Medical Teacher*, 19, 185-189.
- Donna Sylvie. (2000). *Teach Business English*. Cambridge University Press; 1 edition
- Duch B.J.Groh S.E. Allen D.E. (2001). Why problem-based learning? A case study of institutional change in undergraduate education. In B. Duch, S. Groh, & D. Allen (Eds.). *The power of problem-based learning* (pp.3-11). Sterling, VA:Stylus.

- Dudley-Evans T. & St. John M. (1998). *Developments in English for specific purposes: A multi-disciplinary approach*. Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press
- Dunlap J.C. (1996). "The Relationship of Problem-based Learning to Life-long Learning, Environments". *Journal of Gifted Education and Creativity*, 2(2), 71-80. Accessed August 14, 2018. Available from <http://jgedc.org>
- Ellis, M., & Johnson, C. . (1994). *Teaching Business English*. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, M. J., Christine. . (1994). *Teaching business English*. Oxford, England: Oxford University Press.
- Ellis, R. (1984). *Classroom Second Language Development: A Study of Classroom Interaction and Language Acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Ellis, R. (2000). *Task-based research and language pedagogy*. Language teaching research. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford :Oxford University Press.
- Ellis, R. (2005). *Planning and task performance in a second language*. Amsterdam: Benjamins.
- Engel, A. (1998). *Problem-solving strategies*. New York, Berlin, Heidelberg: Springer, cop.
- Ennis, R. H. a. M., Jason (1985). *Cornell Critical Thinking Test, Level Z*. Pacific Grove: Critical Thinking Press and Software.
- Estaire y Zanón. (1994). *Planning Classwork. A Task-Based Approach*. Heinemann.
- Ferguson, N. (1972). *Some Aspects of The Reading Process*. English Language
- Filiz Yalcin Tilfarlioglu. (2007a). *ENHANCING READING COMPREHENSION THROUGH TASK-BASED WRITING ACTIVITIES: AN EXPERIMENTAL STUDY*. *The Reading Matrix* Vol. 7, No. 3, December 2007.
- Filiz Yalcin Tilfarlioglu. (2007b). "Enhancing Reading Comprehension through Task-based Writing Activities: An Experimental Study". Accessed August 6, 2018. Available from <https://www.researchgate.net/publication/228353213>.

- Fiona Patrick and Alastair McPhee. (2014). "Evaluating the use of problem-based learning in a new initial teacher education degree". *Teacher Education Advancement Network Journal* Copyright © 2014. University of Cumbria. Vol 6(2) pages 3-12. Accessed August 14, 2018. Available from <https://www.researchgate.net/publication/281861406>.
- Flynn, L. (1989). Developing critical reading skills through cooperative problem solving. *The Reading Teacher*, 42(9), 664-668.
- Frendo, E. (2005). *How to Teach business English*. England: Pearson Education Limited.
- Gagne, R. M. (1985). *The condition of Learning and Theory of Instruction*. (4 th ed). New York: Holt, Binchart and Winston.
- Gains, J. (1999). "Electronic Mail—A New Style of Communication or Just a New Medium?: An Investigation into the Text Features of E-mail". *English for specific purposes*, 18(1),81-101. Accessed October 10, 2018. Available from [http://dx.doi.org/10.1016/S0889-4906\(97\)00051-3](http://dx.doi.org/10.1016/S0889-4906(97)00051-3).
- Gardne. (1999). *Intelligence reframed: Multiple intelligences for the 21st century*. New York: Basic Books.
- Gardner, H. (2010). *Five Minds for the Future* 21st century skills : rethinking how students learn. (Edited by James Bellanca and Ron Brandt). Bloomington : Solution tree press.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Hanks, P. & Corbett, J. (1986). *Business listening tasks*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Grellet, F. (1981). *Developing Reading Skills*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Teaching 28: 30-33.
- Harmer, J. (2001). *How to Teach English: An Introduction to the Practice of Language Teaching*. Essex, England: Longman.
- Harndek, A. (1978). *Critical Reading Improvement*. Boston: McGraw-Hill.

- Harris, L. A. a. S., Carl Bernard. . (1992). Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the Classroom. 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1976. 2nd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Harrow, A. (1972). A Taxonomy of Psychomotor Domain: A Guide for Developing Behavioral Objectives. New York: David McKay.
- Kruse k. (2010). Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model. [online], Accessed September 10, 2018. Available from http://www.transformivedesigns.com/id_systems.html.
- Lou., Y. (2016). "Effects of a Task-Based Approach to Non-English-Majored Graduates' Oral English Performance". Creative Education, 2016, 7, 660-668 Published Online April 2016 in SciRes. Accessed August 6, 2018. Available from <http://www.scirp.org/journal/ce> <http://dx.doi.org/10.4236/ce.2016.74069>.
- McDonough J. (1984). ESP in perspective: A practical guide. London and Glasgow: Collins Educational.
- Munby, J. (1978). Communicative syllabus design. Cambridge: Cambridge University Press.
- Neda Fatehi Rad. (2013a). TEACHING ENGLISH AND TASK-BASED METHOD. International Journal of English Language and Literature Studies, 2013, 2(2):87-94.
- Neda Fatehi Rad. (2013b). "Teaching English and Task-based Method". International Journal of English Language and Literature Studies journal homepage. Accessed August 6, 2018. Available from <http://www.aessweb.com/journal-detail.php?id=5019>.
- Neufeld, V. R., & Barrows, H.S. . (1974). The MacMaster philosophy: an approach to medical education. J Med Educat, 49,1040-1050.
- Nguyen, H. J. M. (2012). "Exploring business request genres: Students' rhetorical choices", Business Communication Quarterly 75(1), 5-28.
- Norman, G. R., & Schmidt, H. G. (1992). "The psychological basis of problem-based learning: A review of the evidence". Academic Medicine, 67, 557-565.
- Norris, J. M., Brown, J.D., Hudson, T.O. and Yoshioka, J. . (1998). Designing second language performance assessments. Honolulu: University of Hawaii Press.

- Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1991). Communicative task and language curriculum, *TESOL Quarterly*, 25, 279-295.
- Nunan, D. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. 7th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1996). *Designing task for the communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1998). *Language Teaching Methodology*. Prentice Hall International.
- Nunan, D. (1999). *Second Language Teaching and Learning*. Boston: Newbury House Publication.
- Nunan, D. (2001). *Second language teaching and learning*. Boston: Heinle and Heinle Publishers.
- Nunan, D. (2004a). *An Introduction to Task Based Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004b). *Task-based language teaching: A comprehensively revised edition of designing tasks for communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004c). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2005). Important Tasks of English Education: Asia-wide and Beyond. *Asian EFL Journal* Vol. 7. Issue 3.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford: Heinmann.
- Olshtain, E., & Celce-Murcia, M. . (2001). *Discourse Analysis and Language Teaching*. In D. Tannen, H. E. Hamilton, & D. Schiffrin (Eds.), *The handbook of discourse analysis* (pp. 707ñ 724). Massachusetts: Blackwell Publishers Inc.
- Ong G. (2000). Is PBL suitable only for the health sciences curricula? *Center for Development of Teaching and Learning Brief*; 3(3): 4-6.
- Oxford, R. L. (2006). *Task-Based Language Teaching and Learning: An Overview*. *Asian EFL Journal*.

- Partnership for 21 Century Learning. (2009). Framework for 21st century learning. August 6, 2019. Available from http://www.p21.org/storage/documents/docs/P21_Framework_
- Passi, B. K., L. C. Singh, Sansanwal D. N. . (1989). "Effectiveness of Training in models of Teaching : An Experimental study". Indian Educational Review A Research Journal Vol-XXIV No.-1 Jan-1989 P-36.
- Paul, R. (1993). Critical Thinking: What Every Person Needs to Survive in a Rapidly Changing World. Melbourne: Hawker Brownlow.
- Piaget, J. (1952). The origins of intelligence in children. New York: International Universities Press,.
- Pica, T., Kanagy, R., & Falodun, J. . (1993). "Choosing and using communication tasks for second language research and instruction". In G. Crookes & S. M. Gass (Eds.), Tasks and second language learning (pp. 9-34). Clevedon, UK: Multilingual Matters.
- Picket, D. (1986). Business English: Falling between two stools. Comlon 26: 16-21.
- Pickett, D. (1989). The sleeping giant: investigations in Business English. Language International, 1, 1, 5-11.
- Pornpimon Rodkroh. (2013). "PROBLEM-BASED EDUCATIONAL GAME BECOMES STUDENT-CENTERED LEARNING ENVIRONMENT". Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.
- Prabhu, N. S. (1987). Second language pedagogy. Oxford: Oxford University Press.
- Ratikorn Sirisatit. (2017). "Insights from Using Activity Theory Frameworks to Understand an ESP Task-based Instruction". University of the Thai Chamber of Commerce. Verified email at utcc.ac.th.
- Reeves, D. (2010). A framework for assessing 21st century skills. 21st century skills. August 6, 2018. Available from http://www.p21.org/storage/documents/docs/P21_Framework_
- Reynolds, F. (1997). "Studying psychology at degree level: Would problem-based learning enhance students' experiences?" Studies in Higher Education, 22 (3), 263-275.

- Rhem, J. (1998). Problem-based learning: An introduction. The National Teaching and Learning Forum. U.S.A.: Oryx Press.
- Richards, J. C., & Renandya, W. A. . (2002). Methodology in language teaching: An anthology of current practice. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. . (1986). Approaches and methods in language teaching. Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. . (2001). Approaches and methods in language teaching (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. . (2002). Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics (3rdEd.). England: Pearson Education Limited.
- Richards, J. C., Platt, J. & Weber, H. . (1986). Longman Dictionary of Applied Linguistics. London. Harlow, U.K.: Longman Addison-Wesley.
- Robinson, H. M. (1960). Sequential development of reading abilities. Chicago: University of Chicago.
- Robinson P. (1980). English for Specific Purposes. Oxford: Pergamon Press.
- Roland van Oostveen. (2014). “Integration of PBL Methodologies into Online Learning Courses and Program”. Faculty of Education, University of Ontario Institute of Technology. Rethinking how students learn, 305-326.
- Salisbury University. Critical Reading. (2018). Available from http://salisbury.edu/counseling/new/7_critical_reading_strategies.html
- Sansanwal DN. (1991). The impact of classroom evaluation practices on students. Review of Educational Research, 1991; 58:438–481.
- Savery, J. (2006). “Overview of problem-based learning: Definitions and distinction”. The Interdisciplinary Journal of Problem-Based Learning, 1, 3–14.
- Savin-Baden, M. M., C.H. . (2004). Foundations of Problem-based Learning. Berkshire, England: SRHE and Open University Press.
- Saylor, J. G. a. J. G. (1981). Curriculum Planning for Better Teaching and Learning. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Schein, E. H. (1988). Organisational Psychology, 2nd ed. Hemel Hempstead:

Prentice-Hall. .

- Schmidt, H. G. (1983). Problem-Based Learning: Rationale and Description. *Medical Education*, 17, 11-16. Accessed August 14, 2018. Available from <http://dx.doi.org/10.1111/j.1365-2923.1983.tb01086.x>.
- Schmidt, H. G., Henny, P. A., & de Vries, M. . (1992). "Comparing problem-based with conventional education: A review of the University of Limburg medical school experiment". *Annals of Community-Oriented Education*, 5, 193-198.
- Schmidt, H. G., Loyens, S. M. M., Van Gog, T., & Paas, F. . (2007). "Problem-based learning is compatible with human cognitive architecture: Commentary on Kirschner, Sweller, and Clark (2006)". *Educational Psychologist*, 42, 91–97.
- Schmidt, H. G., van der Arend, A., Moust, J. H., Kokx, I., Boon, L. . (1993). "Influence of tutors' subject-matter expertise on student effort and achievement in problem-based learning". *Academic Medicine* vol 68, no. 10, pp. 784-791.
- Seel, B., and Glasgow, Z. (1990). *Exercise in Instructional Design*. Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company, Columbus, Ohio 4321.
- Seth Gurell. (2010). "The Pedagogical Enhancement of Open Education: An Examination of Problem-Based Learning Open education". *International Review of Research in Open and Distance Learning*. ISSN: 1492-3831. Volume 11, Number 3. Accessed August 14, 2018. Available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ913862>.
- Sethasatian, O. (1995). "Development of technical English lessons based on problem-based learning to increase listening-speaking ability and critical thinking of diploma level students". Master's thesis, Chiangmai University, Chiang Mai.
- Shaftel, F. R., & Shaftel, G. A. . (1967). "Role playing for social values". Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, Inc. .
- Shavelson, R. J., & Stern, P. . (1981). "Research on teachers' pedagogical thoughts, judgments, decisions, and behavior". *Review of Educational Research*, 51, 455-498.

- Shu-Chiao Tsai. (2013). Integrating English for specific purposes courseware into task-based learning in a context of preparing for international trade fairs. *Australasian Journal of Educational Technology*: Vol. 29 No. 1 (2013).
- Silberstein S. (1994). *Techniques and resources in teaching reading*. New York: Oxford University Press.
- Simpson D. (1972). *Teaching Physical Education: A system approach*. Boston: Houghton Mufflin.
- Skehan, P. (1996). A framework for the implementation of task-based instruction. *Applied Linguistics*, 17, 38-62.
- Skehan, P. (1998). Task-based instruction. *Annual review of applied linguistics*, 18, 268-286.
- Skinner, B. F. (1959). The concept of the reflex in the description of behavior. In B. F. Skinner, *Cumulative record* (pp. 319-346). New York: AppletonCentury-Crofts.
- Smith, N. B. (1963). *Reading Instruction for Today's Children*. New Jersey: Prentice Hall.
- Sobkowiak, P. (2008). *Issues in ESP: Designing a model for teaching English for Business purposes*. Poznan: Wydawnictwo UAM.
- Southern Illinois University. (2006). *Problem-based document*. Accessed August 14, 2018. Available from <https://siu.edu/>.
- St. John, M. J. (1996). Business is booming: Business English in the 1990s. *English for Specific Purposes*, 15, 3-18.
- Stevens, P. (1977). *New Orientations in the Teaching of English*. Oxford: Oxford University Press.
- Stevens, P. (1988). "The Learner and the Teacher of ESP". in *ESP in the classroom: Practice and evaluation*. Chamberlain and Baumgardener. vol. 6; pp 39-44.
- Sylvie Donna. (2000). *Teach Business English*. Cambridge University Press,.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt Brace and World.
- Tarnopolsky. (2000). "Business English teaching: Imaginative continuous simulations and critical analysis tasks". *Business Issues: The publication of the Business English Special Interest Group*, 2, 12-14.

- Tarnopolsky, Kozhushko, S., Bezugla, R., Degtiarova, Y., & Gibson, P. . (2002). *Business Projects*. Kiev, Ukraine: 1NKOS.
- Tarnopolsky, O. B. (2000). "Writing English as a Foreign Language: A Report from Ukraine", *Journal of Second Language Writing*, Vol.9, No.3: 209-226.
- Tarnopolsky, O. B. (2004). "BE as a Super Language: Sequence and Principles of Teaching". *International Conference, University of Portsmouth*: 14.
- Tarnopolsky, O. B. D., Y. . (2003). "Video in Teaching Reading for Business Purposes: Integrated-Skills Approach". *The Reading Matrix*, Vol.3, No.3: 169- 174.
- Taylor, B. P. (1983). *Teaching ESL: Incorporating communicative student-centered component*. *TESOL Quarterly*, 17(1), 69-83.
- Tchudi, S., & Lafer, S. . (1996). *The interdisciplinary teacher's handbook: Integrated teaching across the curriculum*. Portsmouth, NH: Boynton/Cook.
- The National Commission on Teaching and America's Future. (2003). *No dream denied: A pledge to America's children*. Washington. DC : Author.
- Torp, L., & Sage, S. . (2002). *Problems as possibilities: Problem-based learning for K-16 education (2nd ed.)*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Trilling, B. C. F. (2009). *21st century learning skills*. San Francisco, CA: John Wiley & Sons.
- Tsai, M. J. (1998). *A course design for Business English*. The proceedings of the 7th International Symposium on English Teaching, 797-808. Taipei: Crane Publishing Co.
- Tudor, I. (1996). *Learner-centredness as language education (Vol. 279)*. Cambridge: Cambridge University Press.
- University of Northern Arizona. (2006). *Problem-based document*. Accessed August 14, 2018. Available from <https://nauathletics.com/>
- Valette, R. M., & Disick, R. J. (1972). *Modern Language Performance Objective and Individualization*. New York: Harcourt Brace Javanovich. .
- Varaprasad, C. (1997). "Some classroom strategies: developing critical literacy awareness." *English Teaching Forum*. 35, No.3, July.
- Vernon, D. T. A., & Blake, R. L. . (1993). "Does problem-based learning work? A meta-analysis of evaluative research". *Academic Medicine*, 68, 550-563.

- Vivanco., V. (2012). "Critical Reading of Research Articles as Oral Activator in the language class". Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE July 2012 ISSN 1302-6488 Volume: 13 Number: 3 Article 7.
- Vygotsky, a. L., Alexander. . (2007). "Tool and symbol in child development." Accessed August 14, 2018. Available from <http://www.marxists.org/archive/vygotsky/works/1934/tool-symbol.htm>.
- Wallace, C. (1992). "Critical literacy awareness in EFL classroom". In N. Fairclough (Ed.), Critical language awareness (pp 59–92). London: Longman.
- Wallace, C. (1998). "Critical language Awareness in foreign language classroom". Institute of Education, University of London. Accessed August 11, 2018. Available from <http://eprints.ioe.ac.uk/7455/>.
- Wallace, C. (2003). Reading. Oxford: Oxford University Press.
- Wardrope, J., W. . (2002). "Department Chairs' Perceptions of the Importance of Business Communication Skills". Business Communication Quarterly, 65(4), 60-72.
- Wassman, R. a. P., A. . (1985). A reader's handbook. New York: HarperCollins Publishers.
- Weng, F. X. (2014). On the Dual-track Development Mode of Business English. Foreign Language World, 2, 10-17. .
- Wenzhong Zhu. (2008a). On Differences between General English Teaching and Business English Teaching. English language Teaching. www.ccsenet.org/journal.html.
- Wenzhong Zhu. (2008b). "On Differences between General English Teaching and Business English Teaching". Guangdong University of Foreign Studies No. 2006-TB-013. Accessed August 25, 2018. Available from www.ccsent.org/journal.html.
- Willis, J. (1996). A Framework for Task-Based Learning. Edinburgh: Longman.
- Willis, J. (1998). A Framework for Task-Based Learning. Longman: de Henseler Books.
- Willis, J. W., Dave. . (1996). Challenge and Change in Language Teaching. Oxford: The Bath Press.

- Xiangyang Zhang. (2013). "A Case Study of Exploring Viability of Task-based Instruction on College English Teaching in Big-sized Class". *Journal of Language Teaching and Research*, Vol. 4, No. 4, pp. 693-699, July 2013.
- Yang Liu. (2017). "Critical Literacy Practices in EFL Reading Classroom: An Experimental Study towards Chinese University Students". *English Language Teaching*; Vol. 10, No. 5; 2017 ISSN 1916-4742 E-ISSN 1916-4750 Published by Canadian Center of Science and Education.
- Yuan, C. (2006). "The Reform of Business English Teaching Based on Australian SWAN TAFE Teaching Mode". *China Higher Education Research*, 4, 90-92.
- Zeeshan Naved. (2012). Importance of the English Language in today's world. Accessed August 25, 2018. Available from <http://zeeshanaved.hubpages.com/hub/importanceofenglishlanguages>.
- Zhang, W. B. (2014). "A Study on Business English Program and Discipline". Beijing: Foreign Language Teaching and Research Press. .
- Zheng Yingxue. (2013). "The Motivation of Problem-Based Teaching and Learning in Translation". *English Language Teaching*; Vol. 6, No. 4; 2013. ISSN 1916-4742 E-ISSN 1916-4750 Published by Canadian Center of Science and Education.
- Zsubrinszky, Z. (2009). "On Differences between General English Teaching and Business English Teaching". *Journal of English Language Teaching*. 1(2), December.
- กรวิก ศรีแก้ว. (2553). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของการอ่านนิทานกับการสอนอ่านตามคู่มือครู สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กรองจิตต์ เนื่องเฉลิม. (2558). " การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามแนวการจัดการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง การประยุกต์ใช้ชุดโปรแกรมโอเพนออฟฟิศ". *ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. สำนักหอสมุดกลาง.*
- กรองทอง ไครีรี. (2553). "ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นพื้นฐานควบคู่กับแบบร่วมมือ: วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา". *มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.*

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2543). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนากรมศาสนา
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2546). เรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 .กรุงเทพฯ:บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2)และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545.กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 (ฉบับที่ 3) กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- ก้านจักร., ป. (2558). “การพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบสืบเสาะผ่านคลาวด์เทคโนโลยี”มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้าบทคัดย่อ.
- คณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21. (2540). การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตนแปลจาก learning : the treasure within. โดยศรีน้อย โพธิ์วาทองและคณะ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2547). เทคนิคการสอนแบบโครงการ. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก. .
- ชินวรรณ บุญยเกียรติ. (2558). หนังสือ 180 เรียนรู้ มุ่งสู่การพัฒนา จาก <https://www.moe.go.th/moe/upload/news20/FileUpload/21432-6446.pdf> สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562.
- ชูชาติ เชนฉลาด. (2546). รูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ถวัลย์ มาศจรัส . (2552). นวัตกรรมการศึกษาชุด KM (Knowledge Management) กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2552). นวัตกรรมการศึกษาชุด KM (Knowledge Management) กรุงเทพฯ:ธารอักษร.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ทิตินา แคมมณี. (2545). 14 วิธีสอนสำหรับครุมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2554). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉมลธร เห็นประเสริฐ. (2557). “การวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของนักเรียนและแนวการสอนของครูวิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย: การวิจัยแบบผสมวิธี”วิทยานิพนธ์ (ค.ม.)--จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: วี. อินเทอร์เน็ต.
- ธิดารัตน์ สมานพันธ์. (2549). “ผลการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ”. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรพร สมภักดี. (2554). “การใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบอริกาในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน”.วารสารศึกษาศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระพล มโนวรกุล. (2551). การจัดการความรู้. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ระบบจัดการความรู้ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2554). เทคนิคการวิจัยในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). สงขลา: เทมการพิมพ์สงขลา.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สารพัฒนาหลักสูตร, (ตุลาคม-มกราคม),60-65.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556a). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

- บุญชม ศรีสะอาด. (2556b). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ประทีป วาทิกทินกร และ สมพันธ์ุ์ เลขะพันธ์ุ์. (2540). หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท 021 การอ่าน และพิจารณาวรรณกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ (อจท.).
- พงศกร เมธีธรรม. (2560). ภาษาอังกฤษ: มายาคติ อำนาจ และการครอบงำ. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พัฐนันท์ พลหาญ . (2559). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์พันธ์ุ์ เดชะคุปต์และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ พองศรี. (2554). วิจัยในชั้นเรียน: หลักการและเทคนิคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ด้านสุนทรการพิมพ์.
- มนสภรณ์ วิฑูรเมธา. (2544, มกราคม-มิถุนายน). การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem-Based Learning/ PBL). วารสารรังสิตสารสนเทศ. 7(1): 57-69.
- มณฑรา ธรรมบุศย์ . (2545). การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน PBL (Problem-Based Learning)". วารสารวิชาการ. 5(2) : 11-17 ; กุมภาพันธ์, 2545.
- มาเรียม นิลพันธ์ุ์. (2555). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุพรพรรณ ตันดีสัตยานนท์. (2555). “การพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่เน้นจริยธรรมธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมทางธุรกิจ สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์”. Vol. 6 No. 1 (2013): ฉบับมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (มกราคม - เมษายน 2556). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการทำวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555: 16-21). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2557). สี่เสาหลักของการศึกษา. จาก www.curriculumandlearning.com/upload/สี่เสาหลักทางการศึกษา_1400078221.pdf. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีรพล เทพบรรหาร. (2560). “ผลการใช้ตัวแทนทางความคิดและตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ร่วมกับแนวคิดการสอนแนะให้รู้คิดที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลและความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” วิทยานิพนธ์ (ค.ม.)จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.). (2559). กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2559 ประกาศผลสอบ O – Net จาก <https://www.niets.or.th/th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562.
- สถาบันอุดมศึกษา, ป. น. (2559). จาก http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/Data%20Bhes_2559/04052559 สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). (ม.ป.ป.) บทความ “การใช้ภาษาอังกฤษ กับอนาคตของไทยในอาเซียน” โดย 24 กรกฎาคม 2554 จาก <https://www.dailynews.co.th/article/118037>. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร”. วารสารบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). การปฏิรูปการศึกษา: วาระแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน., ส. (2555). ความเป็นมา จาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 ปี พ.ศ.2551-2565. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิ์ อีรสรณ์. (2552). เทคนิคการเขียนงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร ปาณาวงษ์. (2553). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2”. ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยนเรศวร: พิษณุโลก.
- สุทธิรัตน์., ช. (2554). 80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์. .
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2558). มุมมอง ดร.สุรินทร์ ต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดย 11 พฤศจิกายน 2558 จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/news/5702/62753>. สืบค้น เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวการสร้างข้อทดสอบทางภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อชรา เอ็บสุขสิริ . (2549). เอกสารประกอบการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. .
- อชรา เอ็บสุขสิริ. (2549). เอกสารประกอบการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. .
- เปลื้อง ณ นคร. (2542). ศิลปะการอ่าน หลักวิธีการอ่านอย่างมีคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง. .
- เรณู รื่นยุทธ. (2554). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาสำนักงาน เขต

บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย (ชั้น 20 อาคาร
นวัตกรรมศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 สุขุมวิท 23 เขต
วัฒนา กรุงเทพฯ 10110.

โอภาส หรสิทธิ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยอิงเนื้อหาคุณธรรม จริยธรรมเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. Veridian
E-Journal, Silpakorn University. ISSN 1906 – 3431.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อีสันเพรส.

ไพสิฐ บริบูรณ์. (2554). การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย: การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จาก
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศสู่ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ. วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสืออนุญาตเก็บข้อมูล หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และรายชื่อผู้ให้ข้อมูล

ที่ อว 8606 (สค) 6418

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอลดลงเครื่องมือวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต " มีความประสงค์ขอลดลงเครื่องมือวิจัยกับนักศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม ชั้นปีที่ 2 และหลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 (วส) 6712

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม ชั้นปีที่ 2 และหลักสูตรบัญชี บัณฑิต สาขาบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งนักศึกษาหลักสูตร ดังกล่าวข้างต้นทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ.

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 (ว.ร.) 64-12

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการ ใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม ชั้นปีที่ 2 และหลักสูตรบัญชี บัณฑิต สาขาบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งแก่นักศึกษาหลักสูตร ดังกล่าวข้างต้นทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากสู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606

(๔๔) / 6713

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพีพรรณ สุขาปัญญากุล

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606(วอ) 6414

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ฉลอง รัตนพงษ์

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 สท/๒๕๖๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ศิริพร เคื่อกผ่อง

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริชมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (สศ)/6416

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.โอภาส หรสิทธิ์

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อิทธิมาศ มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (ทศ) / 6714

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ทัศนีย์ จันดิยะ

ด้วย นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล รหัสประจำตัว 57254903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานในฟอซตองใช้ร่วมกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้ช่วยในหน้าที่ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

รายชื่ออาจารย์และผู้ประกอบการทางสายงานธุรกิจผู้ให้ข้อมูล

อาจารย์

- 1) อาจารย์ ดร. โอบาส หรสิทธิ์ มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจและมีเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 13 ปี
- 2) อาจารย์ ดร. นภธีรา จวอรรถ มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจและมีเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 9 ปี
- 3) อาจารย์ศราวุธ บุตรดาวงค์ มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจและมีเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 5 ปี
- 4) อาจารย์ชญาณี ชุนฟัง มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ (คบ.ภาษาอังกฤษ) และมีเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 7 ปี

ผู้ประกอบการทางสายงานธุรกิจ

- 1) หัวหน้าฝ่ายบุคคลตัวแทนผู้จัดการโรงแรม ณ เวลา อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 5 ปี
- 2) ผู้จัดการบริษัท Tour Thonglok Co.,Ltd. อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 9 ปี
- 3) หัวหน้าฝ่ายบุคคลตัวแทนผู้จัดการโรงแรมดุสิตธานีหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 12 ปี
- 4) ผู้ช่วยฝ่ายการตลาดตัวแทนผู้จัดการฝ่ายบุคคลบริษัทสายการบิน Japan Airline กรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 7 ปี
- 5) ผู้จัดการฝ่ายต่างประเทศบริษัท สุริย์ อินเตอร์พุดส์ จำกัด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 5 ปี
- 6) ผู้จัดการฝ่ายการตลาดบริษัท ส.ร่วมไทย จำกัด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 7 ปี
- 7) ผู้จัดการเจซีทัวร์ภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตมีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 8 ปี
- 8) ผู้จัดการฝ่ายบุคคลผลิตบริษัท อีเลคทรอนิคส์ ซอร์ซ จำกัด Electronics Source Co.,Ltd. แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลา 7 ปี

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 เครื่องมือในขั้นตอน การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.1 แบบสอบถามความต้องการเพื่อเข้ารับการอบรมในโครงการหัวข้อวิจัย “การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขา ภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม สาขาการตลาด สาขาการจัดการ สาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาบัญชีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1.2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสอนการ อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและปัญหาทางธุรกิจ

1.3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับผู้ประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสอนการ อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและปัญหาทางธุรกิจ

ส่วนที่ 2 เครื่องมือในขั้นตอน การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา เป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา ปริญญาบัณฑิต

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน และการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักศึกษาปริญญาบัณฑิต

ส่วนที่ 3 เครื่องมือในขั้นตอน การทดลองและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ตัวอย่างแผนการเรียนรู้

3.2 ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและ การใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือในขั้นตอน การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 1.1

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 6 ถ. ราชมรรคาใน อ.เมือง จ.นครปฐม 7300

แบบสอบถามความต้องการเพื่อเข้ารับการอบรมในโครงการหัวข้อวิจัย “การพัฒนา
รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” ของนักศึกษาชั้น
ปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม สาขาการตลาด สาขาการ
จัดการ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาบัญชี
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

**Students’ Needs Analysis in learning “Reading Business English
(BE58614)”**

Instructions:

1. The purpose of this questionnaire is to survey Second year students’ Needs Analysis in learning “Reading Business English” in Business English Program at Muban Chombueng Rajbhat University, academic year 2561
2. The questionnaire is divided into 3 parts as follows:
 - Part 1: Participants’ general information, opinion and experience in reading English
 - Part 2: Participants’ Needs to study “Reading Business English BE58614”
 - Part 3: Other suggestions

Part 1: Participants' general information, opinion and experience in reading English

Instructions: The purpose of this questionnaire is to find out how you feel about learning English. This has nothing to effect on your grades and scores in English. For each statement below, put a tick to the statement which shows your information, opinion and experience the best.

1. You are..... Male female
2. Your grade point average (GPA) is.....
 Below 2.00 2.00-2.49 2.50-2.99
 3.00-3.49 Over 3.50
3. You degree of preference in studying English is.....
 Very much much moderate
 a little bit not at all
4. When I read a story or other information I understand it.
 Yes. I always understand the story or information.
 I usually understand the story or information.
 Sometimes I understand the story or information but sometimes I don't.
 I often don't understand the story or information.
 I rarely understand the story or information.
 I never understand the story or information.
5. I use illustrations or titles to help me figure out what a story is about.
 Very much much moderate
 a little bit not at all

6. When I don't understand a word I use the information I have already read to guess its meaning.

- Very much much moderate
 a little bit not at all

7. When you find a story or written information difficult to understand, do you give up or do you use strategies to help you understand?

- I just give up.
 I usually give up but occasionally try strategies.
 I sometimes give up but other times I use strategies.
 I usually use strategies but occasionally have to give up.
 I always use strategies and rarely have to give up.

8. I use a dictionary when I can't understand words.

- Very much much moderate
 a little bit not at all

9. When you read do you try to see the pictures in your head?

- Very much much moderate
 a little bit not at all

10. When you read do you guess what will happen before you read the story?

- Very much much moderate
 a little bit not at all

Part 2: Participants' Needs to study "Reading Business English BE58614"

Instruction: Put a tick to the statement with shows your needs in study "Reading Business English BE58614"

5 means very much

4 means much

3 means average

2 means a little

1 means very little

No.	Statements	Levels of your opinion				
		5	4	3	2	1
A. Needs of Critical Reading sub-skills						
1	ทักษะการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose)					
2	ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)					
3	ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference)					
4	ทักษะการทำนายสิ่งที่อ่านล่วงหน้า (To anticipate outcomes)					
5	ทักษะการตัดสินประเมินเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่นำเสนอในเรื่องที่อ่าน (The Evaluation)					
6	ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล (To judge reasonably and draw conclusion)					
7	ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)					
8	ทักษะการจำแนกข้อมูลที่สำคัญและไม่สำคัญ (To separating important and unimportant information)					
9	ทักษะจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion)					
10	ทักษะการสรุปความอย่างมีเหตุผล (To draw logical conclusion)					
11	ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)					
12	ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)					

No.	Statements	Levels of your opinion				
		5	4	3	2	1
B. Needs of Reading comprehension sub-skills						
1	ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details)					
2	ทักษะการระบุระหว่างความจริงกับทัศนคติจากบทอ่าน (Distinguishing between fact and opinion)					
3	ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect)					
4	ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues)					
5	ทักษะการย่อความจากบทอ่าน (Making the Summarizing)					
6	ทักษะการแก้ปัญหาและวิธีการแก้ไข (Using the Problem-solving)					
7	ทักษะการอนุมานความ (Making the inference)					
8	ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word)					
9	ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events)					
10	ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย(Making the comparison and the contrasting)					
11	ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions)					
12	ทักษะการระบุลักษณะโครงสร้างของบทอ่าน (Patterns)					
13	ทักษะการทำนายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Making predictions)					

No.	Statements	Levels of your opinion				
		5	4	3	2	1
C. Needs of Reading Topic from Business English						
1	Tourism					
	1.1 Tourism products					
	1.2 Tourism promotions					
	1.3 Tourism price					
2	Hotel					
	2.1 Enquiries and reservations at hotel					
	2.2 Hotel services					
	2.3 Hotel managements					
3	Airline Business					
	3.1 In flight managements					
	3.2 Dangerous goods					
	3.3 Booking services					
4	Marketing					
	4.1 Marking plans					
	4.2 Online Marketing					
	4.3 Marketing strategies					
5	Advertising					
	5.1 Brand procession					
	5.2 Advertising Strategies					
	5.3 Promotions					
6	Financial sector					
	6.1 Banking problem					
	6.2 Banking currency					
	6.3 Financial Regulator					
7	Import-Export Business					
	7.1 Bill of payment					
	7.2 Dangerous Goods					
	7.3 Import-Export Business management					
8	Business Report					
	8.1 Business evaluation or assessment					
	8.2 Irregularities					
	8.3 Resources					
9	Product Management					
	9.1 Product Implementation					
	9.2 Product Planning					
	9.3 Product Strategies					
10	Innovation and Technology					

	10.1 Patent rights					
	10.2 Online Regulator					
	10.3 Creativity					

Part 3: Other suggestions

Instruction: Please write more suggestions about Reading Business English and teaching below.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Thank you very much for your help

หมายเหตุ ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม....

อาจารย์กานต์ณรงค์ สอนสกุล

- สถานที่เรียน

สาขาหลักสูตรและวิธีการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร

- สถานที่ทำงาน

สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน

จอมบึง

- เบอร์โทรติดต่อ

086-868-4870

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือในขั้นตอน การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 1.2

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 6 ถ. ราชพรรคาใน อ.เมือง จ.นครปฐม 7300

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับอาจารย์ผู้สอน
เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
และปัญหาทางธุรกิจ

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ และปัญหาทางธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นอื่นๆ (ถ้ามี) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงการพัฒนาการเรียนรู้ออกไป
 2. แบบสัมภาษณ์นี้แบบออกเป็น 3 ส่วน จำนวน 7 หน้า ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์
 - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic)
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน
- ส่วนที่ 3 คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. สาขาวิชา.....
3. ประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ (ปี).....
4. ผลงานวิชาการ (ตำราหรืองานวิจัย).....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

- **ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ**
 - 2.1 ท่านคิดว่าทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณทักษะใดบ้างที่นักศึกษาความถี่มากที่สุด
 - ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose)
 - ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)
 - ทักษะการอนุมานความหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference)
 - ทักษะการทำนายสิ่งที่อ่านล่วงหน้า (To anticipate outcomes)
 - ทักษะการตัดสินประเมินเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่นำเสนอในเรื่องที่อ่าน (The Evaluation)
 - ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล (To judge reasonably and draw conclusion)
 - ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)
 - ทักษะการจำแนกข้อมูลที่สำคัญและไม่สำคัญ (To separating important and unimportant information)
 - ทักษะจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion)

- ทักษะการสรุปความอย่างมีเหตุผล (To draw logical conclusion)
- ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)
- ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)

➤ **ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ**

2.2 ท่านคิดว่าทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะใดบ้างที่นักศึกษาความฝึกมากที่สุด

- ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details)
- ทักษะการระบุระหว่างความจริงกับทัศนคติจากบทอ่าน (Distinguishing between fact and opinion)
- ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect)
- ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues)
- ทักษะการทำการย่อความจากบทอ่าน (Making the Summarizing)
- ทักษะการใช้ปัญหาและวิธีการแก้ไข (Using the Problem-solving)
- ทักษะการอนุมานความ (Making the inference)
- ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word)
- ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events)
- ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย (Making the comparison and the contrasting)
- ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions)
- ทักษะการระบุลักษณะโครงสร้างของบทอ่าน (Patterns)
- ทักษะการทำนายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Making predictions)

➤ **ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic)**

2.3 ท่านคิดว่าหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจโรงแรม Hotel Business (Enquiries and reservations at hotel, Hotel services and Hotel managements) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้นี้มากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.4 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการท่องเที่ยว Tourism Business (Tourism products, Tourism promotions and Tourism price) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.5 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการบิน Airline Business (In flight managements, Dangerous goods and Booking services) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.6 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวกับการตลาด Marketing (Marketing plans, Online Marketing and Marketing strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.7 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจโฆษณา Advertising Business (Brand procession, Advertising Strategies and Promotions) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.8 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจธนาคาร Banking Business (Banking service, Banking currency and Financial Regulator) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.9 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ Product Management (Product Implementation, Product Planning and Product Strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.10 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี Innovation and Technology Business (Patent rights, Online Regulator and Creativity) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุดเพราะสาเหตุอะไร

➤ **ความคิดเห็นเกี่ยวปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน**

2.11 ท่านคิดว่าธุรกิจด้านใดมีปัญหามากที่สุด

1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน

.....

2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว

3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี

4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน

5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด

6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม

7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา

2.12 ท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาธุรกิจอย่างไรบ้าง

1) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน

2) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว

3) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี

4) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน

5) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด

6) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม

7) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

8) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา

ส่วนที่ 3 คำแนะนำและข้อเสนอแนะ

Thank you very much for your help

หมายเหตุ ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม....

อาจารย์กานต์ณรงค์ สอนสกุล (086-868-4870)

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือในขั้นตอน การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 1.3

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 6 ถ. ราชพรรคาใน อ.เมือง จ.นครปฐม 7300

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับผู้ประกอบการ
เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
และปัญหาทางธุรกิจ

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้ประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ และปัญหาทางธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นอื่นๆ (ถ้ามี) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงการพัฒนาแบบการเรียนรู้ต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์นี้แบบออกเป็น 3 ส่วน จำนวน 6 หน้า ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่าน (Topic)
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล.....

2. สถานประกอบการ.....

3. ประสบการณ์การทำงาน (ปี).....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

➤ ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic)

2.1 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจโรงแรม Hotel Business (Enquiries and reservations at hotel, Hotel services and Hotel managements) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.2 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจการท่องเที่ยว Tourism Business (Tourism products, Tourism promotions and Tourism price) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.3 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจการบิน Airline Business (In flight managements, Dangerous goods and Booking services) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.4 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวกับการตลาด Marketing (Marketing plans, Online Marketing and Marketing strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.5 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจการโฆษณา Advertising Business (Brand procession, Advertising Strategies and Promotions) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.6 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจธนาคาร Banking Business (Banking service, Banking currency and Financial Regulator) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.7 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ Product Management (Product Implementation, Product Planning and Product Strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้นับมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร

2.8 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี Innovation and Technology Business (Patent rights, Online Regulator and Creativity) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงานศึกษาในครั้งนี้นับมากที่สุดเพราะสาเหตุอะไร

➤ **ความคิดเห็นเกี่ยวปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน**

2.9 ท่านคิดว่าธุรกิจด้านใดมีปัญหามากที่สุด

1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน

.....

.....

2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว

.....

.....

3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี

.....

.....

4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน

.....

.....

5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด

.....

.....

6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม

.....

.....

7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

.....

.....

8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา

.....

.....

2.10 ท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาธุรกิจอย่างไรบ้าง

1) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน

.....

.....

2) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว

.....

.....

3) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี

.....

.....

4) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน

.....

.....

5) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด

.....

.....

6) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม

.....

.....

7) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

.....

.....

8) แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำแนะนำและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Thank you very much for your help

หมายเหตุ ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม....

อาจารย์กานต์ณรงค์ สอนสกุล (086-868-4870)

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ 2.1

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ 6 ถ. ราชมรรคาใน อ.เมือง จ.นครปฐม 7300

**แบบตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และ
ความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อ
ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบ**

คำชี้แจง

1. เครื่องมือฉบับนี้ทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบ “THE DEVELOPMENT OF TEACHING MODEL OF TASK BASED LEARNING AND PROBLEM BASED LEARNING TO ENHANCE CRITICAL BUSINESS ENGLISH READING SKILLS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS”

2. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หมายถึง ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน ที่ใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในเอกสารที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 ระยะ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นแฉงวิธีการและการเชื่อมโยงปัญหา

(P: Preparation Stage)

- เตรียมตัวก่อนทำภาระงานการแก้ไขปัญหา
- ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาสร้างการเชื่อมโยงต่อผู้เรียนกับปัญหา
- การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ของผู้เรียนกับด้วยปัญหาทางธุรกิจ

ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน

(E: Exploration Stage)

- ทำความเข้าใจกับปัญหา (Define)
- ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกัน (Explore)
- สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า (Analyze)
- รายงานผลการทำภาระงาน (Report)

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย

(S: Sub-skills analysis Stage)

- ฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills)

1. To identify the author's purpose
2. To distinguish the fact and opinion
3. To make an inference
4. To recognize the author's mood
5. To recognize the author's tone
6. To recognize the author's bias และ
7. To evaluate the author's arguments

- ทำภาระงานด้วยการใช้ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Task)

- การประเมินทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading sub-skills Evaluation)

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน

(C: Conclusion and Reflection)

- สรุปการเรียนรู้และทบทวน (Conclusion and Review)
- สะท้อนความคิด (Reflect) ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา

วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว

3. ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือฉบับนี้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงการสอนการอ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

4. แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า แสดงค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ระดับ 5	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ท่านมีความเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ท่านมีความเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ท่านมีความเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. เครื่องมือฉบับนี้มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบ

ตอนที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิภาพด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ - นามสกุล อายุ ปี

2. ตำแหน่ง.....

3. สถานที่ทำงาน.....

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

5. สาขาวิชา.....

6. ประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 15 ปี 16 - 20 ปี

21 - 25 ปี 26 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 การตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ แสดงระดับคะแนนด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

5 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณมีความสมเหตุสมผลกับหลักการแนวคิดและทฤษฎีในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณมีความสมเหตุสมผลกับหลักการแนวคิดทฤษฎีในระดับมาก

3 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีความสมเหตุสมผลกับหลักการแนวคิดทฤษฎีในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีความสมเหตุสมผลกับหลักการแนวคิดทฤษฎีในระดับน้อย

1 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีความสมเหตุสมผลกับหลักการแนวคิดทฤษฎีในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความสมเหตุสมผล					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง						
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับหลักการมีความชัดเจนและสามารถแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน						
3	ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องและขั้นตอนมีความเหมาะสมในการนำไปจัดการเรียนการสอน						
4	ขั้นที่ 1 ชั้นแฉลงวิธีการและการเชื่อมโยงปัญหา(P: Preparation Stage)มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการสร้างความตระหนักในการใช้กลวิธีในการอ่าน กระตุ้นหรือสร้างความรู้เดิม กำหนดปัญหาและตั้งคำถามใช้ประสาทสัมผัสเพื่อช่วยในการอ่านจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย						
5	ขั้นที่ 2 ชั้นทำภาระงาน (E: Exploration Stage)ในขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) มีความเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่าน						

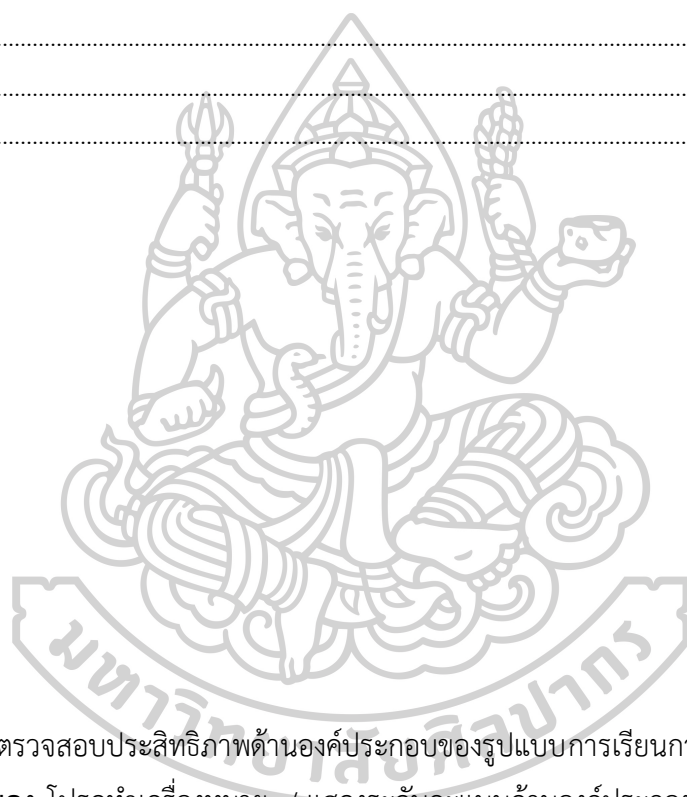
ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความสมเหตุสมผล					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	ในบทอ่านที่เกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ และสามารถเข้าใจในบทอ่านพร้อมทั้งสามารถใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละบทเรียนได้แก่ การหาใจความสำคัญ การหาข้อมูลสนับสนุน การวิเคราะห์เหตุและผล การเดาความหมายจากบริบท การใช้คำสรรพนามเป็นคำอ้างอิง การวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ การเปรียบเทียบความเหมือนกันและความแตกต่างกัน และการทำการสรุปในบทอ่านที่เกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจเพื่อที่จะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ						
6	ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ในขั้นวิเคราะห์ ภาษา (Language Focus) มีความเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กลวิธีได้แก่การระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) การจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน การอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่มีผู้อ่านอย่างมีเหตุผล การระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล การระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) และทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) ผ่านบทความที่ผู้อ่านได้อ่านแต่ละบทเรียน						
7	ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) มีความเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียน (Review the lesson) และเขียนสะท้อนผลการเรียน ปัญหาและวิธีแก้ปัญหาในแต่ละบทเรียน (reflect how to improve your reading skills) จากสถานการณ์จริง						
8	สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้จริงในชั้นเรียน						
9	รูปแบบมีความเหมาะสมครอบคลุมความต้องการต่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ						
10	องค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิภาพด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ แสดงระดับคะแนนด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้อย่างมี
 แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ

5 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้อย่างมีภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้อย่างมีภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับมาก

3 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้อย่างมีภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับปาน
 กลาง

2 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับน้อย

1 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม / สอดคล้อง					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์							
1	หลักการของรูปแบบมีความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน						
2	หลักการและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน						
องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผล							
3	กระบวนการเรียนการสอนมีขั้นตอนครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องต่อเนื่องกัน						
4	ขั้นตอนการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์						
5	ขั้นตอนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม สามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์						
6	เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการสอนมีความสอดคล้องกับการดำเนินการ						
7	วิธีการวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน						
8	มีความชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ แสดงระดับคะแนนด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

5 หมายถึง คุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง คุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับมาก

3 หมายถึง คุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับปานกลาง

2 หมายถึง คุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับน้อย

1 หมายถึง คุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีความเหมาะสม / สอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม / สอดคล้อง					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน						
2	หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน						
3	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน						
4	แนวทางในการจัดการเรียนการสอน						
5	ขั้นตอนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
6	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน						
7	บทบาทของผู้สอนและบทบาทของผู้เรียน						
8	เงื่อนไขในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้						
9	ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้						
10	ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผล						
11	รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการเรียนรู้นี้ไปใช้เข้าใจ ในองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนรู้						

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) กับวัตถุประสงค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โดยในการประเมินกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

- +1 แทนเมื่อแน่ใจว่าหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 0 แทนเมื่อไม่แน่ใจว่าหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 1 แทนเมื่อแน่ใจว่าหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

แผนการเรียนรู้ หน่วยที่	หัวเรื่องบทอ่าน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	1. Hotel (Hotel service problems)				
2	2. Tourism (Tourism promotion problems)				
3	3. Airline Business (In flight management problems)				
4	4. Marketing (Online Marketing problems)				
5	5. Advertising (Advertising Promotion problems)				

แผนการเรียนรู้ หน่วยที่	หัวเรื่องบทอ่าน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
6	6. Banking (Banking service problems)				
7	7.Product (Product Planning problems)				
8	8. Innovation and Technology (Online Regulator problems)				

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณ์ญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ
อย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โดยใน
การประเมินกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

- +1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการวัด
- 0 แทนเมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการวัด
- 1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบทดสอบไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการวัด

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
86

อ่านภาษาอังกฤษจอร์จียังมีวิจารณ์งานสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิต

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
Passage 1 Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them						
1	<p>What is the main idea of this passage?</p> <p>a. The hotels do everything to prevent common problems.</p> <p>b. The hotel guests' complaints and how to prevent problems.</p> <p>c. The hotel guests' complaints affect how to prevent problems.</p> <p>d. The hotel guests encounter some problems when staying at a hotel.</p>	The main idea				
2	<p>Which of the following is a supporting detail of this passage?</p> <p>a. The hoteliers have a chance to retain their customers.</p> <p>b. The hoteliers deal with the situations and train their staff.</p> <p>c. The hotels have a better chance to prevent their problems.</p> <p>d. The hotel services have grown and noticed the problems occurring.</p>	The supporting detail				
3	<p>Based on "Unclean Rooms" what is the difference?</p>	The fact				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนั้น
			+1	0	-1	
	<p>a. common problems for the hotel's guests even the hotels give up good works or ends.</p> <p>b. the hoteliers keep in mind to prevent problems while the guests' conflict with staff.</p> <p>c. the hardest things eliminate uncleanliness, but not by the best hotel brought to solve.</p> <p>d. common issues become the different complaints.</p>					
4	<p>What is the cause presented an initial issue when handling the best to prevent the complaints?</p> <p>a. cleanliness is one of the biggest reputations.</p> <p>b. bad some guests' experience often occurred.</p> <p>c. regardless of accommodation faced by the host.</p> <p>d. a real frustration when the guests stay in a hotel.</p>	The cause				
ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนั้น
			+1	0	-1	
5	<p>From this sentence, "The best possible way to do that is to train your staff to deal with hygiene on a very high level, regardless of the type of accommodation you're hosting." The word "regardless" means _____.</p> <p>a. however</p> <p>b. no matter what</p>	The Context clues				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
6	<p>c. unrelatedly</p> <p>d. carelessly</p> <p>From this sentence, “This type of issue can really ruin the day for your guests and you can be sure that they won’t be coming back next year.” The word, “This” referred to _____.</p> <p>a. ringing reception</p> <p>c. There’s no hot water</p>	The reference word				
7	<p>Based on “No Hot Water”, what are the following statements is an opinion?</p> <p>a. The guests need to change the room.</p> <p>b. The hoteliers start new services to the guests with handling quickly.</p> <p>c. Every staff offer services to the guest’s demanding every other day.</p> <p>d. The guests have unpleasant incidents the hotel would do something nice.</p>	The opinion				
8	<p>The hospitality industry is such that you just can’t afford to have employees with an attitude. Nasty remarks, laughing to the guests, or even getting into an argument with hotel guests are all happening every day in hotels all over the world. Half of your overall hotel experience comes from the (un)pleasantness of your staff, so do ensure that they are trained properly. (line 25-28)</p> <p>From the passage above, if the employees likely behave rude to the guests claimed by the author, what statement provided the reasons and evidences to support this claim?</p> <p>a. They don’t make sense and laugh to the guests.</p>	The author’s arguments				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>b. The guests have learned from unpleasantness of hotel staff.</p> <p>c. The guest service staff should have trained and dealt with the manager.</p> <p>d. They get the management in care services even the guests argue them.</p>					
ข้อ	<p>คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)</p> <p>The single best way to tackle this issue is to only hire people who can control their temper and who can keep their heads straight even when they're yelled on. Also, make sure you hire problem solvers as your staff, as there's nothing more frustrating than when a staff member can't handle a situation - whatever the situation may be.</p> <p>(line: 28-32)</p> <p>From the above passage, the author wrote this passage probably is to</p> <p>a. discuss the staff how to avoid sentiment personally.</p> <p>b. persuade anybody working for the hospitality service.</p> <p>c. argue against the member who can't handle a situation.</p> <p>d. clarify the problem bringing into hiring the qualified people.</p>	<p>ความสามารถในการอ่าน</p> <p>อ่าน</p> <p>The author's purpose and tone</p>	<p>ความคิดเห็น</p> <p>+1</p> <p>0</p> <p>-1</p>			ข้อเสนอแนะ
10	<p>Based on "Rude Staff", what statement is most likely true about the rude staff?</p> <p>a. Dealing with the guests, the staffs have no possible change or fix the problem.</p> <p>b. The best way in a serious issue must be handled with care.</p> <p>c. Every member of your staff responds the guests correctly.</p>	<p>The author's purpose and tone</p>				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนั้น
			+1	0	-1	
11	<p>d. Getting into the argument with the hotel guests.</p> <p>A guest enters his room and starts unpacking their bags. They open a drawer and find someone else's shoes inside. This scenario isn't fiction, it happens all the time because cleaners forget to check everything and the things from previous guests may remain in the room. (line: 34-36)</p> <p>From the above, you can infer that _____</p> <p>a. The guests don't enter the room as the cleaners check things inside.</p> <p>b. The guests found someone else's shoe left in a bottom of drawer.</p> <p>c. The hotel staffs don't care about the guests' complaint.</p> <p>d. The fiction in the hotel occurred by the guests' anger</p>	The inference				289
ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนั้น
12	<p>From the above passage, which event occurred first?</p> <p>a. An unpleasant thing unexpected for new guest.</p> <p>b. A guest enters his room and unpacking their bags.</p> <p>c. The guests usually unpack the bags before showering.</p> <p>d. The cleaners forgot to check everything from previous guests left.</p>	The sequence of events	+1	0	-1	

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
13	<p>Based on “Uncomfortable Rooms”, what do you think the author’s purpose would have been?</p> <p>a. to inform bad things occurring in the hotel room. b. to caution the guests about bad things in the room. c. to argue against services in an uncomfortable room. d. to be concerned about the lighting tone is bad.</p>	The author’s purpose				
14	<p>This issue can occur due to old mattresses, poor linen, or even bad lighting in the room. The lousier sleep your hotel guests have the more issues you’ll have with them the next day. Try to ensure that the mattresses are always good if you want your guests satisfied in the morning. As for the lights, guests tend to complain that the lighting is bad, or that the lighting tone is bad. (line: 41-44)</p> <p>From the above, the attitude of the author towards the uncomfortable room is _____.</p> <p>a. regret b. humor c. deep concern d. informative</p>	The author’s purpose and mood				290
15	<p>Based on “Uncomfortable Room”, which of the following statements is a fact?</p> <p>a. The poor service is more unable control. b. The guests are satisfied with the comfort in the hotel. c. The guests can go for newer like Azoogi offers the light way they want. d. The hoteliers must ensure the guests’ satisfaction towards their service.</p>	The fact				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
16	<p>There are so many hotel visitors that just despise hotel food and the reason for this is because food can be extremely bad in certain accommodations. With millennial taking over as the major generation though, it's become more important to focus on the food as they're more interested in local experiences than just having a good time. There are hotels out there that focus solely on gastronomic experiences, but you don't have to go that far - just hire a capable local chef that can cook delicious food. (line: 48-53)</p> <p>What is the argument being presented by the author in the given passage?</p> <p>a. improving the guests' accommodation by the hoteliers. b. anger of the customers in hotel service. c. hotel food which now detestable as caused by the guests' complaint. d. local food problems among millennial generation.</p>	<p>อ่าน</p> <p>The author's arguments</p>	+1	0	-1	
17	<p>From the above passage, the author shows bias against _____.</p> <p>a. local food b. hotel food c. accommodation d. hotel chef</p>	The author's bias				
18	<p>From this sentence, "There are so many hotel visitors that just despise hotel food and the reason for this is because food can be extremely bad in certain</p>	The author's arguments				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>accommodations.” What type of support is the author directly related to the argument?</p> <p>a. fact b. opinion c. validity d. objectivity</p>					
19	<p>There are hotels out there that focus solely on gastronomic experiences, but you don't have to go that far - just hire a capable local chef that can cook delicious food. (line: 51-53)</p> <p>From the above, the author is _____ guests' experience to go out their eatable local food.</p> <p>a. grateful for b. supportive of c. indifferent to d. concerned about</p>	The inference				
20	<p>By tackling these common issues you'll have a better chance of giving your guests an unforgettable experience and they might just come back to you the next year. (line 62-63)</p> <p>From the above, what can you conclude about the hotel guests' experience?</p> <p>a. The guest's complaints like this can happen. b. The hoteliers can prove and avoid the guests' complaints. c. The common hotel issues become changeable not let damage. d. Guests complaints are avoidable reality in any chance of hotel services.</p>	The conclusion				
Passage 2 Manufacturing in Leather Industry						

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
21	<p>From paragraph 1, what is the main idea of the above text?</p> <p>a. The leather industry is a massive potential for exports in India.</p> <p>b. The leather industry in India is known for its high growth and earning.</p> <p>c. The leather industry in India has emphasized development in an export.</p> <p>d. The leather industry in India holds a prominent place in the Indian economy.</p>	The main idea				
22	<p>From paragraph 1, which of the following is a supporting detail of the potential in Indian economy?</p> <p>a. The Indian leather industry supports their products and production process.</p> <p>b. The leather industry has attained in international markets.</p> <p>c. The Indian leather industry has a massive potential for more employment, and growth.</p> <p>d. The Indian leather industry is provided additional manufacture inventive to overtake other countries.</p>	The supporting detail				292
23	<p>Based on “Environmental aspects for leather products”, what is suggested as the reason for processing of export leather opens trades in the environmental products?</p>	The effect				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>a. The buyers may attract attention to contribute the role of environmental regulations.</p> <p>b. The ban on the use of Azo Dyes and PCP are stimulated according to legal regulations.</p> <p>c. The environmental ban and regulations have been recognized in EU and Germany.</p> <p>d. The consumers in many countries required to meet the environmental products.</p>					
24	<p>From paragraph 1, "There has been a great growth in exports from Rs.320 million in the year 1965-66 to Rs.69558 million in 1996-97." The word, "There" referred to _____.</p> <p>a. the vital place</p> <p>b. manufacturing leather products</p> <p>c. the place for manufacturing leather products</p> <p>d. leather products attaining to the goal in the international market</p>	The reference word				
25	<p>From this sentence, the regulations concerning the ban on the use of Azo Dyes and PCP need to be specially taken care of." The word, "ban" means _____.</p> <p>a. limitation</p> <p>b. prevention</p> <p>c. prohibition</p> <p>d. proclamation</p>	The Context clues				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
26	<p>Based on “Environmental aspects for leather products”, which event occurred first?</p> <p>a. The leather manufacturing process can have along with the economics, environment, and price.</p> <p>b. The leather processing and production have a concern about environmental protection.</p> <p>c. It is essential to design leather products in regions with strong environmental protection.</p> <p>d. The core buyers have attracted to contribute to the role of the environmental regulation.</p>	The sequence of events				
27	<p>Based on “Environmental aspects for leather products”, what is suggested to be successful trades according to the environmental products that exposed by its major products like leather products in EU and Germany?</p> <p>a. The suppliers make buyers attract products in the new market opportunities.</p> <p>b. The traders produce the products based on potential economic profits.</p> <p>c. The exporters indicate clearly a trade marked by its concern regulations.</p> <p>d. The products are labeled according to the legal stipulations.</p>	The author’s purpose				
28	<p>The regulations concerning the ban on the use of Azo Dyes and PCP need to be specially taken care of. Use of both the inputs has been banned due to their carcinogenic nature. Consumers may tend to choose products, which are easily recognizable as such and are labeled according to legal stipulations. (line: 17-20)</p>	The opinion				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>From the passage above, what was the author’s opinion about the regulations concerning the labelling?</p> <ol style="list-style-type: none"> They tend to rely on the raw materials. They are tactical marketing tools. They are selected to transact in developing new products. They respond to labeling products under the legal requirement. 					
29	<p>The hallmark for these environment-friendly products is normally referred to as ‘ECO-LABEL’. This indicates that the product is manufactured with the permission and is not fake. Likewise, for compliance with the German packing regulations; Indian suppliers must stick to the basic principle that packaging material be recyclable and reusable. (line: 20-23)</p>	The fact				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>From the passage above, which of the following statements is a fact?</p> <p>a. They are friendly among the eco-products.</p> <p>b. The hallmark for environment products is referred as “ECO LABEL” .</p> <p>c. None was indicated that the products are manufactured with the regulation.</p> <p>d. Unlike the compliance with the German and Indian packing supplies were sticks.</p>					
30	<p>Major exporting countries of leather garments are China (36% share), Germany (9% share), Italy (7% share), Turkey (5% share) and Pakistan (4% share). Whereas India’s share in world imports of leather footwear is 1%. Major exporting countries of leather footwear are China (14% share), Portugal (6% share), Brazil (5% share) and Indonesia (4% share). (line: 29-33)</p> <p>From the passage above, what is being compared and contrasted?</p> <p>a. Major exporting countries of leather footwear and importing India’s share.</p> <p>b. Exporting and importing shares in the countries of leather garments.</p> <p>c. Share marketing leather product in Europe and China.</p> <p>d. Limiting export and import in many countries</p>	The comparison and contrast				295
31	<p>Based on “Global Scenario of Leather Industry”, the market reports can be concluded that _____.</p> <p>a. Leather industry in India is facing strong competitiveness among international markets.</p>	The conclusion				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>b. Indian leather and leather products have grown manifold during the past decades.</p> <p>c. Manufactures have emphasized major leather products in East European countries.</p> <p>d. Indian leather exporters share their trades around 3% among shareholders</p>					
32	<p>.....Overall, India is facing fierce competition in international market from countries like China, Vietnam, Thailand, Indonesia, etc., which are emerging as major manufacturing countries in the leather industry. (line: 37-39)</p> <p>According to the above statement, the author implied that leather products in India is _____ in the international markets.</p> <p>a. moving to compete in China, Vietnam, Thailand, Indonesia, etc., especially</p> <p>b. mainly exporting and importing leather goods with many countries</p> <p>c. competing among the country's notable leather goods</p> <p>d. emerging export-led growth in many countries</p>	The inference				
33	<p>Leather industry has its own way and procedures and works accordingly. The competition grows day by day and therefore manufacturers must work hard on meeting the demands of the customers. As the competition increases, customers</p>	The mood and tone				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>demand for excellent quality and due to this manufacturer must go for the best. (line: 44-47)</p> <p>From the passage above, the attitude of the author towards an increase of leather goods which emerges as major manufacturing countries show _____ ?</p> <p>a. persuasion b. sympathy c. criticism d. deep concern</p>					
34	<p>After the sourcing part, it is important to control the outflow and inflow of multiple products effortlessly. Because if you can't handle the production and look after the bills, then there are chances that you can mess up. Therefore, manufacturing segment must be careful when the production is in bulk. (line: 52-55)</p> <p>From the sentence, it can be inferred that many producers _____.</p>	The inference				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>a. ensure to control their multi-products easily.</p> <p>b. take advantage of manufacturing products.</p> <p>c. require a careful and controlled change management.</p> <p>d. like competition in a chances when producing increasingly.</p>					
35	<p>Because if you can't handle the production and look after the bills, then there are chances that you can mess up." (line: 53-54).</p> <p>Which of these words best describe author's purpose in writing this passage?</p> <p>a. visualization</p> <p>b. determination</p> <p>c. argumentation</p> <p>d. experimentation</p>	The author's bias				
36	<p>Manufacturers should look after the customer records and provide them with the best services so that they gain more consumers and help their industry grow up instantly.</p> <p>The manufacturing segment also should make smart decisions so that their vision extends and they can aim for better always that will help them to achieve their goals. (line: 56-59)</p> <p>.From the above passage, which statement is correct?</p> <p>a. The author's purpose is to explain how to the manufacturers succeed their business.</p> <p>b. The author's purpose is to present smart decision to consider the vision in services.</p>	The author's purpose				297

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>c. The author's purpose is to persuade the customers to choose the best products.</p> <p>d. The author's purpose is to inform the manufacturers to look after the customers with cares.</p>					
37	<p>According to the passage, the tone of this article is _____.</p> <p>a. neutral</p> <p>b. supportive</p> <p>c. criticism</p> <p>d. informative</p>	The author's purpose and tone				
38	<p>From the above, what is suggested to help manufacturers' industry grow up instantly?</p> <p>a. They should make smart decision in manufacturing to extend and extend the products.</p> <p>b. They should look at the leather production based on the regulation.</p> <p>c. They must keep in mind with smart choices among the market.</p> <p>d. They should look after the customer record and served with the best service.</p>	The author's purpose				
39	<p>Also, manufacturers should keep in mind that they utilize the best of raw materials with minimum wastage so that they can recycle or reuse it again for other purposes. Leather industry is quite big and if the wastage is done less then it will in return give them profit in future. Therefore, manufacturing in leather industry has to go through specific process to give their customers, a better-quality leather product. (line: 60-64) Which statement best expresses the author's claim?</p>	The author's arguments				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>a. The manufacturers should keep in mind to use the raw materials with covering its value.</p> <p>b. The leather industry complies EU regulation because it is the legal requirement.</p> <p>c. The manufacturers tend to use minimum wastage and it will return reuse it.</p> <p>d. Leather industry is quite big resulting in making more profits.</p>					
40	<p>From the above passage, the author shows bias in favor of _____.</p> <p>a. giving the better-quality leather products</p> <p>b. utilizing the recycled products</p> <p>c. aiming to use reused products</p> <p>d. aiming to the goal</p>	The author's bias				
Passage 3 Risks of a Global Product Launch						
41	<p>From paragraph 1, what is the main idea of the above text?</p> <p>a. The enterprises want to risk the international market to increase the sale products.</p> <p>b. There are challenges and other risks found in a global product launch.</p> <p>c. The business will be able to manage its property before access the risk.</p> <p>d. The company will have received the opportunity across different regions.</p>	The main idea				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
42	<p>Which is supporting detail best supports the risks of a global product launch?</p> <p>a. the inability to plan marketing incurs challenges marketing opportunities.</p> <p>b. It matches timing and constraints leading to missed managing property.</p> <p>c. Promotional activities can boost the product launch in different ages.</p> <p>d. It can negotiate for cheaper property to ship distribution products.</p>	The supporting detail				
43	<p>What is the cause mentioned in the selection about assessing potential risks before going global?</p> <p>a. increase multiple markets</p> <p>b. magnitude managed activities</p> <p>c. challenges and other risks</p> <p>d. competitive different regions</p>	The cause				299

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อสอบแนะ
			+1	0	-1	
44	<p>It is common business practice to conduct marketing before launching a product. A global product launch will require a big-budget marketing campaign to be rolled out across different regions. One potential risk is your message coming across as insensitive to local cultures, often due to improper translation. Hire credible firms to ensure your promotional messages and branding appeal to the people in the region. Your marketing channels should target prospective customers in an understandable, personalized fashion so that they embrace your product. (line: 8-13)</p> <p>From the above passage, why is it possible to be potential risk if we have sent our message across different cultures?</p> <ol style="list-style-type: none"> misunderstanding among different countries lack of feeling in a positive way lack of two-ways communication improper translation 	The cause				
45	<p>From the above, it can be inferred that in general, the firms _____.</p> <ol style="list-style-type: none"> try to prove their global product launch. rarely send their messages to the customers. lack improper messages and branding appeal to the region. personalize how to promote their product launch in different regions. 	The inference				
46	<p>From the above, what do you think that the word, “credible firms” probably mean?</p> <ol style="list-style-type: none"> real businesses 	The inference				300

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>b. strong markets</p> <p>c. trustworthy companies</p> <p>d. initiative companies</p>					
47	<p>Based on “Distribution Risk”, what is suggested to establish your own distribution channel if you may risk of delayed delivered?</p> <p>a. The company has required efficient extra fees connections</p> <p>b. The company has not required efficient extra fees connections</p> <p>c. The business companies distribute products to extra channel.</p> <p>d. The company needs extra paid to establish efficient distribution networks.</p>	The author's purpose				
48	<p>Based on “Mass Appeal”, which of the following statements is an opinion?</p> <p>a. the firms consider the demographics of target customer such as age and gender.</p> <p>b. The firms want their product launch to success rate into multination.</p> <p>c. Most products are needed for various cultural and economic reasons.</p> <p>d. It has kept that countries appeal in a successful launch.</p>	The fact				
49	<p>Based on “Mass Appeal”, which statement best expresses the author's claim about the factor affecting the products?</p>	The author's arguments				

ข้อ	คำถามก่อน-หลังเรียน (แบบปรนัย)	ความสามารถในการอ่าน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	<p>a. By requiring successful target, more marketing efforts but it is ignored by other regions.</p> <p>b. Culture and economics may reflect the product launch in different countries.</p> <p>c. The product launch becomes in risk due to lack of aligning in the market.</p> <p>d. The products may not be well in some societies.</p>					
50	<p>Based on “Sustainability Risk”, the author mainly discusses that the company should be able to support quick growth. It suggests that the author _____.</p> <p>a. disgusted with manufacturing slowing down.</p> <p>b. would like to support the quality management</p> <p>c. sympathized the management when the products take off.</p> <p>d. attempted to expand the manufacturing function in the regions</p>	The mood and tone				

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของ
ข้อคำถามและรูปแบบภาษาในสำรวจการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของ
นักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อ
ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

คำชี้แจง

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียน
ข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โดยในการประเมินกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

+1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ
หัวข้อการประเมิน

0 แทนเมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสมและสอดคล้อง
กับหัวข้อการประเมิน

-1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามและรูปแบบของภาษาไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง
กับหัวข้อการประเมิน

หัวข้อการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. พัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (The author's purpose)				
2. พัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน				
3. พัฒนาทักษะการอนุมานความ (inference) ในเรื่องที่อ่าน อย่างมีเหตุผล				
4. พัฒนาทักษะการระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล				
5. พัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias)				
6. พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)				

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถามและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีหัวข้อการประเมิน ดังนี้

- ด้านรูปแบบ
- ด้านเนื้อหา
- ด้านกิจกรรม
- ด้านคุณประโยชน์

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โดยในการประเมินกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

- +1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหัวข้อการประเมิน
- 0 แทนเมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหัวข้อการประเมิน
- 1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามและรูปแบบของภาษาไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหัวข้อการประเมิน

หัวข้อการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านรูปแบบ				
1. ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน				
2. รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา				
3. การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน				
ด้านเนื้อหา				
4. เนื้อหาสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน				
5. การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน				
6. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ				
7. ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				

หัวข้อการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านกิจกรรม				
8. กิจกรรมขั้นแนะนำบทเรียนและเชื่อมโยงกับปัญหา (Warm up) ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมและสร้างความรู้ใหม่ และเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นในองค์ความรู้เกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ				
9. กิจกรรมขั้นก่อนเริ่มปฏิบัติการงานและเชื่อมโยงปัญหา (Pre-task) ช่วยพัฒนาทักษะการค้นหาคำศัพท์ใหม่จากบริบทและทักษะการอ่านและการใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ				
10. กิจกรรม ขั้นปฏิบัติการงานและการแก้ไขปัญหา (Problem Practice) ในขั้นปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเอกสารเชิงธุรกิจและวิเคราะห์ปัญหาทางธุรกิจ พร้อมทั้งสามารถใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อทำความเข้าใจในบทความเอกสารทางธุรกิจ				

หัวข้อการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
11. กิจกรรมขั้นปฏิบัติการงานและการแก้ไขปัญหา (Problem Practice) ในขั้นปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและสามารถนำความรู้มาใช้คิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาในการอ่านเอกสารเชิงธุรกิจ				
12. กิจกรรมขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผลและสะท้อนความคิด (Post task) ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถสรุปผล และสะท้อนผลการเรียนจากบทเรียนในแต่ละบท พร้อมทั้งสามารถค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการเรียนการสอน				
13. กิจกรรมทุกขั้นตอนสอดคล้องกัน				
14. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำงานเป็นทีม				
ด้านคุณประโยชน์				
15. รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ				
16. รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ				
17. รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการใช้กลวิธีในการอ่าน				
18. รูปแบบช่วยให้ข้าพเจ้าสนุกสนานกับการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ				
19. รูปแบบมีประโยชน์				
20. รูปแบบกระตุ้นให้เกิดความตระหนักในการใช้กลวิธีในการอ่าน				

แบบตรวจสอบประสิทธิภาพ

ด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โดยในการประเมินกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

1. เครื่องมือฉบับนี้ทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

2. ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือฉบับนี้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงการสอนการอ่านแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

3. แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ตามเกณฑ์ดังนี้

+1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อความในแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการวัด

0 แทนเมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความในแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการวัด

-1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อความในแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการวัด

4. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนด้านต่างๆจำนวน 42 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ

5. แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ระดับ	5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	มาก
ระดับ	3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	น้อย
ระดับ	1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

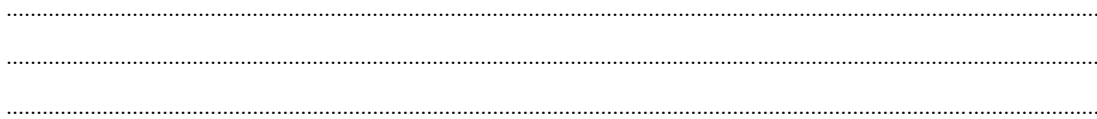
เพศ () ชาย () หญิง

อายุ ปี

สาขาวิชา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนด้านต่าง ๆ

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่	รวม	ค่า IOC
--------	-------------------	-----	---------

กราบขอบพระคุณทุกท่านไว้นะที่นี้ครับ

หมายเหตุ ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม....

อาจารย์กานต์ณรงค์ สอนสกุล (086-868-4870)

แผนการจัดการเรียนการสอน

การจัดวางเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต PESC Model แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ตารางการกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications)
2. แผนการจัดการเรียนการสอน

ตัวอย่างตารางการกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications)

	Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
1	<p>Hotel Service (Hotel service problems) 6 hours</p>	<p>Students will be able...</p> <p>1.1 To tell the meaning of the unknown words by using the context clue (Definition word)</p> <p>1.2 To identify the main idea and supporting details in the reading text.</p> <p>1.3 To identify the author's purpose in the reading text.</p> <p>1.4 To reflect how to improve reading skills.</p>	<p>Function</p> <ul style="list-style-type: none"> - Analyzing the hotel service problems. <p>Language components</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary (in the passage of hotel service problems) - encounter (v.) - snoring (n.) - issues (n.) - earplug (n.) - effective (n.) - adequately (adv.) - infestation (n.) - hygiene (n.) - accommodation (n.) - representative (n.) - transaction (n.) - over-booked (v.) - complain (v.) - incur (v.) 	<p>1. Preparation Stage</p> <p>1.1 Brainstorm about the hotel service problems.</p> <p>1.2 Preview the given pictures and make prediction to find the hotel services problems.</p> <p>1.3 Discuss and share in the class.</p> <p>1.4 Write some solutions.</p> <p>Vocabulary development</p> <p>1.5 Present the lesson about the context clue (Definition word) on the power point and students study it with the example.</p> <p>1.6 Do the exercise 1, discuss and share the answers of the underline word with the group member.</p> <p>1.7 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Sub-skills of reading Comprehension</p> <p>1.8 Present the lesson about the main idea and supporting details and students study them with the example.</p> <p>1.9 Read and discuss the answers the reading text to identify the main idea and supporting details with the group member.</p> <p>1.10 Check the answers with the teacher on the power point.</p>	<p>Posttest (E₁)</p> <p>1. Answering 10 reading for comprehension questions. (MC)</p> <p>2. Answering 10 critical reading (CR) sub-skills questions. (MC)</p>

ตัวอย่างตารางการกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ (Table of Lesson Content Specifications) (ต่อ)

Topic	Lesson Objectives	Function/Language Component	Activities	Evaluation
		<p>failure (n.) - frustration (n.) - prevent (v.) - embrace (v.) etc...</p> <p>Reading Sub-skills Reading Comprehension - Finding the main idea and supporting details</p> <p>Critical Reading - Identifying the author's purpose</p>	<p>2. Exploring Stage Doing reading task 2.1 Answer guided questions 2.2 Read and discuss about the text with the group members 2.3 Do the exercise 3, discuss and share the answers with the group member 2.4 Check the answers with the teacher on the power point.</p> <p>Individual tasks 2.5 Answer 10 comprehension questions (task 1) 2.6 Check the answers with the teacher monitoring around the class</p> <p>3. Sub-skills analysis Stage 3.1 Present the lesson about the identifying the author's purpose and students study it with the example 3.2 Do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member 3.3 Check the answers with the teacher on the PowerPoint.</p> <p>Individual tasks</p>	

			<p>3.4 Answer 10 critical reading questions (task2).</p> <p>3.5 Check the answers with the teacher monitoring around the class</p> <p>4. Conclusion and Reflection</p> <p>4.1 Do the task 3 to conclude the lesson</p> <p>4.2 Do the task 4 to reflect how to improve reading skills</p>	

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในขั้นตอน การทดลองและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่าง 3.1

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 1: Hotel Service (Hotel service problems)
Subject: Business English Reading
Class: 2nd Year Tourism and Hotel Management, Marketing and Accounting Students
Time: 6 hours (3 hours for 1 time, 2 times per 1 week)
Conceptual Theme: Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them

Reading Sub-skills

Reading Comprehension
 - Finding the main idea and supporting details

Critical Reading
 - Identifying the author's purpose

Lesson Goal: Students should be able to have interaction with the passage and the author.

Lesson Objective: Students will be able...

- 1.1 To tell the meaning the unknown words by using the context clue (Definition word)
- 1.2 To identify the main idea and supporting details in the reading text.
- 1.3 To identify the author's purpose in the reading text.
- 1.4 To reflect how to improve reading skills.

Aids and Sources:

1. Reading exercise: Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them

Evaluation:

1. Critical Reading Log
2. Critical Reading Strategy Self-evaluation

3. Critical Reading Ability Evaluation

Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher	Students			
<p>Goal: Students should be able to have interaction with the passage and the author.</p> <p>Objectives: Students will be able...</p> <ol style="list-style-type: none"> To tell the meaning the unknown words by using the context clue (Definition word) To identify the main idea and supporting details in the reading text. 	<p>1. Preparation Stage</p> <p>1.1 Explain about the Lesson objective before start the class to the students</p> <p>2. Motivate students with hotel service problems and give some hotel service problems picture to motivate the students' background knowledge.</p> 	<p>- Listen to the Lesson objective and divide the group</p> <p>- Brainstorm about the hotel service problems. And preview the given pictures and make prediction to find the hotel services problems.</p>	<p>- Previewing</p>	<ol style="list-style-type: none"> Look at the picture Look at the title Make connection the picture, title and write the problems and how to solve with the members. 	<ol style="list-style-type: none"> 3 Hotel service problem pictures

--	--	--	--	--	--	--

Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher	Students			
3. To identify the author's purpose in the reading text. 4. To reflect how to improve reading skills.	3. Allow students to do the activity in the group about discuss and share the problems in the class. 4. Check the writing about some solutions of students. Vocabulary development	- Discuss with the group member and share problems in the class. - Write some solutions and share in the class. - Study it with the example. And do the exercise 1, discuss and			

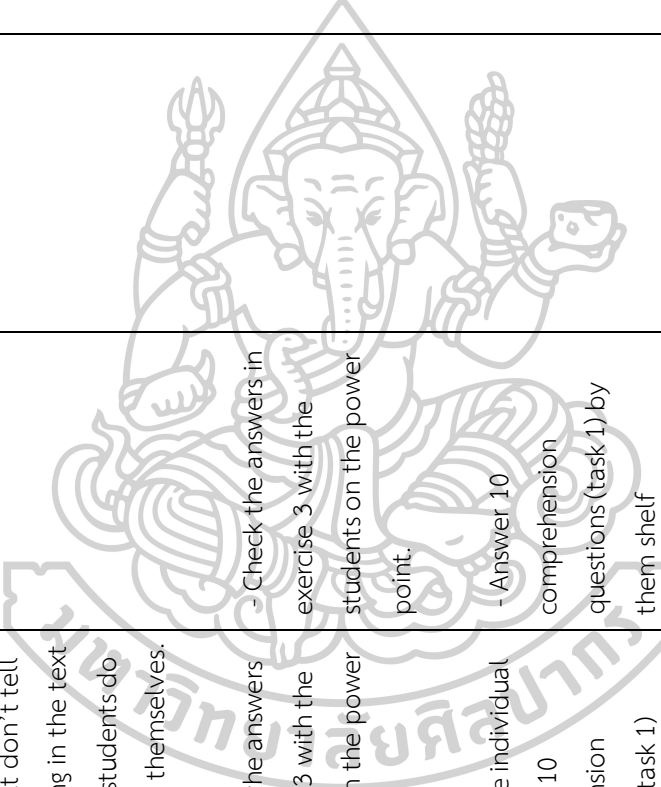
<p>Goal and Objectives</p>	<p>5. Present the lesson about the context clue (Definition word) on the power point.</p>		<p>share the answers of the underline word with the group member.</p>			
<p>Teacher</p> <p>Contextual clues are hints found within a sentence, paragraph, or passage that a reader can use to understand the meanings of new or unfamiliar words. Study the context clue below.</p> <p>Definitions: The clues of this type are as follows:</p>	<p>Procedure</p>		<p>Students</p>	<p>Reading Sub-skills</p>	<p>Sub-skills Description</p>	<p>Materials/ Sources</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - verb to be (am, is, are, was, were) - mean (s) - refer (s) to - be called - can be defined as: etc. <p>6. Check the answers with the students on the power point.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Check the answers with the teacher on the power point. 			
Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher Sub-skills of reading Comprehension 7. Present the lesson about the main idea and supporting details and students. Reading for the Main Idea - Kinds of Main idea	Students - Study them with the example.	Reading Comprehension - Finding the main idea and supporting details	1. Look at the title 2. Look at the sub-title 3. Read the first sentence in each paragraph	Passage: - A motel is a simple hotel. - Staff positions in a hotel can vary greatly depending on the type of hotel.

	<p>- The state of Main Idea</p> <p>Reading for Supporting Details</p> <p>- Major and Minor Details</p> <p>8. Motivate students to search the other information from internet.</p>	<p>- Read and discuss the answers the reading text to identify the main idea and supporting details with the group member.</p>		<p>4. Read the last sentence in each paragraph</p> <p>5. Skim and scan the passage</p> <p>6. Make the connection of the title, paragraph and topic to guess what the passage is about</p>	<p>- There are many different types of hotel properties.</p> <p>- How the hotel is different from the motel. etc.</p>
<p>Goal and Objectives</p>	<p>Procedure</p>	<p>Reading Sub-skills</p>	<p>Sub-skills Description</p>	<p>Materials/ Sources</p>	
	<p>Teacher</p> <p>9. Check the answers with the students on the power point.</p> <p>2. Exploring Stage</p> <p>Doing reading task</p> <p>10. Give the Hotel service problems to</p>	<p>Students</p> <p>- Check the answers with the students on the power point.</p>		<p>1. Look at the title</p>	<p>Passage:</p>

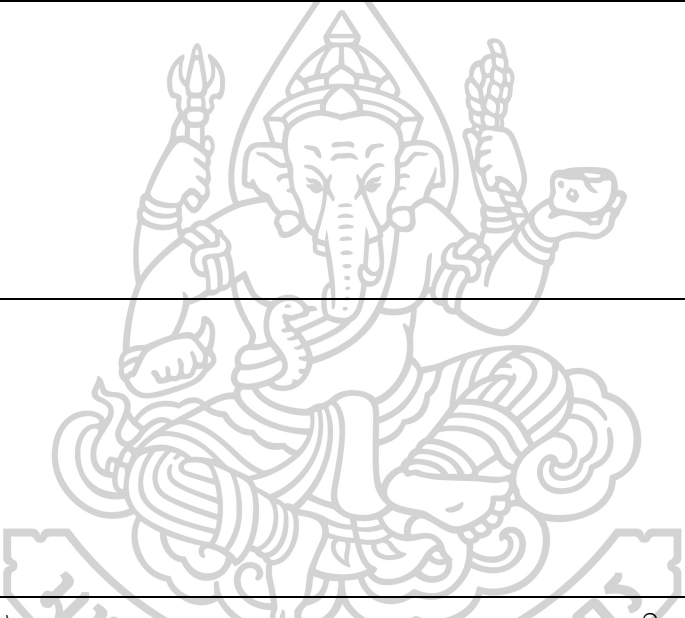
	<p>students and ask guided questions to motivate the students' background knowledge.</p> <p>Guided Questions</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Have you ever stayed at the hotel? 2. If you ever, what problems did you encounter at the hotel? 3. Give some suggestions to solve these problems and discuss in the class. 	<p>- Get the Hotel service problems, think and answer guided questions.</p>	<p>- Finding the main idea and supporting details</p>	<ol style="list-style-type: none"> 2. Look at the sub-title 3. Read the first sentence in each paragraph 4. Read the last sentence in each paragraph 5. Skim and scan the passage 6. Make the connection of the title, paragraph and topic to guess what the passage is about 	<p>Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them</p>
--	--	---	---	--	--

Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher	Students			
	<p>11. Control the students who doing the task in the text with group member and</p>	<p>- In group of 5, read and discuss about the text with the group members, do the</p>			

	<p>give some advice to students when they have some problem in the text but don't tell the meaning in the text and allow students do the task by themselves.</p> <p>12. Check the answers in exercise 3 with the students on the power point.</p> <p>13. Give the individual task about 10 comprehension questions (task 1)</p>	<p>exercise 3, discuss and share the answers with the group member</p> <p>- Check the answers in exercise 3 with the students on the power point.</p> <p>- Answer 10 comprehension questions (task 1) by them self</p>			
--	---	--	---	--	--

Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher	Students			

	<p>14. Check the answers task 1 with the students monitoring around the class</p> <p>3. Sub-skills analysis</p> <p>Stage</p> <p>15. Present the lesson about the Identifying the author's purpose and students study it with the example.</p> <p>Identifying the author's purpose</p> <p>Identifying the author's purpose is an important part of reading comprehension.</p>	<p>- Check the answers with the teacher monitoring around the class</p> <p>- Study it with the group, do the exercise 4, discuss and share the answers in the group member</p>	<p>Critical Reading</p> <p>- Identifying the author's purpose</p>	<p>1. Find out the main idea of "Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them" passage</p> <p>2. Find out the supporting detail of "Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them" support</p>	<p>Passage:</p> <p>- The human sex chromosomes are of the XX-XY pattern.</p> <p>- Adopting a cat is a fine thing to do</p> <p>- Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them .etc.</p>
Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources

	<p>Teacher</p> <p>That's because knowing why an author wrote a text is the key to knowing what to remember when you've read the last page. It's sort of like setting a purpose for comprehension. An author's purpose is his reason for or intent in writing. An author's purpose may be to amuse the reader, to persuade the reader, to inform the reader, or to satirize a condition. An author writes with one of four general purposes in mind:</p>	<p>Students</p>		<p>Steps for Identifying Author's Purpose</p> <ul style="list-style-type: none"> • Read the passage carefully. • Consider whether or not the author's information is accurate about the topic. • Decide if the text informs, persuades, entertains, or explains the information or if it is presented from a character's point of view. • Evaluate whether the author has selected the best way to present and write about his/her topic. 	
--	--	------------------------	---	--	--

Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher	Students			
	<ol style="list-style-type: none"> 1. To tell a story or to recount events, an author uses narrative writing. 2. To describe what something looks like, sounds like, or feels like, the author uses descriptive writing 3. To convince a reader to believe an idea or to take a course of action, the author uses persuasive writing. 4. To inform or teach the reader, the author uses expository writing 				

	16. Check the answers in exercise 3 with the students on the power point.	- Check the answers with the teacher on the PowerPoint.			
Goal and Objectives	Procedure		Reading Sub-skills	Sub-skills Description	Materials/ Sources
	Teacher 17. Give the individual task about 10 Critical Reading questions (task 2) 18. Check the answers task 2 with the students monitoring around the class. 4. Conclusion and Reflection 19. Give some picture about Hotel problem to review students' income and conclude the lesson by allow study discuss the	Students - Do the task 2 and answer 10 critical reading questions - Check the answers with the teacher monitoring around the class. - Do the task 3 to conclude the lesson			

	<p>hotel problem in the group member.</p> <p>20. Motivate the students to reflect how to improve reading skills.</p>	<p>- Try to reflect how to improve reading skills by themselves one by one</p>			
--	--	--	--	--	--

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือในขั้นตอน การทดลองและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตัวอย่าง 3.2

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

Lesson 1

Hotel

(Hotel Service Problems)

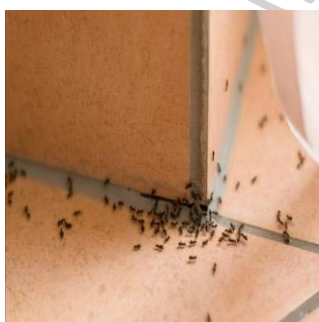
Objectives

Students will be able...

- 1.1 To tell the meaning of the unknown words by using the context clue
(Definition word)
- 1.2 To identify the main idea and supporting details in the reading text.
- 1.3 To identify the author's purpose in the reading text.
- 1.4 To reflect how to improve reading skills.

★ Stage 1: Preparation Stage

- A. Brainstorm by previewing the given pictures and making the prediction to identify the hotel service problems in your group.
- B. Discuss and share your ideas about how to solve these problems in your group.
- C. Write your solutions for these problems in the space provided.

1.

2.

3.

Problem 1.....	Problem 2.....	Problem 3.....
Solution.....	Solution.....	Solution.....
.....

.....
.....

Vocabulary Development

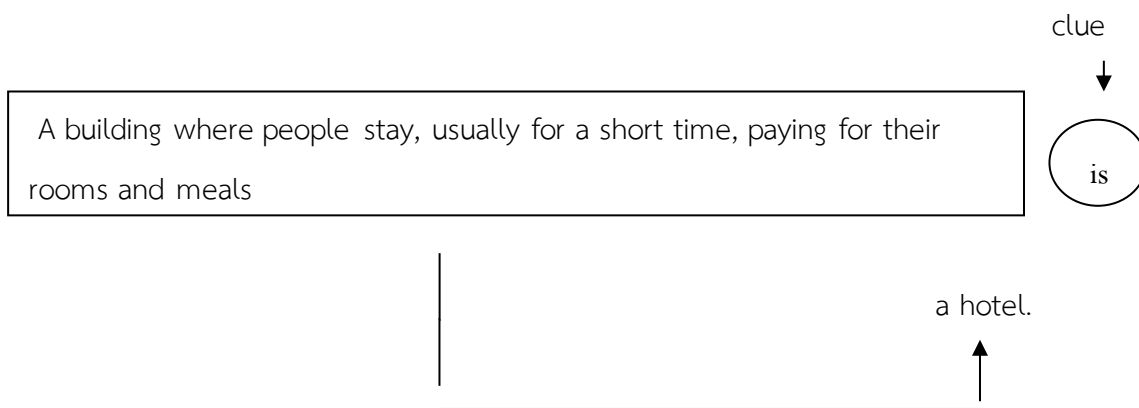
We are going to study about how to use the context clue (Definition clue) to find the meaning of the unknown word.

Contextual clues are hints found within a sentence, paragraph, or passage that a reader can use to understand the meanings of new or unfamiliar words. Study the context clue below.

Definitions: The clues of this type are as follows:

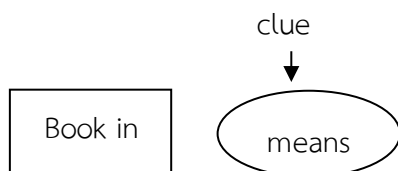
verb to be (am, is , are, was, were)	mean (s)
refer (s) to	be called
	can be defined as

Sentence Examples

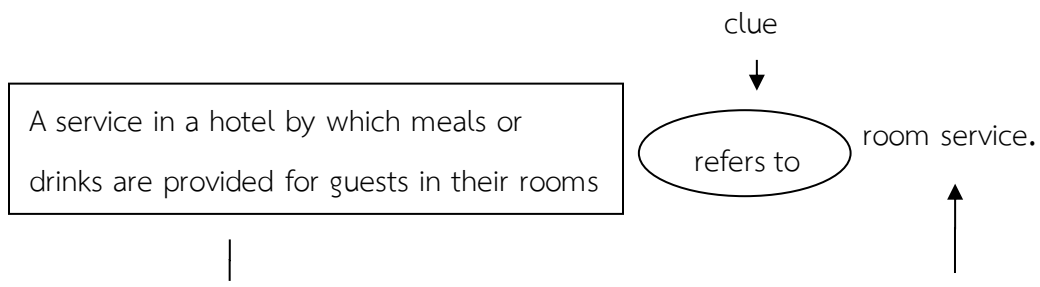
* We can know the word 'hotel.' from the clue 'is'.

Therefore 'hotel.' = 'A building where people stay, usually for a short time, paying for their rooms and meals'.

there. to arrive at a hotel, etc. and arrange to stay
 ↑

| _____
 * We can know the word 'Book in' from the clue 'means'.
 Therefore 'Book in' = 'to arrive at a hotel, etc. and arrange to stay there.'

* We can know the sentence 'A service in a hotel by which meals or drinks are provided for guests in their rooms' from the clue 'refers to'.

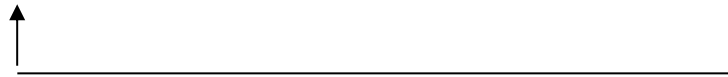
Therefore 'A service in a hotel by which meals or drinks are provided for guests in their rooms.' = 'room service'.

* We can know the phrase 'Someone who is staying in a hotel.' from the clue 'are called'.

Therefore 'the guest = 'Someone who is staying in a hotel'.

* We can know the word 'committee.' from the clue 'can be defined as'.

Therefore 'committee = 'any group interacting in regard to a common purpose'.

Exercise 1: Identify the meaning of these underline words and write the clues in each sentence. Then discuss and share the answers with the group members. And check the answers with the teacher on the PowerPoint.

Example:

The action of reserve a room at a hotel means a reservation.

A reservation means the action of reserve a room at a hotel.

The clues is means

1. You keep me awake all night with your snoring that means the action or fact of making a snorting or grunting sound while asleep.

2. A small number of users are experiencing connectivity issues. They are the problems or difficulties, especially with a service or facility.

3. If the noise level rises above that point, hearing protection, earplugs or a similar device, that is a piece of wax, rubber, or cotton placed in the ear as protection against noise or water, would be required.

4. The effective is the successful in producing a desired or intended result such as the effective solutions to environmental problems.

5. Friends said it planned to focus on distributing its products, which include pensions and savings, through independent financial advisers and appointed representatives. Representative means a person chosen or appointed to act or speak for another or others, in particular.

6. Our casual lakeside encounters evolved into more regular meetings, dancing and dating. In this sentence the encounter means an unexpected or casual meeting with someone or something.

7. An infestation is an invasion of insects on a place like a house or an attack by insects on a plant. If you're scared of bugs, you're not going to like learning about an infestation, which is a huge amount of insects going where they're not supposed to be.

8. The hotel apologize about the overbooking (accept more reservations for a flight or hotel than there is room for) room.

9. The complaint refers to a statement that a situation is unsatisfactory or unacceptable as I intend to make an official complaint.

10. The luxurious trips include fully paid chartered flights and five-star hotel accommodation that means a room, group of rooms, or building in which someone may live or stay and lucky staff can even take their spouses or partners and children.

Sub-skills of reading for Comprehension

We are going to study about how to find the main idea and supporting details in the reading text.

Reading for the Main Idea

A paragraph is a group of sentences which contains one main idea or topic, the writer usually mentions the main idea at the beginning of the paragraph, which is called, 'a topic sentence'. To understand how to read a paragraph, one of the best ways will identify the function of a topic sentence is to describe the paragraph will be about, and such that the reader has clear expectations what will follow. Effective a topic sentence contains only one main idea then develops those ideas more fully, offering supporting details.

1. Kinds of Main idea

1.1 Stated Main idea

A stated main idea is a sentence found in the reading passage which states the topic and the main point or points being made about that topic. This sentence is referred to as the Topic sentence.

1.2 Implied Main idea

An implied main idea means that the author has chosen not to use a statement in the selection or passage to tell the reader the topic and main idea. The reader must read the passage and determine the main idea from the information that is presented. The reader is responsible for composing a statement of the main idea. No topic sentence exists.

An implied main idea is a sentence that the reader composes rather than a statement found in the selection.

2. The state of Main Idea

There are five state of main idea; Main idea in the first sentence, Main idea at the end of a paragraph, restated main idea, centered main idea and implied main idea.

2.1 Main idea in the first sentence

Main idea in the first sentence + examples (or detail)

A motel is a simple hotel, designed to accommodate motorists on long trips, who need to break their journey for a night before continuing on to a final destination. Motels originated in the United States, where they were first seen along empty stretches of the new Interstate Highways. The main feature of their design was the way individual rooms were built facing parking areas and rooms could be entered without having to pass through a lobby, as you would in a hotel.

2.2 Main idea at the end of a paragraph

Examples (or details) + main idea at the end of

Most of the windows are broken, and the ones that were not broken were very dirty. Cracks in the walls were both wide and deep; the outside concrete of the building kept breaking away. The plumbing had long been ruined by vandals. And electric wiring had been pulled out. **The building simply was not fit to live in.**

2.3 Restated Main idea

Main idea + examples + Main idea (restated) paragraph

Staff positions in a hotel can vary greatly depending on the type of hotel. In general the staff can be placed into three different categories: administration, guest services and support staff. Administration positions range from managers to secretaries. Guest services are the staff that cares for the guests directly e.g. maids, waiter/waitress and cooks. Finally, **the support staff looks after the hotel itself e.g. plumbers, gardeners, and electricians.**

2.4 Centered main idea

Details+ Main Idea + details

A television ad for a new sports car showed scenes of beautiful open country that suggested freedom and adventure. The car never appeared in the ad at all. An ad for a hotel chain showed a romantic couple in bed together. They were obviously on vacation and having a leisurely, romantic, sexy morning. **As these ads suggest, advertisers often try to sell products and services by associating them with positive images rather than by providing relevant details about the product or service.** An ad giving the car's gas mileage, safety rating, or repair frequency would be more important to a buyer, but it might not draw the viewer's interest as much as beautiful scenery. Similarly, details on the hotel's prices and service would be more informative than images of a glamorous vacation. But the romantic couple gets people's attention and associates the hotel in the viewers' minds with a good time.

2.5 Implied main idea

The United States calls its basic unit of currency the "dollar". Australia and New Zealand have also measure their currency by "dollars". The money in Great Britain is called the "pound". Korea uses the "won". In Russia you spend "rubles". Mexico and the Philippines use a "peso". And the country of Zaire calls its money unit a "Zaire".

The main idea is **"Different countries have different names for currency."**

Reading for Supporting Details

In the first reading keeps in mind in a selection, one need to do is to find its main idea. The next important thing is to be able to note and recall which details support the main idea. A paragraph may have one specific detail which expresses or prove one main idea; usually a paragraph developed by stating the main idea can be supported by details. In order to find details that support the main idea, you should attempt to identify which ideas are more important than the others.

Example

There are many different types of hotel properties, from small places to major international chains which may vary according to number of stars from 5-7 star hotels to 1 star hotel.

A hotel's primary mission is to offer a comfortable room to sleep and usually to offer other services such as meals and recreation. There are various types of classifying hotels. Here you have two of these classifications:

1. Airport hotel	A. Luxury
2. All suites hotel	B. Upscale
3. Conference / convention hotel	C. Mid-range
4. Motel	D. Budget
5. Resort hotel	E. Economy

Topic: There are many different types of hotel properties

Main Idea: Many different types of hotel properties, from small places to major international chains

Details:

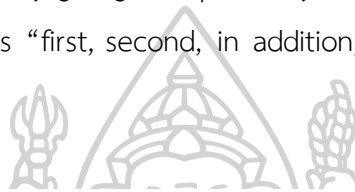
- a. Hotel's primary mission is to offer a comfortable room to sleep and usually to offer other services.
- b. Various types of classifying hotels
 - Airport hotel, suites hotel, Conference / convention hotel, Motel, Resort hotel, Spa hotel

- Luxury, Upscale, Mid-range, Budget, Economy

Major and Minor Details

Quite often you read the passage consider the writer organizes the details more important and less important, or we could say it is about major and minor details. Major details directly explain develop or illustrate the main idea – notes that they are more important than others, the more important details, called “major details”, we call the detail supporting major details “minor details.” In a paragraph, supporting details can be developed by giving a sequence, you can note to step to step with the signals are found such as “first, second, in addition, or finally can help you identify major and minor details.

Example

A hotel is an establishment that provides lodging and, often times, meals and other services for travelers and other paying guests. A motel, on the other hand, provides lodging for motorists in rooms usually having direct access to an open parking area.

A particular hotel or motel can be classified by a number of characteristics, including whether it provides full or limited service, whether or not it is located in a metropolitan area, the state or region in which it is located, its price or rate level, the number of rooms, and whether it is independent or part of a chain operation.

Hotels and motels can also be segmented by room price rates. The establishments with room rates in the highest 30 percentile that are located in local or metropolitan markets are classified as upscale or luxury. The middle 30 percentile is classified as mid-priced, and the lowest 40 percentile as either economy or budget.

Overall, sales from hotels account for 87.4% of industry revenue and 82.0% of industry employment, though they account for only 44.0% of industry establishments.

Hotels that consist of 25 or more rooms provide 83.6% of industry revenue (with 62.7% of industry revenue coming from guest room rentals, 12.5% coming from food and alcohol sales, 4.2% coming from conference and meeting rooms and 4.2% coming from other charges), while hotels that offer fewer than 25 rooms only constitute 3.8% of industry revenue.

Motels provide about 12.6% of industry revenue. The relative proportion of revenue from each of these segments has been relatively stable over the past

Retrieved September 9, 2018 from...

<https://prezi.com/p/ow0jzsk-c4pp/tourism-business/>

Main Idea: How the hotel is different from the motel.

Major detail in paragraph 1:

1. A hotel is an establishment that provides lodging their guests.
2. A motel provides lodging for motorists.

Minor detail in paragraph 1:

1. A hotel has often times, meals and other services for travelers and other paying guests.
2. A motel has rooms usually having direct access to an open parking area.

Major detail in paragraph 2:

A particular hotel or motel can be classified by a number of characteristics.

Minor detail in paragraph 2:

1. provides full or limited service
2. whether or not it is located in a metropolitan area
3. the state or region in which it is located
4. its price or rate level
5. the number of rooms
6. whether it is independent or part of a chain operation.

Major detail in paragraph 3:

Hotels and motels can also be segmented by room price rates.

Minor detail in paragraph 3:

1. The room rates in the highest 30 percentile that are located in local or metropolitan markets are classified as upscale or luxury.

2. The middle 30 percentile is classified as mid-priced.
3. The lowest 40 percentile as either economy or budget.

Major detail in paragraph 4:

The sales from hotels account

Minor detail in paragraph 4:

87.4% of industry revenue, 82.0% of industry employment, 44.0% of industry establishments.

Major detail in paragraph 5:

Hotels that consist of 25 or more rooms provide 83.6% of industry revenue

Minor detail in paragraph 5:

1. 62.7% of industry revenue coming from guest room rentals,
2. 12.5% coming from food and alcohol sales,
3. 4.2% coming from conference and meeting rooms and
4. 4.2% coming from other charges

Major detail in paragraph 6:

Motels provide about 12.6% of industry revenue.

Minor detail in paragraph 6:

1. The relative proportion of revenue from each of these segments has been relatively stable over the past five years,
2. The motels experienced some growth at the expense of higher-priced hotels during the recession.

Exercise 2: Read the following paragraph and identify the topic, the main idea and supporting details with your group members. Then discuss and share the answers with the group members. And check the answers with the teacher on the PowerPoint.

Example

There are many types of hotel, big and small. Big hotels, which are part of a 'group', offer guests a standard that does not vary from one location to another. Hotels

can be awarded 'Stars' if their facilities match the Tourist Boards specifications. The more stars, the higher the standards. There is also a 'Red Star' accolade awarded for excellent cuisine. People expect rooms with ensuite facilities. There is also a choice of single, double or family rooms to book. Hotels in large busy cities often have triple glazed windows to help reduce the noise of passing traffic. When you stay in a hotel, the facilities are reflected in the price of the accommodation. Many establishments have swimming pools, squash courts, health clubs, gymnasiums and indoor play areas for young family members. Some of these activities can be used by non-residents, providing they pay the subscription fee. There are hotels with golf courses in their grounds. Some have lakes that are offered to guests who wish to fish or take out a boat to fill their leisure time. A good hotel with pleasant helpful staff contributes to making a holiday enjoyable and encourages return visits. Christmas cards are sent to regular guests from the hotel management. A varied choice of fresh food beautifully presented in a dining area with lovely views, all add to the holiday experience. If the guests do not wish to dine in the restaurant, room service is an alternative.

Topic: There are many types of hotel, big and small.....

Main Idea:There are three reasons of traffic problems.....

Details: a. Big hotels

- They are part of a 'group', offer guests a standard,
- be awarded 'Stars' from the Tourist Boards (more star more standard)
- Red Star accolade awarded for excellent cuisine.
- Have a choice of single, double or family rooms to book.
- Have a swimming pools, squash courts, health clubs, gymnasiums and indoor play areas
- Have golf courses in their grounds
- Have the offer the people who wish to fish or take out a boat
- A good hotel with pleasant helpful staff contributes

A new hotel in Taiwan has opened to cater to the needs of gamers. Those who want to indulge in their favourite games while on business or vacation can now do so at the iHotel, near Taiwan's capital Taipei. Rooms at the hotel are fully equipped with two state-of-the-art gaming computers with 32-inch screens, plush DXRacer gaming chairs, and ambient lighting to create the perfect mood for getting behind the joystick. The gaming computers are side-by-side to ensure gaming with your partner has a more competitive edge. The rooms are also furnished with a 46-inch TV for guests to chill out after a hard session gaming. And if that's not enough, the hotel's lobby features a large gaming arena for larger groups.

Topic

Main idea:

Supporting details:

a.

.....

.....

b.

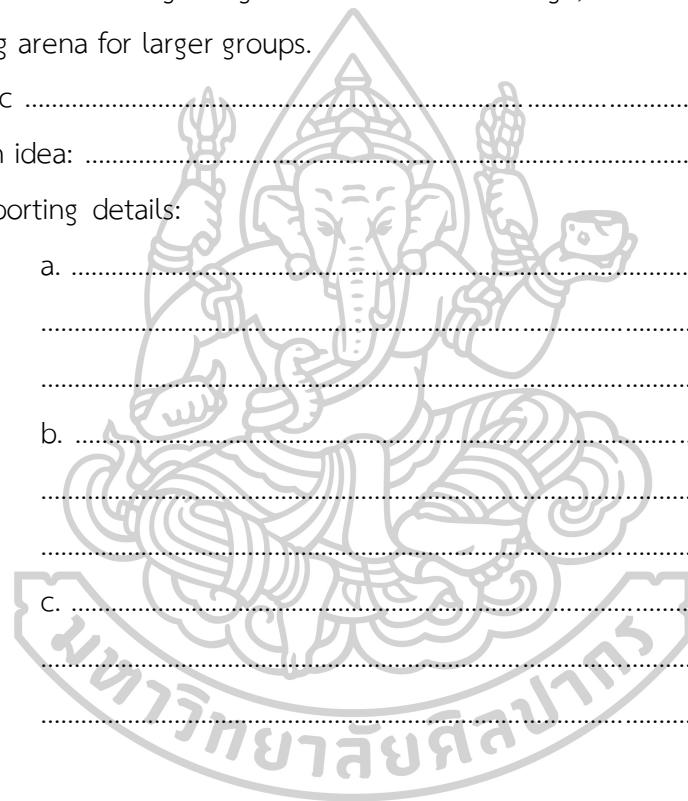
.....

.....

c.

.....

.....

Passage 2

The LANCASTER - Right next to the Champ-Elysees, the Lancaster remains one of the most private and exclusive luxury hotels in Paris. Since its complete refurbishment in 1996 it has retained the atmosphere of a 19th century town house

where discretion and privacy combine with luxury and originality. Its unique hospitality and the beauty of its décor are reserved for resident guests. Few are those – Marlene Dietrich was one – who can enjoy its luxurious antiques and works of art, Baccart chandeliers and old masters, and the peace of its pastoral indoor garden patio.

Topic

Main idea:

Supporting details:

a.

.....

.....

.....

b.

.....

.....

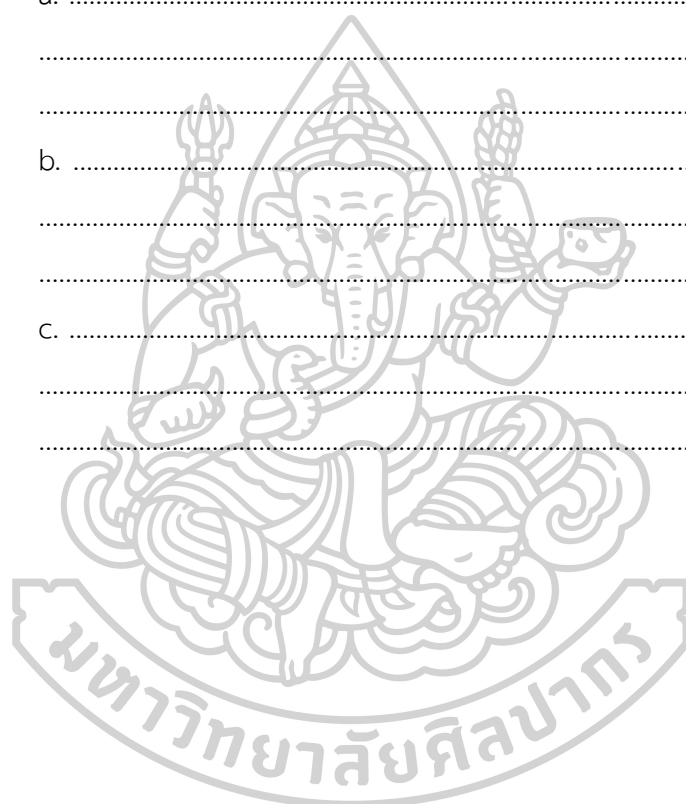
.....

c.

.....

.....

.....

Passage 3

PICCOLO MONDO - Located in the heart of Bucharest residential district, 5 minutes to Piata Victoriei, 5 minutes from RomExpo, 10 minutes from downtown and less than 20 minutes to Otopeni International Airport. As the name suggests, you will find here a small world of good taste and pleasure. Our highly professional team assures your complete comfort and satisfaction. Step in and enjoy all the things we offer you. There are 18 special rooms and 3 suites and no room looks the same by its architecture and the interior design. All rooms are provided with internet access, cable TV, air conditioning, minibar, international phone, 24-hour room service. The hotel also provides a parking area.

Topic

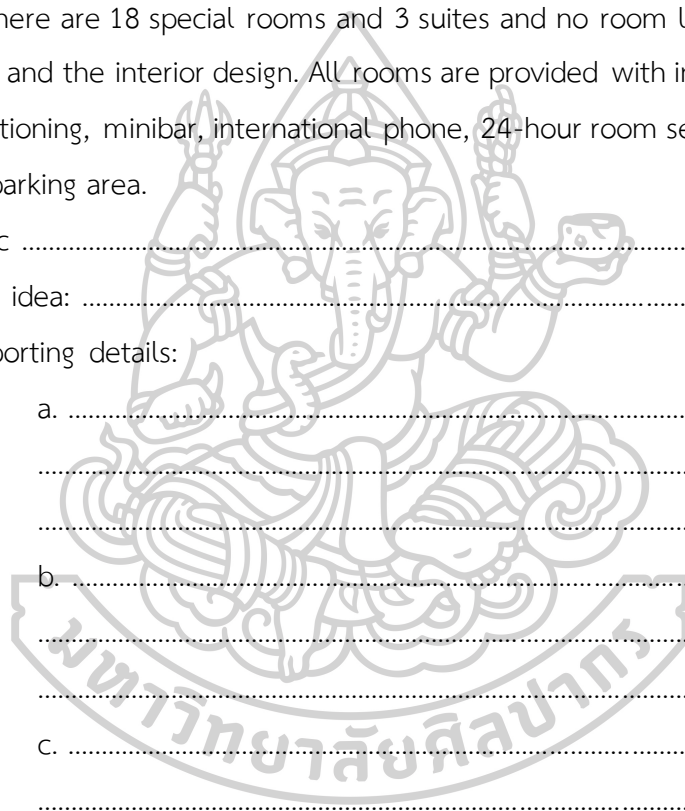
Main idea:

Supporting details:

a.

b.

c.

Passage 4

Are you into skiing? Is winter your favorite time of year? If you like snow and ice, maybe you should stay at the Ice Hotel in Quebec, Canada. But, you can only check in to this hotel during the winter. Why? Because this hotel is made entirely of ice and snow! This amazing hotel is built every December. It has 32 rooms, and 80 people can stay there each night. The hotel has a movie theater, an art gallery, and a church. Of course, all of these parts of the hotel are made of ice. In fact, all the furniture, art, lights, and even plates and drinking glasses are made of ice. Because this hotel is so unusual, it has become very popular. People from all over the world come to the Ice Hotel to look at the fantastic ice art, drink and eat from designer ice dishes, and experience the unique atmosphere. Some couples have even gotten married in the hotel's ice church. However, all the guests keep their winter coats on! Because of all the ice, the temperature inside the hotel is always between -2 and -5o C. Surprisingly, sleeping is not a problem in the freezing cold hotel rooms. Every guest gets a special cold-weather sleeping bag and some fur blankets. These keep them cozy and warm until morning.

Topic

Main idea:

Supporting details:

a.

.....

.....

b.

.....

 C.

Passage 5

A hotel is an establishment that provides lodging and, often times, meals and other services for travelers and other paying guests. A motel, on the other hand, provides lodging for motorists in rooms usually having direct access to an open parking area.

A particular hotel or motel can be classified by a number of characteristics, including whether it provides full or limited service, whether or not it is located in a metropolitan area, the state or region in which it is located, its price or rate level, the number of rooms, and whether it is independent or part of a chain operation.

Hotels and motels can also be segmented by room price rates. The establishments with room rates in the highest 30 percentile that are located in local or metropolitan markets are classified as upscale or luxury. The middle 30 percentile is classified as mid-priced, and the lowest 40 percentile as either economy or budget.

Topic

Main idea:

Supporting details:

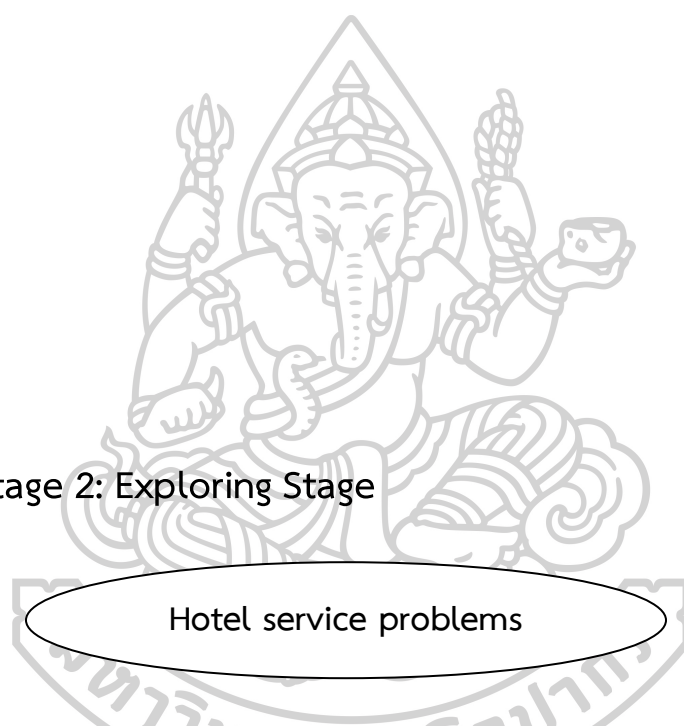
a.

- b.

- c.

Stage 2: Exploring Stage

Hotel service problems

Before you read the text, discuss your ideas about the following questions with your group members. Then check your answers by reading the text again.

Guided Questions

1. Have you ever stayed at the hotel?
2. If you ever, what problems did you encounter at the hotel?
3. Give some suggestions to solve these problems and discuss in the class.

Directions: In group of 5, read the following text about the hotel service problems. And discuss the information presented in the text and then answer the questions

Most Common Problems for Hotel Guests and How to Deal With Them

(Paragraph 1) Those who have to travel regularly and stay in a range of different hotels and motels across the country will have experienced several problems with different hotel rooms, and whether you are in the United States or on the other side of the world, many of the problems that guests encounter are the same. Knowing what to do and how to deal with the situation can be very useful, and especially what you can do when dealing with the staff of the hotel where the problem exists. Here is a list of common issues that people can encounter when they are staying at a hotel, and some suggestions on what to do if you find the same problem in your hotel room.

(Paragraph 2) One of the most common problems that people will encounter is when the neighbors in adjacent rooms are noisy, and this can range from heavy snoring through to those who arrive late at night or returning from a night out

10

15

20

25

30

the conditions thoroughly and then try to complain to the hotel, then to the tour company, and also consider claiming the transaction back through your credit card if the service is not as described.

(Paragraph 4)

35

In some cases, hotels may need to take rooms out of service if there is a technical problem, while in other situations they may actually have over-booked their rooms. For those who show up and there is no room present for them, then you may be limited in terms of what you can do beyond complain, but it is certainly vital to get the full details from the hotel staff. It is fair to expect that if the hotel is aware of a problem with a room not being available, that they arrange accommodation at another hotel, and in many cases, **they** will also provide an upgrade or a free meal. If they are not able to

40

45

50

Retrieved on October 1, 2018 from
<https://www.tripsavvy.com/common-problems-for-hotel-guests-4089500>

Comprehension Questions

(Group work)

Exercise 3: After read the text, find the topic, main idea and supporting details in each paragraph from the text above. Then discuss and share the answers in the group members. And check the answers with the teacher on the power point.

1. What is the topic of this passage?

Topic:

2. What are the main idea and supporting details in the paragraph 2?

Topic

Main idea:

Supporting details:

a.....

.....

b.

.....

c.

.....

3. What are the main idea and supporting details in the paragraph3?

Topic.....

Main idea:

Supporting details:

a.....

.....

b.

.....

c.

.....

4. What are the main idea and supporting details in the paragraph 4?

Topic.....

Main idea:

Supporting details:

a.....

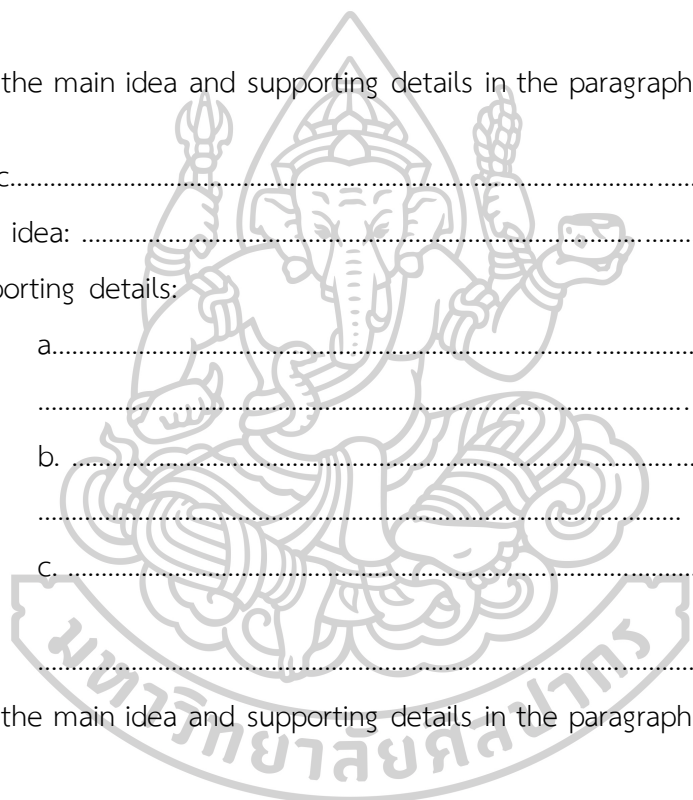
.....

b.

.....

c.

.....

5. What are the main idea and supporting details in the paragraph 5?

Topic.....

Main idea:

Supporting details:

a.....

.....

b.

.....

c.

.....

(Individual task)

Task 1: Read the text about “hotel service problems” and choose the best answer for each question. Then check the answers with your teacher.

1. What is the hotel problem in the paragraph 2?

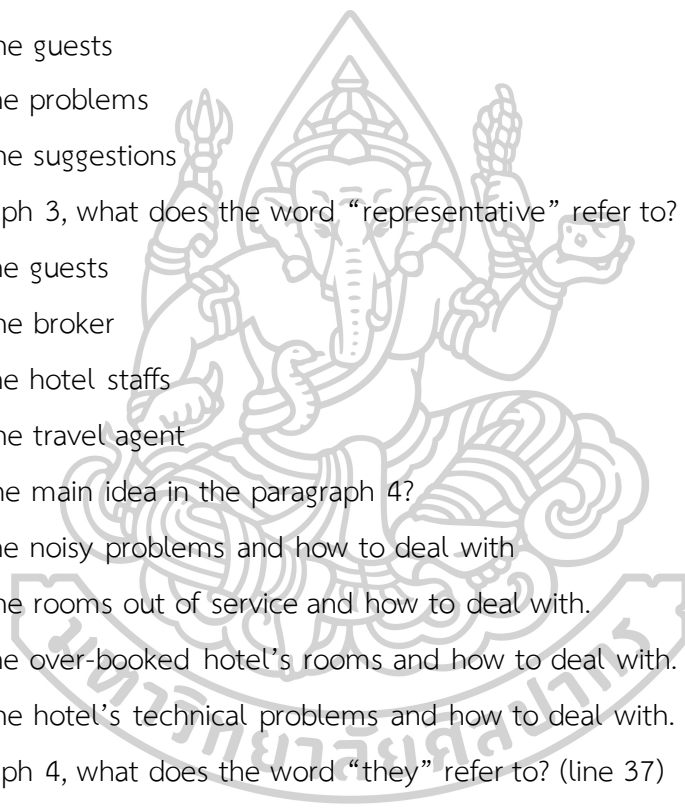
- a. The neighbors in adjacent rooms are noisy.
- b. The hotel staffs fight together and make a noise.
- c. The rooms of the hotel are out of service.
- d. The hotel has a lot of animals and makes a noise.

2. What are the causes of the problems in the paragraph 2?

- a. The hotel has many guests, rooms in hotel, a lot of function.
- b. The hotel has a heavy rain, many songs hit out the shopping mall.
- c. Some the guests snored aloud, and some room next to the hotel's bar has been annoyed.
- d. A lot of guests have many complaints about the dirty rooms and water ran out.

3. According to the paragraph 2, how will the guests solve the problem?

- a. They complain with the hotel staff to ask for another room.
- b. They complain with the travel agent to change the new hotel.
- c. They have noise-canceling headphones or earplugs to turn down the noise.

- d. They go to another room and try to sleep well.
4. What are the hotel problems in the paragraph 3?
- The bed bugs and cockroaches
 - The water ran out and having a lot of sunlight
 - A thief and the losing-money of hotel's guests.
 - The inadequately cleaned room and insect infestations.
5. In the paragraph 3, what does the word "those" refer to?
- The hotel staffs
 - The guests
 - The problems
 - The suggestions
6. In paragraph 3, what does the word "representative" refer to?
- The guests
 - The broker
 - The hotel staffs
 - The travel agent
7. What is the main idea in the paragraph 4?
- The noisy problems and how to deal with
 - The rooms out of service and how to deal with.
 - The over-booked hotel's rooms and how to deal with.
 - The hotel's technical problems and how to deal with.
8. In paragraph 4, what does the word "they" refer to? (line 37)
- The guests
 - The hotels
 - The hotel staffs
 - The travel agents
9. What is the main point in the paragraph 5?
- Much of sunshine problem and how to deal with.
 - A noisy problem and how to deal with.
 - A problem with the water and how to deal with.
 - A problem about power off and how to deal with.
-

10. According to paragraph 5, what does the author suggest to solve the problem?

a. The guests should make sure the water problem and speak to the reception to check the water in another room.

b. The guests should speak to the receptionist about access to another room and move to it.

c. The guests should repair the water problem by themselves and do many activities at leisure centers after they finished.

d. The guests should check the showers because it has the different knobs changing temperatures and complain to the receptionist about this problem.

Stage 3: Sub-skills analysis Stage

Sub-skills of critical reading (CR)

We are going to study about how to identify the author's purpose in the reading text.

Identifying the author's purpose

Identifying the author's purpose is an important part of reading comprehension. That's because knowing why an author wrote a text is the key to knowing what to remember when you've read the last page. It's sort of like setting a purpose for comprehension.

An author's purpose is his reason for or intent in writing. An author's purpose may be to amuse the reader, to persuade the reader, to inform the reader, or to satirize a condition.

An author writes with one of four general purposes in mind:

1. To tell a story or to recount events, an author uses **narrative** writing.
2. To describe what something looks like, sounds like, or feels like, the author uses **descriptive** writing

3. To convince a reader to believe an idea or to take a course of action, the author uses **persuasive** writing.

4. To inform or teach the reader, the author uses **expository** writing.

An author's purpose is reflected in the way he writes about a topic. For instance, if his purpose is to amuse, he will use jokes or anecdotes in his writing.

Clues to an author's purpose may be found in titles, prefaces, and the author's background.

Steps for Identifying Author's Purpose

- Read the passage carefully.
- Consider whether or not the author's information is accurate about the topic.
- Decide if the text informs, persuades, entertains, or explains the information or if it is presented from a character's point of view.
- Evaluate whether the author has selected the best way to present and write about his/her topic.

Exercise 4: Read each paragraph to select the answer that best describes the author's purpose in writing. Then discuss and share the answers in the group members. And check the answers with the teacher on the PowerPoint.

Example

(1)The human sex chromosomes are of the XX-XY pattern. (2)The Y chromosome is much smaller than the X chromosome. (3)Two types of sperm cells are formed during gametogenesis; half of these have the X chromosome and the others have the Y chromosome. (4)Every egg cell has an X chromosome; therefore, fertilization determines the sex. (5)If a Y sperm cell fertilizes the egg, a male develops.

What is the author's main purpose in this paragraph?

- ✓ a. To explain how the sex of humans is determined.
- b. To describe chromosomes.
- c. To tell the steps in fertilization.
- d. To contrast X and Y chromosomes

Passage I

Japan has long had a large population for its land area, especially since the Baby Boom following World War II. This is particularly true in Japan's cities. For example, according to a 2010 census, the metropolitan Tokyo-Yokohama area has an estimated 35 million residents. The population of the entire country is roughly 128 million. Tokyo-Yokohama is considered the most populous urban center in the world. Some Japanese cultural traditions have been attributed to such crowding. For example, the Japanese people use very formal behaviors like bowing, and use very formal language during social interactions. One theory is that this formality, at least in part, is a means of creating psychological distance and space between individuals, as sufficient physical space is lacking. The expression "too close for comfort" may aptly describe the situation in Japan's most crowded cities, and this physical proximity is offset by reducing social closeness.

1. In this passage, the author's main purpose is to.....
- give a complete summary of the demographic features of Japan.
 - describe a hypothesis of social behavior based on demographics.
 - explain why the population of Japan has increased since the war.
 - argue that Japan has the highest population density in the world.

Passage II

Adopting a cat is a fine thing to do, because many wonderful homeless cats benefit, and because people benefit from their companionship, unconditional love, beauty, and entertainment value. However, if you have never cared for a cat before, there are some things to consider. If you are away at work all day, you should look for two kittens or cats that get along well and will keep each other company. A pet should be compatible with you in personality and temperament. Do you want a "couch potato" lap cat or an energetic, playful pet? Kittens are a lot of fun, but their high energy levels and changing nutritional needs mean they require more attention, and kitten immunizations can be expensive. Adult cats are a better choice if you want a calmer, more relaxed pet that has already learned the basics of self-care and

socialization. You must be prepared for the serious commitment of time, attention, and money that goes along with caring for a pet as a family member for 10 to 20 years.

2. What is the author's primary purpose?
- To compare and contrast the behaviors of different cats
 - To argue in favor of adopting adult cats instead of kittens
 - To give the reader's advice to consider about adopting cats
 - To persuade more people that they should adopt pet cats

Passage III

(1)The hunting, stalking, and killing of animals have been an American tradition since early man lived here. (2)Today it exists as a sport. (3)There is no longer an excuse or reason for stalking and killing an animal in his or her habitat. (4)However, people continue to hunt animals today, and they feel they have every right to continue to do so. (5)Animals need to be protected from this attack by humans.

3. According to the passage, what is the people opinion of hunting animals in the past?
- The hunting animals are a sport.
 - The hunting animals are bad.
 - The hunting animals are the protection of people.
 - The hunting animals are by human habitat.

4. In this passage, the author's main purpose is to.....
- offer about the advantages and disadvantages of hunting animals.
 - inform about the people habitat of hunting animals.
 - persuade a reader not to hunt animals.
 - argue about why the hunting in the present is more deferent in the past.

Passage IV

It snowed for hours that night, big, fat, fluffy flakes swirling down from a sky white with snow clouds, even in the dark. Deep in winter, the neighborhood was already coated in several inches from previous snowfalls. But that night, the fresh snow piled up to great new heights. Once it finally stopped sometime after midnight, we bundled up in warm coats, hats, gloves, and boots with good traction, and went out walking in the freshly fallen snow. There was a preternatural hush around us; the thick blanket of snow muffled all sounds. There was also a lack of neighborhood activity at this hour, and it was eerily silent. When we talked and laughed, our voices first rang out sharply in the stillness, and then dropped off abruptly, swallowed up in the snow blanket as it absorbed everything. Even the sky seemed lower, and our world smaller, softer, brighter, and warmer within the thick surrounding insulation of snow.

5. What is the author's main purpose?
- a. To present an objective discussion of some aspects of snow.
 - b. To narrate a story that teaches a lesson or affords insight.
 - c. To make a logical argument in favor of walking in the snow.
 - d. To create a description of a scene by using sensory details.

(Individual task)

Task 2: Read the text about the hotel service problems on page 17-18 again and answer the following questions. Then check the answers with your teacher.

1. What is the author's purpose in this sentence "*...and whether you are in the United States or on the other side of the world, many of the problems that guests encounter are the same.*" in paragraph 1?

- a. The author wants to tell a reader about the common problems of hotel service.
- b. The author wants to compare the hotel service problems at the different places.
- c. The author wants to identify the cause of problems that the guests encounter at the hotel.
- d. The author suggests how to solve the problems that the guests encounter at the hotel.

2. According to the paragraph 1, what is the author's main purpose?

- a. To explain about the problems and how to solve them.
- b. To tell the guests what to do and how to deal with the situation.
- c. To motivate readers about their experience and tell the true problems in hotel.
- d. To Tell about the rooms haven't been adequately cleaned and infestation of the insects

3. What is the author's purpose in paragraph 2?

- a. To explain about the problems and how to solve them.
- b. To identify the noisy problem, causes of noise and how to deal with.
- c. To explain about how the guests solve the heavy noise.
- d. To tell the trip to the reader about how to solve the heavy noise problem.

4. What is the author's purpose in this sentence "*...speaking to the hotel staff to ask for another room is something that can be successful, particularly earlier in the night when not all rooms may be taken.*" in paragraph 2?

- a. The author explains about how to complain with hotel staff.

- b. The author identifies the understanding rules to the guests.
- c. The author suggests the guests to complain to the hotel staff.
- d. The author persuades the guests to complain their problem to the hotel.

5. What is the author's purpose in paragraph 3?

a. To tell about the bed bug and cockroach problems and suggest how to deal with them.

b. To describe about the inadequately cleaned room and insect infestation problems and suggest how to deal with them.

c. To narrate the guests' complaints the hotel staff and suggest how to deal with them.

d. To persuade the guests to complain their problems to the hotel and refund money.

6. In this sentence, "*In terms of recourse, make sure your document of the conditions thoroughly and then try to complain to the hotel, then to the tour company, and also consider claiming the transaction back through your credit card if the service is not as described.*" What is the author's purpose in paragraph 3?

a. To describe about the step to solve the problem.

b. To purpose about the refusal to solve this problem.

c. To tell about the causes and solutions of the problem.

d. To offer about the condition to solve this problem.

7. Which of the following information helps you find the author's purpose in paragraph 4?

a.hotels may need to take rooms out of service if there is a technical problem, while in other situations they may actually have over-booked their rooms.

b. ...then you may be limited in terms of what you can do beyond complain, but it is certainly vital to get the full details from the hotel staff.

c. ... is fair to expect that if the hotel is aware of a problem with a room not being available, that they arrange accommodation at another hotel, and in many cases, they will also provide an upgrade or a free meal

d. then it is worth taking full details of any costs you incur because of this failure and complain to the hotel with receipts for everything.

8. In the sentence of paragraph 4, ***“It is fair to expect that if the hotel is aware of a problem with a room not being available, that they arrange accommodation at another hotel, and in many cases, they will also provide an upgrade or a free meal.”*** what is the author’s purpose?

a. To suggest the guests about how to deal with the problem when a room not being available.

b. To suggest the hotel staff about how to deal with the problem when a room not being available.

c. To persuade the guests about how to deal with the problem when a room not being available.

d. To argue about how to deal with the problem and suggest the solution to the guests.

9. What is the author’s purpose in this sentence ***“Firstly, make sure it is a problem with the water; there are so many different types of showers with different knobs changing temperatures.”*** in paragraph 5?

a. The author wants to tell the guests about checking in the hotel first.

b. The author wants to suggest the how to with the problem to the guests

c. The author wants to persuade the guests about moving to the other hotel.

d. The author wants to introduce the guests to check the facilities in the room first.

10. According to the paragraph 5, what is the author's main purpose?

a. The author wants to explain the problem of sunshine and suggests how to deal with it.

b. The author wants to explain the problem of relaxing room and suggests how to deal with it.

c. The author wants to explain the problem of water and suggests how to deal with it.

d. The author wants to explain the problem of bathroom and suggests how to deal with it.

Stage 4: Conclusion and Reflection

Review the lesson and reflect how to improve your reading skills

Task 3: Look at the pictures then identify the hotel service problems and tells how to deal with these problems. (Group work)

Picture I

Problem	
How to solve the problem	

Picture II

Problem	
How to solve the problem	

Task 4: write the answer to complete the statement or the following questions
(Individual task)

1. After you study this lesson, tell about how your reading skills are improved?

2. How much do you understand how to identify the author's purpose?

3. What are your problems when you identify the author's purpose?

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือในขั้นตอน การทดลองและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่าง 3.3
Pre -Test-Post Test
Subject: Business Problems in Reading Text

- Instructions:**
- 1) Write the answers on the Answer Sheet.
 - 2) You are not allowed to use any kinds of dictionaries.
 - 3) Anyone who is caught cheating will be failed.

Direction 1: Read the text about “Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them.” and choose the best answer for each question. Then check the answers with your teacher. (1-20)

Hotel Guests' Most Common Complaints and How to Prevent Them

People who travel often know that hotel service isn't always as seamless as they've grown to expect. Furthermore, people who do travel a lot tend to notice some things that regular customers maybe Thn't. Hotels that do everything in their power to prevent common problems from occurring have a better chance of retaining their customers and

5

10

15

20

25

3. Rude Staff

The hospitality industry is such that you just can't afford to have employees with an attitude. Nasty remarks, laughing to the guests, or even getting into an argument with hotel guests are all happening every day in hotels all over the world. Half of your overall hotel experience comes from the (un)pleasantness of your staff, so do ensure that they are trained properly. The single best way to tackle this issue is to only hire people who can control their temper and who can keep their heads straight even when they're yelled on. Also, make sure you hire problem solvers as your staff, as there's nothing more frustrating than when a staff member can't handle a situation - whatever the situation may be.

4. Surprises

A guest enters his room and starts unpacking their bags. They open a drawer and find someone else's shoes inside. This scenario isn't fiction, it happens all the time because cleaners forget to check everything and the things from previous guests may remain in the room. Another example is when there are unwanted surprises in the form of rats or even

35

40

45

50

55

60

Cited from: <https://www.hospitalitynet.org/opinion/4087001.html>

1. What is the main idea of this passage?
 - a. The hotels do everything to prevent common problems.
 - b. The hotel guests' complaints and how to prevent problems.

- c. The hotel guests' complaints affect how to prevent problems.
 d. The hotel guests encounter some problems when staying at a hotel.
2. Which of the following is a supporting detail of this passage?
- a. The hoteliers have a chance to retain their customers.
 b. The hoteliers deal with the situations and train their staff.
 c. The hotels have a better chance to prevent their problems.
 d. The hotel services have grown and noticed the problems occurring.
3. Based on "Unclean Rooms" (problem 1) which statement is the fact in this problem?
- a. The common issues become the different complaints.
 b. The common problems for the hotel's guests even the hotels give up good works or ends.
 c. The hoteliers keep in mind to prevent problems while the guests' conflict with staff.
 d. The hardest things eliminate uncleanliness, but not by the best hotel brought to solve.
4. What is the cause presented an initial issue when handling the best to prevent the complaints?
- a. The cleanliness is one of the biggest reputations.
 b. The bad some guests' experience often occurred.
 c. The regardless of accommodation faced by the host.
 d. A real frustration when the guests stay in a hotel.
5. From this sentence, "The best possible way to do that is to train your staff to deal with hygiene on a very high level, regardless of the type of accommodation you're hosting." The word "regardless" means _____.
- a. however
 b. no matter what
 c. unrelatedly
 d. carelessly

6. From this sentence, “This type of issue can really ruin the day for your guests and you can be sure that they won't be coming back next year.” The word, “This” referred to _____.

- a. ringing reception
- b. changing the room
- c. There's no hot water
- d. ringing reception with anger

7. Based on “No Hot Water”, which of the following statements is an opinion?

- a. The guests need to change the room.
- b. The hoteliers start new services to the guests with handling quickly.
- c. Every staff offer services to the guest's demanding every other day.
- d. The guests have unpleasant incidents the hotel would do something nice.

The hospitality industry is such that you just can't afford to have employees with an attitude. Nasty remarks, laughing to the guests,... (un)pleasantness of your staff, so do ensure that they are trained properly. (line 27-31)

8. From the passage above, if the employees likely behave rude to the guests claimed by the author, what statement provided the reasons and evidences to support this claim?

- a. They don't make sense and laugh to the guests.
- b. The guests have learned from unpleasantness of hotel staff.
- c. The guest service staff should have trained and dealt with the manager.
- d. They get the management in care services even the guests argue them.

The single best way to tackle this issue... than when a staff member can't handle a situation - whatever the situation may be. (line: 31-35)

9. From the above passage, the author wrote this passage probably is to

- a. discuss the staff how to avoid sentiment personally.
- b. persuade anybody working for the hospitality service.
- c. argue against the member who can't handle a situation.
- d. clarify the problem bringing into hiring the qualified people.

10. Based on “**Rude Staff**”, (problem No. 3) what statement is most likely true about the rude staff?

- a. Getting into the argument with the hotel guests.
- b. Every member of your staff responds the guests correctly.
- c. The best way in a serious issue must be handled with care.
- d. Dealing with the guests, the staffs have no possible change or fix the problem.

A guest enters his room and starts unpacking their bags. They open a drawer and find someone else's shoes inside. This scenario isn't fiction, it happens all the time because cleaners forget to check everything and the things from previous guests may remain in the room. (line: 37-40)

11. From the above, you can infer that _____.

- a. The fiction in the hotel occurred by the guests' anger.
- b. The hotel staffs don't care about the guests' complaint.
- c. The guests found someone else's shoe left in a bottom of drawer.
- d. The guests don't enter the room as the cleaners check things inside.

12. From the above passage, which event occurred first?

- a. An unpleasant thing unexpected for new guest.
- b. A guest enters his room and unpacking their bags.
- c. The guests usually unpack the bags before showering.
- d. The cleaners forgot to check everything from previous guests left.

13. Based on “Uncomfortable Rooms”, what do you think the author's purpose would have been?

- a. to inform bad things occurring in the hotel room.
- b. to caution the guests about bad things in the room.
- c. to argue against services in an uncomfortable room.
- d. to be concerned about the lighting tone is bad.

This issue can occur due to old mattresses, poor linen, or even bad lighting in the room. The lousier sleep your hotel guests have the more issues you'll have with them the next day. Try to ensure that the mattresses are always good if you want your

guests satisfied in the morning. As for the lights, guests tend to complain that the lighting is bad, or that the lighting tone is bad. (line: 44-48)

14. From the above, the attitude of the author towards the uncomfortable room is _____.

a. regret	b. humor
c. deep concern	d. informative

15. Based on “Uncomfortable Room”, which of the following statements is a fact?

- The poor service is more unable control.
- The guests are satisfied with the comfort in the hotel.
- The guests can go for newer like Azoogi offers the light way they want.
- The hoteliers must ensure the guests’ satisfaction towards their service.

There are so many hotel visitors that just despise hotel food and the reason for this is because food can be extremely bad in certain accommodations. With millennial taking over as the major generation though, it's become more important to focus on the food as they're more interested in local experiences than just having a good time. There are hotels out there that focus solely on gastronomic experiences, but you don't have to go that far - just hire a capable local chef that can cook delicious food. (line: 51-56)

16. What is the argument being presented by the author in the given passage?

- anger of the customers in hotel service.
- local food problems among millennial generation.
- improving the guests’ accommodation by the hoteliers.
- hotel food which now detestable as caused by the guests’ complaint.

17. From the above passage, the author shows bias against _____.

a. local food	b. hotel food
c. accommodation	d. hotel chef

18. From this sentence, “There are so many hotel visitors that just despise hotel food and the reason for this is because food can be extremely bad in certain accommodations.” What type of support is the author directly related to the argument?

- a. fact
c. validity
- b. opinion
d. objectivity

There are hotels out there that focus solely on gastronomic experiences, but you don't have to go that far - just hire a capable local chef that can cook delicious food. (line: 54-56)

19. From the above, the author is _____ guests' experience to go out their eatable local food.

- a. grateful for
b. supportive of
c. indifferent to
d. concerned about

By tackling these common issues you'll have a better chance of giving your guests an unforgettable experience and they might just come back to you the next year. (line 60-62)

20. From the above, what can you conclude about the hotel guests' experience?

- a. The guest's complaints like this can happen.
b. The hoteliers can prove and avoid the guests' complaints.
c. The common hotel issues become changeable not let damage.
d. Guests complaints are avoidable reality in any chance of hotel services.

Direction 2: Read the text about "Manufacturing in Leather Industry" and choose the best answer for each question. Then check the answers with your teacher. (21-40)

Manufacturing in Leather Industry

The Manufacturing in Leather Industry has a very vital place in the Indian economy according to the view of its massive potential for exports, growth and employment. The exports of leather and leather products are on the verge of rise from the past two decades. There has been an increasing emphasis on its development which is aimed at a utilization of available raw materials for maximizing the returns, particularly from exports. **There** has been a great growth in exports from Rs.320 million in the year 1965-66 to Rs.69558 million in 1996-97. Leather industry now has attained merited recognition in international markets besides occupying a major place among the top seven foreign exchange earners of the country.

5

10

15

20

25

Global Scenario of Leather Industry:

The global trade in leather industry and leather products has been increasing over the years thus giving a way to overtake other industries.

30

Although the exports of Indian leather and leather products have grown manifold during the past decades, our countries share in global trade is around 3% among world imports of leather products. India's share in world imports of leather garments is 6%. Major exporting countries of leather garments are China (36% share), Germany (9% share), Italy (7% share), Turkey (5% share) and Pakistan (4% share).. Whereas India's share in world imports of leather footwear is 1%. Major exporting countries of leather footwear are China (14% share), Portugal (6% share), Brazil (5% share) and Indonesia (4% share).

35

India's share in world imports of harness and saddlery is 8%. Major exporting countries of harness & saddlery are Germany (14 % share), U.K. (14 % share), China (12% share).

40

India's share in world imports of leather goods is 7%. Major exporting countries are China (22% share), Italy (22 % share), France (7% share) and Greece (5% share), Overall, India is facing fierce competition in international market from countries like China, Vietnam, Thailand, Indonesia, etc., which are emerging as major manufacturing countries in the leather industry.

45

50

55

60

65

Also, manufacturers should keep in mind that they utilize the best of raw materials with minimum wastage so that they can recycle or reuse it again for other purposes. Leather industry is quite big and if the wastage is done less then it will in return give them profit in future. Therefore, manufacturing in leather industry has to go through specific process to

70

Cited from: <https://www.smeventure.com/manufacturing-leather-industry/>

21. From paragraph 1, what is the main idea of the above text?
- The leather industry is a massive potential for exports in India.
 - The leather industry in India is known for its high growth and earning.
 - The leather industry in India has emphasized development in an export.
 - The leather industry in India holds a prominent place in the Indian economy.
22. From paragraph 1, which of the following is a supporting detail of the potential in Indian economy?
- The leather industry has attained in international markets
 - The Indian leather industry supports their products and production process.
 - The Indian leather industry has a massive potential for more employment, and growth.
 - The Indian leather industry is provided additional manufacture incentive to overtake other countries.
23. Based on “**Environmental aspects for leather products**”, what is suggested as the reason for processing of export leather opens trades in the environmental products?
- The buyers may attract attention to contribute the role of environmental regulations.
 - The ban on the use of Azo Dyes and PCP are stimulated according to legal regulations.
 - The environmental ban and regulations have been recognized in EU and Germany.
 - The consumers in many countries required to meet the environmental products.
24. From paragraph 1, “There has been a great growth in exports from Rs.320 million in the year 1965-66 to Rs.69558 million in 1996-97.” The word, “There” referred to _____.

- a. the vital place
- b. manufacturing leather products
- c. the place for manufacturing leather products
- d. leather products attaining to the goal in the international market

25. From this sentence, the regulations concerning the ban on the use of Azo Dyes and PCP need to be specially taken care of.” The word, “ban” means _____.

- a. limitation
- b. prevention
- c. prohibition
- d. proclamation

26. Based on “**Environmental aspects for leather products**”, which event occurred first?

- a. The leather manufacturing process can have along with the economics, environment, and price.
- b. The leather processing and production have a concern about environmental protection.
- c. It is essential to design leather products in regions with strong environmental protection.
- d. The core buyers have attracted to contribute to the role of the environmental regulation.

27. Based on “**Environmental aspects for leather products**”, what is suggested to be successful trades according to the environmental products that exposed by its major products like leather products in EU and Germany?

- a. The products are labeled according to the legal stipulations.
- b. The traders produce the products based on potential economic profits.
- c. The exporters indicate clearly a trade marked by its concern regulations.
- d. The suppliers make buyers attract products in the new market opportunities.

The regulations concerning the ban on the use of Azo Dyes and PCP need to be specially taken care of. Use of both the inputs has been banned due to their carcinogenic nature. Consumers may tend to choose products, which are easily recognizable as such and are labeled according to legal stipulations. (line: 19-22)

28. From the passage above, what was the author's opinion about the regulations concerning the labeling?

- a. They are tactical marketing tools.
- b. They tend to rely on the raw materials.
- c. They are selected to transact in developing new products.
- d. They respond to labeling products under the legal requirement.

The hallmark for these environment-friendly products is normally referred to as 'ECO-LABEL'. This indicates that the product is manufactured with the permission and is not fake. Likewise, for compliance with the German packing regulations; Indian suppliers must stick to the basic principle that packaging material be recyclable and reusable. (line: 22-26)

29. From the passage above, which of the following statements is a fact?

- a. They are friendly among the eco-products.
- b. The hallmark for environment products is referred as "ECO LABEL".
- c. None was indicated that the products are manufactured with the regulation.
- d. Unlike the compliance with the German and Indian packing supplies were sticks.

Major exporting countries of leather garments are China (36% share), Germany (9% share), Italy (7% share), Turkey (5% share) and Pakistan (4% share).. Whereas India's share in world imports of leather footwear is 1%. Major exporting countries of leather footwear are China (14% share), Portugal (6% share), Brazil (5% share) and Indonesia (4% share). (line: 32-36)

30. From the passage above, what is being compared and contrasted?

- a. Limiting export and import in many countries

- b. Share marketing leather product in Europe and China.
- c. Exporting and importing shares in the countries of leather garments.
- d. Major exporting countries of leather footwear and importing India's share.

31. Based on "Global Scenario of Leather Industry", the market reports can be concluded that _____.

- a. Indian leather exporters share their trades around 3% among shareholders.
- b. Indian leather and leather products have grown manifold during the past decades.
- c. Manufactures have emphasized major leather products in East European countries.
- d. Leather industry in India is facing strong competitiveness among international markets.

....Overall, India is facing fierce competition in international market from countries like China, Vietnam, Thailand, Indonesia, etc., which are emerging as major manufacturing countries in the leather industry. (line: 41-44)

32. According to the above statement, the author implied that leather products in India are _____ in the international markets.

- a. emerging export-led growth in many countries
- b. competing among the country's notable leather goods
- c. mainly exporting and importing leather goods with many countries
- d. moving to compete in China, Vietnam, Thailand, Indonesia, etc., especially

Leather industry has its own way and procedures and works accordingly. The competition grows day by day and therefore manufacturers must work hard on meeting the demands of the customers. As the competition increases, customers demand for excellent quality and due to this manufacturer must go for the best. (line: 50-53)

33. From the passage above, the attitude of the author towards an increase of leather goods which emerging as major manufacturing countries show _____.

- a. persuasion
- b. sympathy
- c. criticism
- d. deep concern

After the sourcing part, it is important to control the outflow and inflow of multiple products effortlessly. Because if you can't handle the production and look after the bills, then there are chances that you can mess up. Therefore, manufacturing segment must be careful when the production is in bulk. (line: 58-61)

34. From the sentence, it can be inferred that many producers _____.

- a. take advantage of manufacturing products.
- b. ensure to control their multi-products easily.
- c. require a careful and controlled change management.
- d. like competition in a chances when producing increasingly.

Because if you can't handle the production and look after the bills, then there are chances that you can mess up." (line: 59-60)

35. Which of these words best describe author's purpose in writing this passage?

- a. visualization
- b. determination
- c. argumentation
- d. experimentation

Manufacturers should look after the customer records and provide them with the best services so that they gain more consumers and help their industry grow up instantly. The manufacturing segment also should make smart decisions so that their vision extends and they can aim for better always that will help them to achieve their goals. (line: 62-65)

36. From the above passage, which statement is correct?

- a. The author's purpose is to explain how to the manufacturers succeed their business.
- b. The author's purpose is to present smart decision to consider the vision in services.
- c. The author's purpose is to persuade the customers to choose the best products.
- d. The author's purpose is to inform the manufacturers to look after the customers with cares.

37. According to the passage, the tone of this article is _____.

- a. neutral
- b. supportive
- c. criticism
- d. informative

38. From the above, what is suggested to help manufacturers' industry grow up instantly?

- a. They must keep in mind with smart choices among the market.
- b. They should look at the leather production based on the regulation.
- c. They should look after the customer record and served with the best service.
- d. They should make smart decision in manufacturing to extend and extend the products.

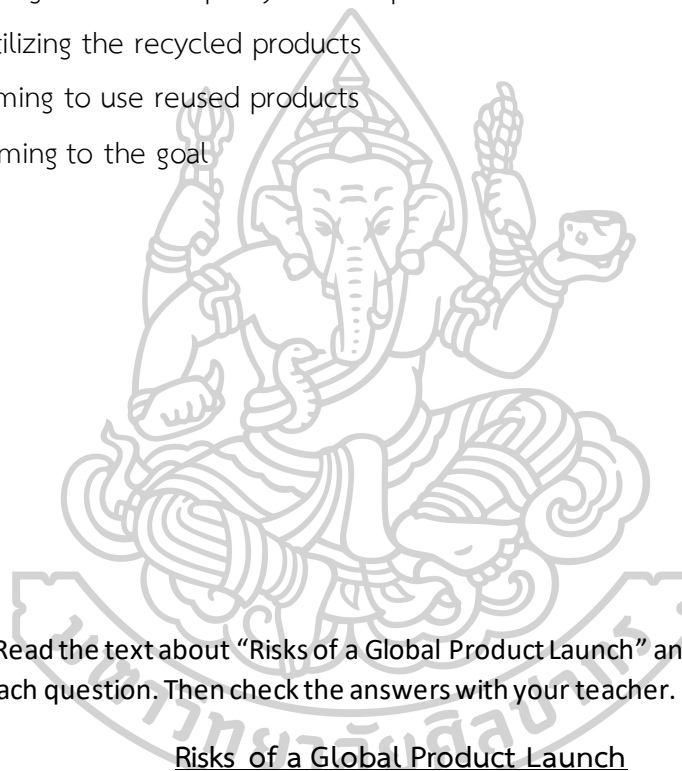
Also, manufacturers should keep in mind that they utilize the best of raw materials with minimum wastage so that they can recycle or reuse it again for other purposes. Leather industry is quite big and if the wastage is done less then it will in return give them profit in future. Therefore, manufacturing in leather industry has to go through specific process to give their customers, a better-quality leather product. (line: 66-70)

39. Which statement best expresses the author's claim?

- a. Leather industry is quite big resulting in making more profits.

- b. The manufacturers tend to use minimum wastage and it will return reuse it
- c. The leather industry complies EU regulation because it is the legal requirement.
- d. The manufacturers should keep in mind to use the raw materials with covering its value.

40. From the above passage, the author shows bias in favor of _____.
- a. giving the better-quality leather products
 - b. utilizing the recycled products
 - c. aiming to use reused products
 - d. aiming to the goal

Direction 3: Read the text about “Risks of a Global Product Launch” and choose the best answer for each question. Then check the answers with your teacher. (41-50)

Risks of a Global Product Launch

You may want to venture into international markets to increase your visibility and bottom line. A global product launch is an ideal event that can get you into multiple markets across different regions within a short duration. This can be a good strategy of achieving high sale volumes if the product is well received in the markets. However, an exercise of such magnitude incurs logistical challenges and other risks that need to be managed properly. Your financial health and reputation are at stake; therefore, assess potential risks before going global.

Marketing Risk

It is common business practice to conduct marketing before launching a product. A global product launch will require a big-budget marketing campaign to be rolled out across different regions. One potential risk is your message coming across as insensitive to local cultures, often due to improper translation. Hire **credible firms** to ensure your promotional messages and branding appeal to the people in the region. Your marketing channels should target prospective customers in an understandable, personalized fashion so that they embrace your product.

Distribution Risk

15

20

25

30

35

Cited from: <https://smallbusiness.chron.com/risks-global-product-launch-77154.html>

41. From paragraph 1, what is the main idea of the above text?
- There are challenges and other risks found in a global product launch.
 - The business will be able to manage its property before access the risk.
 - The company will have received the opportunity across different regions.
 - The enterprises want to risk the international market to increase the sale products.

42. Which supporting detail best supports the risks of a global product launch?
- It can negotiate for cheaper property to ship distribution products.
 - Promotional activities can boost the product launch in different ages.
 - It matches timing and constraints leading to missed managing property.
 - the inability to plan marketing incurs challenges marketing opportunities.

43. What is the cause mentioned in the selection about assessing potential risks before going global?

- increase multiple markets
- magnitude managed activities
- challenges and other risks
- competitive different regions

It is common business practice to conduct marketing before launching a product. A global product launch will require a big-budget marketing campaign to be rolled out across different regions. One potential risk is your message coming across as insensitive to local cultures, often due to improper translation. Hire credible firms to ensure your promotional messages and branding appeal to the people in the region. Your marketing channels should target prospective customers in an understandable, personalized fashion so that they embrace your product. (line: 9-15)

44. From the above passage, why is it possible to be potential risk if we have sent our message across different cultures?

- improper translation
- lack of feeling in a positive way
- lack of two-ways communication
- misunderstanding among different countries

45. From the above, It can be inferred that in general, the firms _____.

- try to prove their global product launch.
- rarely send their messages to the customers.
- lack improper messages and branding appeal to the region.
- personalize how to promote their product launch in different regions.

46. From the above, what do you think that the word, "credible firms" probably mean?

- real businesses
- strong markets
- trustworthy companies
- initiative companies

47. Based on “**Distribution Risk**”, what is suggested to establish your own distribution channel if you may risk of delayed delivered?
- The company has required efficient extra fees connections.
 - The company has not required efficient extra fees connections.
 - The business companies distribute products to extra channel.
 - The company needs extra paid to establish efficient distribution networks.
48. Based on “Mass Appeal”, which of the following statements is an opinion?
- It has kept that countries appeal in a successful launch.
 - The firms want their product launch to success rate into multination.
 - Most products are needed for various cultural and economic reasons.
 - the firms consider the demographics of target customer such as age and gender.
49. Based on “Mass Appeal”, which statement best expresses the author’s claim about the factor affecting the products?
- The products may not be well in some societies.
 - The product launch becomes in risk due to lack of aligning in the market.
 - Culture and economics may reflect the product launch in different countries.
 - By requiring successful target, more marketing efforts but it is ignored by other regions.
50. Based on “Sustainability Risk”, the author mainly discusses that the company should be able to support quick growth. It suggests that the author _____.
- disgusted with manufacturing slowing down.
 - would like to support the quality management
 - sympathized the management when the products take off.
 - attempted to expand the manufacturing function in the regions

Good luck for you.....

เฉลย

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
c	b	b	a	b	d	d	b	a	c	a	b	c	d	c
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
d	b	c	b	d	d	c	b	d	c	b	c	d	b	b
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
d	b	d	c	c	c	c	c	d	d	a	a	c	a	c
46	47	48	49	50	△									
c	d	d	c	b										

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือในขั้นตอน การทดลองและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตัวอย่าง 3.4

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะ
 การอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม สาขาการตลาด
 สาขาการจัดการ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ
 การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 ธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา
 ภาษาอังกฤษธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่
 ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว
2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป
 ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนด้านต่างๆจำนวน 42 ข้อ
 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ
3. แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ระดับ	5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	มาก
ระดับ	3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ	น้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ () ชาย () หญิง

อายุ ปี

สาขาวิชา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนด้านต่าง ๆ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน					
1.1 บทอ่านมีความยาก ง่ายเหมาะสมกับระหว่างผู้เรียน					
1.2 บทอ่านมีความยาวเหมาะสม					
1.3 บทอ่านมีการเรียงลำดับความคิดเหมาะสม และสัมพันธ์กัน					
1.4 เนื้อเรื่องบทอ่านมีความน่าสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียน					
1.5 บทอ่านสอดคล้อง หรือสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน					
1.6 คำสั่งในการปฏิบัติภาระงานชัดเจน					
1.7 จำนวนภาระงานในบทเรียนเหมาะสม					
1.8 ภาระงานในบทเรียนมีความยาก ง่ายเหมาะสม					
1.9 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน					
1.10 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของผู้เรียน					
2. ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระบบ เหมาะสม					
2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน					
2.3 ขั้นตอนเตรียมการ (P: Preparation Stage) มีกิจกรรมเตรียมตัวเข้าสู่บทเรียนมีความเหมาะสม					
2.4 ขั้นตอนทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีกิจกรรมขั้นทำภาระงานมีความเหมาะสม					
2.5 ขั้นตอนวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) มีกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความเหมาะสม					
2.6 ขั้นตอนสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) มีกิจกรรมและสะท้อนย้อนคิดมีความเหมาะสม					
3. ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					

3.1 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose)					
3.2 ได้รับพัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน					
3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล					
3.4 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล					
3.5 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias)					
3.6 ได้รับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)					
4. ด้านสื่อประกอบการสอน					
4.1 ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
4.2 สื่อการสอนมีความถูกต้อง ชัดเจน					
4.3 ใช้สื่อการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
4.4 ใช้สื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้					
4.5 ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย					
4.6 ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย					
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 ครอบคลุมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
5.3 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน					
5.4 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือได้					
5.5 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน					
การประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
5.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.7 ครอบคลุมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
5.8 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน					
5.9 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือได้					
5.10 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน					
6. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
6.1 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท					
6.2 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน					
6.3 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน					
6.4 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจากสิ่งที่อ่าน					
6.5 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กานต์ณรงค์ สอนสกุล

ภาคผนวก ค

การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. ผลสรุปของประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
2. ผลการตรวจสอบคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ค่าดัชนีความสอดคล้องของหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) กับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence)
4. ค่าดัชนี (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความถามและรูปแบบภาษา ในสำรวจการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้

รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

5. ค่าดัชนี (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถามและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีหัวข้อการประเมิน ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณประโยชน์

6. ค่าดัชนี (IOC) ความสอดคล้องด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

7. ค่าดัชนี ความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง เนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (IOC: Index of Item Objective Congruence)

8. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

9. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

1. ผลสรุปของประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต สามารถสรุปได้และวิเคราะห์ผล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ

มีผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 5 ท่าน ตำแหน่งวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จำนวน 1 ท่าน และ ตำแหน่ง ดร. (ปริญญากิตติมศักดิ์) จำนวน 4 ท่าน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (ศศ.บ)

จำนวน 2 ท่าน สาขาภาษาอังกฤษ (ค.บ.) จำนวน 2 ท่าน สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ท่าน

ตอนที่ 2 การตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีของรูปแบบ

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{x}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3	4	5				
1	หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับหลักการมีความชัดเจนและสามารถแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3	ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องและขั้นตอนมีความเหมาะสมในการนำไปจัดการเรียนการสอน	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
4	ขั้นที่ 1 ขั้นขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการสร้างความตระหนักในการใช้กลวิธีในการอ่าน กระตุ้นหรือสร้างความรู้เดิม กำหนดปัญหาและตั้งคำถามใช้ประสาทสัมผัสเพื่อช่วยในการอ่านจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5	ขั้นที่ 2 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีความเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านในบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางธุรกิจ และสามารถเข้าใจในบทอ่าน พร้อมทั้งสามารถใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละบทเรียนได้แก่ การหาใจความสำคัญ การหาข้อมูลสนับสนุน การวิเคราะห์เหตุและผล การเดาความหมายจากบริบท การใช้คำสรรพนามเป็นคำอ้างอิง การวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ การเปรียบเทียบความเหมือนกันและความแตกต่างกัน และการทำการสรุปในบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางธุรกิจ	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{x}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3	4	5				
	เพื่อที่จะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ									
6	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) มีความเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กลวิธีได้แก่การระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose) การจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน การอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล การระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล การระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias) และทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument) ผ่านบทความที่ผู้อ่านได้อ่านแต่ละบทเรียน</p>	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
7	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) มีความเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียน (Review the lesson) และเขียนสะท้อนผลการเรียน ปัญหาและวิธีแก้ปัญหาในแต่ละบทเรียน (reflect how to improve your reading skills) จากสถานการณ์จริง</p>	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
8	สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้จริงในชั้นเรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
9	<p>รูปแบบมีความเหมาะสมครอบคลุมความต้องการต่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ</p>	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{x}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3	4	5				
10	องค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
รวม/ ค่าเฉลี่ย		49	44	49	45	49	236	4.72	0.49	เหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิภาพด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{x}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3	4	5				
องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์										
1	หลักการของรูปแบบมีความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานสามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
2	หลักการและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	มากที่สุด
องค์ประกอบเชิงกระบวนการและการประเมินผล										
3	กระบวนการเรียนการสอนมีขั้นตอนครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องต่อเนื่องกัน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4	ขั้นตอนการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์	5	4	4	5	4	22	4.40	0.55	มากที่สุด
5	ขั้นตอนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม สามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
6	เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการสอนมีความสอดคล้องกับการดำเนินการ	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
7	วิธีการวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
8	มีความชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม/ค่าเฉลี่ย		38	36	39	39	37	189	4.73	0.48	มากที่สุด

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{X}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3	4	5				
1	แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2	หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
3	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4	แนวทางในการจัดการเรียนการสอน	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
5	ขั้นตอนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
7	บทบาทของผู้สอนและบทบาทของผู้เรียน	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
8	เงื่อนไขในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
9	ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
10	ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
11	รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการเรียนรู้นี้ไปใช้เข้าใจ ในองค์ประกอบต่างๆของรูปแบบการเรียนรู้	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด

ข้อ	ประเด็นการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{X}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
		1	2	3	4	5				
12	รายละเอียดในคู่มือทำให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องศึกษาและสามารถจัดเตรียมรูปแบบการเรียนรู้ในการดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
13	แนวทางในการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้มีความชัดเจนสำหรับผู้สอนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนได้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม/ค่าเฉลี่ย		62	59	65	58	62	306	4.71	0.50	มากที่สุด

3. ค่าดัชนีความสอดคล้องของหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) กับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence)

แผนการเรียนรู้ บทที่	หัวข้อบทอ่าน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1. Hotel (Hotel service problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2	2. Tourism (Tourism promotion problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
3	3. Airline Business (In flight management problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
4	4. Marketing (Online Marketing problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
5	5. Advertising (Advertising Promotion problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
6	6. Banking (Banking service problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
7	7. Product (Product Planning problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
8	8. Innovation and Technology (Online Regulator problems)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
รวม/ ค่าเฉลี่ย							40/5	1	สอดคล้อง

4. ค่าดัชนี (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความและรูปแบบภาษาในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

หัวข้อการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. พัฒนากิจกรรมระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (The author's purpose)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. พัฒนากิจกรรมจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทความ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. พัฒนากิจกรรมอนุมานความ (inference) ในเรื่องผู้อ่านอย่างมีเหตุผล	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
4. พัฒนากิจกรรมระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทความอย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. พัฒนากิจกรรมระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. พัฒนากิจกรรมวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

5. ค่าดัชนี (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถามและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีหัวข้อการประเมิน ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณประโยชน์

หัวข้อการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านรูปแบบ							
1. ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ด้านเนื้อหา							
4. เนื้อหาสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
6. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับ ความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ด้านกิจกรรม							
8. กิจกรรมขั้นเตรียมการ (P: Preparation Stage) ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมและสร้างความรู้ใหม่ และเปิด โอกาสให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นในองค์ความรู้ เกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

5. ค่าดัชนี (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถามและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีหัวข้อการประเมิน ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณประโยชน์ (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
9. กิจกรรม ชั้นปฏิบัติการงาน (E: Exploring Stage) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเอกสารเชิงธุรกิจและวิเคราะห์ปัญหาทางธุรกิจ พร้อมทั้งสามารถใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อทำความเข้าใจในบทความเอกสารทางธุรกิจ	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
10. กิจกรรม ชั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและสามารถนำความรู้มาใช้คิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาในการอ่านเอกสารเชิงธุรกิจ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11. กิจกรรมชั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถสรุปผล และสะท้อนผลการเรียนจากบทเรียนในแต่ละบท พร้อมทั้งสามารถค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

5. ค่าดัชนี (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถามและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีหัวข้อการประเมิน ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณประโยชน์ (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
13. กิจกรรมทุกขั้นตอนสอดคล้องกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำงานเป็นทีม	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ด้านคุณประโยชน์							
15. รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16. รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
17. รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการใช้กลวิธีในการอ่าน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
18. รูปแบบช่วยให้ข้าพเจ้าสนุกสนานกับการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
19. รูปแบบมีประโยชน์	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
20. รูปแบบกระตุ้นให้เกิดความตระหนักในการใช้กลวิธีในการอ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

6. ค่าดัชนี (IOC) ความสอดคล้องด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน							
1.1 บทอ่านมีความยาก ง่ายเหมาะสมกับระหว่างผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.2 บทอ่านมีความยาวเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.3 บทอ่านมีการเรียงลำดับความคิดเหมาะสม และสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.4 เนื้อเรื่องบทอ่านมีความน่าสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.5 บทอ่านสอดคล้อง หรือสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.6 คำสั่งในการปฏิบัติภาระงานชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.7 จำนวนภาระงานในบทเรียนเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.8 ภาระงานในบทเรียนมีความยาก ง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

1.9 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.10 ภาระงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระบบเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

6. ค่าดัชนี (IOC) ความสอดคล้องด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

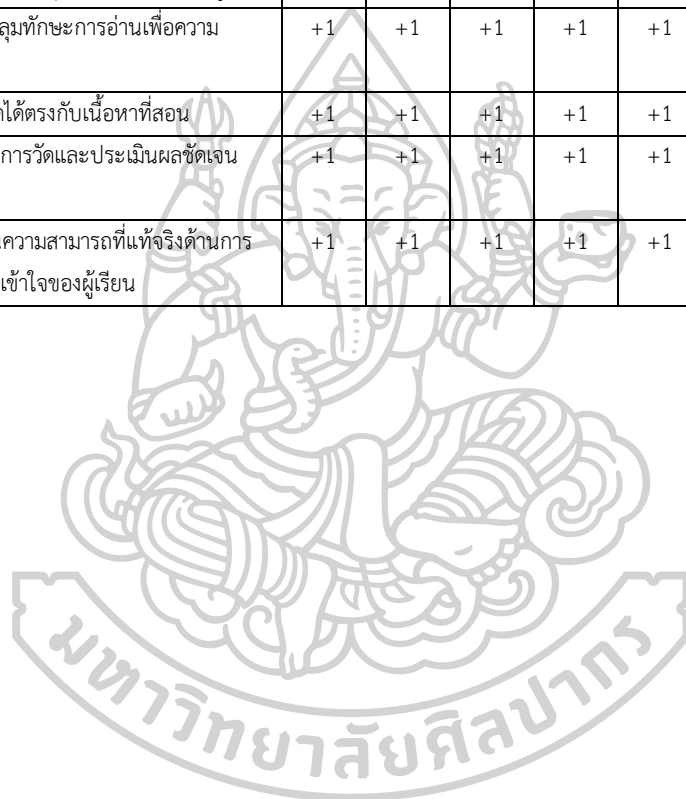
รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
2.3 ขั้นตอนเตรียมการ (P: Preparation Stage) มีกิจกรรมเตรียมตัวเข้าสู่บทเรียนมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.4 ขั้นทำภาระงาน (E: Exploring Stage) มีกิจกรรมขั้นทำภาระงานมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.5 ขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อย (S: Sub-skills analysis Stage) มีกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

2.6 ชั้นสรุปผล ประเมินค่าและผลสะท้อน (C: Conclusion and Reflection) มีกิจกรรมและสะท้อนย้อนคิดมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ							
3.1 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน (The author's purpose)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.2 ได้รับพัฒนาทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง (fact) และข้อคิดเห็น (opinion) ในบทอ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.3 ได้รับพัฒนาทักษะการอนุมานความ (Inference) ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.4 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุอารมณ์ (mood) และน้ำเสียง (tone) ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.5 ได้รับพัฒนาทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (The author's bias)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.6 ได้รับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน (The author's argument)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

6. ค่าดัชนี (IOC) ความสอดคล้องด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4. ด้านสื่อประกอบการสอน							
4.1 ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

4.2 สื่อการสอนมีความถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.3 ใช้สื่อการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.4 ใช้สื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.5 ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.6 ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล							
การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.2 ครอบคลุมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.3 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.4 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจนและเชื่อถือได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.5 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

6. ค่าดัชนี (IOC) ความสอดคล้องด้านความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ค่าดัชนี	การแปลผล
--------	-------------------	----------	----------

	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	(IOC)	
การประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ							
5.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.7 ครอบคลุมทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.8 มีการวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.9 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลชัดเจน และเชื่อถือได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.10 สะท้อนความสามารถที่แท้จริงด้านการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
6.1 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการเดา ความหมายคำศัพท์จากบริบท	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.2 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.3 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.4 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา เกี่ยวกับธุรกิจจากสิ่งที่อ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.5 ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงาน ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

7. ค่าดัชนี ความสอดคล้องเชิงโครงสร้างเนื้อหา ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณ (IOC: Index of Item Objective
Congruence)

คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	ดัชนี	การแปลผล
---------------------------------	-------	----------

ข้อ คำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	(IOC)	
1	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	0	+1	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
20	+1	0	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
25	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง

7. ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงโครงสร้างเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ (IOC: Index of Item Objective Congruence) (ต่อ)

ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนี (IOC)	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
27	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	0	1	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
41	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
42	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
43	+1	+1	+1	+1	0	1	สอดคล้อง
44	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
45	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
46	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
47	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
48	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
49	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
50	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ค่าเฉลี่ย	0.98	0.96	0.94	0.78	0.92	0.93	สอดคล้อง

8. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อโดยใช้สูตรอย่างง่าย กลุ่มสูง 0.80 กลุ่มต่ำ 0.20

วิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ(ปัญหาทางธุรกิจ) เทอม 1/62

อาจารย์ผู้สอน : กานต์ณรงค์สอนสกุล

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
1	ก	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	4	1	0.5	0.6	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
2	ก	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ข	4	2	0.6	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ค	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
3	ก	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ข	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ค	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
4	*ก	3	1	0.4	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ข	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ง	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
5	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ข	4	2	0.6	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ค	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังมาตอบมากกว่า
6	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ง	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
7	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ง	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
8	ก	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ข	3	1	0.4	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ค	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	2	1	0.3	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
9	*ก	5	2	0.7	0.6	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกดี
	ข	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ค	0	1	0.1	0.1	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	1	0.1	0.1	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
10	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ข	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ค	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	0	1	0.1	0.1	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
11	*ก	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ค	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
12	ก	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ข	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ค	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
13	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ข	1	3	0.4	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	4	2	0.6	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
14	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ข	2	0	0.2	-0.4	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ค	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ง	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
15	ก	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ข	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	1	1	0.1	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
16	ก	2	2	0.4	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ข	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	0	0.3	0.6	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกดี
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
17	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ข	4	1	0.5	0.6	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ง	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
18	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ข	0	2	0.2	-0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
19	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	*ข	5	2	0.7	0.6	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกดี
	ค	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
20	ก	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ค	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ง	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
21	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ค	2	1	0.3	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ง	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
22	ก	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ค	4	1	0.5	0.6	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
23	ก	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ข	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ค	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
24	ก	2	0	0.2	-0.4	ไม่ดี คนเก่งหลงตอบมากกว่า
	ข	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ค	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	*ง	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
25	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ข	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	*ค	5	2	0.7	0.6	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกดี
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
26	ก	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	*ข	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ค	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
27	ก	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	*ค	4	1	0.5	0.6	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ง	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
28	ก	1	3	0.4	0.4	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ข	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ค	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	*ง	4	1	0.5	0.6	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
29	ก	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลงตอบมากกว่า
	*ข	4	2	0.6	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ค	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
30	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	*ข	4	2	0.6	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ค	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
31	ก	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลงตอบมากกว่า
	ข	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลงตอบมากกว่า
	ค	2	1	0.3	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลงตอบมากกว่า

*ง	2	1	0.3	0.2	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกพอใช้ได้
----	---	---	-----	-----	--------------------------------

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
32	ก	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ข	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ค	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
33	ก	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ง	2	1	0.3	0.2	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกพอใช้ได้
34	ก	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
35	ก	1	3	0.4	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	1	0.4	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ง	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
36	ก	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ข	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	4	0	0.4	0.8	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดีมาก
	ง	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
37	ก	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ข	1	1	0.1	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ค	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
38	ก	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
39	ก	2	0	0.2	-0.4	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ข	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ค	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า

*ง	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
----	---	---	-----	-----	-----------------------------------

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
40	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ง	4	3	0.7	0.2	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกพอใช้ได้
41	*ก	2	1	0.3	0.2	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ข	2	1	0.3	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ค	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ง	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
42	*ก	2	1	0.3	0.2	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ข	2	1	0.3	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ค	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	1	1	0.1	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
43	ก	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	2	0	0.2	-0.4	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
44	*ก	3	1	0.4	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ข	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ค	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
45	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	ข	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	*ค	3	1	0.4	0.4	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี
	ง	2	4	0.6	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
46	ก	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
	ข	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ค	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	1	0	0.1	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า
47	ก	0	1	0.1	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	0	2	0.2	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ค	3	2	0.5	-0.2	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า

*ง	2	0	0.2	0.4	ค่อนข้างยาก อ่านาจจำแนกดี
----	---	---	-----	-----	---------------------------

ข้อ	ตัวเลือก	H	L	p	r	วิจารณ์
48	ก	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ข	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	ค	1	3	0.4	0.4	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	*ง	2	0	0.2	0.2	ค่อนข้างยาก อ่านาจจำแนกพอใช้ได้
49	ก	1	2	0.3	0.2	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ข	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
	*ค	2	1	0.3	-0.2	ค่อนข้างยาก อ่านาจจำแนกพอใช้ได้
	ง	1	1	0.2	0	ไม่ดี ไม่มีอำนาจจำแนก
50	ก	0	0	0	0	ไม่ดี ไม่มีคนเลือก
	*ข	3	2	0.5	0.2	ยากง่ายปานกลาง อ่านาจจำแนกพอใช้ได้
	ค	0	3	0.3	0.6	ดี คนอ่อนหลังตอบมากกว่า
	ง	2	0	0.2	-0.4	ไม่ดี คนเก่งหลังตอบมากกว่า

สรุป ค่า p ค่า r รายข้อ

วิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ(ปัญหาทางธุรกิจ) เทอม 1/62

อาจารย์ผู้สอน : กานต์ณรงค์สอนสกุล

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.5	0.6	26	0.7	0.2
2	0.6	0.4	27	0.5	0.6
3	0.7	0.2	28	0.5	0.6
4	0.4	0.4	29	0.6	0.4
5	0.6	0.4	30	0.6	0.4
6	0.5	0.2	31	0.3	0.2
7	0.7	0.2	32	0.7	0.2
8	0.4	0.4	33	0.3	0.2

9	0.7	0.6	34	0.5	0.2
---	-----	-----	----	-----	-----

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
10	0.7	0.2	35	0.4	0.4
11	0.7	0.2	36	0.4	0.8
12	0.7	0.2	37	0.5	0.2
13	0.6	0.4	38	0.5	0.2
14	0.5	0.2	39	0.5	0.2
15	0.5	0.2	40	0.7	0.2
16	0.3	0.6	41	0.3	0.2
17	0.5	0.6	42	0.3	0.2
18	0.7	0.2	43	0.5	0.2
19	0.7	0.6	44	0.4	0.4
20	0.7	0.2	45	0.4	0.4
21	0.5	0.2	46	0.5	0.2
22	0.5	0.6	47	0.2	0.4
23	0.7	0.2	48	0.2	0.2
24	0.5	0.2	49	0.3	0.2
25	0.7	0.6	50	0.5	0.2

ผลการวิเคราะห์รายฉบับ
 วิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ(ปัญหาทางธุรกิจ) เทอม 1/62
 อาจารย์ผู้สอน : กานต์ณรงค์สอนสกุล
 ผลการวิเคราะห์รายฉบับ
 วิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ (ปัญหาทางธุรกิจ)

จำนวนข้อสอบที่วิเคราะห์	50
จำนวนกระดาษคำตอบ	15
คะแนนเฉลี่ย	26.2667
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.2523
ความเชื่อมั่น KR-20	0.7950
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	3.2835

สรุปคุณภาพของข้อสอบ

ข้อสอบที่ดี ควรเก็บไว้ ได้แก่

- ข้อที่ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกดี มี 13 ข้อ
3 7 9 10 11 12 18 19 20 23 25 26 40
- ข้อที่ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดี มี 29 ข้อ

1 2 4 5 6 8 13 14 15 17 21 22 24 27 28 29 30 32

34 35 36 37 38 39 43 44 45 46 50

3. ข้อที่ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกดี มี 8 ข้อ

16 31 33 41 42 47 48 49

ข้อสอบที่ควรปรับปรุง ได้แก่

1. ข้อที่ง่ายมาก อำนาจจำแนกดี มี 0 ข้อ

2. ข้อที่ยากมาก อำนาจจำแนกดี มี 0 ข้อ

3. ข้อที่ความยากปานกลาง อำนาจจำแนกไม่ดี มี 0 ข้อ

ข้อสอบที่ควรตัดทิ้งได้แก่

1. ข้อที่ง่ายมากหรือยากมาก อำนาจจำแนกไม่ดี มี 0 ข้อ

2. ข้อที่อำนาจจำแนกเป็น 0 มี 0 ข้อ

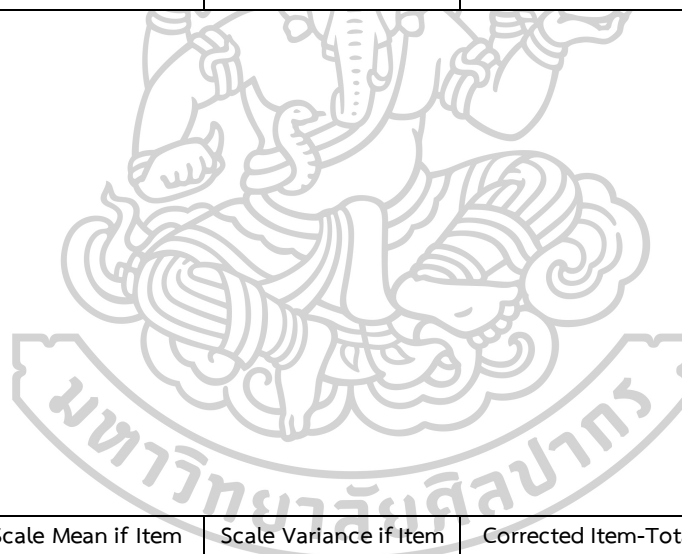
3. ข้อที่อำนาจจำแนกเป็นลบ มี 0 ข้อ

9. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค	จำนวนข้อสอบ
0.795	50

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	25.93	52.781	0.47	0.785
2	25.67	53.81	0.307	0.79
3	25.73	54.067	0.266	0.791
4	25.67	54.952	0.152	0.794

5	25.73	54.781	0.171	0.794
6	25.6	55.686	0.059	0.797
7	25.47	53.838	0.386	0.788
8	25.93	54.352	0.245	0.792
9	25.53	53.695	0.365	0.788
10	25.47	53.838	0.386	0.788
11	25.6	54.829	0.178	0.794
12	25.6	53.4	0.381	0.787
13	25.67	53.81	0.307	0.79
14	25.73	53.495	0.343	0.788

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
15	25.53	56.695	-0.08	0.8
16	25.8	52.457	0.485	0.784
17	25.73	53.067	0.401	0.787
18	25.67	56.381	-0.038	0.8
19	25.53	53.267	0.43	0.786
20	25.73	53.781	0.304	0.79

21	25.8	54.314	0.233	0.792
22	25.8	52.171	0.525	0.782
23	25.53	53.838	0.343	0.789
24	25.8	53.171	0.387	0.787
25	25.67	52.381	0.506	0.783
26	25.6	54.971	0.158	0.794
27	25.8	53.029	0.406	0.786
28	25.73	52.638	0.46	0.785
29	25.8	52.886	0.426	0.786
30	25.73	52.638	0.46	0.785
31	25.87	54.267	0.245	0.792
32	25.67	54.095	0.268	0.791

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
33	25.87	56.552	-0.06	0.801
34	25.87	53.695	0.323	0.789
35	25.8	54.6	0.195	0.793

36	25.93	51.924	0.596	0.781
37	25.8	57.457	-0.175	0.804
38	25.73	53.781	0.304	0.79
39	25.73	54.638	0.19	0.793
40	25.73	55.495	0.077	0.797
41	25.93	54.495	0.225	0.792
42	25.8	56.743	-0.084	0.802
43	25.8	55.314	0.1	0.796
44	25.87	55.41	0.091	0.796
45	25.87	55.41	0.091	0.796
46	25.73	55.067	0.133	0.795
47	25.93	54.781	0.185	0.793
48	26.07	56.21	-0.005	0.798
49	25.8	56.171	-0.011	0.799
50	25.67	56.238	-0.019	0.8

ภาคผนวก ง

ผลการสำรวจความต้องการจำเป็น (Need Analysis) เพื่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

1. ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาทุกกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาทุกกลุ่มตัวอย่าง
3. ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นหัวเรื่องบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) นักศึกษาทุกกลุ่มตัวอย่าง
4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน
5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน

1. ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง (N=80)

No.	ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากภาษาอังกฤษธุรกิจ (The Critical Reading sub-skills from Business English)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อันดับที่
1	ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose)	4.58	0.55	5
2	ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias)	4.69	0.49	3
3	ทักษะการอนุมานความหรือตีความ (To make an inference)	4.79	0.44	1
4	ทักษะการทำงานที่ยิ่งที่อ่านล่วงหน้า (To anticipate outcomes)	3.81	0.68	6
5	ทักษะการตัดสินประเมินเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่นำเสนอในเรื่องที่อ่าน (The Evaluation)	3.81	0.76	6
6	ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล (To judge reasonably and draw conclusion)	3.70	0.70	7
7	ทักษะการระบุน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)	4.69	0.56	3
8	ทักษะการจำแนกข้อมูลที่สำคัญและไม่สำคัญ (To separating important and unimportant information)	3.50	0.66	9
9	ทักษะการจำแนกข้อเท็จจริงของและความคิดเห็น (To distinguish the fact and opinion)	4.64	0.53	4
10	ทักษะการสรุปความอย่างมีเหตุผล (To draw logical conclusion)	3.68	0.78	8
11	ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments)	4.79	0.50	1
12	ทักษะการระบุอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)	4.75	0.46	2
รวม/ ค่าเฉลี่ย		4.29	0.59	

2. ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะย่อย (Sub-skills) ของการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง (N=80)

No.	ทักษะย่อย (Sub-skills) การอ่านเพื่อความเข้าใจจากภาษาอังกฤษธุรกิจ (The Reading comprehension sub-skills from Business English)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	อันดับที่
1	ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details)	4.53	0.55	7
2	ทักษะการระบุระหว่างความจริงกับทัศนคติจากบทอ่าน (Distinguishing between fact and opinion)	3.64	0.83	12
3	ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect)	4.75	0.52	1
4	ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues)	4.64	0.56	4
5	ทักษะการทำการย่อความจากบทอ่าน (Making the Summarizing)	3.94	0.75	9
6	ทักษะการใช้ปัญหาและวิธีการแก้ไข (Using the Problem-solving)	3.96	0.75	8
7	ทักษะการอนุมานความ (Making the inference)	3.91	0.72	10
8	ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word)	4.58	0.57	6
9	ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events)	4.66	0.53	3
10	ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย (Making the comparison and the contrasting)	4.60	0.59	5
11	ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions)	4.74	0.52	2
12	ทักษะการระบุลักษณะโครงสร้างของบทอ่าน (Patterns)	3.75	0.83	11
13	ทักษะการทำนายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Making predictions)	3.48	0.76	13
รวม/ค่าเฉลี่ย		4.24	0.65	

3. ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นหัวข้อบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง (N=80)

แนวเรื่อง Theme	หัวข้อการอ่านจากภาษาอังกฤษธุรกิจ The Reading Topic from Business English	\bar{X}	S.D.	จัดลำดับที่
1 Hotel	1.1 Enquiries and reservations at hotel	3.45	1.36	3
	1.2 Hotel services	4.01	1.19	1
	1.3 Hotel managements	3.61	1.33	2
2 Tourism	2.1 Tourism products	2.69	1.46	3
	2.2 Tourism promotions	4.05	1.17	1
	2.3 Tourism price	3.93	1.23	2
3 Airline Business	3.1 In flight managements	3.53	1.34	1
	3.2 Dangerous goods	3.29	1.4	2
	3.3 Booking services	3.07	1.44	3
4 Marketing	4.1 Marketing plans	3.93	1.23	2
	4.2 Online Marketing	3.99	1.2	1
	4.3 Marketing strategies	3.29	1.4	3
5 Advertising	5.1 Brand procession	2.83	1.45	3
	5.2 Advertising Strategies	3.37	1.38	2
	5.3 Promotions	4.34	1.05	1
6 Banking	6.1 Banking service	4.27	1.08	1
	6.2 Banking currency	3.87	1.25	2
	6.3 Financial Regulator	3.75	1.29	3
7 Product Management	7.1 Product Implementation	3.69	1.31	3
	7.2 Product Planning	4.19	1.12	1
	7.3 Product Strategies	3.99	1.2	2
8 Innovation and Technology	8.1 Patent rights	3.19	1.42	3
	8.2 Online Regulator	3.81	1.27	1
	8.3 Creativity	3.61	1.33	2
9 Import-Export Business	9.1 Bill of payment	3.93	1.23	2
	9.2 Dangerous Goods	3.99	1.2	1
	9.3 Import-Export Business management	3.29	1.4	3
10	10.1 Business evaluation or assessment	3.45	1.36	3

Business	10.2 Irregularities	4.01	1.19	1
Report	10.3 Resources	3.61	1.33	2

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจ (N=4)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็น ของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อ การพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา					
1.1 ท่านคิดว่าทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะได้บ้างที่นักศึกษาความถี่มากที่สุด - ทักษะการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) - ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) - ทักษะการอนุมานหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) - ทักษะการทำนายสิ่งที่อ่านล่วงหน้า (To anticipate outcomes) - ทักษะการตัดสินประเมินเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่ นำเสนอในเรื่องที่อ่าน (The Evaluation) - ทักษะการตัดสินและลงสรุปอย่างมีเหตุผล (To judge reasonably and draw conclusion) - ทักษะการประเมินน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)	- ทักษะระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) - ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) - ทักษะการอนุมานหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) - ทักษะการตัดสินประเมินเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่ นำเสนอในเรื่องที่อ่าน (The Evaluation)	- ทักษะระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) - ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) - ทักษะการอนุมานหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) - ทักษะการตัดสินประเมินเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่ นำเสนอในเรื่องที่อ่าน (The Evaluation)	- ทักษะระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) - ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) - ทักษะการอนุมานหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) - ทักษะการประเมินน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)	1. ทักษะระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (To identify the author's purpose) 2. ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน (To recognize the author's bias) 3. ทักษะการอนุมานหรือตีความของผู้เขียน (To make an inference) 4. ทักษะการประเมินน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)	

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อการอ่านเพื่อ
 ความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
- ทักษะการจำแนกข้อมูลที่สำคัญและไม่สำคัญ (To separating important and unimportant information) - ทักษะวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) - ทักษะการสรุปความอย่างมีเหตุผล (To draw logical conclusion) - ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) - ทักษะการประเมินอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)	- ทักษะการตัดสินใจและสรุปอย่างมีเหตุผล (To judge reasonably and draw conclusion) - ทักษะการประเมินน้ำเสียงของผู้เขียน (To recognize the author's tone)	- ทักษะวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) - ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) - ทักษะการประเมินอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)	- ทักษะวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) - ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) - ทักษะการประเมินอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)	5. ทักษะวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน (To distinguish the fact and opinion) 6. ทักษะการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (To evaluate the author's arguments) 7. ทักษะการประเมินอารมณ์ของผู้เขียน (To recognize the author's mood)	

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ หัวเรื่องของบทความทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา					
2.1 ท่านคิดว่าทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจทักษะใดบ้างที่นักศึกษาควรมีมากที่สุด - ทักษะการระบุใจความสำคัญของข้อความสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details) - ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details) - ทักษะการระบุระหว่างความถูกต้องกับทัศนะคติจากบทความ (Distinguishing between fact and opinion) - ทักษะการวิเคราะห์เหตุผลและผลจากบทความ (Analyzing the cause and effect)	- ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details) - ทักษะการระบุระหว่างความถูกต้องกับทัศนะคติจากบทความ (Distinguishing between fact and opinion) - ทักษะการวิเคราะห์เหตุผลและผลจากบทความ (Analyzing the cause and effect)	- ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details) - ทักษะการระบุระหว่างความถูกต้องกับทัศนะคติจากบทความ (Distinguishing between fact and opinion) - ทักษะการวิเคราะห์เหตุผลและผลจากบทความ (Analyzing the cause and effect)	- ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details) - ทักษะการระบุระหว่างความถูกต้องกับทัศนะคติจากบทความ (Distinguishing between fact and opinion) - ทักษะการวิเคราะห์เหตุผลและผลจากบทความ (Analyzing the cause and effect)	- ทักษะการระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน (Identifying the main idea and supporting details) - ทักษะการระบุระหว่างความถูกต้องกับทัศนะคติจากบทความ (Distinguishing between fact and opinion) - ทักษะการวิเคราะห์เหตุผลและผลจากบทความ (Analyzing the cause and effect)	1) ทักษะการวิเคราะห์เหตุผลและผลจากบทความ Analyzing the cause and effect 2) ทักษะการสรุปความจากบทความ Making the Drawing conclusions 3) ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์

<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues) - ทักษะการทำความเข้าใจความงาบทอ่าน (Making the Summarizing) - ทักษะการใช้ปัญหาและวิธีการแก้ไข (Using the Problem-solving) - ทักษะการอนุมานความ (Making the inference) 		<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect) 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect) 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการวิเคราะห์เหตุและผลจากบทอ่าน (Analyzing the cause and effect) 	<ul style="list-style-type: none"> - Analyzing the sequence of events - 4) ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท Identifying the meaning word by using the context clues
---	--	--	--	--	---

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word) - ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events) - ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues) - ทักษะการอนุมานความ (Making the inference) 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการระบุความหมายของบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues) - ทักษะการอนุมานความ (Making the inference) 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues) - ทักษะการใช้ปัญหาและวิธีการแก้ไข (Using the Problem-solving) 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการระบุความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Identifying the meaning word by using the context clues) - ทักษะการใช้ปัญหาและวิธีการแก้ไข (Using the Problem-solving) 	<ul style="list-style-type: none"> - 5) ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย Making the comparison and the contrasting - 6) ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย Identifying the reference word และ

อุปมาอุปไมย(Making the comparison and the contrasting)	- ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word) - ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events) - ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions)	- ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word) - ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions)	- ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events) - ทักษะการบอกความหมายของการใช้ภาษาเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย(Making the comparison and the contrasting)	- ทักษะการอนุมานความหมาย (Making the inference) - ทักษะการระบุคำอ้างอิงความหมาย (Identifying the reference word) - ทักษะการวิเคราะห์ลำดับของเหตุการณ์ (Analyzing the sequence of events) - ทักษะการสรุปความจากบทอ่าน (Making the Drawing conclusions) - ทักษะการทำนายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Making predictions)	7) ทักษะการหาใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุน Finding the main idea and supporting details
--	---	--	--	--	--

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ			สังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic)				

3.1 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจโรงแรม Hotel Business (Enquiries and reservations at hotel, Hotel services and Hotel managements) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในนักศึกษาในครั้งนี้นมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Hotel services เพราะเป็นหัวข้อเรื่องที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในรายวิชาโรงแรมและท่องเที่ยว	Hotel managements เพราะเป็นหัวข้อเรื่องอธิบายเกี่ยวกับการบริการโรงแรม	Hotel services เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Hotel services เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Hotel services เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาต่อได้
3.2 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการท่องเที่ยว Tourism Business (Tourism products, Tourism promotions and Tourism price) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในครั้งนี้นมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Tourism promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism price เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาต่อได้	Tourism promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาต่อได้
3.3 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการบิน Airline Business (In fight managements, Dangerous goods and Booking services) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในครั้งนี้นมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Dangerous goods เพราะเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจ	Booking services เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนน่าจะสนใจมากกว่า	In fight managements เพราะเป็นแนวเรื่องที่อาจจะมีเกิดขึ้นจริง	In fight managements เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนน่าจะนำไปศึกษาต่อ	In fight managements เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนน่าจะนำไปศึกษาต่อ
3.4 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวกับการตลาด Marketing (Marketing plans, Online Marketing and Marketing strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในครั้งนี้นมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Online Marketing เพราะน่าจะน่าสนใจ เรื่องที่น่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่หาข้อมูลได้สะดวก	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ น่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ หัวข้อเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมมนา	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรกิจจักษ์				สังเคราะห์ที่ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
3.5 ท่านคิดว่าหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการโฆษณา Advertising Business (Brand procession, Advertising Strategies and Promotions) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในวงการศึกษาในครั้งนี้นับมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Brand procession เพราะเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจ	Promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาต่อไป	Promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่ข้อมูลได้สะดวก	Promotions เพราะเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจกับผู้เรียน	Promotions
3.6 ท่านคิดว่าหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการธนาคาร Banking Business (Banking service, Banking currency and Financial Regulator) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในวงการศึกษาในครั้งนี้นับมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Banking service เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Banking service เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้อีก	Banking service เพราะเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจ	Banking service เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Banking service
3.7 ท่านคิดว่าหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ Product Management (Product Implementation, Product Planning and Product Strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในวงศึกษาในครั้งนี้นับมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Product Planning เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Product Planning เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนน่าจะนำไปศึกษาต่อ	Product Planning เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้	Product Strategies เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียนน่าจะสนใจมากกว่า	Product Planning

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็นของ อาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการ พัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
3.8 ท่านคิดว่าแนวเรื่อง (Themes) และหัวเรื่องของบทอ่าน (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี Innovation and Technology Business (Patent rights, Online Regulator and Creativity) เรื่องใดควรนำมาทำ การเรียนการสอนในงานศึกษาใน ครั้งนี้มากที่สุดเพราะสาเหตุอะไร	Online Regulator เพราะเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจ ในใจมากกว่า	Online Regulator เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียน น่าจะนำไปศึกษาต่อ	Online Regulator เพราะเป็นแนวเรื่องที่ผู้เรียน น่าจะนำไปศึกษาต่อ	Online Regulator เพราะเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจ	Online Regulator
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน					
4.1 ท่านคิดว่าธุรกิจด้านใดมีปัญหา มากที่สุด	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ ท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การตลาด	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรม และเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการ จัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการ โฆษณา	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการ บิน 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การตลาด 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ โรงแรม	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ ท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการ บิน

					5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการตลาด	5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการตลาด
					5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการ จัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการ โฆษณา	5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการตลาด

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสนทนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสนทนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็นของ อาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการ พัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
4.2 ท่านมีแนวทางการ แก้ปัญหาธุรกิจอย่างไรบ้าง	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - หาแหล่งทุนใหม่ - วางแผนการเงินให้ดี 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน - วางแผนการเงินให้ดี - ศึกษาข้อมูลเพิ่ม - ออกนโยบายที่ชัดเจน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา - สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่ม	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - หาแหล่งทุนใหม่ 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว - สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่ม	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ นวัตกรรมและเทคโนโลยี - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - วางกฎหมายให้เคร่งครัด 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ บิน - ประชาสัมพันธ์ให้ดี - หาแหล่งเงินทุน	6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการ จัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจจัดการ โฆษณา 1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน - วางแผนการเงินให้ดี - ศึกษาข้อมูลเพิ่ม - ออกนโยบายที่ชัดเจน 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ นวัตกรรมและเทคโนโลยี - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - วางกฎหมายให้เคร่งครัด

	- สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่ม - เพิ่มมูลค่า			- ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา	- หาแหล่งทุนใหม่ - วางแผนการเงินให้ดี - ออกนโยบายที่ชัดเจน
--	--	--	--	---------------------------------	--

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

416

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ				สังเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	
3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - วางกฎหมายให้เคร่งครัด 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน - ประชดสัมพันธมิตรให้ดีขึ้น - หาแหล่งเงินทุน	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี - วางกฎหมายให้เคร่งครัด 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน - ประชดสัมพันธมิตรให้ดีขึ้น - หาแหล่งเงินทุน	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมและเทคโนโลยี - วางกฎหมายให้เคร่งครัด 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน - ประชดสัมพันธมิตรให้ดีขึ้น - หาแหล่งเงินทุน	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมและเทคโนโลยี - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดระเบียบ - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา - เพิ่มมูลค่า	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา - สร้างแหล่งการค้าเพิ่ม 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข - สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่ม - เพิ่มมูลค่า 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา

	<p>5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข <p>ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์ให้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข <p>ปัญหา</p> <p>7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข <p>ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มมูลค่า 	<p>5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข <p>ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มมูลค่า 	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข - เพิ่มมูลค่า <p>6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข <p>ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มมูลค่า 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์ให้ดี - หาแหล่งเงินทุน
--	---	---	---	---	--

4. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ หัวเรื่องของบทอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=4) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	<p>ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>คนที่ 1</p>	<p>คนที่ 2</p>	<p>คนที่ 3</p>	<p>คนที่ 4</p> <p>สังเคราะห์ความคิดเห็นเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการพัฒนาทักษะ</p> <p>6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข <p>7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข

							<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มมูลค่า 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา - เพิ่มมูลค่า
ส่วนที่ 3 คำแนะนำและข้อเสนอแนะ	อยากให้เห็นแหล่งการเรียนรู้	เพิ่มเกี่ยวกับทักษะการอ่านอื่นๆ	อยากให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน	-	<ul style="list-style-type: none"> - อยากให้เห็นแหล่งการเรียนรู้ - เพิ่มเกี่ยวกับทักษะการอ่านอื่นๆ - อยากให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน 		

5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของบทความทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=8)

417

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ								สิ่งตระหนักความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	

2.1 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจโรงแรม Hotel Business (Enquiries and reservations at hotel, Hotel services and Hotel managements) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงนงานศึกษาในครั้งนี้นมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Hotel services นำสนใจ	Hotel managements นำสนใจ	Hotel services สามารถนำไปปฏิบัติได้	Hotel services นำสนใจ	Hotel services สามารถนำไปปฏิบัติได้	Hotel services นำสนใจ	Hotel services สามารถนำไปปฏิบัติได้	Hotel services สามารถนำไปปฏิบัติได้	Hotel services สามารถนำไปปฏิบัติได้
2.2 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจการท่องเที่ยว Tourism Business (Tourism products, Tourism promotions and Tourism price) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในงนงานศึกษาในครั้งนี้นมากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Tourism price สามารถนำไปศึกษาต่อได้	Tourism price สามารถนำไปศึกษาต่อได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้	Tourism promotions สามารถนำไปปฏิบัติได้

5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของท่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=8) (ต่อ)

41
8

หัวข้อสัมภาษณ์

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

	คนที่ 1	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 2	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 3	Dangerous goods น่าสนใจ	คนที่ 4	Booking services น่าสนใจ	คนที่ 5	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 6	In fight managements -	คนที่ 7	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 8	Dangerous goods น่าสนใจ	สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ	
2.3 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจการบิน Airline Business (In fight managements, Dangerous goods and Booking services) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในวงการศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	คนที่ 1	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 2	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 3	Dangerous goods น่าสนใจ	คนที่ 4	Booking services น่าสนใจ	คนที่ 5	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 6	In fight managements -	คนที่ 7	In fight managements น่าสนใจ	คนที่ 8	Dangerous goods น่าสนใจ	สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ	
2.4 ท่านคิดว่าหัวข้อเรื่อง (Topic) ในธุรกิจเกี่ยวกับการตลาด Marketing (Marketing plans, Online Marketing and Marketing strategies) เรื่องใดควรนำมาทำการเรียนการสอนในวงการศึกษาในครั้งนี้น่ามากที่สุด เพราะสาเหตุอะไร	Online Marketing เพราะน่าจะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัย	Online Marketing น่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	Online Marketing น่าสนใจ	Online Marketing เพราะน่าจะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัย	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	Online Marketing น่าสนใจ	Online Marketing เพราะน่าจะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัย	Online Marketing เพราะน่าจะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัย	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่หาข้อมูลได้สะดวก	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่หาข้อมูลได้สะดวก	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัย	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัย	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	Online Marketing เพราะเป็นแนวเรื่องที่ทันสมัยและน่าสนใจ	สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ

การเรียนการสอนในนักศึกษาใน ครั้งนี้มากที่สุดเพราะสาเหตุอะไร													
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของการอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=8) (ต่อ) 421

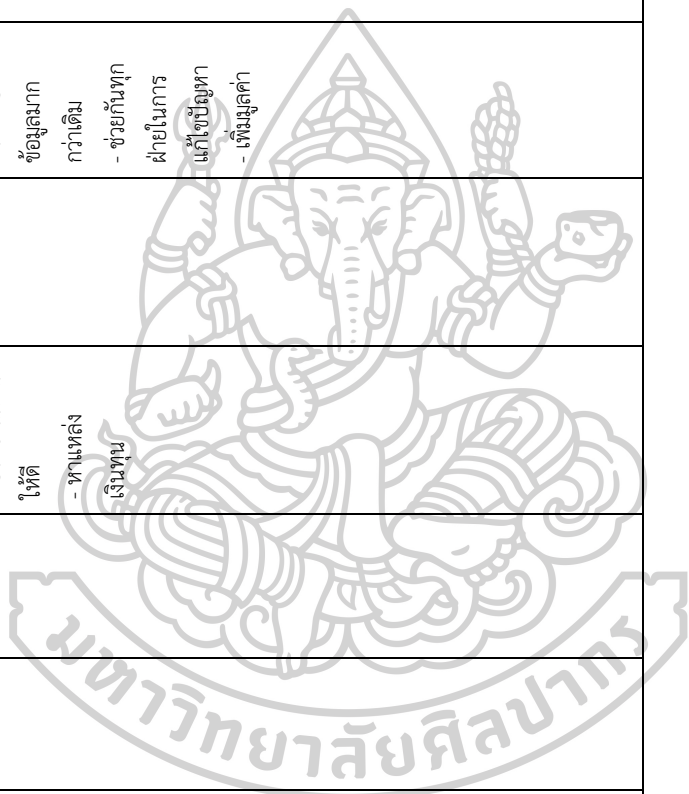
หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ										สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8			
2.9 ท่านคิดว่าธุรกิจด้านใดมี ปัญหามากที่สุด	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับเที่ยว ท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ ท่องเที่ยว 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการ	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับเที่ยว ท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ ท่องเที่ยว 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ ท่องเที่ยว 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด 2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา	1) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน 2) ปัญหาเกี่ยวกับเที่ยว ท่องเที่ยว 3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจนวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการบิน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด		

- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข	สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติม	วางกลยุทธ์ให้ตรงจุด	ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข	สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติม	วางกลยุทธ์ให้ตรงจุด	ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข	สร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติม	ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข	สร้างแหล่งการค้าเพิ่มเติม	ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข	สร้างแหล่งการค้าเพิ่มเติม	ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข	ออกนโยบายที่ชัดเจน
- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- วางกลยุทธ์ให้ตรงจุด	3) ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการจัดเก็บขยะ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการเกษตร	2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	2) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม
- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม	- ให้ความรู้ข้อมูลมากกว่าเดิม

5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของการท่องเที่ยวทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=8) (ต่อ)

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ								สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	

2.11 ท่านมีแนวทางการแก้ปัญหาธุรกิจอย่างไรบ้าง (ต่อ)	4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา - ประชาสัมพันธ์ให้ดีขึ้น	4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การบิน - ประชาสัมพันธ์ให้ดีขึ้น - หาแหล่งเงินทุน	4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การโฆษณา - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา - เพิ่มมูลค่า			3) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ โรงแรม - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา 4) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การบิน - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไข ปัญหา - ประชาสัมพันธ์ให้ดีขึ้น - หาแหล่งเงินทุน 5) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจ การเงิน - วางแผนการเงินให้ดีขึ้น - ศึกษาข้อมูลเพิ่ม - ออกนโยบายที่ชัดเจน
---	---	---	--	--	--	--

5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของการอ่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=8) (ต่อ)

หัวข้อสัมมนา	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ไม่ต่อการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ								
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	
หัวข้อสัมมนา 2.12 ท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาธุรกิจอย่างไรบ้าง (ต่อ)									6) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการตลาด - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา - ประสานสัมพันธ์ให้ดี 7) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการโฆษณา - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา - เพิ่มมูลค่า 8) ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ - ให้ศึกษาข้อมูลมากกว่าเดิม - ช่วยกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา - เพิ่มมูลค่า

5. ผลของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของท่านทางธุรกิจ (Topic) และปัญหาทางธุรกิจในปัจจุบัน (N=8) (ต่อ)

425

หัวข้อสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์								สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนาทักษะ		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8			
ส่วนที่ 3 คำแนะนำและข้อเสนอแนะ	-	-	-	อยากให้เพิ่มแหล่งการเรียนรู้	เพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตรที่เหมาะสมกับธุรกิจ	-	-	-	-	-	อยากให้มีแหล่งการเรียนรู้ - เพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตรที่เหมาะสมกับธุรกิจ

ภาคผนวก จ

ผลคะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน

1. ผลคะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตในชั้นทดลองกลุ่มรายบุคคลจำนวน 3 คน (Try out)

2. ผลคะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ไม่เคยเรียนผ่านวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจมาแล้ว ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน (Try out)

3. ผลประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต จำนวน 35 คน

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบ

1. ผลคะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตในชั้นทดลองกลุ่มรายบุคคลจำนวน 3 คน (Try out)

นักศึกษา คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบทที่								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
	20	20	20	20	20	20	20	20				
1	17	15	16	15	15	17	15	17	127	75.00	39	78.00
2	16	15	14	16	16	15	14	16	122	76.70	38	76.00
3	14	15	15	14	14	15	14	15	116	67.50	37	74.00
รวม	47	45	45	45	45	47	43	48	365		114	
ร้อยละ	78.33	75.00	75.00	75.00	75.00	78.33	71.67	80.00		76.04		76.00

2. ผลคะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ไม่เคยเรียนผ่านวิชาภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจมาแล้ว ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน (Try out)

นักศึกษา คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบทที่															รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบหลัง เรียน	ร้อยละ
	บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8										
	คะแนน	20	20	20	20	20	20	20	20	20									
1	15	16	16	16	14	16	16	15	16	20	20	16	20	16	100	50	100		
2	16	15	16	16	14	16	16	17	16	16	16	17	16	124	77.5	38	76.00		
3	16	16	17	17	17	16	17	16	18	16	17	16	18	126	78.75	39	78.00		
4	14	15	16	16	14	14	14	15	17	14	16	15	17	121	75.63	38	76.00		
5	14	16	17	17	16	15	16	14	16	15	15	14	16	123	76.88	40	80.00		
6	14	15	14	14	16	15	16	16	17	15	17	15	17	123	76.88	38	76.00		
7	15	16	16	16	16	13	16	14	16	13	15	14	16	121	71.25	39	78.00		
8	14	16	17	17	14	15	17	15	16	14	14	15	16	121	71.88	39	78.00		
9	14	14	16	16	14	15	14	14	16	15	16	15	15	119	71.25	37	74.00		
10	16	15	16	16	15	16	16	15	16	16	16	14	15	123	73.75	37	74.00		
11	15	16	16	16	15	14	15	15	16	14	14	14	16	120	75.00	39	78.00		
12	15	15	16	16	16	15	16	15	16	15	15	15	14	121	75.63	38	76.00		
13	15	16	15	15	15	16	15	15	16	16	16	16	16	125	78.13	37	74.00		
14	14	15	14	14	15	15	15	15	16	15	16	15	15	119	74.38	37	74.00		

15	14	16	14	15	14	14	14	16	16	16	119	74.38	37	74.00
รวม	221	232	236	226	225	233	226	239	226	239	1838		573	
ร้อยละ	73.67	77.33	75.33	75.33	75.00	77.67	75.33	79.67	75.33	79.67		76.58		76.40

3. ผลประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต จำนวน 35 คน

นักศึกษา คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบทที่								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	20	20	20	20	20	20	20	20	160	100	50	100
1	15	15	16	14	15	15	16	15	121	75.65	19	78.00
2	16	15	15	16	16	14	16	14	122	76.25	32	76.00
3	13	12	14	15	14	13	14	15	110	68.75	32	74.00
4	13	14	15	14	12	14	13	16	111	69.38	30	72.00
5	13	15	14	13	15	14	14	14	112	70.00	26	76.00
6	13	11	14	13	12	13	14	12	102	63.75	12	70.00
7	14	15	14	13	14	15	14	13	112	70.00	22	74.00
8	13	14	12	13	12	14	14	15	107	66.88	30	72.00
9	15	16	14	16	16	17	16	17	127	79.38	24	76.00
10	15	17	15	16	17	16	15	16	127	79.38	34	76.00
11	14	15	16	16	15	14	14	15	119	74.38	26	74.00
12	16	15	17	16	17	17	16	16	130	81.25	34	84.00
13	15	16	17	18	17	18	17	18	136	85.00	32	84.00
14	14	15	14	16	15	16	15	14	119	74.38	30	72.00
15	12	13	14	13	14	14	14	15	109	68.13	38	70.00
16	16	15	14	15	16	15	14	16	121	75.63	36	76.00
17	15	14	17	15	16	15	17	16	125	78.13	22	78.00
18	16	16	17	16	17	17	15	16	130	81.25	16	82.00
19	13	13	16	15	16	16	16	15	120	75.00	39	78.00
20	16	17	16	16	15	17	15	16	128	80.00	40	80.00
21	15	15	16	16	15	17	15	16	125	78.13	37	74.00
22	14	15	14	16	15	17	16	15	122	76.25	37	74.00
23	16	17	16	17	17	16	17	16	132	82.50	40	80.00
24	14	15	16	17	17	16	17	16	128	80.00	37	74.00
25	15	15	15	17	16	15	14	16	123	76.88	36	72.00
26	14	15	16	17	15	15	16	16	124	77.50	37	74.00

27	16	16	16	15	17	16	15	16	127	79.38	37	74.00
----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-------	----	-------

3. ผลประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต จำนวน 35 คน (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบทที่								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	20	20	20	20	20	20	20	20	160	100	50	100
28	14	15	16	16	14	17	15	16	123	76.88	37	74.00
29	14	15	16	15	16	16	16	15	123	76.88	36	72.00
30	14	15	15	16	16	15	17	16	124	77.50	37	74.00
31	15	14	16	15	16	17	15	17	125	78.13	38	76.00
32	15	15	14	14	15	15	16	17	121	75.63	38	74.00
33	15	14	15	15	14	15	16	15	119	74.38	38	76.00
34	15	15	15	14	15	16	16	16	122	76.25	36	72.00
35	15	15	15	14	15	16	16	16	122	76.25	37	74.00
รวม	508	519	532	533	534	543	536	543	4,248		1132	
ร้อยละ	72.57	74.14	76	76.14	76.28	77.57	76.57	77.57	75.86			75.20

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา ปริญญาบัณฑิตและผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบ

นักศึกษา	คะแนน (100)		ผลต่าง (D)	นักศึกษา	คะแนน (100)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
คนที่ 1	20	39	19	19	27	39	12
2	22	38	16	20	28	40	12
3	21	37	16	21	26	37	11
4	21	36	15	22	25	37	12
5	25	38	13	23	34	40	6
6	29	35	6	24	24	37	13
7	26	37	11	25	19	36	17
8	21	36	15	26	30	37	7
9	26	38	12	27	29	37	8
10	21	38	17	28	26	37	11
11	24	37	13	29	24	36	12
12	25	42	17	30	27	37	10
13	26	42	16	31	31	38	7
14	21	36	15	32	20	38	18
15	16	35	19	33	21	38	17
16	20	38	18	34	22	36	14
17	28	39	11	35	23	37	14
18	33	41	8				

ภาคผนวก จ

ภาพประกอบการทำกิจกรรม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล
วัน เดือน ปี เกิด	11 เมษายน พ.ศ. 2521
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2547 สำเร็จปริญญาการศึกษาพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย พ.ศ. 2552 Master of Art (Major of English) Faculty of Liberal Art, University of Pune, India พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	208 หมู่ 10 ตำบลจอมบึง อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

